

Den Europæiske Unions Tidende

C 117 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

6. maj 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Europa-Parlamentet	
	SESSIONEN 2008-2009	
	Mødeperioden fra den 24. til 26. marts 2009	
	Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 236 E af 1.10.2009.	
	VEDTAGNE TEKSTER	
	Tirsdag, den 24. marts 2009	
2010/C 117 E/01	Den Europæiske Unions prioriteringer for FN's Generalforsamlings 64. samling Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 24. marts 2009 om Den Europæiske Unions prioriteringer for FN's Generalforsamlings 64. samling (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	Et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	Kontrakter om millenniumudviklingsmål Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om kontrakter om millenniumudviklingsmål (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Kunstneruddannelser i EU Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om kunstneriske studier i Den Europæiske Union (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	Aktiv dialog med borgerne om EU Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om aktiv dialog med borgerne om EU (2008/2224(INI))	27

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 117 E/06	Arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i 2008 (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	Bedste praksis på det regionalpolitiske område og hindringer for anvendelsen af strukturfondene Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om bedste praksis på det regionalpolitiske område og hindringer for anvendelsen af strukturfondene (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	Komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	Bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU (2008/2071(INI))	52
2010/C 117 E/10	Flersprogethed Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om flersprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	Den fremtidige reform af samhørighedspolitikken Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	Den bymæssige dimension i samhørighedspolitikken i den nye programmeringsperiode Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om samhørighedspolitikken bymæssige dimension i den nye programmeringsperiode (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	Nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne om de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	Mikrokreditter for at fremme vækst og beskæftigelse Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 med henstillinger til Kommissionen om et europæisk initiativ til udbredelse af mikrokreditter for at fremme væksten og beskæftigelsen (2008/2122(INI))	85
	BILAG	89
Onsdag, den 25. marts 2009		
2010/C 117 E/15	ABB-ABM-metoden som forvaltningsinstrument ved tildeling af budgetmidler Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om ABB-ABM-metoden som forvaltningsinstrument ved tildeling af budgetmidler (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	Midtvejsrevision af den finansielle ramme for 2007-2013 Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om midtvejsrevisionen af den finansielle ramme for 2007-2013 (2008/2055(INI))	95

Tirsdag, den 24. marts 2009

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Den Europæiske Unions prioriteringer for FN's Generalforsamlings 64. samling

P6_TA(2009)0150

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 24. marts 2009 om Den Europæiske Unions prioriteringer for FN's Generalforsamlings 64. samling (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Alexander Graf Lambsdorff for ALDE-Gruppen om Den Europæiske Unions prioriteringer for FN's Generalforsamlings 64. samling (B6-0034/2009),
- der henviser til Europa-Parlamentets henstilling af 9. juli 2008 til Rådet om EU's prioriteringer for FN's Generalforsamlings 63. samling ⁽¹⁾,
- der henviser til EU's prioriteringer for FN's 63. Generalforsamling vedtaget af Rådet den 16. juni 2008 (9978/2008),
- der henviser til FN's 63. Generalforsamling, og navnlig FN's resolutioner om »samarbejde mellem De Forenede Nationer og Den Interparlamentariske Union« ⁽²⁾, »konvention om forbud mod brug af kernevåben« ⁽³⁾, »traktaten om et fuldstændigt forbud mod atomprøvesprængninger« ⁽⁴⁾, »konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) våben og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse« ⁽⁵⁾, »moratorium for anvendelse af dødsstraf« ⁽⁶⁾, »beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme« ⁽⁷⁾, »menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea« ⁽⁸⁾, »menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran« ⁽⁹⁾, »Dohaerklæringen om udviklingsfinansiering:

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0339.⁽²⁾ A/RES/63/24.⁽³⁾ A/RES/63/75.⁽⁴⁾ A/RES/63/87.⁽⁵⁾ A/RES/63/88.⁽⁶⁾ A/RES/63/168.⁽⁷⁾ A/RES/63/185.⁽⁸⁾ A/RES/63/190.⁽⁹⁾ A/RES/63/191.

Tirsdag, den 24. marts 2009

slutdokumentet til den internationale opfølgingskonference til revision af gennemførelsen af Monterreykonsensusen om udviklingsfinansiering⁽¹⁾, »menneskerettighedssituationen i Myanmar«⁽²⁾, »Udviklingsrelaterede aktiviteter«⁽³⁾, »styrkelse af Departementet for Politiske Anliggender«⁽⁴⁾, »budget for perioden 2008–2009«⁽⁵⁾ og »foreslået budgetramme for perioden 2010–2011«⁽⁶⁾,

- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 90,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0132/2009),
- A. der henviser til, at FN's medlemmer fire år frem i tiden bør mindes om deres forpligtelse til at nå de ambitiøse mål, der er fastsat i slutdokumentet fra verdenstopmødet, der blev vedtaget den 16. september 2005 i New York,
- B. der henviser til, at kun et globalt, effektivt og inkluderende system kan imødegå de talrige og indbyrdes forbundne udfordringer og trusler, som nationer, samfund og borgere står over for, som f.eks. trusler mod fred, stabilitet og menneskers sikkerhed samt udfordringer i forbindelse med fattigdom, klimaændringer og konsekvenserne af den globale økonomiske og finansielle krise,
- C. der henviser til, at FN's 63. Generalforsamling vedtog vigtige beslutninger om en række emner med tilknytning til reformdagsordenen, herunder forbedringer i forbindelse med forvaltningen af menneskelige ressourcer og af retsvæsenet, en delvis styrkelse af Departementet for Politiske Anliggender og igangsættelsen af forhandlinger mellem regeringerne om en reform af FN's Sikkerhedsråd,
- D. der henviser til, at FN's Generalforsamling, på forslag af det tredje udvalg, vedtog et sæt vigtige resolutioner om en lang række forhold vedrørende menneskerettigheder samt sociale og humanitære anliggender, herunder tre landeresolutioner og den valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- E. der henviser til, at der, takket være Delivering as One-initiativet og to formidleres arbejde, er gjort mærkbare fremskridt i forbindelse med FN's System-Wide Coherence-reformer; der henviser til, at det er nødvendigt at konsolidere de opnåede resultater og gøre yderligere fremskridt på de områder, der angives af FN's 63. Generalforsamling,
- F. der henviser til, at der kan opstå uformelle grupperinger såsom G8 eller G20 som erstatning for globale institutionelle ordninger, hvis det ikke lykkes at reformere organer som FN's Sikkerhedsråd og FN's Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC),
- G. der henviser til, at EU skal fremme værdier, som den anser for universelle, og samtidig gøre en indsats for at undgå polariserede holdninger,
- H. der henviser til, at samarbejdet mellem FN's sekretariat og EU-institutionerne på den anden side aldrig har været så tæt som nu, og at det afspejler de to organisationers fælles værdier, mål og interesser,

⁽¹⁾ A/RES/63/239.

⁽²⁾ A/RES/63/245.

⁽³⁾ A/RES/63/260.

⁽⁴⁾ A/RES/63/261.

⁽⁵⁾ A/RES/63/264 A-C.

⁽⁶⁾ A/RES/63/266.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0021.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0639.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- I. der henviser til, at det er nødvendigt at styrke FN's operationelle kapacitet i forbindelse med freds- og sikkerhedsaktiviteter yderligere, og at det fredsbevarende samarbejde mellem EU og FN udgør en hjørnesten i den globale fred og sikkerhed,
 - J. der henviser til det stigende antal dræbte blandt medlemmer af FN's fredsbevarende styrker og til, at der skal træffes de nødvendige foranstaltninger med henblik på at beskytte disse styrker,
 - K. der henviser til, at EU og USA er strategiske partnere, og at det er i deres fælles interesse sammen at konfrontere fælles trusler og udfordringer i det nye globale scenarie på grundlag af folkeretten og multilaterale institutioner, navnlig FN; der henviser til, at erklæringen fra USA's nye faste repræsentant til De Forenede Nationer, Susan Rice, lader til at indikere et fornyet engagement i retning af et konstruktivt bidrag til De Forenede Nationer,
 - L. der henviser til, at EU i sin udtalelse til FN's Menneskerettighedsråd af 19. september 2008 antydede, at følgende fire elementer af slutdokumentet fra Durban-revisionskonferencen ikke kunne accepteres (de såkaldte »EU red lines«): 1) fremhævelse af en region frem for andre af verdens regioner; 2) genåbning af Durban-erklæringen fra 2001 ved indsættelse af et forbud imod religionskrænkelser med henblik på at begrænse ytringsfriheden og håndhæve den censur, der præger islamiske love imod blasfemi; 3) udarbejdelse af en prioritetsorden for fanger; og 4) politisering og polarisering af debatten;
 - M. der henviser til, at udviklingslandene som et led i den tiltagende globale økonomiske lavkonjunktur risikerer at blive sat flere årtier tilbage i deres udvikling som følge af faldende råvarepriser, færre investeringer, manglende finansiel stabilitet og færre pengeoverførsler fra udvandrere; der henviser til, at værdien af det støttebeløb, som EU allerede har givet tilsagn om, vil falde med næsten 12 000 mio. USD årligt, eftersom det udtrykkes som en procentsats af medlemsstaternes BNI,
1. henstiller til Rådet:

EU i FN

- a) at beskytte sig selv i De Forenede Nationers system som en ærlig mægler mellem de forskellige medlemsgruppers interesser og værdier for at fremme fælles forståelse og større samhørighed omkring de tre tæt forbundne søjler, som FN bygger på: fred og sikkerhed, økonomisk og social udvikling og menneskerettigheder;
- b) i samarbejde med Kommissionen at sikre, at anliggender med tilknytning til den multilaterale dagsorden behandles systematisk i de bilaterale dialoger, der afholdes af EU og EU-medlemsstaterne sammen med andre lande og regionale grupper;
- c) sammen med den nye amerikanske regering at foretage en nøje undersøgelse af mulighederne for at styrke begge parters samarbejde til støtte for deres fælles prioriteter i De Forenede Nationer;

Fred og sikkerhed

- d) at bidrage til den debat, der blev indledt af FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, om gennemførelsen af princippet om beskyttelsesansvar med henblik på at opnå en styrket konsensus om, og udvikle en mere operationel tilgang til, denne grundsten i FN's doktrin, samtidig med at forsøg på at begrænse dens anvendelsesområde modstås;
- e) at sikre, at beskyttelsesansvarets forbyggende karakter fremhæves tilstrækkeligt i ovennævnte debat, og at der sættes tilstrækkeligt fokus på at hjælpe sårbare og ustabile lande med at udvikle kapaciteten til at løfte et sådant ansvar, idet der navnlig fokuseres på regionale aktører som de mest effektive samtalepartnere i ustabile situationer;

Tirsdag, den 24. marts 2009

- f) at sikre, at princippet om beskyttelsesansvar anvendes i krisesituationer, hvor den pågældende stat ikke formår at beskytte sin befolkning mod folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden;
- g) at tilskynde Den Afrikanske Union til at fortsætte udviklingen af sin civile krisestyring og opfordre såvel EU- som FN-aktører til at støtte disse bestræbelser og uddybe samarbejdet med Den Afrikanske Union med henblik på at skabe fred og sikkerhed på det afrikanske kontinent;
- h) at opfordre EU-medlemsstaterne indtrængende til at gøre den nødvendige indsats for at afslutte forhandlingerne om den globale konvention om international terrorisme;

Menneskerettigheder

- i) klart at opretholde grundprincipperne fra den humanitære folkeret i alle resolutioner, der drøftes og vedtages af FN's Generalforsamling, og utvetydigt at fordømme enhver overtrædelse heraf, særligt i forbindelse med FN-arbejdere og andre humanitære arbejders sikkerhed og tryghed;
- j) at nå ud til andre regionale grupper med henblik på at fremme opmærksomhed omkring og forståelse for principperne i erklæringen om seksuel orientering og kønsidentitet, som støttes af EU og af 66 FN-medlemsstater;
- k) at opfordre FN's generalsekretær til at aflægge rapport til FN's Generalforsamlings 65. samling om medlemsstaternes overholdelse af forbud mod dødsstraf for unge, herunder oplyse om antallet af ungdomsforbrydere, der på nuværende tidspunkt er dømt til døden, og om antallet af henrettede inden for de seneste fem år;
- l) at indlede, forud for evalueringen af FN's Menneskerettighedsråd i 2011, en debat, hvor komplementariteten fremhæves mellem det tredje udvalg, et mellemstatsligt organ i FN's Generalforsamling med universelt medlemskab og Menneskerettighedsrådet, hvis sammensætning er reguleret, og hvis mandat er mere operationelt;
- m) opfordrer medlemsstaterne til på ny at overveje deres deltagelse i Durban-revisionskonferencen i Genève i april 2009, hvis bruddet med alle fire »red lines«, som var omfattet af udkastet af 20. februar 2009 bekræftes i senere forhandlinger forud for konferencen;
- n) at fremme og støtte indsatsen for at sikre, at FN's terrorrelaterede sanktionsordning er genstand for gennemsigtige og retfærdige procedurer, navnlig ved at indføre en effektiv indberetningsprocedure og ved at iværksætte en uafhængig retlig vurdering i overensstemmelse med retspraksis i De Europæiske Fællesskabers Domstol;
- o) at opfordre Sikkerhedsrådet og Sikkerhedsrådets antiterrorkomité til at samarbejde med de relevante FN-menneskerettighedsorganer med henblik på fortsat at overvåge overensstemmelsen med de forpligtelser, der er fastlagt i den internationale lovgivning om menneskerettigheder og flygtninge samt den humanitære folkeret;
- p) at insistere på, at alle FN-medlemmer ratificerer Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol begyndende med medlemmerne af Sikkerhedsrådet, og i lyset af ICC's revisionskonference i 2009 aktivt at støtte bestræbelserne på at opnå en aftale om den fortsat omstridte definition af aggressionsforbrydelser og vilkårene for, hvorledes domstolen kan udøve sin domsmyndighed i henhold til Rom-statuttens artikel 5, stk. 2;

FN-reform

- q) at fremme den igangværende proces, således at der opnås overensstemmelse mellem det fremskridt, der gøres på nationalt plan i forbindelse med gennemførelsen af Delivering as One-initiativet på den ene side og de forskellige forretningspraksisser, der anvendes af hovedkvarteret i FN-agenturer og -programmer, på den anden side, hvilket indtil videre har vanskeliggjort et tættere samarbejde og koordineringen på stedet;

Tirsdag, den 24. marts 2009

- r) at udvikle EU-koordinering, herunder koordinering af donorer, i forbindelse med FN-agenturer, -midler og -programmer i hovedkvarteret såvel som på nationalt plan, f.eks. ved at bidrage til FN-ledede multidonorfonde, og at udvide den allerede veletablerede dialog med FN's sekretariat til FN-agenturer og -programmer;

Miljø

- s) at fremme debatten om den kommende 15. klimakonference under FN's klimakonvention (COP15) i december 2009 i København med henblik på at opnå konsensus om og opbakning til vedtagelsen af en ny international klimaafale for perioden efter 2012; i den forbindelse at samle støtte til en finansiel og teknologisk pakke, der sigter mod udviklingslandene for at opnå deres tilslutning til en ny bindende aftale;
- t) at støtte FN's næste Generalforsamlings vedtagelse af en mere sammenhængende struktur for global miljøforvaltning, som det blev anbefalet af styrelsesrådet/det globale miljøministerforum for FN's miljøprogram - et forvaltningssystem, der er klædt på til at imødegå de enorme udfordringer, der venter forude;

Global forvaltning

- u) at vise vejen i den nuværende debat om global forvaltning, herunder økonomisk og finansiel forvaltning, med henblik på at styrke mandaterne og forbedre praksis hos både Den Internationale Valutafond og Verdensbanken og samtidig puste nyt liv i FN's Økonomiske og Sociale Råd;
- v) at bruge de kommende forhandlinger mellem regeringerne vedrørende reformen af Sikkerhedsrådet baseret på FN's Generalforsamlings forretningsorden som en mulighed for at fokusere på konvergenspunkter og gøre mærkbare fremskridt med hensyn til præciseringen af Sikkerhedsrådets kompetencer i forhold til de øvrige FN-organer, tilføjes af nye faste og ikke-faste medlemmer - muligvis som en midlertidig foranstaltning - for at forbedre Sikkerhedsrådets tilstedeværelse og legitimitet samt med hensyn til evalueringen af Sikkerhedsrådets arbejdsmetoder;
- w) at understrege, at et EU-sæde i Sikkerhedsrådet forbliver EU's langsigtede mål;

Ikke-spredning og nedrustning

- x) at fremme vilkårene for en succesfuld revisionskonference i 2010 mellem parterne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT), især ved at deltage i og fremme den foreslåede model til kernevåbenkonventionen, at opnå konsensus om den foreslåede traktat om forbud mod produktion af spalteligt materiale, at tilstræbe vedtagelsen ved nedrustningskonferencen af et omfattende arbejdsprogram med henblik på at gøre dette organ operationelt, at samarbejde multilateralt og bilateralt med FN's medlemsstater for at relancere ratificeringen af traktaten om et fuldstændigt forbud mod atomprøvesprængninger, og endelig at tilskynde til en øget indsats med henblik på indledningen af forhandlingerne om en traktat om våbenhandel;

Forvaltningsreform

- y) fuldt ud at udnytte den finansielle indflydelse i FN for at sikre, at budgettet for 2010-2011 imødekommer organisationens presserende operationelle behov på bedre vis, og at tildele FN's generalsekretær flere beføjelser i forbindelse med at finde nye menneskelige ressourcer i overensstemmelse med de eksisterende behov og i lyset af de operationelle beslutninger, der træffes af relevante FN-organer, navnlig af Sikkerhedsrådet og af Generalforsamlingen;
- z) i forbindelse med drøftelser om en revision af vurderingsgrundlagene for fordelingen af FN's udgifter at etablere en klar forbindelse mellem bedre repræsentation i de forskellige FN-organer og en mere retfærdig fordeling af den finansielle byrde;

Tirsdag, den 24. marts 2009

- aa) at udvikle en bedre koordineret EU-personalepolitik i FN med henblik på at opnå mere gennemsigthed og effektivitet i rekrutteringsprocesser og sikre, at rekrutteringsforholdene forbliver tilstrækkeligt attraktive for EU-borgere;

Årtusindudviklingsmålene

- ab) at udøve globalt lederskab ved at sætte gang i de internationale aktioner for at indfri de forpligtelser, der blev indgået i forbindelse med årtusindudviklingsmålene i betragtning af de stadig flere tegn på, at verden ikke vil kunne opfylde de løfter, der blev afgivet i forbindelse med årtusindudviklingsmålene;
- ac) at støtte »MDG gap task force«-initiativet (taskforcen for gennemførelse af årtusindudviklingsmålene) til overvågning af de samlede forpligtelser vedrørende bistand, handel, gældssanering og adgang til nødvendig medicin og teknologi;
- ad) at opfordre til, at der hurtigst muligt tilrettelægges en FN-konference på højt plan om den globale finansielle og økonomiske krise og dens følger for udviklingen, hvilket vedtoges på konferencen i Doha i 2008 om finansiering af udviklingen;
- ae) at fortsætte drøftelserne om »Business Call to Action«-initiativet og tilsagnene om finansiering af og støtte til bestræbelserne som et led i årtusindudviklingsmålene, herunder spørgsmålet om, hvordan man samtidig kunne kæde disse bestræbelser sammen med et øget ansvar i den private sektor;
- af) at gå ind for sideløbende med alle disse initiativer, at man tilslutter sig principperne i Paris-erklæringen om bistandseffektivitet og Accra-handlingsplanen for at forbedre kvaliteten og leveringen af bistand;
- ag) at benytte FN's Generalforsamlings 64. samling som en lejlighed til at aflægge beretning om de fremskridt, som er gjort med hensyn til at opfylde de standarder, der er fastsat i EU-handlingsdagsordenen for årtusindudviklingsmålene;
- ah) at opfordre Kommissionen til at aflægge beretning om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af aftalerne vedrørende årtusindudviklingsmålene, og at tilskynde de øvrige donorer til at yde en større del af deres støtte på et forudsigeligt langsigtet grundlag i form af budgetstøtte;

Endelige henstillinger

- ai) at opfordre EU-medlemsstaterne til at følge op på deres forpligtelser med hensyn til effektiv multilateral tilgang ved at sikre en systematisk og hurtig ratificering af alle FN-konventioner og -traktater;
- aj) at støtte den beslutning, der blev truffet af FN's Generalforsamling i dens ovennævnte resolution om Samarbejde mellem De Forenede Nationer og Den Interparlamentariske Union med henblik på at fastsætte et separat emne på den foreløbige dagsorden for FN's 65. Generalforsamling om samarbejde mellem FN-organisationer, nationale parlamenter og Den Interparlamentariske Union, forudsat at titlen på dette emne indeholder en reference til »de regionale parlamentariske forsamlinger«, og fremme debatten om, hvordan parlamentarikere, nationale parlamenter og regionale parlamentariske forsamlinger kan spille en mere aktiv rolle i FN;

*

* * *

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen.
-

Tirsdag, den 24. marts 2009

Et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU

P6_TA(2009)0151

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi (»den fælles strategi«) og den første handlingsplan (2008-2010) for gennemførelsen af det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU, der blev vedtaget af EU og de afrikanske stats- og regeringschefer på mødet i Lissabon den 8.-9. december 2007,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen om »Et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU« (KOM(2008)0617),
- der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 10. november 2008 om »Et år efter Lissabon: Udviklingen i partnerskabet mellem Afrika og EU«,
- der henviser til den fælles situationsrapport om gennemførelsen af den fælles Afrika-EU-strategi og den første handlingsplan (2008-2010), der blev vedtaget af Afrika-EU-ministertrojkaen i Addis Abeba den 21. november 2008,
- der henviser til notatet af 17. december 2008 fra Det Panafrikanske Parlaments ad hoc-udvalg for forbindelserne til Europa-Parlamentet og Europa-Parlamentets ad hoc-delegation for forbindelserne til Det Panafrikanske Parlament til årets formandskaber og Den Afrikanske Unions (AU's) Kommission og Europa-Kommissionen om Det Panafrikanske Parlaments og Europa-Parlamentets rolle i forbindelse med gennemførelsen af og kontrollen med den fælles strategi,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om status over forbindelserne mellem EU og Afrika ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2005 om en udviklingsstrategi for Afrika ⁽²⁾,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽³⁾ som ændret ved aftale om ændring af partnerskabsaftalen undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽⁴⁾ (»Cotonouaftalen«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽⁵⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 177-181,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 633.⁽²⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 475.⁽³⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.⁽⁴⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.⁽⁵⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at målsætningen om udryddelse af fattigdom i høj grad skal forblive en central del af den fælles strategi,
- B. der henviser til, at halvdelen af Afrikas befolkning stadig lever i fattigdom, og at Afrika er det eneste kontinent, der ikke gør fremskridt, hvad angår 2015-målene, navnlig med hensyn til fattigdomsbekæmpelse, børnedødelighed, mødres sundhed samt bekæmpelse af hiv/aids og malaria,
- C. der henviser til, at den fælles strategi sigter mod at komme »hinsides udvikling«, »hinsides Afrika« og »hinsides institutionerne« og dække et bredere spektrum af afrikanske og globale spørgsmål end tidligere, f.eks. energi, klimaændringer og sikkerhed, og til at involvere flere ikke-institutionelle aktører,
- D. der henviser til, at hovedparten af den institutionelle arkitektur og de innovative arbejdsmetoder i den fælles Afrika/EU-strategi er etableret gennem det seneste år, men at der kun er sket få reelle fremskridt i praksis,
- E. der henviser til, at Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet til trods for den fælles strategis udtrykkelige anerkendelse af deres grundlæggende rolle med hensyn til at føre tilsyn med fremskridtene og fastlægge de politiske retningslinjer for partnerskabet, endnu ikke har været inddraget på en struktureret og meningsfuld måde i tilrettelæggelsen og tilpasningen af den fælles strategi og tilsynet med denne,
- F. der henviser til, at civilsamfundet og de lokale myndigheder, navnlig i Afrika, i ringe grad har været inddraget i gennemførelsen af den fælles strategi,
- G. der henviser til, at der er afsat meget få ressourcer til gennemførelsen af den fælles strategi, men at de relevante finansieringskilder allerede var planlagt før den fælles strategi blev vedtaget,
- H. der henviser til, at en indlemmelse af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i EU-budgettet, som Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret til, vil give mulighed for større politisk sammenhæng og parlamentarisk overblik over udviklingsudgifterne,
- I. der henviser til, at Afrikas andel af verdenshandelen falder, og at Afrika er udelukket fra at drage nytte af de muligheder, som globaliseringen giver,
- J. der henviser til, at kapitalflugt, navnlig ulovlig kapitalflugt, hvert år dræner de afrikanske økonomier for milliarder af EUR, mens »hjerneflugten« frarøver kontinentet meget af den intellektuelle kapacitet, som er nødvendig for kontinentets fremtidige udvikling,
- K. der henviser til, at fødevareproduktionen og -sikkerheden i Afrika er blevet nedprioriteret politisk og har været ramt af manglende investeringer i løbet af de sidste ti år, og at dette kan have katastrofale følger, hvilket den seneste fødevarekrise også har vist,
- L. der henviser til, at Afrika er underrepræsenteret i de internationale organisationer og multilaterale fora, hvor der træffes afgørelse om mange af de problemer, der vedrører kontinentets fremtid,
- M. der henviser til, at de langvarige forbindelser mellem EU og Afrika får ny betydning, efter at der er dukket mere utraditionelle donorer op, hvis agendaer og prioriteter for Afrika medfører nye risici og udfordringer,
- N. der henviser til, at det er vigtigt, at finde synergier og undgå overlappning mellem institutionerne i den fælles strategi og institutionerne i de eksisterende forhold, såsom Cotonou-aftalen, Euro-Middelhavsstrategien og det strategiske partnerskab mellem Sydafrika og EU,
- O. der henviser til, at revideringen af Cotonouaftalen i 2009 har til formål at præcisere det fremtidige forhold mellem AVS og AU,
- P. der henviser til, at vidensniveauet omkring den fælles strategis mål og foranstaltninger er foruroligende lavt, og at borgernes bevidsthed om og overholdelse af det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU-især i Afrika - direkte afhænger af, hvor gode partnerskaberne under den fælles strategi er til at skabe umiddelbare og konkrete resultater, der kan forbedre den afrikanske befolknings levestandard,

Tirsdag, den 24. marts 2009

Q. der henviser til, at der i forbindelse med partnerskabet bør tages højde for, at selv om et »partnerskab mellem ligestillede« betyder, at EU og AU er lige med hensyn til deltagelse i drøftelser og i fastlæggelse af politikker, bør den barske virkelighed også ses i øjnene, nemlig at begge kontinenter og deres institutioner stadig langt fra er ligestillede med hensyn til institutionel udvikling, beslutningskapacitet og ressourcer,

Etablering af en EU-Afrika-struktur

1. glæder sig over, at de vigtigste dele af den institutionelle ramme for gennemførelsen af den fælles strategi et år efter vedtagelsen endelig er på plads, at den er begyndt at fungere med støtte fra en handlingsplan med standarder og tidsplaner, og at der er gjort visse fremskridt hen imod gennemførelse af den fælles strategi og de tematiske partnerskaber; beklager imidlertid, at visse partnerskaber ved slutningen af det første gennemførelsesår kun er nået til det stadium i processen, hvor arbejdsmetoderne fastlægges, og endnu ikke har fastlagt, hvad der skal leveres, eller tidsplaner og budgetbevillinger;
2. glæder sig over, at EU og AU er mødtes oftere end hidtil i løbet af det første år efter undertegnelse af den fælles strategi;
3. opfordrer AU-Kommissionen, Europa-Kommissionen og medlemsstaterne i EU og AU til at prioritere færdiggørelsen af denne institutionelle struktur gennem udvikling af de parlamentariske komponenter, civilsamfundskomponenter og de lokale myndighedskomponenter, der skal drive og støtte processen, ved at tilføre den åbenhed, ejerskab og demokratisk legitimitet;
4. glæder sig over etableringen af EU's gennemførelsesteams med deltagelse af interesserede medlemsstater, ikke blot fordi finansieringen af den fælles strategi i høj grad afhænger af bidrag fra medlemsstaterne, men også fordi medlemsstaternes direkte inddragelse vil bidrage til øget kendskab til, kontinuitet i og bæredygtighed af de planlagte foranstaltninger i handlingsplanen;
5. opfordrer indtrængende institutionerne under den fælles strategi til at koncentrere sig fuldt ud om det, der nødvendigvis skal leveres, i betragtning af at den første handlingsplan kun dækker mindre end tre år (2008-2010);

Parlamenternes rolle

6. gentager sin anmodning til Europa-Kommissionen og AU-Kommissionen om at træffe aktive foranstaltninger for at inddrage Europa-Parlamentet og Det Panafrikanske Parlament i gennemførelsen, overvågningen og fastsættelsen af politiske retningslinjer for den fælles strategi i tråd med deres status som nøglelementer i den institutionelle struktur;
7. understreger de interparlamentariske organers rolle mellem Europa-Parlamentet og de afrikanske parlamenter - f.eks. Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og den parlamentariske forsamling for Euromed - med hensyn til at fremme fred og sikkerhed, god forvaltning og demokrati samt udgøre effektive platforme for samarbejde og løsning af problemer af fælles interesse;
8. bemærker, at den første årlige statusrapport om gennemførelsen af den fælles strategi og dens handlingsplan blev godkendt på det 11. ministertrojkamøde mellem Afrika og EU, og at EU's bidrag hertil bestod i ovenstående meddelelse fra Kommissionen;
9. beklager dog, at rapporten er blevet udarbejdet uden høring af eller formelt bidrag fra Europa-Parlamentet eller Det Panafrikanske Parlament;
10. foreslår, at formændene for Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet systematisk deltager i og taler ved Afrika/EU-topmøder med henblik på at fremlægge de nævnte parlamenters konklusioner vedrørende gennemførelse af handlingsplanen og forslag til den fælles strategis retningslinjer for fremtiden;

Tirsdag, den 24. marts 2009

11. anmoder om, at medlemmerne af ministertrojkaen umiddelbart før forårets ministertrojkamøde afholder drøftelser med repræsentanter fra de kompetente organer i Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet, hvorunder parlamenterne kan forelægge deres forslag og henstillinger om den seneste fælles årlige statusrapport; foreslår, at drøftelserne af de to parlamenters forslag og henstillinger opføres på dagsordenen for ovennævnte ministertrojkamøde; forventer, at den efterfølgende fælles årlige rapport – der vedtages på det følgende ministertrojkamøde i efteråret – angiver, hvordan der er blevet taget højde for disse forslag og henstillinger; anmoder om, at repræsentanterne også får lejlighed til at mødes med ministertrojkaen i forbindelse med ministertrojkamødet i efteråret;

12. mener, at Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet bør deltage på et passende niveau i såvel de fælles ekspertgrupper som i AU-EU-task forcen;

13. glæder sig over, at Kommissionen har oprettet et støtteprogram til i alt 55 millioner EUR under den 9. EUF til styrkelse af kapaciteten i AU's institutioner; understreger endnu en gang, at en del af denne budgetpost skal anvendes til at styrke Det Panafrikanske Parlaments administrative og operationelle kapacitet, og opfordrer AU-Kommissionen og Europa-Kommissionen til at udfærdige handlingsplaner for anvendelse af disse budgetter i tæt samråd med Det Panafrikanske Parlament og i samarbejde med Europa-Parlamentet;

14. anbefaler, at den del af budgettet, som er øremærket til Det Panafrikanske Parlament, administreres direkte af Det Panafrikanske Parlament, så snart det har opbygget den fornødne administrative kapacitet dertil og har opfyldt kravene i Fællesskabets finansforordning (navnlig artikel 56) ⁽¹⁾ med henblik på at give Kommissionen mulighed for at gennemføre budgettet ved indirekte central forvaltning;

15. opfordrer Europa-Kommissionen og AU-Kommissionen til at forenkle procedurerne for at sikre direkte og effektiv dialog med parlamenterne med henblik på at undgå uacceptable forsinkelser under behørig hensyntagen til deres forskellige specifikke procedurer;

16. opfordrer på ny til budgettering af EUF og anmoder i mellemtiden Kommissionen om at holde Europa-Parlamentet og Det Panafrikanske Parlament underrettet i alle budgetprocedurernes faser;

Civilsamfundet og ikke-statslige aktører

17. mener, at den fælles strategi effektivt skal inddrage civilsamfundet og de lokale myndigheder og lette deres reelle deltagelse i arbejdet i gennemførelsesorganerne, hvis den skal udvikle sig til et bredt baseret og vidtfavnende partnerskab med mennesket i centrum;

18. beklager, at der til trods for, at det af handlingsplanen fremgår, at alle partnerskaber mellem Afrika og EU er åbne for en bred vifte af aktiviteter, lægges overvældende vægt på statslige aktiviteter; understreger, at input fra og inddragelse af parlamenter og ikke-statslige aktører, f.eks. civilsamfundsorganisationer, lokale myndigheder og andre ikke-statslige aktører i processen, skal uddybes og præciseres yderligere;

19. glæder sig over AU's økonomiske, sociale og kulturelle råd (ECOSOCC) som et forum, der kan bidrage til at etablere et partnerskab mellem de afrikanske regeringer og civilsamfundet; er imidlertid bekymret over den ringe inddragelse af det afrikanske civilsamfund i gennemførelsen af den fælles strategi og opfordrer til, at der umiddelbart træffes foranstaltninger, navnlig fra afrikanernes side, til i tæt samarbejde med de interesserede parter at fastsætte procedurer for fastlæggelse, kortlægning og effektiv inddragelse af repræsentative, afrikanske, ikke-statslige aktører;

20. opfordrer Kommissionen til at udvikle passende kapacitetsopbyggende værktøjer til de afrikanske civilsamfundsorganisationer med det særlige formål at styrke deres kapacitet til at engagere sig i gennemførelsen af den fælles strategi;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

Tirsdag, den 24. marts 2009

Partnerskaber

21. bemærker, at den fælles strategi også bør behandle spørgsmål, der, til trods for at de formelt set tilhører andre institutionelle strukturer, har en dybtgående indflydelse på Afrikas fremtid, og som påvirker forholdet mellem de to kontinenter, f.eks. de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) og forholdet mellem de regionale ØPA-sammenslutninger og andre eksisterende regionale sammenslutninger i Afrika (herunder regionale økonomiske fællesskaber), den anden revidering af Cotonou-aftalen, Euro-Middelhavs-strategien, det strategiske partnerskab mellem Sydafrika og EU og Afrikas forhold til nye globale aktører såsom Kina og Brasilien;

22. mener, at bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling kun kan finde sted i lande, som giver garanti for fred, demokrati og overholdelse af menneskerettighederne;

23. opfordrer Europa-Kommissionen, Rådet og deres afrikanske modparter til at sikre sammenhæng mellem denne strategi og de øvrige politikker, som kan have negativ indvirkning på fremme af et nyt strategisk partnerskab mellem EU og Afrika, navnlig kommercielle, miljømæssige, migrationsrelaterede og landbrugsmæssige politikker; understreger, at den politiske dialog mellem EU og Afrika bør omfatte disse spørgsmål;

24. understreger, at det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika for effektivt at kunne bekæmpe fattigdom, hvilket fortsat bør være strategiens hovedformål, bør bidrage til at fremme bæredygtig økonomisk og social udvikling, tiltrække udenlandske investeringer, fremme bæredygtig international handel og bidrage til at skabe de rette betingelser, således at de afrikanske lande gradvist kan indtage deres plads i den globale økonomi;

Fred og sikkerhed

25. glæder sig over, de fremskridt, der er gjort, hvad angår partnerskaberne for fred og sikkerhed; tager den politiske dialog mellem AU og EU om krisesituationerne i Afrika og resten af verden til efterretning; understreger, at denne dialog bør omhandle alle freds- og sikkerhedsspørgsmålene lige fra konfliktforebyggelse og konfliktløsning til postkonfliktgenopbygning og fredsopbygning, herunder en tilbunds gående dialog om gennemførelsen af princippet om »beskyttelsesansvar«;

26. opfordrer til, at gennemførelsen af den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur prioriteres på behørig vis; understreger endnu en gang, at EUF ikke er en tilstrækkelig finansieringskilde for den kommende fornyelse af fredsfaciliteten for Afrika; mener, at EUF's udgifter bør overholde de kriterier, som Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklingskomité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) har fastsat for officiel udviklingsbistand; gentager sin opfordring til at finde en endelig løsning på finansieringen af den afrikanske fredsfacilitet;

27. glæder sig over, at FN's generalsekretær, Ban Ki-Moon, i september 2008 nedsatte et AU-FN-panel af fremtrædende personer, der skulle finde frem til måder, hvorpå det internationale samfund under et FN-mandat kan støtte AU's fredsbevarende aktioner;

Regeringsførelse og menneskerettigheder

28. bemærker, at begrebet regeringsførelse bør være en målestok for, hvor godt et samfund fungerer, gennem lov og orden, respekt for og aktiv fremme af menneskerettighederne, bekæmpelse af korrupsion, skabelse af velstand og gennemsigtig og retfærdig fordeling af velstanden og basale social- og sundhedstjenester; understreger, at eksterne aktører ikke udelukkende skal vurdere regeringsførelsen på grundlag af eksternt fastsatte kriterier, men snarere på grundlag af fælles værdier og standarder, som deles og accepteres af alle parter;

29. understreger vigtigheden af bæredygtigt demokrati, herunder god regeringsførelse og demokratiske valg, som skal omfatte støtte til parlamentarisk kapacitetsopbygning og inddragelse af civilsamfundet og lokale myndigheder i den politiske dialog;

30. understreger, at forvaltningen skal forbedres på begge sider, idet den ikke blot er en prioritet i Afrika, men også i Europa, som skal forbedre forvaltning og ansvarlighed med hensyn til bistandsforpligtelser og bedre donorkoordination med henblik på at tage større hensyn til lande, der er »glemt« i bistandsammenhæng; understreger, at de nationale og kontinentale parlamenter, ikke-statslige aktører og lokale myndigheder har en vigtig rolle at spille på dette område;

Tirsdag, den 24. marts 2009

31. opfordrer til øget støtte til de eksisterende afrikanske initiativer, f.eks. den afrikanske peer review-mekanisme (APRM), som er de afrikanske leders mest seriøse indsats til dato for at forbedre regeringsførelsen på kontinentet, og de forskellige instrumenter, der er indført af AU, som vil øge det afrikanske ejerskab af processen;

32. giver udtryk for alvorlig bekymring over, at de »forvaltningsprofiler«, som Kommissionen har udarbejdet for hvert AVS-land, og som vil styre programmeringen af udviklingsbistand i forbindelse med de ekstra midler, der beløber sig til 2 700 mio. EUR i den 10. EUF, er udarbejdet uden noget participatorisk element; noterer sig, at modtagerlandenes berettigelse til at modtage ekstra midler er vurderet ud fra en række kriterier, hvoraf kun ét er direkte forbundet med 2015-målene; udtrykker frygt for, at Europa-Kommissionens »profiler« risikerer at udhule APRM-processen; opfordrer Europa-Kommissionen til at høre og informere Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgningen på og gennemførelsen af tildelingen af disse midler med henblik på at sikre, at de afsættes til forvaltningsinitiativer til støtte for AU's forvaltningsagenda og APRM-processen;

33. opfordrer til, at dialogen inden for partnerskabet for regeringsførelse og menneskerettigheder kommer til at omhandle straffrihed for krænkelse af menneskerettigheder under hensyntagen til bedste praksis inden for den nationale ret eller folkeretten, herunder arbejdet i de internationale straffedomstole, der er etableret i Sierra Leone og Rwanda;

Handel, økonomisk udvikling og regional integration

34. mener, hvad angår partnerskabet om handel og regional integration, at øget handel under de rette betingelser kan være en afgørende drivkraft bag økonomisk vækst under forudsætning af, at handelspolitikkerne er i overensstemmelse med udviklingsmålene; glæder sig derfor over dette partnerskabs målsætning om at støtte den afrikanske regionale integration og styrke kontinentets handelskapacitet;

35. ser frem til en hurtig afslutning af Verdenshandelsorganisationens (WTO) Dohaudviklingsrunde, men fastholder, at den primært skal forblive en »udviklingsrunde« til fordel for de afrikanske nationers integration i den globale økonomi og en effektiv reduktion af handelsforvridende landbrugsstøtte samt afskaffelse af eksportstøtte til landbruget;

36. mener, at EU bør hjælpe de afrikanske stater med at sikre, at deres landbrug bliver selvforsynende, og med at fremme vigtige tjenesteydelser og den sårbare indenlandske industri;

37. insisterer på, at de endelige ØPA'er, der blev indgået med de afrikanske lande, først og fremmest bør være redskaber til at fremme udvikling under hensyntagen til forskellene i støttemodtagernes kapacitet og udviklingsniveau;

38. understreger, at ØPA'er bør fremme snarere end underminere den afrikanske regionale integration; støtter AU's indsats for at styrke de regionale økonomiske fællesskaber som de grundlæggende byggesten i kontinentets regionale integration;

39. fastholder, at Europa-Kommissionen og medlemsstaterne bør overholde deres forpligtelse til senest i 2010 at yde mindst 2 000 mio. EUR om året i reel handelsstøtte, hvoraf størstedelen bør gå til Afrika; opfordrer til rettidig fastlæggelse og forsyning af Aid for Trade-ressourcerne; understreger, at disse midler bør være ekstra ressourcer og ikke blot udgøre en nyemballering af EUF-bevillingerne;

40. opfordrer partnerskabet til at tage fat på handelsstøttedagsordenen i bredere forstand, herunder udvikling af infrastruktur, fremme af virksomhedsudvikling og bedre virksomhedsregulering, herunder enklere og brugervenlige oprindelsesregler;

41. opfordrer endvidere partnerskabet til at behandle de økonomiske aspekter, der, til trods for at de ikke nødvendigvis er handelsrelaterede, har vigtige konsekvenser for de afrikanske økonomier, f.eks. behovet for at træffe foranstaltninger for at standse ulovlig kapitalflugt og fremme international regulering af skattely;

42. opfordrer til, at den fælles strategi anerkender og støtter migranternes og diasporaernes rolle i forbindelse med udviklingen af deres hjemlande ved at forenkle deres investeringer i disse lande og ved at reducere overførselsomkostningerne;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Centrale udviklingsspørgsmål

43. fastholder, hvad angår partnerskabet om 2015-målene, at det selv med mere og bedre støtte vil være svært at gennemføre disse mål, og opfordrer derfor EU's medlemsstater til at overholde de forpligtelser, som de for nylig igen bekræftede på Doha-konferencen om udviklingsfinansiering samt på Accra-forummet på højt plan om bistandseffektivitet, navnlig hvad angår mængden af støtte, sammenhængende politikker, ejerskab, gennemsigtighed og arbejdsfordelingen mellem donorerne;

44. bemærker, at basal sundhed og grund- og gymnasieuddannelse er afgørende katalysatorer for opfyldelse af 2015-målene; opfordrer derfor de afrikanske lande til at prioritere disse områder højt i deres fattigdomsbekæmpelsesstrategier; opfordrer partnerskabet til at fremme en sådan udvikling i betragtning af Kommissionens forpligtelse til at afsætte mindst 20 % af Fællesskabets bistandsbudget til disse sektorer; opfordrer Kommissionen til at udvide denne forpligtelse til også at omfatte EUF; minder om, at alle bestræbelser i denne forbindelse bør omfatte handicappede; glæder sig i denne forbindelse over resultaterne af den fælles ekspertgruppes første møde og opfordrer de involverede interessenter til at sikre, at der sker fremskridt i det kommende år;

45. opfordrer Kommissionen til hurtigt at træffe foranstaltninger til at gennemføre sine forpligtelser på sundhedsområdet med hensyn til konklusionerne og henstillingerne i Den Europæiske Revisionsrets beretning om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara (januar 2009); understreger vigtigheden af en stigning i Kommissionens støtte til sundhedssektoren i landene syd for Sahara i den 10. EUF's midtvejsevaluering med henblik på at støtte dens forpligtelse med hensyn til 2015-målene om sundhed;

46. opfordrer EU's og AU's medlemsstater til at tillægge den afrikanske fødevarerikkerhed og fødevarer-suverænitets større betydning samt støtte foranstaltninger med henblik på at øge det afrikanske landbrugs produktivitet og konkurrenceevne, navnlig fødevarerproduktionen til lokale markeder, og fremme af byer omgivet af et »grønt bælte«;

47. opfordrer medlemsstaterne til i deres drøftelser i og udenfor den fælles strategi at inddrage spørgsmålet om en rimelig fordeling af den velstand, der stammer fra udnyttelse af naturressourcer; fastholder, at det bør prioriteres, at nationale indtægter fra naturressourcer fordeles mere ligeligt for at opfylde de pågældende befolkningers basale behov, navnlig på sundheds- og uddannelsesområdet samt på området for bevaring af naturressourcer og miljøet, og således bidrage til at opnå 2015-målene;

48. udtrykker bekymring for, at Afrikas nylige periode med rekordvækst vil vende med den globale økonomiske afmatning, og understreger, at kontinentet risikerer at blive sat årtier tilbage som følge af faldende fødevarerpriser, lavere investeringsstrømme, finansiell ustabilitet og aftagende pengeoverførsler;

Andre aspekter af strategien

49. minder vedrørende klimaændringer om, at det primært er de udviklede lande, der er ansvarlige for klimaændringerne, mens de negative konsekvenser deraf er størst for udviklingslandene; understreger derfor, at der er brug for nye midler, hvis de afrikanske lande skal undgå at blive tvunget til at betale en urimelig pris for tilpasning til og afdæmpning af følgerne; støtter desuden den fælles erklæring fra EU og Afrika om klimaændringer på FN's Klimakonvention (United Nations Framework Convention on Climate Change, UNFCCC) i Poznan i december 2008;

50. forlanger, at der inden for partnerskabet om migration og beskæftigelse findes en rimelig og anvendelig løsning på den hjerneflugt, der berører mange afrikanske lande et stort antal kvalificerede arbejdstagere, navnlig inden for sundheds- og uddannelsessektorerne;

51. opfordrer til, at EU's nye ordning med det »blå kort« modvirker, at der tyndes ud i den faglærte arbejdskraft fra udviklingslandene i sektorer, hvor disse lande lider under mangel på arbejdskraft, navnlig på sundheds- og uddannelsesområderne;

52. opfordrer Europa-Kommissionen til at anvende partnerskabet mellem EU og Afrika til at bistå afrikanske lande med at gøre brug af den fleksibilitet, der åbnes mulighed for i Dohaerklæringen om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og folkesundhed, med henblik på at lette adgangen til livsvigtige og økonomisk overkommelige lægemidler i Afrika;

Tirsdag, den 24. marts 2009

53. opfordrer begge parter til i forbindelse med partnerskab inden for videnskab og teknologi at sigte mod at bygge bro over den digitale kløft ved at optrappe samarbejdet inden for teknologiudvikling og -overførsel, navnlig med hensyn til telefoni og internet;
54. forventer, at den fælles strategi vil tage specifikke skridt til at forbedre mulighederne for kvinder, børn og handicappede i Afrika, idet disse grupper står over for meget alvorlige vanskeligheder i udviklingslandene;
55. understreger, at EU og Afrika, hvis den fælles strategi skal række »hinsides Afrika« med større samarbejde mellem EU og Afrika inden for internationale organer og i multilaterale forhandlinger om emner såsom handel, menneskerettigheder eller klimaændringer, bør arbejde hen imod at gøre de internationale institutioner, såsom Verdensbanken, Den Internationale Valutafond og WTO, mere demokratiske og repræsentative og sikre, at Afrika endelig kan opnå den indflydelse, der svarer til kontinentets størrelse og status;
56. opfordrer på ny EU-institutionerne til at oprette et særligt finansielt instrument til gennemførelse af den fælles strategi, som centraliserer alle eksisterende finansieringskilder på en tydelig, forudsigelig og programmerbar måde; rejser spørgsmålet om, i hvilken udstrækning den fælles strategi vil kunne opfylde sine høje ambitioner og give reel merværdi uden nogen form for ny finansiering eller omprogrammering af den eksisterende finansiering;
57. opfordrer regeringerne i EU og Afrika til mere effektivt og systematisk at informere deres befolkning om den fælles strategis foranstaltninger og resultater samt bestrebe sig på at udvide mediedækningen;

Vejen frem

58. ser frem til en meningsfuld inddragelse af Europa-Parlamentet og Det Panafrikanske Parlament samt civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder som følge af topmødet mellem EU og Afrika i Lissabon den 8.-9. december 2007 i forberedelsen af det tredje topmøde mellem Afrika og EU i 2010 og deres aktive deltagelse i selve topmødet;
59. opfordrer EU's og AU's kommissioner og formandskaber til at tilslutte sig ovennævnte forslag med sigte på at fremme parlamentarisk inddragelse i gennemførelsen og overvågningen af den fælles strategi;
60. har til hensigt inden for Europa-Parlamentet at skabe den nødvendige samordning og synergi mellem alle sine organer for at fremme gennemførelsen og overvågningen af den fælles strategi; gentager i denne henseende, at det har til hensigt at omdanne sin ad hoc-delegation for forbindelser til Det Panafrikanske Parlament til en reel interparlamentarisk delegation;

*

* *

61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, AU's Økonomiske, Sociale og Kulturelle Råd, Kommissionen for Den Afrikanske Union, Rådet for Den Afrikanske Union, Det Panafrikanske Parlament, AVS-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Kontrakter om millenniumudviklingsmål

P6_TA(2009)0152

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om kontrakter om millenniumudviklingsmål (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's millenniumerklæring af 18. september 2000, hvori det internationale samfund forpligtede sig til at nå millenniumudviklingsmålene (MDG) med henblik på at halvere fattigdommen i verden før 2015, og som er blevet bekræftet på flere FN-konferencer, navnlig konferencen i Monterrey om udviklingsfinansiering,
- der henviser til de forpligtelser, som medlemsstaterne påtog sig på Det Europæiske Råd i Barcelona den 15.-16. marts 2002,
- der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om millenniumudviklingsmålene - midtvejsstatus ⁽¹⁾,
- der henviser til fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om den europæiske konsensus om udvikling ⁽²⁾, der blev underskrevet den 20. december 2005,
- der henviser til Kommissionens MDG-pakke fra 2005,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen med titlen »Hurtigere opfyldelse af Millenniumudviklingsmålene - Udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens nyttevirkning« (KOM(2005)0133),
- der henviser til Kommissionens årsrapport med titlen: »Indfri EU's løfter vedrørende udviklingsfinansiering« (KOM(2007)0164),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Mere, bedre og hurtigere EU-udviklingsbistand« (KOM(2006)0087),
- der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 om opfølgning af Monterreykonferencen 2002 om udviklingsfinansiering ⁽³⁾,
- der henviser til resultaterne og slutdokumentet om opfølgning af den internationale konference om udviklingsfinansiering for at revidere gennemførelsen af Monterreykonsensusen (Doha, Qatar, 29. november-2. december 2008) ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om opfølgning af Pariserklæringen fra 2005 om bistandseffektivitet ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens dokument af 19. juni 2007 om kontrakt om millenniumudviklingsmålene, en tilgang for en mere forudsigelig budgetstøtte på længere sigt,
- der henviser til det nye strategiske partnerskab Afrika-EU,

⁽¹⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 232.

⁽²⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1 af 9. december 2008.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0237.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om forbindelserne mellem EU og Afrika ⁽¹⁾,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet af 2. marts 2005 og konklusionerne fra forummet på højt plan i Accra den 2.-4. september 2008 om opfølgning på denne erklæring,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2006 om bistandseffektivisering og korrupsion i udviklingslandene ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om mødre dødelighed forud for FN's højniveaumøde om undersøgelsen af millenniumudviklingsmålene, som afholdes den 25. september 2008 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens dokument med titlen: »Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Cotonouaftalens bestemmelser af 23. juni 2000, og navnlig artikel 58 efter ændringen i 2005, der indeholder en fortegnelse over de institutioner, der er støtteberettigede,
- der henviser til OECD's råd om god praksis i budgetstøtte i »Harmonising Donor Practices for Effective Aid Delivery« ⁽⁵⁾,
- der henviser til særberetning fra Revisionsretten nr. 2/2005 om budgetstøtten over EUF til AVS-landene: Kommissionens forvaltning af støtten til reform af de offentlige finanser ⁽⁶⁾,
- der henviser til særberetning fra Revisionsretten nr. 10/2008 om »EF's udviklingsbistand til sundheds-tjenester i Afrika syd for Sahara« vedlagt svar fra Kommissionen,
- der henviser til rapporten om evaluering af general budgetstøtte - sammenfattende rapport ⁽⁷⁾, offentliggjort i maj 2006,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2006 om det nye finansielle udviklingsinstrument i forbindelse med millenniumudviklingsmålene ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN-konventionen om handicappedes rettigheder af 13. december 2006, der er undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 633.

⁽²⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 316.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Udgivet på engelsk i januar 2007 af Kommissionen, AIDCO - DEV - RELEX.

⁽⁵⁾ DAC Reference Document, Volume 2, 2006.

⁽⁶⁾ EUT C 249 af 7.10.2005, s.1.

⁽⁷⁾ IDD and Associates, maj 2006.

⁽⁸⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 396.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at EU ved at tilslutte sig millenniumerklæringen fra 2000 sammen med hele det internationale samfund har forpligtet sig til at halvere den ekstreme fattigdom i verden inden 2015 og koncentrere indsatsen om de otte millenniumudviklingsmål,
- B. der henviser til, at ifølge nye skøn er der stadig 1,4 milliarder mennesker, som lever under fattigdomsgrænsen (dvs. 1,25 USD om dagen), hvilket svarer til mere end en fjerdedel af befolkningen i udviklingslandene,
- C. der henviser til de nye forpligtelser, som Kommissionen og EU-medlemsstaterne indgik i 2007, og som sigter på at bidrage væsentligt til at indhente den forsinkede opfyldelse af disse mål,
- D. der henviser til, at den manglende adgang til sundhedsydelse og grundlæggende tjenester er skyld i mange millioner menneskers død og fastholder fattigdommen, samtidig med at adgangen til disse ydelser og til grundskoleuddannelse udgør en menneskeret, som regeringerne er ansvarlige for at sikre overholdelsen og gennemførelsen af,
- E. der henviser til muligheden for, at kontrakter om millenniumudviklingsmål kan være et af instrumenterne til at imødegå udfordringerne i udviklingslandene som følge af fødevarekrisen, særlig i landbrugssektoren,
- F. der henviser til, at på trods af den store indsats, som udviklingslandene indtil nu har gjort, råder de fleste af dem ikke over de ressourcer, der kræves for at imødegå de udfordringer, de står over for inden for sundhed og uddannelse, og at det er nødvendigt med hjælp udefra,
- G. der henviser til, at det er Europa-Parlamentet, der skal meddele decharge for Den Europæiske Udviklingsfond (EUF),
- H. der henviser til Kommissionens hensigt om en betydeligt øget anvendelse af budgetstøtte i den 10. EUF for at øge effektiviteten af støtten og nå de mål, Kommissionen har sat sig,
- I. der henviser til, at undervisere og sundhedsarbejdere i udviklingslandene på nuværende tidspunkt arbejder under meget utilfredsstillende forhold, og at der er behov for godt 2 millioner undervisere og over 4 millioner sundhedsarbejdere for at nå millenniumudviklingsmålene, og at tilstrækkelig bistand i form af budgetstøtte som led i en kontrakt om millenniumudviklingsmål kan gøre det muligt at ansætte og uddanne dem,
- J. der henviser til, at den permanente mangel på sundhedsarbejdere og undervisere forværres af hjerneflugten til og organiseret af de rige lande,
- K. der henviser til EU's hensigt om fortsat at øge sine udgifter til budgetstøtte, navnlig ved at øge den sektorielle budgetstøtte til sundhed og uddannelse betydeligt, især i de afrikanske lande,
- L. der henviser til, at kontrakter om millenniumudviklingsmål fastlægger konkrete mål, hvad angår millenniumudviklingsmålene for sundhed og grundskoleuddannelse, men at en kontrakt om millenniumudviklingsmål også kan omfatte andre prioriterede områder,
- M. der henviser til, at Parlamentets officielle holdning til udviklingsstøtte, jf. punkt 6 i ovennævnte beslutning af 16. februar 2006 om det nye finansielle udviklingsinstrument i forbindelse med millenniumudviklingsmålene, er, »(...) at større kvantitet skal gå hånd i hånd med højere kvalitet, hvilket indebærer forbedring af bistandseffektiviteten ved hjælp af de 3 K'er (koordination, komplementaritet og kohærens), samt mindskelse af omkostningerne til bistandstransaktioner, forbedring af støttemekanismernes forudsigelighed og bæredygtighed, hurtigere levering og yderligere afbinding af bistanden, forslag til afvikling af gæld, der ikke kan betales tilbage, fremme af god regeringsførelse, bekæmpelse af korruption og forøgelse af bistandsmodtagernes absorptionskapacitet«,
- N. der henviser til, at en forudsigelig og langvarig støtte direkte og effektivt kan bidrage til at gennemføre strategier til udryddelse af fattigdom som fastlagt i millenniumudviklingsmålene,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- O. der henviser til, at på trods af de tilsagn, de afgav i Monterrey (2002), Gleneagles (2005), Paris (2005) og Accra (2008) om at forbedre udviklingsbistandens omfang og kvalitet, yder mange EU-medlemsstater stadig ikke hele den bistand, de forpligtede sig til, og at når de har ydet den, er en del af bistanden utilstrækkelig,
- P. der henviser til, at i 30 % af tilfældene forsinkes udbetalingen af Kommissionens budgetstøtte tilsyneladende på grund af dens alt for langsommelige administrationsprocedurer,
- Q. der henviser til, at budgetstøttens manglende forudsigelighed bl.a. er en følge af, at de fleste betingelser for ydelse af denne støtte gælder på årsbasis, og at denne manglende forudsigelighed ofte tvinger modtagerlandene til at anvende bistanden, inden den rent faktisk er blevet ydet og uden at vide med sikkerhed, om den bliver udbetalt,
- R. der henviser til, at den europæiske udviklingsbistands manglende forudsigelighed ligeledes berører modtagerlande med en vis retssikkerhed og stabile lovgivningsmæssige rammer,
- S. der henviser til, at Kommissionen er den største multilaterale udviklingsbistandsdonor, at den er en af de største ydere af budgetstøtte, og at den i stadig højere grad gør brug af denne form for bistand, som har udgjort en femtedel af den støtte, den har ydet i de seneste år,
- T. der henviser til, at selv om budgetstøtten allerede udgør et af de instrumenter, der kan bidrage til at forbedre EU's bistand, ville det være en fordel, hvis den var mere forudsigelig og mere langvarig,
- U. der henviser til, at Kommissionens nuværende budgetstøtte som regel fastlægges for en periode på tre år, eller for et år med visse agenturer,
- V. der henviser til, at forslaget til kontrakter om millenniumudviklingsmål ikke indeholder nogen budgetmæssige konsekvenser, og at kontrakten om millenniumudviklingsmål ikke er et nyt instrument, men en retningslinje for gennemførelse af eksisterende instrumenter,
- W. der henviser til, at Kommissionens status for dokumentet om kontrakter om millenniumudviklingsmål ikke er tydelig i sin nuværende udformning,
- X. der henviser til, at Kommissionen i dag mener, at tiden er kommet til at gennemføre konceptet med en kontrakt, der er bundet til håndgribelige resultater, hvad angår millenniumudviklingsmålene, i stedet for den årlige undersøgelse af hver enkelt donors traditionelle betingelser,
- Y. der henviser til, at begrebet kontrakt medfører en finansiell forpligtelse, som sikrer en større forudsigelighed for donorlandet til gengæld for en styrket forpligtelse fra modtagerlandet, hvad angår de konkrete mål, der skal nås,
- Z. der henviser til, at Kommissionen påtænker at indgå en første serie af kontrakter om millenniumudviklingsmål for en periode på seks år, dvs. indtil udgangen af den 10. EUF,
- AA. der henviser til, at Kommissionens forslag om at indgå kontrakter for en periode på seks år er mere vidtrækkende end den nuværende tendens hos bidragsyderne på verdensplan,
- AB. der henviser til Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at medfinansiere kontrakter om millenniumudviklingsmål gennem yderligere frivillige bidrag til EUF,
- AC. der henviser til, at kontrakterne om millenniumudviklingsmål henhørende under budgetstøtteinstrumentet, som er udarbejdet på grundlag af kriterierne i Cotonou-aftalen, ikke skal ændres i forbindelse med beslutningerne om de nuværende programmer og de forskellige bestemmelser om gennemførelse af budgetstøtte, at kontrakterne om millenniumudviklingsmål ikke indebærer oprettelse af et nyt finansielt instrument og derfor er baseret på bestemmelserne for budgetstøtte i Cotonou-aftalen, og ligeledes til, at kontrakterne om millenniumudviklingsmål stadig er i overensstemmelse med de interne retningslinjer, der for nylig blev vedtaget for generel budgetstøtte,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- AD. der henviser til, at støttekriterierne for kontrakten for millenniumudviklingsmål omfatter overholdelse af Cotonouaftalens artikel 9 om menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstaten,
- AE. der henviser til, at en effektiv budgetstøtte vil gøre det muligt for modtagerne at finansiere deres egne meget konkrete strategier og programmer med henblik på at forbedre adgangen til offentlige tjenester inden for sundheds- og uddannelsessektoren,
- AF. der henviser til, at Kommissionen ikke har overholdt sine forpligtelser til systematisk at inddrage parlamentsmedlemmerne og repræsentanterne for civilsamfundets organisationer i sine dialoger med udviklingslandenes regeringer, og der i øvrigt henviser til, at det i dag er almindeligt anerkendt, at udviklingen bør ligge både hos regeringerne og parlamenterne og civilsamfundets organisationer i udviklingslandene ud fra et ønske om effektivitet,
- AG. der henviser til, at Kommissionen har fastlagt, at de berettigede lande er dem, der har opnået tilfredsstillende resultater på makroøkonomisk plan og i budgetforvaltningen i forbindelse med og således markerer Kommissionen sig i forhold til de andre ydere af budgetstøtte, såsom IMF og Verdensbanken, der sætter mange betingelser for deres støtte i strid med princippet om modtagerlandenes ejerskab,
- AH. der henviser til, at mange lande, der har et presserende behov for større og mere effektiv støtte til at fremskynde deres fremskridt på vej mod millenniumudviklingsmålene, ikke opfylder de kriterier, som Kommissionen har fastlagt for at kunne indgå en kontrakt om millenniumudviklingsmål,
- AI. der henviser til, at kontrakterne om millenniumudviklingsmål i deres nuværende form kun retter sig mod AVS-landene,
- AJ. der henviser til, at der i Kommissionens budgetstøtte er en alvorlig mangel på gennemsigtighed og ejerskab for de fattige lande, og at finansieringsaftalerne kun sjældent bliver offentliggjort,
- AK. der henviser til, at det grundlæggende princip for udviklingsstøtte er at yde støtte til dem, der har størst behov for det, og til områder, hvor den kan anvendes mest effektivt,
- AL. der henviser til, at i Burkina Faso kendte f.eks. ingen på stedet til de igangværende forhandlinger om en kontrakt om millenniumudviklingsmål mellem Burkina Faso og Kommissionen, og at der for øjeblikket ikke er oplysninger til rådighed herom i Kommissionens delegation i Burkina Faso,
- AM. der henviser til, at i den europæiske konsensus om udvikling har EU forpligtet sig til at anvende en tilgang, der bygger på resultater og anvendelse af resultatindikatorer,
- AN. der henviser til, at Kommissionen er nødt til fortsat at knytte sin budgetstøtte til modtagerlandenes resultater inden for kønsdimensionen og fremme af kvinders rettigheder,
- AO. der henviser til, at med hensyn til budgetstøtte er der allerede indgået aftaler mellem Kommissionen og Burkina Faso (2005-2008), Etiopien (2003-2006), Ghana (2007-2009), Kenya (2004-2006), Madagaskar (2005-2007), Malawi (2006-2008), Mali (2003-2007), Mozambique (2006-2008), Tanzania (2006-2008), Uganda (2005-2007) og Zambia (2007-2008),
- AP. der henviser til, at der er 650 millioner handicappede i verden, at 80 % af dem lever i udviklingslandene, og at en ud af fem af dem lever i ekstrem fattigdom; der henviser til, at de handicappede udgør en af de største grupper af udstødte og fattige, og at de udsættes for mange former for forskelsbehandling og sjældent har adgang til uddannelse og sundhedspleje,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- AQ. der henviser til, at de kontraherende parter i henhold til de generelle forpligtelser, og særlig artikel 32 i FN-konventionen om handicappedes rettigheder, er forpligtet til at tage hensyn til handicap i deres udviklingssamarbejde,
- AR. der henviser til, at millenniumudviklingsmålene ikke kan nås i 2015 uden at tage passende hensyn til integrationen af handicappede og deres deltagelse,
- AS. der henviser til rapporten om gennemførelse af partnerskabet EU-Afrika af 22. november 2008, særlig punkt 37, hvor den klart manglende indsats til fordel for handicappede i forbindelse med bestræbelserne på at gennemføre millenniumudviklingsmålene understreges,

Millenniumudviklingsmål og udviklingssamarbejde

1. bekræfter, at udviklingsbistanden bør baseres på behov og resultater, og at udviklingspolitikken bør udformes i partnerskab med modtagerlandene;
2. bekræfter, at donorlandene med henblik på at nå millenniumudviklingsmålene bør overholde alle deres forpligtelser og forbedre kvaliteten af den bistand, de yder;
3. understreger, at det er nødvendigt at udvikle nye mekanismer for at opnå en mere forudsigelig og mindre ustabil støtte;
4. minder om målet i Abuja-erklæringen om, at 15 % af det nationale budget skal afsættes til sundhedssektoren, og om målet i den internationale kampagne for uddannelse om, at 20 % af det nationale budget skal afsættes til uddannelse;

Prioriterede områder

5. anmoder Kommissionen om fortsat at knytte sin støtte på sundheds- og uddannelsesområdet, navnlig grundlæggende sundhed og grundskoleuddannelse, til de resultater, der er opnået på disse områder; opfordrer desuden Kommissionen til at oplyse, hvordan den vægter resultaterne på de prioriterede områder i forhold til en større helhed af indikatorer, og hvordan den vil evaluere fremskridtene på disse områder;

Bistandseffektivitet – stabilitet og forudsigelighed

6. anmoder Kommissionen om at gøre budgetstøtten mere forudsigelig ved at indføre kontrakter om millenniumudviklingsmålene og udvide disse kontraktens principper til et større antal lande og ved hjælp af den sektorielle budgetstøtte;
7. minder Kommissionen om, at det er nødvendigt kraftigt at begrænse de unødvendigt lange forsinkelser, der skyldes de alt for langsommelige administrative procedurer;
8. opfordrer regeringerne i udviklingslandene til at øge deres udgifter på sundhedsområdet til 15 % af det nationale budget i overensstemmelse med henstillingerne i Abuja-erklæringen og deres udgifter til uddannelse til 20 % af det nationale budget, som anbefalet i den internationale kampagne for uddannelse;

Budgetstøtte

9. anmoder Kommissionen om at sikre høje udgiftsniveauer i form af budgetstøtte, samtidig med at denne øges betydeligt i den sociale sektor i AVS-landene, og at den sektorielle budgetstøtte øges i de andre regioner;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Kontrakter om millenniumudviklingsmål

10. bemærker med interesse, at Kommissionens forslag om kontrakter om millenniumudviklingsmål sikrer de støtteberettigede lande en garanteret minimumsstøtte (70 % af den samlede forpligtelse);
11. er imidlertid skuffet over, at der ikke i dokumentet om kontrakter om millenniumudviklingsmål ikke fastsættes nogen tidsplan for gennemførelsen af disse kontrakter, der først og fremmest er blevet udformet til at gælde for seks år i den 10. EUF; anmoder derfor Kommissionen om at fremlægge en præcis tidsplan;
12. bemærker, at det væsentligste sigte med kontrakten om millenniumudviklingsmål er at bidrage til at forbedre bistandseffektiviteten og hurtigere at opfylde millenniumudviklingsmålene for de lande, der har størst behov for det;
13. anmoder Kommissionen om at vedtage en meddelelse, der formaliserer initiativet om kontrakter om millenniumudviklingsmål, og udvide dette initiativ til at omfatte de ikke-AVS-lande, der opfylder støttekriterierne;

Parlamentar og civilsamfund, ejerskab og gennemsigtighed

14. anmoder Kommissionen og modtagerlandene om at sørge for, at deres parlamenter og civilsamfund, herunder handicappedes organisationer, involveres i alle etaper i dialogen om budgetstøtte, herunder udarbejdelsen, gennemførelsen og vurderingen af programmet i kontrakterne om millenniumudviklingsmålene;
15. understreger, at donorerne i stedet for at fastlægge unilaterale betingelser for modtagerne bør bestræbe sig på at fremme god forvaltning, demokrati og stabilitet i modtagerlandene ved hjælp af gennemsigtige betingelser, der fastsættes sammen med disse lande;
16. mener, at for at fremme gennemsigtigheden bør betingelserne for udbetaling af den variable tranche baseres på resultaterne i det omfang, det tilskynder donorerne og modtagerne til at analysere den reelle virkning af de anvendte midler og øge gennemsigtigheden for brugen af offentlige midler;
17. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at overvåge resultaterne af sine programmer og at orientere Parlamentet om disse resultater;
18. anbefaler, at Kommissionen gør en indsats for at styrke dialogen mellem donorer og modtagere, navnlig for at fastlægge de faktiske behov og de områder, hvor støtten viser sig at være nødvendig;
19. anmoder om, at det Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU spiller en mere aktiv rolle i at fastlægge prioriteterne, forhandle kontrakter om millenniumudviklingsmålene samt i alle andre faser af processen;

Udvælgelseskriterier – kreativitet og fleksibilitet

20. anmoder Kommissionen om at gøre det til en betingelse for ydelse af budgetstøtte, at der er opnået resultater med hensyn til god forvaltning og gennemsigtighed, men også at menneskerettighederne overholdes, særlig for de fattigste og mest marginaliserede, f.eks. handicappede, minoriteter og kvinder og børn, ligesom det bør påses, at budgetstøtten ikke anvendes til andre sektorer end dem, der er fastlagt i kontrakten om millenniumudviklingsmål;
21. bekræfter, at de vejledende nationale programmer bør udarbejdes i samarbejde med parlamenterne i de berørte lande, Den Blandede Parlamentariske Forsamling og civilsamfundet;
22. konstaterer, at forslaget om kontrakter om millenniumudviklingsmål ikke nævner, hvilke lande kontrakterne i første omgang henvender sig til; konstaterer, at kontrakterne i deres nuværende form kun er rettet mod AVS-landene;

Tirsdag, den 24. marts 2009

23. beklager, at EU's bistandspolitik for udviklingslandene i stadig større grad afhænger af betingelser, som IMF har sat for at opnå udviklingsstøtte fra EU; mener desuden, at disse betingelser er i modstrid med modtagerlandenes politik, hvad angår princippet om ejerskab;
24. understreger behovet for at udvikle andre tilgange til budgetstøtten for de lande, som ikke er berettigede til kontrakter om millenniumudviklingsmål, og navnlig for de lande, der er særligt sårbare; understreger, at det er indlysende, at de lande, der er mest sårbare, ikke kan opfylde de nuværende støttekriterier;
25. henstiller, at kontrakterne om millenniumudviklingsmål også stilles til rådighed for de lande, der er omfattet af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde;
26. anmoder Kommissionen om tydeligt at forklare, hvordan den vil sikre, at de foreslåede kontrakter om millenniumudviklingsmål kombineres med de øvrige ordninger for tildeling af støtte;
27. advarer mod faren for en vilkårlig og overdreven anvendelse af kontrakter om millenniumudviklingsmål, der kunne blive opfattet som den eneste effektive form for støttetildeling; opfordrer Kommissionen til at vælge de støttetildelingsmidler, der er mest velegnede i de enkelte situationer;
28. anmoder Kommissionen om at styrke modtagerlandenes parlamenters evne til at engagere sig i budgetproceduren og parlamenternes og civilsamfundets evne til at engagere sig i udarbejdelse af nationale politikker ved at yde større finansiel støtte, insistere på deltagelse i politiske dialoger med disse lande og ved at koncentrere sig om indikatorer for forvaltning af de offentlige finanser, hvis sigte er at øge regeringernes ansvar over for borgerne;

Vurdering og resultatindikatorer

29. anmoder Kommissionen om i samarbejde med de deltagende lande at lade en række resultatindikatorer indgå i den enkelte kontrakt om millenniumudviklingsmål med henblik på en evaluering af de fremskridt, der opnås med kontrakternes gennemførelse, ligesom også integrationen af handicappede voksne og børn bør vurderes ud fra disse indikatorer;

Kønsdimensionen

30. gør Kommissionen opmærksom på, at den forsat ubetinget bør lade sin budgetstøtte være afhængig af de resultater, der i modtagerlandene opnås på ligestillingsområdet og med styrkelsen kvinders rettigheder; opfordrer til at styrke resultatindikatorerne på dette område i kontrakterne om millenniumudviklingsmål ved at udvide dem til at omfatte andre områder, f.eks. kvinders og handicappedes rettigheder, og kræver en styrkelse af resultatindikatorerne for ligestilling i forbindelse med budgetstøtten ved også at lade dem omfatte andre områder, f.eks. handicappedes og kvinders rettigheder, og navnlig at forbedre alle kvinders adgang til oplysning og til globale tjenester for seksuel og reproduktiv sundhed, udvide adgangen til og styrke anvendelsen af familieplanlægning, til fortsat at fremme uddannelse og styrke kvinders indflydelse samt bekæmpe forskelsbehandling og fremme ligestilling;

*

* *

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, AVS-Rådet samt til medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Kunstneruddannelser i EU

P6_TA(2009)0153

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om kunstneriske studier i Den Europæiske Union (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 149 og 151,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling nr. 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekvalifikationer for livslang læring ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1350/2008/EF af 16. december 2008 om det europæiske år for kreativitet og innovation (2009) ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 24. og 25. maj 2007 om de kulturelle og kreative sektors bidrag til opnåelsen af Lissabonmålene og af 21. og 22. maj 2008,
 - der henviser til Rådets og Kommissionens fælles situationsrapport 2008 om gennemførelsen af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010 – Livslang læring som grundlag for viden, kreativitet og innovation ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2007 om kunstneres sociale status ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om kulturindustrien i Europa ⁽⁶⁾,
 - der henviser til anbefalingerne i UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed af 20. oktober 2005,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0093/2009),
- A. der henviser til, at EU bør stå ved sit motto »forenet i mangfoldighed« og erkende sin fælles historie, og at Unionen kan gøre dette gennem den europæiske kunsthistorie på grund af dens iboende universelle karakter,
- B. der henviser til, at skolerne igen bør være det centrale sted i forbindelse med en demokratisering af adgangen til kultur,
- C. der henviser til, at undervisning i kunst og kultur, herunder billedkunst, er et vigtigt element i medlemsstaternes uddannelsessystemer,

⁽¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 115.

⁽³⁾ EUT C 86 af 5.4.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 223

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0124.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0123.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- D. der henviser til, at undervisning i kunst og kultur er med til at udvikle børn og unges selvstændighed, følsomhed og udadvendthed og derfor udgør et vigtigt led i deres uddannelse; der henviser til, at denne undervisning er afgørende for at skabe lige muligheder og udgør en forudsætning for en egentlig demokratisering af adgangen til kultur,
- E. der henviser til, at det for at imødegå udfordringen i en demokratisering af adgangen til kultur er nødvendigt at fremme kunstforståelsen på alle niveauer og alle alderstrin, at anerkende betydningen af kunstneriske aktiviteter på gruppe- og amatørplan og at fremme adgangen til kunstuddannelse,
- F. der henviser til, at medlemsstaterne desværre ofte af økonomiske årsager ser sig nødsaget til at nedprioritere kunsten i deres overordnede uddannelsespolitik,
- G. der henviser til, at kunstuddannelse danner grundlaget for en erhvervsuddannelse inden for kunst og fremmer kreativiteten samt den fysiske og intellektuelle udvikling på dette område ved at opmuntre til et tættere og mere frugtbart forhold mellem undervisning, kultur og kunst,
- H. der henviser til, at kunst og designskoler og -uddannelsescentre er med til at udvikle filosofier, skabe nye kunststile og -bevægelser og åbne op for forskellige kulturelle verdener, hvilket styrker EU's image i verden,
- I. der henviser til, at uddannelsen er meget vigtig for kunstnernes succes inden for den kunstneriske og kreative sektor,
- J. der henviser til, at kunststudier, der fokuserer på at udvikle en karriere og et erhverv, ud over talent kræver, at den studerende har et solidt kulturelt grundlag, som kun kan fås ved en tværfaglig og systematisk uddannelse; der henviser til, at en sådan uddannelse øger mulighederne for at komme ind på arbejdsmarkedet inden for denne sektor, for så vidt den tilbyder en almen dannelse, en forskningsmetodologi, iværksætterevner og kendskab til virksomhedsdrift samt færdigheder på forskellige aktivitetsområder, som er relevante for nutidig kunst,
- K. der henviser til, at det økonomiske og erhvervsmæssige potentiale, som de kreative, kulturelle og kunstneriske firmaer og industrier i Den Europæiske Union har, i høj grad har indflydelse på den kunstneriske sektors udvikling,
- L. der henviser til, at den teknologiske revolution har forårsaget en forøgelse af konkurrenceevnen inden for og mellem landene og har bevirket, at den intellektuelle kapacitet og kreativitet spiller en central rolle inden for rammerne af Lissabonstrategien,
- M. der henviser til, at de hurtige og konstante ændringer i samfundet kræver større tilpasningsevne, fleksibilitet, kreativitet, innovation og kommunikation blandt aktørerne på arbejdsmarkedet, og at disse kvaliteter bør fremmes af undervisnings- og uddannelsessystemerne i de forskellige medlemsstater i overensstemmelse med målene for det ovennævnte program »Uddannelse og Erhvervsuddannelse 2010«,
- N. der henviser til, at det bør tages i betragtning, at der findes væsentlige uligheder mellem de nuværende kunstundervisningsmodeller i de forskellige medlemsstater,
- O. der henviser til, at det bør tages i betragtning, at uddannelse i kultur og dens mangfoldighed er en vigtig faktor for at bevare identiteten og fremme forståelsen mellem kulturer og religioner set i lyset af globaliseringen, en større bevægelighed blandt borgerne samt de efterfølgende udvidelser af EU, og at målene for bevidstgørelse og fremme af kulturen i det europæiske år for interkulturel dialog bør fortsætte efter år 2008,
1. mener, at kunstundervisning for at fremme en demokratisering af adgangen til kultur burde være en obligatorisk del af alle klassetrins undervisningsplan;

Tirsdag, den 24. marts 2009

2. understreger, at det er vigtigt at fremme og udvikle kreativiteten på alle alderstrin som et led i en livslang læringsproces, både i skolernes undervisningsplaner og i programmerne for videregående erhvervsuddannelse og livslang læring;
3. minder om, at formålet med undervisning i kunst og kultur bl.a. er at bidrage til borgernes uddannelse, og at dens rolle bl.a. er at gøre os bedre til at tænke og til at bidrage til vores intellektuelle, følelsesmæssige og fysiske udvikling;
4. anerkender kunstens store betydning for samfundsmæssig og økonomisk innovation som led i det europæiske år for kreativitet og innovation 2009;
5. henleder Rådets og medlemsstaternes opmærksomhed på den rolle, den europæiske kultur og dens mangfoldighed spiller som en integrerende faktor, og på, hvor vigtig kunst- og kulturundervisning og bevarelsen af de forskellige regioners traditionelle kulturelle værdier er på europæisk plan;
6. konstaterer, at der stadig er flere studerende fra kunstuddannelserne, som er interesseret i at læse i en anden medlemsstat end deres egen, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at koordinere deres politik inden for kunstuddannelser på europæisk plan, at udveksle bedste praksis og at øge bevægeligheden for både studerende og lærere i denne sektor;
7. foreslår, at fagfolk i kunstsektoren sikres en bedre mobilitet, ved at der fokuseres mere på spørgsmålet om anerkendelse af kvalifikationer. Dette bør ske, ved at uddannelsesinstitutioner og arbejdsgivere tilskyndes til at benytte den europæiske referenceramme for kvalifikationer, således at det bliver muligt at sammenligne kompetencer og kvalifikationer i denne sektor på europæisk plan;
8. opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne for at fastsætte en mobilitetsramme for europæere, der udøver kunstnerisk og kreativ virksomhed, med særlig vægt på unge kunstneres og kunststuderendes mobilitet;
9. vurderer, at politikken inden for kunstuddannelser, selv om det anerkendes, at det er et anliggende for medlemsstaterne, burde koordineres på EU-plan, navnlig når det drejer sig om:
 - beskrivelsen af kunstuddannelsernes art, indhold og varighed for deres forskellige »publikummer«,
 - forbindelsen mellem kunstundervisning, kreativitet og innovation,
 - effektiviteten i kunstundervisningspolitikken med udgangspunkt i dens socioøkonomiske indvirkning,
 - opnåelse af en balance mellem teoretiske studier og praktisk indføring i faget for at sikre, at kunstuddannelsen ikke bliver abstrakt,
 - anvendelse og udvikling af kunstundervisningsmetoder og -strategier, der lever op til informationsfundets krav,
 - uddannelse af specialiserede lærere og »kunstingeniører« inden for de nye medier samt traditionelle specialiserede lærere;
10. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at:
 - erkende vigtigheden af at fremme kunstundervisning og kreativitet i sammenhæng med en videnbaseret økonomi i overensstemmelse med Lissabonstrategien,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- definere den rolle, kunstundervisning bør spille som et uundværligt pædagogisk redskab til at styrke kulturens betydning i en globaliseret og multikulturel verden,
 - etablere fælles strategier for at udarbejde en politik for kunstuddannelse og uddannelse af specialiserede lærere inden for denne disciplin,
 - anerkende den vigtige rolle, kunstnere har i samfundet, og behovet for at fastsætte specifikke kompetencer til kunstundervisningen i uddannelsesprocessen,
 - tilskynde de nationale repræsentanter i Arbejdsgruppen om Uddannelse og Kultur, der for nylig er nedsat som led i den åbne koordinationsmetode på kulturområdet (ÅKM), til at drøfte kunstens rolle i forskellige uddannelsesmæssige sammenhænge (formel, uformel og ikke-formel uddannelse) og på alle uddannelsesniveauer (fra førskoleniveau til videregående kunstfaglig uddannelse og opefter), samt den nødvendige uddannelse af specialiserede lærere,
 - tilskynde de nationale repræsentanter i de arbejdsgrupper for kulturindustriene, der er nedsat som led i ÅKM, til at tage erhvervsuddannelse og løbende faglig udvikling af kunstnere, ledere, lærere, formidlere og andre fagfolk i kultursektoren op som et centralt tema,
 - opfordre de relevante aktører i civilsamfundet til at dele deres viden og ekspertise på området i tilknytning til arbejdet under ÅKM,
 - forbedre vilkårene for den faglige uddannelse i kunstsektoren ved at anerkende videregående kunstuddannelser på alle tre niveauer som fastsat i erklæringen om Bologna-processen (bachelor, master og ph.d.) og således forbedre kunstneres mobilitet inden for EU,
 - indføre særlige ordninger, der kan fremme kunstundervisningen, som led i det flerårige kulturprogram,
 - anerkende betydningen af kunstneriske aktiviteter på gruppe- og amatørplan;
11. fastholder, at der som led i undervisningen i kunsthistorie også skal arrangeres møder med kunstnere og besøg på kulturinstitutioner for at vække de studerendes nysgerrighed og ansøre dem til refleksion;
12. understreger vigtigheden af at bruge ressourcer fra de nye kommunikations- og informationsteknologier og internettet som midler til en moderne undervisning, der er tilpasset de nye tider, når der skal indføres en kunstnerisk dimension i skolernes undervisningsplaner;
13. peger på, at initiativer som Europeana, det europæiske digitale bibliotek, kan yde et væsentligt bidrag hertil;
14. henstiller til, at der i fællesskab udvikles en europæisk portal for undervisning i kunst og kultur, og at kunstundervisning medtages i medlemsstaternes undervisningsplaner for at sikre udvikling og fremme af den europæiske kulturelle model, der navnlig værdsættes internationalt;
15. anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at følge op på arbejdet med at indarbejde kunstundervisning i skolernes undervisningsplaner, og foreslår især, at Kommissionen gennemfører de nødvendige undersøgelser for at få pålidelige oplysninger om indvirkningen af den nævnte undervisning på uddannelsesniveaet og færdighederne blandt EU's studerende;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag, den 24. marts 2009

Aktiv dialog med borgerne om EU

P6_TA(2009)0154

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om aktiv dialog med borgerne om EU (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om partnerskab om formidling af EU ⁽¹⁾ undertegnet den 22. oktober 2008,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 2. april 2008 om »Debate Europe«: udnyttelse af erfaringerne fra plan D for demokrati, dialog og debat (KOM(2008)0158),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionens af 24. april 2008 om formidling af EU gennem audiovisuelle medier (SEK(2008)0506),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 21. december 2007 om formidling af EU via internettet og inddragelse af borgerne (SEK(2007)1742),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionen af 3. oktober 2007 med titlen »Forslag til inter-institutionel aftale – Partnerskab om formidling af EU« (KOM(2007)0569),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1904/2006/EF af 12. december 2006 om programmet Europa for Borgerne til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013) ⁽²⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 1. februar 2006 om hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik (KOM(2006)0035),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 13. oktober 2005 om Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat (KOM(2005)0494),
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2006 om hvidbogen om en europæisk kommunikationspolitik ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2005 om gennemførelsen af en informations- og kommunikationsstrategi for Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelser fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, Udenrigsudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og Udvalget for Andragender (A6-0107/2009),

⁽¹⁾ EUT C 13 af 20.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 369.

⁽⁴⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 403.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at øget dialog mellem borgerne og EU-institutionerne, deriblandt Parlamentet, samt en konstant debat om Europa på europæisk, nationalt og lokalt plan er en forudsætning for et demokratisk og åbent EU,
- B. der henviser til, at efter Frankrigs og Nederlandenes forkastelse af forslag til traktat om en forfatning for Europa stemte 53,4 % af de irske vælgere ved en folkeafstemning mod ratificering af Lissabontraktaten, og til, at mennesker med en utilstrækkelig forståelse af EU's politikker eller af traktaterne er mere tilbøjelige til at være imod dem,
- C. der henviser til, at Eurobarometers undersøgelse nr. 69 viste, at 52 % af Unionens borgere mener, at deres respektive landes medlemskab af EU er en god ting, mens blot 14 % mener det modsatte,
- D. der henviser til, at kendskab til Den Europæiske Union og dens politikker og til, hvordan den fungerer, men også kendskab til de rettigheder, som er indeholdt i traktaterne, udgør grundlaget for at genskabe borgernes tillid til EU-institutionerne,
- E. der henviser til, at der i 2004 for første gang blev udnævnt en særlig kommissær for kommunikationsstrategi, selv om der endnu ikke er vedtaget nogen egentlig kommunikationspolitik på grund af det manglende retsgrundlag i traktaterne,

Den offentlige mening

1. minder om, at undersøgelser viser, at jo dårligere uddannet og mindre velhavende borgere i Unionen er, jo mere sandsynligt er det, at de modsætter sig yderligere europæisk integration, hvilket viser, at den europæiske tanke på trods af alle tidligere anstrengelser hovedsagelig når ud til det veluddannede og velhavende segment i det europæiske samfund; betragter aktiv dialog mellem EU og dets borgere som afgørende for en virkeliggørelse af EU-projektets principper og værdigrundlag, men erkender, at kommunikationen indtil videre ikke har været særlig vellykket;
2. beklager, at den succes, som er opnået i forbindelse med at øge unionsborgernes vidensniveau og interesse i europæiske emner, på trods af Kommissionens indsats og gode idéer har været meget begrænset, hvilket beklageligvis fremgik af den irske folkeafstemning;
3. understreger, at det er specielt vigtigt, at der etableres samhørighedsskabende kommunikationsforbindelser med målrettet indhold både mellem EU og regioner med særlige karakteristika og mellem EU og særlige samfundsgrupper;
4. bemærker, at et stort flertal af de europæiske borgere ifølge nyere undersøgelser går ind for, at EU taler med en fælles stemme i udenrigspolitiske anliggender; påpeger, at en erklæring herom efter krav fra unionsborgere blev vedtaget i det åbne brev/ henstillingerne fra deltagerne i den afsluttende konference om de seks Plan D-borgerprojekter den 9. december 2007; understreger, at EU i de 27 anbefalinger i det åbne brev anmodes om også at handle mere effektivt på det social- og arbejdsmarkedspolitiske område samt på området vedrørende social samhørighed, navnlig med henblik på at bekæmpe lønforskelle og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder samt generelt at være særlig opmærksom på problemstillingerne vedrørende ligestilling, som ofte bliver forsømt; henleder opmærksomheden på, at det derfor også er vigtigt at rette blikket mod, hvad der kommunikeres gennem handlinger, og sammenligne, hvorledes dette afviger fra det budskab, EU ønsker at udsende til borgerne;
5. gør opmærksom på, at et flertal af de kvindelige vælgere har stemt »nej« ved de seneste folkeafstemninger om EU: 56 % i Frankrig (Eurobarometerundersøgelse i Flash-serien nr. 171), 63 % i Nederlandene (Eurobarometerundersøgelse i Flash-serien nr. 172) og 56 % i Irland (Eurobarometerundersøgelse i Flash-serien nr. 245); mener, at det negative resultat af afstemningerne bl.a. skyldes de europæiske institutioners begrænsede engagement i de politikker, der direkte berører kvinderne, og som ligger til grund for den fortsatte mangel på lige muligheder mellem mænd og kvinder, såsom politikkerne til forening af arbejds- og familieliv og støtte til plejekrævende personer;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Forfatningsmæssige og interinstitutionelle aspekter

6. understreger behovet for at afslutte ratificeringen af Lissabontraktaten, hvilket yderligere vil øge EU's gennemsigtighed og borgernes inddragelse i beslutningstagningen; minder i denne forbindelse om de nye muligheder for deltagelsesdemokrati, som Lissabontraktaten ville give, særligt borgerinitiativet;
7. understreger behovet for koordinerede indsatser og fælles handling fra alle EU-institutioner og medlemsstater for at kommunikere med Unionens borgere om europæiske emner; glæder sig over og noterer sig den ovennævnte fælleserklæring af 22. oktober 2008, som opstiller tydelige målsætninger for en forbedring af Parlamentets, Rådets, Kommissionens og medlemsstaternes kommunikation om EU; er af den opfattelse, at den kunne være mere ambitiøs, eftersom Parlamentet havde anmodet om en interinstitutionel aftale om kommunikationspolitik mellem alle institutionerne;
8. mener, at EU-institutionerne bør iværksætte yderligere diskussioner om Europa og straks omsætte ideerne fra den ovennævnte fælleserklæring, meddelelsen fra Kommissionen af 1. februar 2006 og arbejdsdokumentet fra Kommissionen af 3. oktober 2007;
9. deler Kommissionens holdning om, at deltagelsesdemokrati kan supplere det repræsentative demokrati på fornuftig vis; understreger dog, at deltagelsesdemokrati ikke kun betyder at lytte til borgerne, men at give dem reelle muligheder for at have indflydelse på europæisk politik; påpeger, at det for at opfylde disse målsætninger er nødvendigt, at institutionerne bliver meget mere åbne og vedtager de strategier, som er nødvendige for at give borgerne og deres organisationer mulighed for reelt at deltage i alle faser, når der drøftes EU-anliggender; bemærker endvidere, at der på et så bredt grundlag som muligt skal gives aktindsigt i dokumenter, som er udfærdiget af institutionerne, eftersom dette er en afgørende forudsætning for at kunne øve indflydelse;
10. fremhæver betydningen og værdien af høringsprocessen som et effektivt redskab til at sikre borgerne større indflydelse ved at sætte dem i stand til at yde et direkte bidrag til den politiske proces på EU-plan; opfordrer Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på rettidigt at oplyse borgerne om kommende EU-høringer via medierne og andre egnede nationale, regionale og lokale organer, til at udvide omfanget af de interesserede parters synspunkter, som fremsættes i forbindelse med høringer om fællesskabslovgivningen, og til at sørge for bredere offentlig omtale af sine internethøringer om EU-politikker og -initiativer for at sikre, at alle interessenter, navnlig små og mellemstore virksomheder og lokale ngo'er, inddrages i debatten; understreger betydningen af repræsentanter fra civilsamfundet, såsom netværk af fagfolk og forbrugere, på alle niveauer – fra transnationalt til lokalt niveau – der kan fungere som platform for en oplyst udveksling af synspunkter angående EU-politikker og dermed bidrage til bedre kvalitet i fællesskabslovgivningen; anerkender problemerne i forbindelse med gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen og opfordrer forbrugerne og virksomhederne til at udøve deres rettigheder og indberette eksisterende problemer til EU-institutionerne;
11. mener, at EU-institutionerne og medlemsstaterne bør samordne deres kommunikationsindsats og opbygge et partnerskab med civilsamfundet, så der kan drages nytte af eventuelle synergier; understreger nødvendigheden af samordning institutionerne imellem samt det hensigtsmæssige i at sammenkoble Kommissionens og Parlamentets fjernsynskanaler; opfordrer Kommissionen til at forbedre samarbejdet og koordineringen mellem dens repræsentationer i medlemsstaterne og Europa-Parlamentets informationskontorer; opfordrer Kommissionens og Parlamentets repræsentationer i medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet med hensyn til at høre borgerne, dele informationer, viden og idéer om EU med borgerne og give vælgerne mulighed for at møde medlemmer af Europa-Parlamentet, som er valgt i forskellige lande, og EU-tjenestemænd;
12. glæder sig over, at Kommissionen støtter Parlamentets og de europæiske politiske partiers rolle, og erkender behovet for at udfylde kløften mellem national og europæisk politik, særligt under de europæiske valgkampagner;
13. opfordrer de tre vigtigste institutioner til at overveje muligheden for at organisere fælles åbne debatter som supplement til Parlamentets åbne debatter, hvor der kunne behandles emner, som berører forbrugerne og deres hverdag, for at øge forbrugernes tillid til det indre marked og til forbrugerbeskyttelsen; understreger, at Parlamentets tværpolitiske grupper til fulde udfører deres opgave som borgernes mellemmand, et instrument, som virkelig bygger bro mellem den politiske verden og civilsamfundet;

Tirsdag, den 24. marts 2009

14. bemærker med tilfredshed, at Kommissionen har taget mange af de idéer, som Parlamentet tidligere har fremsat, i betragtning, såsom borgerfora på både europæisk og nationalt plan, en mere fremtrædende rolle for civilsamfundets organisationer og nyskabende brug af nye medier;

Det lokale niveau

15. opfordrer Kommissionen til at udvide sin dialog til alle samfundsniveauer ved at tilpasse sit budskab til forskellige målgrupper ud fra deres sociale baggrunde; foreslår derfor at styrke dialogen mellem Den Europæiske Union og dens borgere ved at stille de samme oplysninger til rådighed for alle og samtidig tilpasse dem til de enkelte målgrupper og fremme debatten med og mellem oplyste borgere; mener, at EU-institutionerne bør indarbejde konklusionerne fra de lokale debatter organiseret i forbindelse med Plan D i deres politikker og tage højde for de forventninger, borgerne har til EU, når der vedtages ny lovgivning;

16. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte effektive kommunikationskampagner om EU på alle niveauer, nationalt, regionalt og lokalt; opfordrer Kommissionen til at udbrede den bedste praksis, der fremkommer i forbindelse med sådanne kampagner og foreslår, at der oprettes et fast interaktivt kommunikationssystem mellem EU-institutionerne og borgerne med regelmæssige kampagner af lokal og regional karakter fra EU understøttet af de regionale medier og aktiv deltagelse af civilsamfundet, ngo'er, handelskamre, fagforeninger og erhvervsorganisationer;

17. understreger, at EU's samhørighedspolitik danner grundlag for den europæiske integration og den sociale solidaritet; mener derfor, at borgerne bør bevidstgøres om den indsats, der gøres inden for EU's politikker, og dens konkrete indvirkning på deres hverdag, idet der lægges vægt på EU's bidrag og fordelene ved det fælles europæiske projekt; ønsker i denne forbindelse, at de lokale myndigheder bliver bedre til at opfylde deres forpligtelser til at informere om den støtte, de modtager fra EU; understreger ligeledes, at de valgte repræsentanter for de lokale og regionale myndigheders handlekraft er afgørende for, at information og uddannelse kan udvikles; glæder sig i denne forbindelse over etableringen af et Erasmus-program for de valgte repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder;

18. understreger, at inddragelsen af partnere i forberedelsen og gennemførelsen af de operationelle programmer i overensstemmelse med artikel 11 i den generelle forordning om strukturfondene 2007-2013 bidrager betydeligt til at fremme EU's samhørighedspolitik og bringe den tættere på borgerne; understreger, at disse partnere har en enestående chance for direkte at konstatere, hvilke problemer der først og fremmest bekymrer borgerne; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at partnerskabsprincippet gennemføres korrekt på nationalt, regionalt og lokalt plan; understreger betydningen af, at nationale og regionale myndigheder gør brug af de eksisterende finansielle muligheder, som tilbydes gennem strukturfondene med henblik på at forbedre disse partners evner, især hvad angår efteruddannelse; konstaterer, at strukturfondene har spillet en væsentlig rolle til fremme af det grænseoverskridende samarbejde gennem fællesskabsprojekter og -programmer, hvilket har tilskyndet til udviklingen af aktivt medborgerskab og deltagelsesdemokrati; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte sådanne projekter og programmer og indgå i et samarbejde med dem;

19. understreger nødvendigheden af, at borgerne og især unge og førstegangsvælgere i forbindelse med de kommende valg til Europa-Parlamentet informeres på lokalt og regionalt plan; understreger i bredere forstand betydningen af, at Europa-Parlamentets medlemmer sammen med de valgte repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder inddrages i høringsproceduren med borgerne i deres regioner, eftersom de udgør borgernes stemme i EU; støtter Regionsudvalgets bestræbelser på at styrke drøftelserne på regionalt plan og inddrage regionale net samt vigtige lokale og regionale aktører i disse drøftelser for således at tilskynde til debat så tæt på borgerne som muligt med henblik på at få indblik i deres holdninger og interesser;

20. fremhæver nødvendigheden af, at Europa-Parlamentets medlemmer udviser større engagement i kommunikationen med EU's borgere, og af, at der indføres organisatoriske ændringer i Parlamentets arbejde, så medlemmerne kan føre en dialog med borgerne på så lokalt plan som muligt; håber, at Europa-Parlamentets medlemmer parallelt med de partipolitiske valgkampagner til valget til Europa-Parlamentet vil deltage aktivt i valgkampen på lokalt plan;

Tirsdag, den 24. marts 2009

21. opfordrer Kommissionen til at iværksætte små lokale kommunikationskampagner med inddragelse af lokale aktører for at støtte aktiviteter, som skal gøre borgerne bedre orienteret om indvandrernes oprindelseslande, og til ligeledes bedre at oplyse indvandrerne om deres rettigheder og pligter som unionsborgere, da dette vil være den mest effektive og meningsfulde måde at nå disse kommunikationsmål på, og til at fortsætte den indsats, der er gjort inden for rammerne af det europæiske år for interkulturel dialog 2008;

Uddannelse, medier og ikt – aktivt medborgerskab

22. understreger betydningen af at indføre undervisning i europæisk politik og historie i skolernes uddannelsesprogrammer i hver medlemsstat for at styrke de europæiske værdier og af at udvikle afdelingerne for europæiske studier på universiteterne; opfordrer Kommissionen til at yde økonomisk støtte til fremme af disse projekter; opfordrer medlemsstaterne til at fremme et undervisningsforløb om den europæiske integrations historie og EU's opbygning, så der kan skabes et udgangspunkt for et fælles europæisk videngrundlag;

23. fremhæver den særlige betydning, som undervisning i medborgerkundskab har som drivkraft for aktivt medborgerskab; bemærker behovet for at støtte en aktiv model for undervisning i medborgerskab, som giver unge mennesker mulighed for at engagere sig direkte i samfundslivet, med deres politiske repræsentanter på nationalt, lokalt og europæisk plan, med repræsentanter for ngo'er og i medborgerinitiativer; foreslår, at Kommissionen støtter pilotprojekter, som fremmer en sådan model for undervisning i medborgerskab i medlemsstaterne;

24. anbefaler, at programmer, såsom Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig og Comenius, fremmes gennem en bredere kommunikationsindsats, og at de organiseres bedre for at motivere flest mulige personer til at deltage, øge mindre velstående borgeres deltagelse og fremme disses mobilitet inden for EU; henleder opmærksomheden på, at netop disse programmer har vundet meget positiv genlyd hos unge mennesker og yder et vigtigt bidrag på vej mod den europæiske integration;

25. glæder sig over ovennævnte meddelelse fra Kommissionen af 21. december 2007, der opstiller klare målsætninger om, hvorledes Europa-websiden kan gøres til en serviceorienteret web 2.0-side; opfordrer indtrængende Kommissionen til at færdiggøre den nye webside allerede i 2009 og mener, at den bør stille et forum til rådighed for borgerne til udveksling af synspunkter og deltagelse i meningsmålinger på internettet, hvor ngo'er, offentlige institutioner og enkeltpersoner kan dele deres erfaringer med deres kommunikationsprojekter om EU; opfordrer Kommissionen til at indsamle og offentliggøre de oplevelser, som modtagerne har haft i forbindelse med aktiviteter finansieret under Plan D, på denne webside;

26. glæder sig over EU Tube, som med sine næsten 1,7 mio. seere er et enestående værktøj til formidling af EU's politikker blandt internetbrugere; opfordrer Kommissionen til at udforme retningslinjer for effektive internetkampagner og dele dem med andre EU-institutioner;

27. opfordrer Kommissionen til at gøre bedre brug af det audiovisuelle materiale, der står til rådighed på Europe by Satellite, ved at oprette forbindelser til lokale fjernsynsstationer og lokale medier, der er interesseret i at udsende den form for materiale, og på den måde nå ud til et bredere publikum;

28. mener, at Europe Direct-netværket er et vigtigt redskab til at besvare borgernes spørgsmål per mail eller telefon (gratis opkald fra hele EU), og at der bør gøres yderligere reklame for det;

29. mener, at politikområderne for forbrugerbeskyttelse og det indre marked er af afgørende betydning for udbredelsen af kendskabet til Europa blandt forbrugere og virksomheder; opfordrer medlemsstaterne til at øge bestræbelserne på at formidle budskabet om fordelene ved det indre marked på nationalt, regionalt og lokalt plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og styrke interaktiv kommunikation og information for at opnå effektiv dialog mellem forbrugerne, virksomhederne og institutionerne ved hjælp af forskellige elektroniske kommunikationsformer, der benytter sig af den nyeste teknologi, og for at bidrage til udviklingen af elektronisk handel;

Tirsdag, den 24. marts 2009

30. opfordrer Kommissionen til at styrke sine koordineringsbestrebelse inden for forbrugeruddannelse og information om forbrugerrettigheder og -forpligtelser ved at øge sine økonomiske og menneskelige ressourcer; opfordrer medlemsstaterne til at forstærke de økonomiske og menneskelige ressourcer, der tildeles Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, med henblik på at øge kendskabet til og sikre gennemførelsen af forbrugerrettighederne i EU og opfordrer i lyset af den nuværende globale finanskrisen og den stigende gældsætning blandt forbrugerne indtrængende medlemsstaterne til at gøre en indsats for at forbedre forbrugernes forståelse af finansielle spørgsmål, især hvad angår deres rettigheder og forpligtelser og deres muligheder for klageadgang i forbindelse med opsparinger og lån;

31. opfordrer medlemsstaterne til at øge de menneskelige og økonomiske ressourcer, som tildeles Solvit-nettet, der gratis gør det muligt at løse problemer, der skyldes ukorrekt eller manglende anvendelse af fællesskabslovgivningen; anmoder Kommissionen om at fremskynde effektiviseringen af de forskellige tjenester, som tilbyder information og rådgivning i forbindelse med det indre marked; støtter derfor tanken i Kommissionens meddelelse af 20. november 2007 om et indre marked for Europa i det 21. århundrede (KOM(2007)0724) om en integreret strategi for ydelse af bistandstjenester for det indre marked gennem oprettelsen af en fælles webside, der samler disse; bemærker Kommissionens initiativer om begrænsning af de administrative byrder og bedre lovgivning; opfordrer navnlig til forbedringer for at støtte små og mellemstore virksomheder, som udgør en vigtig kilde til beskæftigelse i Europa;

32. bemærker, at et europæisk år for frivilligt arbejde ville give EU-institutionerne en ideel mulighed for at skabe forbindelse til civilsamfundet; gør opmærksom på, at der i hele EU findes over 100 millioner frivillige, og opfordrer Kommissionen til at arbejde for, at 2011 gøres til det europæiske år for frivilligt arbejde ved hurtigst muligt at forelægge et passende lovforslag om dette emne;

33. understreger betydningen af at tage hensyn til borgernes meninger om Europa som en aktør på verdensplan og navnlig til den stadig mere fremtrædende rolle, som Europa-Parlamentet spiller i den forbindelse; opfordrer derfor medlemmerne af Europa-Parlamentet og Rådet til at deltage i de Plan D-besøg, som Kommissionens medlemmer gennemfører, da de spiller en afgørende rolle for at kontakten med de nationale parlamenter, civilsamfundet, virksomheds- og fagbevægelsesledere samt de regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne;

34. glæder sig over, at resten af verden viser en endnu større interesse for det europæiske projekt, og at EU og dens borgere også får et bedre kendskab til fordelene ved at dele deres overnationale erfaringer med andre lande og regioner, særligt med EU's naboer; opfordrer derfor Kommissionen til gennem sine delegationer i tredjelande at udvikle måder til at nå ud til borgerne i disse lande og oplyse dem om mulighederne i EU, f.eks. hvad angår medierne og andre former for kultur, uddannelse, sprog, sprogindlæring og mobilitet eller udvekslingsprogrammer som Erasmus Mundus;

35. bemærker, at der navnlig på baggrund af stigningen i antallet af tredjelandsborgere i EU og fremkomsten af multikulturelle samfund, som de også har bidraget til, bør ydes en større indsats for at integrere indvandrere i EU og give dem konkret adgang til oplysninger om, hvad det vil sige at være EU-borger, f.eks. ved at styrke partnerskaberne mellem forskellige regeringsniveauer (lokalt, regionalt og nationalt) og ikke-statslige aktører (f.eks. arbejdsgivere, civilsamfund, indvandrerorganisationer, medier og ngo'er, som støtter indvandrere); mener, at en vellykket integration yderligere vil styrke udviklingen af en multikulturel europæisk bevidsthed, som bygger på tolerance, dialog og lighed;

36. opfordrer Kommissionen til at fremme programmer og kampagner (som »The world through women's eyes« (verden set med kvinders øjne)) for at fremme kvinders sociale, politiske og kulturelle aktiviteter under hensyntagen til kvinders rolle i dialogen mellem generationer og samfundets bæredygtighed og velstand; opfordrer derfor til, at der gives bedre oplysninger til piger og kvinder om begrebet europæisk statsborgerskab og hermed forbundne rettigheder, særlig i socialt og geografisk isolerede regioner; understreger, at oplysningskampagner bør tage sigte på en bedre deltagelse blandt kvinder i det politiske liv og i beslutningsprocessen; understreger behovet for at fremme foranstaltninger til at fjerne den digitale kløft mellem mænd og kvinder for at give kvinder lige muligheder, hvad angår foranstaltninger til deltagelse

Tirsdag, den 24. marts 2009

i dialogen om Europa; bifalder Kommissionens valg – via dens repræsentationer – af projekter til medfinansiering inden for rammerne af plan D, som omfatter en række kvindeorganisationer og projekter vedrørende kvinder; understreger behovet for at fremme borgernes deltagelse i spørgsmål vedrørende kønsbestemt vold eller menneskehandel, hvor samfundets deltagelse er afgørende for at nå frem til en løsning på problemet; anerkender kvinders evner inden for problem- og konfliktløsning og opfordrer Kommissionen til at inddrage flere kvinder i taskforcer og arbejdsgrupper, der beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende familieliv, børnepasning, uddannelse osv.;

*

* *

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Kommissionen, Rådet, De Europæiske Fællesskabers Domstol, Revisionsretten, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i 2008

P6_TA(2009)0155

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i 2008 (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾ (Cotonouaftalen),
- der henviser til forretningsordenen for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU vedtaget den 3. april 2003 ⁽²⁾, senest ændret i Port Moresby (Papua Ny Guinea) den 28. november 2008 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklings samarbejde ⁽⁴⁾,
- der henviser til erklæringen fra Kigali (Rwanda), som blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 22. november 2007, om udviklingsfremmende økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁵⁾,
- der henviser til Port Moresby-erklæringen, der blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 28. november 2008, om den globale fødevarer- og finanskrise ⁽⁶⁾,
- der henviser til de beslutninger, der blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i 2008:
 - om de sociale og miljømæssige konsekvenser af strukturtilpasningsprogrammerne ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 231 af 26.9.2003, s. 68.

⁽³⁾ ACP-EU/100.291/08/fin.

⁽⁴⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUT C 58 af 1.3.2008, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 42.

⁽⁷⁾ EUT C 271 af 25.10.2008, s. 20.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- om erfaringer fra den europæiske regionale integrationsproces med relevans for AVS-landene ⁽¹⁾,
 - om spørgsmålene vedrørende fødevarerikkerhed i AVS-landene og om AVS-EU-samarbejdets rolle ⁽²⁾,
 - om situationen i Kenya ⁽³⁾,
 - om FN's og regionale organisationers beskyttelse af civile under fredsbevarende aktioner ⁽⁴⁾,
 - om bistandseffektivitet og definition på offentlig udviklingsbistand ⁽⁵⁾,
 - om de sociale konsekvenser af børnearbejde og strategier til bekæmpelse af børnearbejde ⁽⁶⁾,
 - om situationen i Mauretanien ⁽⁷⁾,
 - om situationen i Zimbabwe ⁽⁸⁾,
 - der henviser til meddelelsen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU fra Windhoek (Namibia) af 29. april 2008 ⁽⁹⁾,
 - der henviser til meddelelsen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU fra Port Vila (Vanuatu) af 1. december 2008 ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's Præsidiiums erklæring af 25. november 2008 om det franske EU-formandskab ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand, som blev undertegnet den 18. december 2007 ⁽¹²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A6-0081/2009),
- A. der henviser til undertegnelsen af en økonomisk partnerskabsaftale med visse AVS-lande og AVS-regioner i løbet af 2008, og de drøftelser, der har fundet sted i Den Blandede Parlamentariske Forsamling i marts 2008 i Ljubljana (Slovenien) og i november 2008 i Port Moresby om fremskridtene i aftaleforhandlingerne,
- B. der henviser til vedtagelsen af ovennævnte forordning (EF) nr. 1905/2006, i hvilken der fastsættes temaprogrammer for AVS-landene samt ledsageforanstaltninger for de AVS-lande, der har undertegnet sukkerprotokollen,
- C. der henviser til det tilsagn, kommissæren for udvikling og humanitær bistand gav på Den Blandede Parlamentariske Forsamlings samling, der fandt sted i Wiesbaden i juni 2007 om at underkaste de nationale og regionale strategidokumenter for AVS-landene for perioden 2008-2013 en demokratisk kontrol i parlamenterne, og glæder sig over, at dette tilsagn er ved at blive indfriet,

⁽¹⁾ EUT C 271 af 25.10.2008, s. 27.

⁽²⁾ EUT C 271 af 25.10.2008, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 271 af 25.10.2008, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 31.

⁽⁷⁾ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 37.

⁽⁸⁾ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 40.

⁽⁹⁾ APP 100.288.

⁽¹⁰⁾ APP 100.452.

⁽¹¹⁾ APP 100.448.

⁽¹²⁾ Fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, med titlen »den europæiske konsensus om humanitær bistand« (EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1).

Tirsdag, den 24. marts 2009

- D. der henviser til, at den planlagte revision af Cotonouaftalen i 2010 udgør en vigtig mulighed for at udvikle Den Blandede Parlamentariske Forsamlings regionale samarbejde og for at udvikle den parlamentariske kontrol på regionsniveau i AVS-landene samt at styrke Den Blandede Parlamentariske Forsamlings rolle som institution og dens aktiviteter,
- E. der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamlings to regionale forsamlings betydelige succes i 2008 i Namibia og Vanuatu, der førte til vedtagelsen af de ovennævnte meddelelser fra Windhoek og Port Vila,
- F. der henviser til situationen i Zimbabwe, der forværredes yderligere i løbet af 2008 trods afholdelse af valg i juni 2008, men glæder sig dog over den aftale, der blev indgået på Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 16. samling i Port Moresby om at vedtage en resolution om Zimbabwe,
- G. der henviser til den vedvarende konflikt i Den Demokratiske Republik Congo og de alvorlige og gentagne overtrædelser af menneskerettighederne, og påpeger behovet for effektiv humanitær bistand og en øget indsats fra det internationale samfunds side,
- H. der henviser til Det Panafrikanske Parlaments arbejdsindsats og formaliseringen af relationerne mellem Europa-Parlamentet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling og at formanden for Parlamentet i sit indlæg på Den Blandede Parlamentariske Forsamlings tiende samling den 28. oktober 2008 gav tilsagn om at oprette en interparlamentarisk delegation for den næste valgperiode,
- I. der henviser til, at afholdelserne af Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 16. samling i Port Moresby og den internationale konference om finansiering af udviklingshjælp i Doha var omtrent sammenfaldende, hvorfor en række medlemmer af Europa-Parlamentet måtte træffe et svært valg,
- J. der henviser til de meget positive bidrag fra det slovenske EU-formandskab (fra januar til juni 2008) og Papua Ny Guineas regering til Den Blandede Parlamentariske Forsamlings ovennævnte samlinger i Ljubljana og Port Moresby,
- K. der henviser til de undersøgelsesrejser under Den Blandede Parlamentariske Forsamlings præsidium, der har fundet sted i 2008:
- til Seychellerne og
 - til Surinam, Saint Vincent og Saint Lucia,
1. glæder sig over, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling i 2008 har dannet ramme om en åben, demokratisk og dybtgående dialog om forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler mellem Den Europæiske Union og AVS-landene;
2. understreger den bekymring, Den Blandede Parlamentariske Forsamling har givet udtryk for vedrørende flere forhandlingsaspekter både med hensyn til form og indhold; minder om den fortsatte debat efter indgåelsen af økonomiske partnerskabsaftaler med Cariforum («Caribbean Forum of States», sammenslutning af vestindiske lande) og midlertidige aftaler med visse lande og regioner;
3. glæder sig over, at den nye kommissær for handel i overensstemmelse med de udtalelser, som formanden for Kommissionen har fremsat, har reageret positivt på anmodningen fra de mange AVS-lande og AVS-regioner om at tage de forskellige stridspunkter op til fornyet behandling;
4. understreger behovet for en indgående parlamentarisk kontrol under forhandlingerne såvel som under gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler; beklager, at Den Blandede Parlamentariske Forsamlings arbejde og rolle er truet af udsigten til oprettelse af et nyt organ, det parlamentariske udvalg, inden for rammerne af de økonomiske partnerskabsaftaler, uden at forbindelsen mellem dette organ og Den Blandede Parlamentariske Forsamling er afklaret; mener, at det parlamentariske udvalg bør fungere som en del af Den Blandede Parlamentariske Forsamling for at undgå en omkostningsfuld og kompliceret forøgelse af antallet af møder, idet Den Blandede Parlamentariske Forsamlings system med regionale møder udnyttes, og synergien mellem alle de regioner, med hvilke der er indgået økonomiske partnerskabsaftaler, fremmes; understreger det ønskelige i, at dette udvalg fungerer på en fleksibel måde, er i stand til at udnytte den ekspertise inden for både handels- og udviklingsspørgsmål, som de medlemmer af Europa-Parlamentet, der deltager i behandlingen af de økonomiske samarbejdsaftaler i udvalgene, har;

Tirsdag, den 24. marts 2009

5. understreger navnlig, at AVS-landenes parlamenter, ikkestatslige aktører og lokale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelse med opfølgningen på og forvaltningen af de økonomiske samarbejdsaftaler, og anmoder Kommissionen om at sikre, at de inddrages i de igangværende forhandlinger, hvilket indebærer, at der skal udarbejdes en klar dagsorden for videreførelsen af forhandlingerne, der skal godkendes af AVS-landene og EU og være baseret på inddragelse af de berørte parter;
6. understreger Den Blandede Parlamentariske Forsamlings bekymring over følgerne af den nuværende finanskriser, og glæder sig over Forsamlingens vedtagelse af ovennævnte Port Moresby-erklæringen om den verdensomspændende finans- og fødevarekrise, og opfordrer Forsamlingen til regelmæssigt at drøfte dette emne;
7. glæder sig over det tilsagn, kommissæren for udvikling og humanitær bistand gav på ovennævnte samling i Kigali om at underkaste de nationale og regionale strategidokumenter for AVS-landene (perioden 2008-2013) demokratisk kontrol i parlamenterne, og ligeledes over det arbejde, visse af AVS-landenes parlamenter allerede har udført i forbindelse med gennemgangen af disse dokumenter;
8. understreger i den forbindelse, at det er nødvendigt at parlamenterne knyttes tæt til den demokratiske proces og de nationale udviklingsstrategier; understreger deres væsentlige rolle i realiseringen af, opfølgningen på og kontrollen med udviklingspolitikkerne;
9. opfordrer AVS-landenes parlamenter til at kræve af deres regering og Kommissionen, at de inddrages i forberedelsen og iværksættelsen af nationale og regionale strategidokumenter om samarbejdet mellem EU og deres lande (perioden 2008-2013);
10. opfordrer Kommissionen til at give AVS-landenes parlamenter alle tilgængelige oplysninger og bistå dem i arbejdet med den demokratiske kontrol, særlig igennem kapacitetsstøtte;
11. støtter opførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) på EU's budget for at styrke udviklings-samarbejdspolitikken sammenhæng, gennemsigtighed og effektivitet og for at sikre en demokratisk kontrol med denne politik; understreger, at opførelsen af EUF på EU's budget ligeledes er en relevant reaktion på vanskelighederne med at gennemføre og ratificere de på hinanden følgende EUF;
12. opfordrer parlamenterne til at udøve nøje parlamentarisk kontrol, hvad angår EUF; understreger Den Blandede Parlamentariske Forsamlings privilegerede position i disse drøftelser og opfordrer Forsamlingen såvel som AVS-landenes parlamenter til at tage aktiv del heri, især i forbindelse med revisionen af Cotonou-aftalen i 2010; insisterer på, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling inddrages i den fulde forhandlingsproces om denne revision;
13. bemærker med tilfredshed, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling er blevet mere og mere parlamentarisk og således politisk, samt at medlemmernes engagement og kvaliteten af dens drøftelser er blevet styrket, hvilket er et afgørende bidrag til partnerskabet mellem AVS-landene og EU;
14. mener, at Den Blandede Parlamentariske Forsamlings ovennævnte beslutninger om Kenya og Zimbabwe er vigtige eksempler på denne styrkede dialog;
15. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til fortsat at have fokus på situationen i Sudan, herunder navnlig i Darfur, bl.a. ved at overveje Unionens og AVS-landenes holdning til Den Internationale Straffedomstols arrestordre;
16. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til fortsat at have fokus på situationen i Somalia, der bringer den somaliske civilbefolkning i fare, udgør en sikkerhedstrussel i regionen og en kilde til global ustabilitet på grund af den tiltagende lovløshed, ekstremisme og sørøveri;
17. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til at fortsætte drøftelserne om den foruro-ligende situation i Zimbabwe, hvor valget i juni 2008 ikke førte til en genoprettelse af demokratiet, og hvor den økonomiske situation udgør en reel trussel mod millioner af borgers liv og helbred, såvel som mod stabiliteten i hele regionen;

Tirsdag, den 24. marts 2009

18. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til fortsat at bidrage til indsatsen for at gøre det internationale samfund bevidst om konflikterne i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo og til at fremme en politisk forhandlingsløsning på krisen og støtte enhver foranstaltning, som kan udvirke en forhandlingsløsning;
19. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til fortsat at uddybe dialogen med Det Panafrikanske Parlament og regionale organisationers parlamenter, da den regionale integration har betydning for freden og udviklingen i AVS-landene;
20. beklager, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling ikke blev hørt i tilstrækkelig grad i forbindelse med udarbejdelsen af den fælles strategi for EU og Afrika, og håber, at Forsamlingen vil blive inddraget aktivt i gennemførelsen af strategien;
21. glæder sig over, at de regionale møder, der er fastsat i Cotonouaftalen og i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden, har fundet sted fra og med 2008; håber, at disse møder kan muliggøre en egentlig meningsudveksling om de regionale udfordringer, herunder forebyggelse og løsning af konflikter, og at EU-politikkerne vil bidrage til en styrkelse af den regionale samhørighed; understreger, at disse møder finder sted på et særdeles gunstigt tidspunkt, især hvad angår forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler og den efterfølgende indgåelse og iværksættelse heraf, og derfor bør prioriteres højt; lykønsker de ansvarlige for afholdelsen af de to særdeles vellykkede møder i Namibia og Vanuatu og støtter afholdelsen af de næste møder for regionerne i Vestindien og Vestafrika i 2009;
22. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til at styrke den rolle, som dets udvalg om politiske spørgsmål spiller, således at det bliver et egentligt forum for forebyggelse og løsning af konflikter som led i partnerskabet mellem AVS og EU, og i den forbindelse at gøre drøftelser om katastrofesituationer i et bestemt land til almindelig praksis; glæder sig over det vellykkede arbejde på området for beskyttelse af civile under fredsbevarende operationer og hensigten om at gøre en indsats for forvaltningen i AVS-landene;
23. glæder sig endvidere over rapporten fra samme udvalg om politiske spørgsmål vedrørende erfaringer fra den europæiske regionale integrationsproces med relevans for AVS-landene, vedtaget i Ljubljana i marts 2008, hvori der lægges vægt på hovedfordelene ved integration såsom fred og sikkerhed, forebyggelse af væbnede konflikter udløst af potentielle konflikter, velstand, velværd, demokrati og respekt for menneskerettigheder;
24. bemærker med tilfredshed hensigtserklæringen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Udvalg for Økonomisk Udvikling, Økonomi og Handel om at undersøge de regionale strategidokumenter for AVS-regionerne;
25. understreger den rolle, som Den Blandede Parlamentariske Forsamlings udvalg for sociale anliggender og miljø spiller i forhold til børnearbejde og Udvalgets intention om at få gennemført en undersøgelse af de sociale forhold for unge i AVS-landene;
26. glæder sig endvidere over rapporten fra samme udvalg om sociale anliggender og miljø vedrørende de sociale og miljømæssige konsekvenser af strukturtilpasningsprogrammerne - vedtaget i Ljubljana - hvori det anføres, at den praksis at knytte Verdensbankens og Den Internationale Valutafonds (IMF) långivning til økonomisk-politiske betingelser har haft katastrofale sociale og miljømæssige konsekvenser for AVS-landene, og at den bør erstattes af en landespecifik udlånspolitik med fokus på fattigdomsbekæmpelse;
27. opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til at insistere på at deltage i et tæt samarbejde om den revidering af Cotonouaftalen, der vil blive iværksat i 2009, for at sikre at Forsamlingens rolle og aktiviteter fremover vil blive styrket;
28. konstaterer med tilfredshed, at ikke-statslige aktører i stigende grad deltager i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings samlinger, hvilket blev tydeligt i forbindelse med de drøftelser, der gik forud for Port Moresby-erklæringen i november 2008 om de globale finans- og fødevarekriser, såvel som i form af rapporten fra de økonomiske partnerskabsaftalers økonomiske og sociale partnere, der blev fremlagt for Forsamlingen under mødet i Ljubljana i marts 2008;
29. ønsker, ud over den årlige betænkning om arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, at AVS-sekretariatet og Europa-Parlamentet indleder fælles drøftelser om betingelserne for Den Blandede Parlamentariske Forsamlings arbejde, navnlig om den særskilte afstemning for hver gruppe, den ligelige repræsentation af parlamentsmedlemmer samt de fælles undersøgelses- og valgovervågningsmissioner;
30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, AVS-Rådet, Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidium og til Sloveniens og Papua Ny Guineas regeringer og parlamenter.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Bedste praksis på det regionalpolitiske område og hindringer for anvendelsen af strukturfondene

P6_TA(2009)0156

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om bedste praksis på det regionalpolitiske område og hindringer for anvendelsen af strukturfondene (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Urbact-programmet, som er gennemført som led i Urban-initiativet, og som fremmer og udvikler god praksis og udveksling af erfaringer mellem mere end 200 byer i EU,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽³⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 158 og artikel 159,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juni 2008 om den femte situationsrapport om økonomisk og social samhørighed – Vækst i regionerne, vækst i Europa (KOM(2008)0371),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2008 om en grønbog om territorial samhørighed – Territorial forskellighed skal være en styrke (KOM(2008)0616),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. november 2006 om regioner for økonomisk forandring (KOM(2006)0675),
- der henviser til undersøgelsen fra Parlamentets temaafdeling om struktur- og samhørighedspolitik om god praksis inden for det regionalpolitiske område og hindringer for anvendelsen af strukturfondene,
- der henviser til den offentlige høring, som Regionaludviklingsudvalget afholdt den 17. juli 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken er et af EU's væsentligste politikområder, hvilket ikke kun gælder med hensyn til budgetmidler, men især også fordi det er en vigtig søjle i den europæiske integrationsproces, pga. områdets betydning for den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed i EU samt udviklingen i de i alt 268 regioner, og fordi det mindsker udviklings efterslæbet og reducerer ulighederne og forbedrer livskvaliteten for alle EU's borgere,
- B. der henviser til, at EU's regioner står over for udfordringer, der i vid udstrækning er sammenlignelige, selv om virkningerne deraf vil være meget forskellige fra region til region på grund af deres forskellige karakteristika (f.eks. øer og bjergområder) og befolkninger: globaliseringen og de dermed forbundne hurtigere samfundsmæssige omstruktureringer, muligheden for nye handelsforbindelser, følgerne af den tekniske revolution og klimaændringerne, udviklingen af et videnbaseret samfund, de demografiske ændringer, affolkning og den tiltagende indvandring,
- C. der henviser til, at de bedste resultater, som kan styrke videnbasen og forbedre konkurrenceevnen, i projekter ofte opnås gennem samarbejde mellem den offentlige sektor, virksomheder, uddannelsessektoren og de lokale aktører,
- D. der henviser til, at det ikke er muligt at udnytte samhørighedspolitikens fulde potentiale for at håndtere disse udfordringer, eftersom potentielle ansøgere stilles over for store hindringer for anvendelse af EU's strukturmidler, herunder:
- overdrevent bureaukrati
 - for mange udviklede regler, der i visse tilfælde kun er tilgængelige online, hvilket udelukker mange potentielle støttemodtagere fra at få adgang til disse ressourcer
 - hyppige ændringer i visse medlemsstater af kriterierne for støtteberettigelse og den påkrævede dokumentation
 - uigennemsigtige beslutningstagningsprocesser og samfinansieringsregler og forsinkelser i betalinger
 - langsom og tung centralt styret forvaltning i medlemsstaterne og anvendelse af regler på en måde, som forværrer det eksisterende bureaukrati og medfører at der gives uhensigtsmæssige oplysninger
 - utilstrækkelig decentral administrativ kapacitet og forskellige modeller for regional forvaltning i medlemsstaterne, hvilket vanskeliggør sammenligning af data og udveksling af bedste praksis
 - manglende ordninger for interregional koordinering
 - mangel på en fungerende samarbejdsordning mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder,
- E. der henviser til, at en række af de eksisterende fejl inden for samhørighedspolitikken skyldes disse hindringer,
- F. der henviser til, at forsinkelserne med hensyn til gennemførelsen af strukturpolitikken delvist skyldes de urimeligt stramme procedurer, og at man følgelig bør overveje at forenkle disse procedurer og foretage en tydelig fordeling af ansvarsområder og beføjelser mellem EU, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder,
1. der mener - til trods for at der skal tages hensyn til merværdien ved at udbrede god praksis blandt en bredere offentlighed med hensyn til bedre kommunikation og costbenefit- at forsøg på at indføre bedste praksis i EU's regionalpolitik primært bør rettes mod gennemførelsesorganerne, således at de kan opstille regler for adgang til midler fra strukturfondene, og således at udvekslingen af oplysninger og erfaringer kan bidrage til at skabe væsentlige forbedringer i projekternes kvalitet ved at tilbyde løsninger på fælles problemer og vælge mere effektive og målrettede interventioner;

Tirsdag, den 24. marts 2009

2. påpeger behovet for at forenkle procedurerne for gennemførelse af strukturfondenes projekter og programmer, navnlig hvad angår forvaltnings- og kontrolsystemer; glæder sig derfor i denne forbindelse over den lovgivningsmæssige ændring af strukturfondpakken som følge af den nuværende finanskriser; afventer ivrigt yderligere forslag fra Kommissionen på dette område, hvilket vil ske inden for de næste par måneder;

Fjernelse af hindringer

3. opfordrer Kommissionen til, med henblik på at fjerne de nævnte hindringer, bl.a.
- at fastsætte langsigtede evalueringskriterier for projekter, der samfinansieres af EU's strukturfonde
 - at undlade at evaluere projekterne efter de kriterier, som gælder for andre projekter, men derimod udarbejde specifikke kriterier, som er tilpasset innovative projekter, og som i realiteten tillader en højere fejlprocent
 - at reducere den maksimale opbevaringstid for projektdokumentationen fra de nuværende ti år til tre år med henblik på Kommissionens kontrol
 - at udarbejde særlige politiske foranstaltninger og nye kvalitative indikatorer for regioner med specifikke geografiske karakteristika, såsom bjergområder, tyndt befolkede områder, områder i den yderste periferi, grænseområder og øområder, og tilpasse de politiske indgrebs territoriale omfang i overensstemmelse dermed med henblik på at fremme Den Europæiske Unions territoriale samhørighed
 - at forenkle overvågningssystemet og søge at indføre et fælles overvågningssystem
 - at tilpasse standarderne på området for offentlige kontrakter med henblik på forenkling og harmonisering
 - at koordinere reglerne om støtteberettigede udgifter med medlemsstaterne
 - at sikre en større anvendelse af forudbetalinger til modtagerne
 - at forbedre koordinationen af foranstaltninger, som udføres og samfinansieres under samhørighedspolitikken og under den fælles landbrugspolitik's anden søjle (udvikling af landdistrikter)
 - at gøre tekniske bistandsprogrammer mere fleksible
 - at indføre mekanismer til fremme af netværkssamarbejde og gruppeprojektledelse
 - at lette den administrative byrde ved projekterne og sikre, at den står i et rimeligt forhold til et projekts størrelse
 - at forenkle, præcisere og fremskynde projekters gennemførelse og gøre den mere resultatorienteret;
 - aktivt at tilskynde medlemsstaterne til at etablere et effektivt system for samarbejde og ansvarsdeling mellem det nationale, regionale og lokale plan,
 - at fremme adgangen til midler gennem et tættere samarbejde med nationale regeringer for at reducere behandlingstiden,
 - at udarbejde en tidsplan for aktive tiltag til fjernelse af hindringer og fremme af adgangen til midler;
4. henstiller til Kommissionen, at den derudover udvikler en samlet, generelt tilgængelig tilgang til interregional udveksling af bedste praksis, således at aktørerne inden for samhørighedspolitikken kan få glæde af hinandens erfaringer;

Tirsdag, den 24. marts 2009

5. henviser udtrykkeligt til, at identifikation af bedste praksis ikke må medføre yderligere bureaukrati for ansøgerne og projektlederne;
6. kræver, at bureaukratiet i forbindelse med anvendelse af strukturfondene holdes på et minimum og ikke øges unødigt ved individuelle betingelser, som medlemsstaterne stiller;
7. bekræfter sin fortsatte støtte til den praksis, der sigter mod, at hver medlemsstat udarbejder en årlig erklæring om anvendelse af EU-midler, idet erklæringen dækker fællesskabsfondene for delt forvaltning, og forlanger, at denne fremgangsmåde gøres alment udbredt;

Generelle og temaspecifikke kriterier til identificering af bedste praksis

8. anerkender tiltagene inden for initiativet »Regioner for økonomisk forandring« til dels at identificere og offentliggøre bedste praksis i forbindelse med den årlige RegioStar-pris, og dels etablere en webside for bedste praksis; henleder opmærksomheden på, at man vil opnå begrænsede resultater ved blot at have en hjemmeside;
9. kritiserer den manglende gennemsigtighed i Kommissionens objektive grundlag for identificering af bedste praksis;
10. opfordrer på grund af en alsidig anvendelse af begrebet bedste praksis og de ofte parallelt brugte begreber »god praksis« eller »succeshistorier« Kommissionen til at udarbejde en liste over kriterier, som er skræddersyet til samhørighedspolitikken, og som kan anvendes til at skelne sådanne bedste praksis fra dem, der anvendes i forbindelse med andre projekter;
11. anbefaler Kommissionen at anvende følgende punkter til at identificere bedste praksis:
 - projektets kvalitet
 - sikring af partnerskabsprincippet
 - den pågældende foranstaltningens bæredygtighed
 - positivt bidrag til princippet om lige muligheder og integrering af ligestillingsaspektet
 - projektets innovative karakter
 - integreret metode mellem EU's sektorpolitikker og territoriale politikker
 - effektiv brug af midlerne
 - projektets varighed frem til dets gennemførelse påbegyndes
 - tids- og planmæssig gennemførelse af projektet
 - væsentlig impuls kraft for regionen eller for EU som helhed
 - indvirkning på beskæftigelsen
 - faciliteter for SMV'er
 - fremme af netværkssamarbejde og territorialt samarbejde mellem regioner
 - muligheden for overførsel af projektet med henblik på gennemførelse i andre EU-regioner
 - merværdien ved aktiviteter inden for Den Europæiske Unions politikker
 - projektets effektivitet baseret på følgende kriterier: borgerne, regionerne og medlemsstaterne og samfundet generelt;

Tirsdag, den 24. marts 2009

12. understreger, at alle kriterierne for fremhævelse af bedste praksis skal være klart målbare og pålidelige for at undgå problemer, uønskede virkninger og subjektive vurderinger, som kan underminere hele projektvurderingsproceduren, der er baseret på disse kriterier; opfordrer derfor Kommissionen til klart at beskrive både indholdet i disse kriterier, og hvordan de bør gennemføres;

13. anbefaler på grundlag af en analyse af talrige projekter fra adskillige EU-regioner for så vidt angår samhørighedspolitikens områder, der er af særlig betydning for videreudviklingen af både de enkelte regioner og EU som helhed, og som er kendetegnet ved deres meget forskelligartede gennemførelse, at der anvendes supplerende faktorer til identificering af bedste praksis;

14. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Forskning og udvikling/innovation«:

- investering i betydningsfulde projekter af høj kvalitet inden for videnskab og forskning
- forbindelser mellem erhvervsliv, videnskab og forskningsinstitutter med særligt fokus på styrkelse af SMV'er ikke mindst som middel til at fremme den territoriale udvikling
- forbindelser mellem videnskabelige institutter og forskningsinstitutter
- udvikling og/eller innovation af fremtidsorienterede teknologier og/eller praktiske anvendelser af disse teknologier
- indførelse af nye teknologier i traditionelle sektorer
- anvendelse i erhvervslivet
- løsninger i EU's nøglesektorer, som for eksempel miljø og energi;

15. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med »Miljøbeskyttelse, klimabelskyttelse og bæredygtig energipolitik«:

- beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med særligt sårbare områder, som er tilpasset de pågældende områder (sensibilitet) i særlige farvande
- beskyttelse og effektiv udnyttelse af knappe ressourcer
- ansvarlig tilgang til anvendelse af ressourcer
- tiltag til håndtering af energifattigdommen
- betydelig forøgelse af energieffektiviteten
- betydelig reducere af energiforbruget
- forøgelse af andelen af vedvarende energikilder
- foranstaltninger til nedsættelse af CO₂-emissioner
- metoder og/eller procedurer til bevarelse af knappe eller truede ressourcer;

Tirsdag, den 24. marts 2009

16. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Skabelse af arbejdspladser af høj kvalitet«:

- forbedring af arbejdsforholdene
- forhøjelse af antallet af arbejdspladser af høj kvalitet
- skabelse af fremtidsorienterede arbejdspladser
- garanti for lige adgang til arbejdsmarkedet for begge køn
- øget produktivitet
- øget konkurrenceevne
- skabelse af arbejdspladser, der ikke er geografisk afhængige, såsom e-handel
- foranstaltninger med henblik på øget specialisering af arbejdsstyrken
- anvendelse af moderne informations- og kommunikationsmedier
- muligheder for at forene familie- og arbejdsliv
- foranstaltninger for de mest sårbare segmenter af befolkningen (f.eks. unge, kvinder, handicappede, indvandrere, langtidsarbejdsløse, arbejdsløse over 45 år, folk uden uddannelse)
- forbedret adgang til og tilgængelighed af transport, telekommunikation, uddannelse og sundhedstjenester;

17. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Livslang læring«:

- kvalitetsforbedring af uddannelsesvilkårene og en kvantitativ øgning af uddannelsesudbuddet, navnlig med hensyn til mulighederne for de særligt ugunstigt stillede eller mest udsatte befolkningsgrupper (f.eks. unge, kvinder, handicappede, indvandrere, langtidsarbejdsløse, arbejdsløse over 45 år, folk uden uddannelse)
- tæt forbindelse mellem almen og faglig uddannelse samt beskæftigelse
- erhvervsuddannelsesprojekter, som er tilpasset kravene både med hensyn til kvalitet og kvantitet
- indførelse og anvendelse af moderne teknologier og fremgangsmåder
- foranstaltninger med henblik på skabelse og bevarelse af viljen til at gennemgå en erhvervsuddannelse
- øget deltagelse i videreuddannelse
- livslang sprogindlæring;

Tirsdag, den 24. marts 2009

18. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Integreret byudvikling«:

- langsigtet integreret politik for den lokale offentlige transport, fodgængere, cyklister og biltrafikken med henblik på effektiv integration mellem de forskellige transportformer, både offentlige og private
- effektiv trafikstyring
- fremme af byers økonomiske udvikling
- fremme af virksomheders investeringer, foranstaltninger til forbedring og opretholdelse af beskæftigelsen – med særligt fokus på beskæftigelse for unge og iværksættervirksomhed – samt forbedring af det sociale liv
- genopbygning og integration af boligområder i forfald og tidligere industriområder
- forbedret livskvalitet i byområder, f.eks. adgangen til og tilgængeligheden af offentlige tjenester
- etablering af grønne områder og rekreative områder og øget vand- og energieffektivitet, navnlig i boligsektoren
- faciliteter for handicappede
- fremme af foranstaltninger, som har til formål at binde befolkningen, navnlig unge, til deres byer
- hensyntagen til levevilkårene: bymiljøet, forstadsmiljøet og det nærliggende landmiljø
- begrænsning af overdreven arealanvendelse gennem meget større omlægning af uopdyrkede landområder og ved at forhindre diffus byvækst
- lettere adgang til by- og transportfaciliteter for bevægelseshæmmede personer;
- større samspil mellem byer og landdistrikter
- anvendelse af en helhedsstrategi;

19. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Demografisk udvikling«:

- almen adgang til tjenesteydelser
- bedre foranstaltninger med henblik på at tiltrække kvalificeret arbejdskraft
- bedre inddragelse af de mest sårbare segmenter gennem bedre uddannelse og erhvervsuddannelse
- foranstaltninger vedrørende fleksibel arbejdstid
- foranstaltninger til at lette livet for udearbejdende forældre med henblik på forening af arbejds- og familieliv
- foranstaltninger til fremme af integrationen af indvandrere
- handicappedes og ældres særlige behov
- bidrag til at opretholde befolkningstallet (i områder, der lider under affolkning)

Tirsdag, den 24. marts 2009

20. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Grænseoverskridende samarbejde«:

- kvalitativ og kvantitativ udvidelse af grænseoverskridende kontakter
- etablering af varige netværk henholdsvis langfristede samarbejdsaftaler
- harmonisering af forskellige systemer og procedurer
- inddragelse af nye samarbejdspartnere
- skabelse af økonomisk uafhængighed
- varig grænseoverskridende videnformidling og -udveksling
- fælles udvikling af partnerregionernes potentiale
- infrastruktur for forbindelse mellem partnerregioner;

21. anbefaler, at der tages hensyn til følgende faktorer i forbindelse med området »Offentlig-private partnerskaber«:

- kvalitativ forbedring af projektets gennemførelse, hvad angår effektivitet og rentabilitet
- hurtigere gennemførelse af projekter
- en gennemsigtig risikospredningsmekanisme
- bedre projektledelse
- øget inddragelse af lokale og regionale myndigheder og aktører i offentlig-private partnerskaber
- klare og gennemsigtige adfærdsnormer med hensyn til offentlige organers og virksomheders aktiviteter;

22. opfordrer Kommissionen til at tage behovet for at tilgodese bedste praksis vedrørende økonomiske strategier i betragtning, især hvad angår strategierne inden for offentlig-private partnerskaber og de partnerskaber, der modtager støtte fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond;

23. er klar over, at det er meget vanskeligt for et projekt kumulativt at opfylde alle ovenstående kriterier; opfordrer derfor Kommissionen til inden disse kriterier anvendes at opstille dem på en liste i prioriteret rækkefølge og fastslå, hvilke der skal prioriteres højest, således at det bliver nemmere at udpege fremtrædende projekter som bedste praksis; understreger behovet for at anvende de kriterier, der er aftalt i fællesskab om bedste praksis, på en åben og gennemsigtig måde, der vil gøre det muligt at forvalte, acceptere og sammenligne bedste praksis og forhindre sammenblanding med andre lignende begreber;

24. opfordrer Kommissionen til med henblik på den fremtidige anvendelse af begreberne »bedste praksis«, »god praksis« og »succeshistorier« at udarbejde en klar og gennemsigtig underopdeling eller graduering af disse begreber af hensyn til projektbeskrivelsen;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Udveksling af bedste praksis

25. opfordrer Kommissionen til at tilrettelægge og samordne udvekslingen af bedste praksis ved hjælp af et regionsnetværk samt gennem et offentligt websted med væsentlige oplysninger om projekterne på alle Fællesskabets sprog;

26. anbefaler Kommissionen inden for den nuværende administrative ramme at etablere en særlig myndighed inden for Generaldirektoratet for Regionalpolitik, som – med det formål at sikre en langfristet, kontinuerlig, pålidelig og vellykket udveksling af bedste praksis inden for samhørighedspolitikken – i samarbejde med regionsnetværket skal forestå evalueringen, indsamlingen og udvekslingen af bedste praksis og til stadighed fungere som en samtalepartner for så vidt angår både udbud og efterspørgsel; opfordrer Kommissionen til at udbrede denne kultur for god praksis i alle dens afdelinger;

27. foreslår inden for denne ramme, at evalueringsmekanismerne bør undersøge og tage højde for de afprøvede og pålidelige metoder, som allerede er gennemført; mener, at der bør rettes særligt fokus på samarbejde med et netværk af regionale myndigheder og specialiserede agenturer, som er hovedkilden til den primære bedste praksis for evaluering;

28. påpeger, at EU yder finansiering og god praksis, men at det er op til de nationale, regionale og lokale embedsmænd at udnytte dette; glæder sig i den forbindelse over oprettelsen af et Erasmus-program for lokale og regionale valgte repræsentanter;

29. anbefaler, at Kommissionen bruger Regionsudvalgets værktøjer, herunder især platformen til overvågning af Lissabonprocessen og nettet til overvågning af subsidiaritet, med henblik på at udveksle bedste praksis mellem regioner og medlemsstater for at identificere og sammen fastsætte målene, efterfølgende planlægge foranstaltninger og endelig foretage en sammenlignende vurdering af samhørighedspolitikens resultater;

*

* *

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter

P6_TA(2009)0157

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktatens artikel 158 og 159,

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (⁽¹⁾), særlig artikel 9,

(¹) EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2006/144/EF af 20. februar 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013) ⁽³⁾,
 - der henviser til EU's territoriale dagsorden og den første handlingsplan for gennemførelsen af denne dagsorden,
 - der henviser til Kommissionens grønnebog af 6. oktober 2008 om territorial samhørighed - Territorial forskellighed skal være en styrke (KOM(2008)0616),
 - der henviser til undersøgelsen fra observationscentret for EU's fysiske og funktionelle udvikling (ORATE) om territoriale fremskridt og scenarier for Europa,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0042/2009),
- A. der henviser til, at begrebet landdistrikter er defineret af OECD, hvis definition omfatter karakteristika såsom lav befolkningstæthed og manglende adgang til serviceydelser, og til, at denne definition anvendes af Kommissionen med henblik på at identificere og udarbejde udviklingsmål for disse områder,
- B. der henviser til, at der mellem landdistrikterne i EU's medlemsstater består betydelige forskelle, og mens landdistrikterne i nogle regioner og medlemsstater har oplevet en demografisk og økonomisk vækst, flytter befolkningerne fra mange af disse landdistrikter ind til byerne eller søger efter muligheder for omskoling, hvilket skaber enorme udfordringer for landdistrikterne,
- C. der henviser til, at landdistrikterne udgør omkring 80 % af EU's territorium,
- D. der henviser til, at behovene i de mellemliggende landdistrikter, der er karakteriseret ved en økonomisk struktur i lighed med de tilstødende byområder, er forskellige fra behovene i de områder, der hovedsageligt er landbrugsområder, fjerntliggende eller isolerede,
- E. der henviser til, at et af EU's mål er at fremme økonomiske og sociale fremskridt og et højt beskæftigelsesniveau samt at skabe en afbalanceret og bæredygtig udvikling,
- F. der henviser til, at den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU kan styrkes gennem økonomisk udvikling og fremme af beskæftigelsesmuligheder i byer og landdistrikter og ved at sikre lige adgang til offentlige tjenesteydelser,
- G. der henviser til, at reformen af strukturpolitikken for perioden 2007-2013 har medført ændringer i fondenes opbygning og grundlaget for støttetildelingen under denne politik, og desuden har ført til oprettelsen af den nye Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der er tilknyttet den fælles landbrugspolitik og er forskellig fra samhørighedspolitikken,
- H. der henviser til, at tidligere Leader-programmer har vist, hvordan udviklingen af landdistrikter med held kan fremmes ved hjælp af regionalpolitiske instrumenter,

⁽¹⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- I. der henviser til, at det er af afgørende betydning for ELFUL at sikre en gensidig komplementaritet mellem aktiviteter, der samfinansieres under ELFUL, og aktiviteter under strukturfondene, og at det derfor er vigtigt at støtten fra de forskellige fonde, især fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond (ESF), samordnes på passende vis ligesom fondene bør være gensidigt supplerende,
- J. der henviser til, at oprettelsen af ELFUL, adskillelsen af midler til udvikling af landdistrikter fra samhørighedspolitikken og et bredere regionalpolitisk perspektiv ikke må medføre, at visse mål (f.eks. miljøbeskyttelse, transport eller uddannelse) enten overlapper hinanden eller ganske enkelt forsømmes,
- K. der henviser til, at den fortsatte overførsel af midler mellem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og ELFUL medfører usikkerhed i planlægningen for både landbrugere og forvaltere af projekter for udvikling af landdistrikter,
- L. der henviser til, at der på grund af budgetmæssige begrænsninger er risiko for, at de disponible midler inden for EFRU-rammerne i vidt omfang anvendes til at styrke den økonomiske konkurrenceevne i storbyområderne eller de mest dynamiske regioner, mens ELFUL-midlerne fortrinsvis sættes ind for at forbedre landbrugets konkurrenceevne, som fortsat er drivkraften for landdistrikter, og som også vil fokusere på støtte til ikke-landbrugsorienterede aktiviteter og udvikling af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i landdistrikterne, og der er derfor behov for en bedre samordning for at sikre, at ingen områder er uden dækning,
- M. der henviser til, at SMV'er, især mikrovirksomheder og håndværksvirksomheder, spiller en vigtig rolle for at bevare de sociale og økonomiske aktiviteter i landdistrikterne og sikre deres stabilitet,
- N. der henviser til, at målene for politikken til udvikling af landdistrikter ikke nødvendigvis er i modstrid med Lissabonmålene, forudsat denne udvikling er baseret på princippet om relativ konkurrenceevne (stigende rentabilitet kombineret med relativt lave omkostninger), især inden for den lokalt baserede fødevarerindustri og i forbindelse med udviklingen af SMV'er og af infrastruktur og tjenesteydelser såsom turisme, uddannelse og miljøbeskyttelse,
- O. der henviser til, at den naturlige forbindelse og komplementaritet mellem landbrugspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter bør anerkendes,
 1. er af den opfattelse, at de kriterier, der traditionelt anvendes til at skelne landdistrikter fra byområder (lavere befolkningstæthed og urbaniseringsgrad), ikke altid giver et helt billede af situationen; mener derfor, at mulighederne for at opstille yderligere kriterier bør undersøges, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en analyse og fremsætte konkrete forslag på dette område;
 2. er overbevist om, at i betragtning af de betydelige forskelle mellem medlemsstaternes landdistrikter, der dækker omtrent 80 % af EU's territorium, er det nødvendigt at vedtage og gennemføre en hensigtsmæssig og integreret tilgang til bæredygtig udvikling af disse områder, med det formål at udjævne eksisterende uligheder og fremme den økonomiske dynamik i byer og landdistrikter; understreger behovet for at bevilge tilstrækkelige midler til de tilsvarende tiltag;
 3. påpeger i denne sammenhæng, at alle regioner i EU som helhed, herunder landdistrikter og fjerntliggende områder, i princippet bør have samme udviklingsmuligheder for at forhindre enhver yderligere territorial udelukkelse af de dårligst stillede områder;
 4. understreger, at udviklingsmulighederne, navnlig for unge og kvinder i mange landdistrikter, er begrænsede på grund af vanskeligheder i forbindelse med adgangen til offentlige tjenester, mangel på job og alderspyramiden;
 5. understreger, at der i visse områder ikke findes alternativer til bestemte landbrugsproduktionsformer, som af miljø- og regionalpolitiske årsager ofte skal opretholdes for enhver pris, navnlig i fjerntliggende områder og områder med bjerglandbrug, der er berørt af ørkendannelse;

Tirsdag, den 24. marts 2009

6. påpeger, at Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001 udvidede Lissabonmålene til at omfatte bæredygtighed og samhørighed, og at politikken for udvikling af landdistrikter netop har som mål at skabe et bæredygtigt landbrug, bevare ikke-landbrugsaktiviteter i landdistrikterne, fremme det lokale udviklingspotentiale, miljøbeskyttelse, sikre en afbalanceret fysisk planlægning og udviklingen af SMV'er;
7. er overbevist om, at en vellykket gennemførelse af politikken til udvikling af landdistrikter, set i lyset af den langsigtede bæredygtige udvikling af landdistrikter, kræver, at disse distrikters karakteristika tages i betragtning hvad angår beskyttelse, forbedring og forvaltning af landkulturen, og udvikling af forbindelser og samspelet med byområderne;
8. understreger også betydningen af at vurdere områder med alternativ økonomisk aktivitet og de muligheder, som disse områder giver, for differentiering af befolkningens erhvervsaktiviteter;
9. mener, at de fremtidige problemer for landdistrikterne kræver en afbalanceret udviklingspolitik, der omfatter alle samfundsaktører og økonomiske aktører, herunder små virksomheder og mikrovirksomheder inden for produktion og tjenesteydelser, idet de er af betydning for den integrerede lokaludvikling;
10. mener, at politikken for udvikling af landdistrikter i forbindelse med de nye medlemsstater navnlig skal forbedre landbrugets effektivitet og mindske den forskel i økonomisk udvikling, der er mellem land og by, bl.a. ved at støtte ikke-landbrugsmæssige aktiviteter, hvilket er et mål, der også kan nås ved at bruge strukturfondene;
11. glæder sig over de ambitioner, der blev bekendtgjort ved den anden europæiske konference om udvikling i landdistrikterne, som blev afholdt i Salzburg i 2003, men beklager, at den finansiering, der gennem de sidste finansielle overslag blev tildelt den anden søjle af den fælles landbrugspolitik, er blevet stærkt reduceret, hvilket muligvis kan medføre ineffektivitet og skabe skel mellem landbrugere og beboerne i landdistrikterne;
12. understreger, at der er behov for at udarbejde en sammenhængende og langsigtet strategi for udvikling af landdistrikterne for at gøre det lettere at udnytte alle tilgængelige midler effektivt;
13. opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder til, inden for rammerne af deres samarbejde med Kommissionen og i samarbejde med alle kompetente myndigheder og organer, der repræsenterer civilsamfundet, at udarbejde en gennemsigtig og langsigtet strategi for bæredygtig udvikling af landdistrikter på nationalt og regionalt niveau for dermed klart at kunne opstille prioriteter og mål for landdistriktudviklingen og sikre tilpasning, samordning og komplementaritet i bistandsmidlerne fra de forskellige tilgængelige kilder til støtte;
14. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at sikre direkte deltagelse af organisationer, som repræsenterer SMV'er, mikrovirksomheder og håndværksvirksomheder, for at finde frem til prioriteterne med henblik på bedst muligt at imødekomme disse virksomheders behov og forventninger;
15. erkender, at politikken til udvikling af landdistrikter spiller en betydelig rolle for at målrette og løse specifikke problemer i landdistrikterne, og mener, at oprettelsen af ELFUL og den fælles landbrugspolitikens anden søjle er et forsøg at indføre en fleksibel, strategisk, temaopdelt og integreret tilgang til at imødegå de mangfoldige situationer og omfanget af de udfordringer, som landdistrikterne i EU står over for, og til at forenkle finansieringsprocedurerne og sikre, at midlerne især afsættes til dette område;
16. minder om, at medlemsstaterne er blevet opfordret til at udarbejde to strategidokumenter til den nuværende programmeringsperiode: en national strategiplan for udvikling af landdistrikter (ELFUL) og en national strategisk referenceramme for regionalpolitik (strukturfonde); minder om, at medlemsstaterne er blevet opfordret til at mobilisere synergier og etablere operative samordningsmekanismer mellem de forskellige fonde; beklager dog, at denne proces fortrinsvis var karakteriseret ved bestræbelserne på at trække skillelinjer mellem de forskellige fonde og programmer, snarere end at skabe synergier imellem dem;

Tirsdag, den 24. marts 2009

17. mener, at effektiviteten af politikken til udvikling af landdistrikter kun kan sikres, såfremt de foranstaltninger, der træffes inden for ELFUL og den regionale udviklingspolitik, er samordnede og supplerende, således at dobbeltfinansiering og huller undgås; bemærker med bekymring den utilstrækkelige samordning mellem tiltagene inden for den nuværende programmeringsperiode i de enkelte medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå reformer, der sigter mod at sikre bedre samordning under planlægning og gennemførelse af foranstaltninger, der samfinansieres under samhørighedspolitikken og den fælles landbrugspolitik; anerkender, at reformen af landbrugspolitikken og EU's strukturfonde efter 2013 vil være en lejlighed til at revurdere forholdet mellem udvikling af landdistrikter på den ene side og landbrugs- og samhørighedspolitik på den anden side;
18. anerkender, at det væsentligste sigte med udviklingen af landdistrikterne er fortsat at fastholde beboelse i disse områder og at sikre beboerne en anstændig levestandard;
19. mener, at denne tilgang, hvor udviklingen af landdistrikter med oprettelsen af ELFUL adskilles fra samhørighedspolitikken, skal overvåges meget nøje, for at den reelle indvirkning på udviklingen af landdistrikterne kan evalueres; bemærker, at den nye ordning trådte i kraft i 2007, og at det derfor er for tidligt at drage nogen konklusion med hensyn til denne fællesskabspolitikens fremtid;
20. betoner, at en af de vigtigste målsætninger for politikken for udvikling af landdistrikterne er at foreslå foranstaltninger, som ikke bevirker, at befolkningen i landdistrikterne ser sig nødsaget til at forlade landbruget, og som bl.a. bidrager til at støtte konkurrencedygtige landbrugsbedrifter, produktion af økologiske varer og traditionelle føde- og drikkevarer af høj kvalitet osv.;
21. konstaterer med interesse, at akse 3 og akse 4 (Leader) under den anden søjle i den fælles landbrugspolitik, som udgør 15 % af de samlede ELFUL-udgifter, vedrører ikke-landbrugsorienterede aktiviteter, som hovedsageligt omfatter diversificering af økonomien i landdistrikterne; mener, at der i betragtning af karakteren af de interventioner, som finansieres under disse akser, og som har en vis lighed med nogle af de aktioner, der finansieres af strukturfondene, er risiko for overlappning;
22. understreger dog, at der er behov for i første række at tage hensyn til den del af befolkningen, som er beskæftiget i landbruget, og at der fortrinsvis bør fokuseres på støtteforanstaltninger som led i politikken for udvikling af landdistrikter;
23. fremhæver vigtigheden af at hjælpe unge landmænd med at blive i landbruget, også selv om de ikke udelukkende beskæftiger sig med landbrugsproduktion, ved at give dem incitamenter til udvikling og andre aktiviteter, f.eks. turisme i landdistrikter og styrkelse af SMV'er,
24. mener, at målene for politikken til udvikling af landdistrikter kun kan nås, hvis der afsættes tilstrækkelige midler, der anvendes i overensstemmelse med de prioriteter, der er formuleret angående landdistrikterne, og at de midler, der hidrører fra graduering, altid skal føres tilbage til de aktive landbrugssamfund;
25. mener, at samordningen af strukturpolitikken og foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter muliggør iværksættelsen af projekter med en større europæisk merværdi; anser dette for at være en mulighed for en langsigtet opkvalificering af landområderne, f.eks. gennem infrastrukturforanstaltninger eller miljøforanstaltninger;
26. opfordrer Kommissionen til at fremlægge detaljerede data og prognoser om anvendelsen af ELFUL og strukturfondene i landdistrikterne og undersøge, hvilke synergier der kan skabes af ELFUL og strukturfondene med udgangspunkt i de midler, der er tilgængelige i landdistrikterne;
27. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om de regionalpolitiske programmer kan bidrage til at sikre landbrugerne en stabil indkomst, f.eks. gennem aktiviteter vedrørende miljø- og naturpleje og landskabsbevarelse;
28. fremhæver, at bæredygtig udvikling, per capita-indkomst, fremkommelighed, adgang til offentlige goder og tjenesteydelser og afvandringen fra landdistrikterne er nogle af de største udfordringer for samhørighedspolitikken, som bedst kan håndteres gennem bl.a. støtte til økonomiske aktiviteter i landbrugssamfund;

Tirsdag, den 24. marts 2009

29. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne systematisk tager hensyn til landdistrikterne i udformningen af EU's politikker og på en hensigtsmæssig måde støtter projekter, hvis sigte er at udvikle den menneskelige kapital, især ved at yde hensigtsmæssig støtte til erhvervsfaglig efteruddannelse af iværksættere, både inden for landbrug og andre sektorer, i landdistrikterne, med særlig fokus på unge kvinder med det formål at fremme beskæftigelsen og skabelsen af arbejdspladser;
30. betoner, at udviklingen i landdistrikterne kræver større opmærksomhed og støtte til bevarelsen af det naturlige og det dyrkede landskab og til en miljøvenlig turisme, fremstilling og anvendelse af vedvarende energikilder og lokale initiativer såsom ordninger for fremme af lokale fødevarer og lokale landbrugsmarkeder;
31. fremhæver SMV'ers betydning for udviklingen af landdistrikter og deres bidrag til sammenhængen på lokalt og regionalt niveau; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at fokusere på en forbedring af konkurrenceevnen ved også at støtte andre produktionssektorer og at fremme iværksætterånden i landdistrikterne, navnlig ved at fjerne juridiske, administrative og organisatoriske forhindringer, sikre tilstrækkelig it-infrastruktur og i højere grad at give incitament til at iværksætte nye erhvervsinitiativer og samtidig yde mere støtte til andre aktiviteter end landbrug og fremme en større økonomisk alsidighed i disse områder;
32. henleder på ny Rådets, Kommissionens, medlemsstaternes og de lokale myndigheders opmærksomhed på, hvilken enorm betydning det vil få, at flere millioner små virksomheder i landdistrikterne forventes at forsvinde, hvad der vil få betydelige konsekvenser for beskæftigelsen og dermed også for stabiliteten i disse områder; opfordrer til gennemførelse af alle de nødvendige foranstaltninger på alle niveauer i nært samarbejde med de økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter;
33. konstaterer, at vanskelighederne i forbindelse med gennemførelsen af politikken til udvikling af landdistrikter skyldes, at sektorpolitikkerne og samhørighedspolitikken går på tværs af hinanden, hvilket også er tilfældet med de økonomiske og sociale aspekter af begge disse politikker, og det store antal organisatoriske metoder til uddelegering af beføjelser og samordningen på medlemsstatsniveau; fremhæver i denne forbindelse atter nødvendigheden af at udvikle synergier mellem ELFUL og struktur- og samhørighedsfondene og opfordrer Kommissionen til at hjælpe nationale, regionale og lokale myndigheder til en korrekt forståelse af, hvilke muligheder finansieringsinstrumenterne rummer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre dialog mellem forvaltningsmyndighederne, for således at skabe synergi mellem de forskellige fondes indgreb og forøge deres virkning;
34. er af den opfattelse, at Kommissionen forud for reformen af finansieringen af landdistriktudviklingen bør foretage en grundig vurdering af indvirkningen af samtlige sektorpolitikker, der har konsekvenser for landdistrikterne, især den fælles landbrugspolitik og regionalpolitikken, i forbindelse med samhørighedspolitikken og at der inden for politikken til udvikling af landdistrikter som helhed fastsættes en række bedste praksisser;
35. opfordrer Rådet til at indkalde til et fælles, uformelt rådsmøde for ministrene med ansvar for den fælles landbrugspolitik og for regionalpolitikken med henblik på at drøfte de mest hensigtsmæssige metoder til samordning af samhørighedspolitikken og foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter, og at invitere EU's rådgivende organer (Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg) såvel som repræsentanter for regionale og lokale organer til at deltage i mødet;
36. anmoder Kommissionen om inden 2011 at nedsætte en arbejdsgruppe på højt plan, der skal indgå i den fælles landbrugspolitik sundhedstjek og udarbejde forslag til sikring af fremtiden for økonomien i landdistrikterne og for alle, der bor i landdistrikterne efter 2013;
37. opfordrer Kommissionen til at indføre eller styrke ægte forvaltning og partnerskabsordninger på alle niveauer ved direkte at inddrage samtlige aktører, inklusive SMV'er og mikrovirksomhederne samt arbejdsmarkedets parter med henblik på at fastlægge den prioriterede indsats, der er bedst tilpasset landdistrikternes udviklingsbehov;
38. bemærker, at der bør skabes overensstemmelse med processen for udviklingen af landdistrikter og de interesser, som forstadsområderne har, ligesom denne proces skal samordnes snævert med indsatsen for byudvikling og understreger, at synergierne mellem politikken for udviklingen af landdistrikter og byer hverken er tilstrækkelige eller effektive;

Tirsdag, den 24. marts 2009

39. anerkender landbrugssamfundets potentiale til at yde et positivt bidrag til miljøet gennem sit engagement i miljøvenlige aktiviteter og udviklingen af alternative energikilder som biobrændstoffer, især i betragtning af de fire nye udfordringer, der er skitseret i politikken for udvikling af landdistrikter i henhold til sundhedstjekket, f.eks. den biologiske mangfoldighed og vedvarende energi;

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU

P6_TA(2009)0161

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3 og 5 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til artikel 2, 3 og 26 i FN's internationale konvention om civile og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til især artikel 5, litra a), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) fra 1979,
- der henviser til artikel 2, stk. 1, artikel 19, stk. 1, artikel 24, stk. 3, samt artikel 34 og 39 i konventionen om barnets rettigheder, der vedtoges af FN's Generalforsamling den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1989,
- der henviser til det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd fra 1990,
- der henviser til artikel 1, artikel 2, litra f), artikel 5, artikel 10, litra c), samt artikel 12 og 16 i henstilling nr. 19 fra FN's komité vedrørende afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, der vedtoges i 1992,
- der henviser til Wienererklæringen og -handlingsprogrammet, der vedtoges på verdenskonferencen om menneskerettigheder afholdt den 6. juni 1993,
- der henviser til FN's Generalforsamlings erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder fra december 1993, som er det første internationale instrument om menneskerettigheder, der udelukkende omhandler vold imod kvinder,
- der henviser til erklæringen og handlingsprogrammet fra FN's internationale konference om befolkning og udvikling, der vedtoges i Kairo den 13. september 1994,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til den erklæring og det handlingsprogram, der vedtoges på FN's internationale kvindekongress i Beijing den 15. september 1995,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekongress i Beijing: »Ligestilling, udvikling og fred«⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 1997 om krænkelse af kvinders rettigheder⁽²⁾,
- der henviser til den frivillige protokol til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, der vedtoges den 12. marts 1999 af FN's Kommission for Kvinders Status,
- der henviser til resolutionen fra Europarådets udvalg for ligestilling mellem kvinder og mænd af 12. april 1999 om skamfering af kvindelige kønsorganer,
- der henviser til lovgivningsmæssig beslutning af 16. april 1999 med Europa-Parlamentets udtalelse om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphneprogrammet) (2000-2004) om foranstaltninger med henblik på forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsplanen⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2000 om resultatet af FN's Generalforsamlings særlige samling den 5.-9. juni 2000 om kvinder 2000: Ligestilling mellem kønnene, udvikling og fred i det 21. århundrede⁽⁵⁾,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen (Cotonouaftalen), der blev undertegnet den 23. juni 2000, og finansprotokollen hertil,
- der henviser til Rådets, Europa-Parlamentets og Kommissionens fælles proklamation af chartret om grundlæggende rettigheder i forbindelse med mødet i Det Europæiske Råd i Nice den 7. december 2000,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2000 om at lade skamfering af kvindelige kønsorganer indgå i budgetpost B5-802 for Daphneprogrammet i 2001-budgettet,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1247 (2001) af 22. maj 2001 om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder,
- der henviser til rapporten om skamfering af kvindelige kønsorganer, der vedtoges af Europarådets Parlamentariske Forsamling den 3. maj 2001,
- der henviser til sin tidligere beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer⁽⁶⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers Menneskerettighedskommissions resolution 2003/28 af 22. april 2003, hvori den 6. februar udråbes til international dag for nultolerance over for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder,
- der henviser til artikel 2, 5, 6 og 19 i tillægsprotokollen til det afrikanske charter om mennesker og folks rettigheder, også kendt som Maputo-protokollen, fra 2003, som trådte i kraft den 25. november 2005,

⁽¹⁾ EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ EFT C 115 af 14.4.1997, s. 172.

⁽³⁾ EFT C 219 af 30.7.1999, s. 497.

⁽⁴⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽⁵⁾ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 289.

⁽⁶⁾ EUT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til andragende 298/2007 af Cristiana Muscardini af 27. marts 2007,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union om respekt for menneskerettighederne - generelle principper - og artikel 12 og 13 i EF-traktaten - forbud mod forskelsbehandling,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0054/2009),
- A. der henviser til, at mellem 100 og 140 mio. af verdens kvinder og piger ifølge oplysninger indsamlet af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har været udsat for kønslemlæstelse, og at cirka to-tre mio. kvinder ifølge tal fra WHO og De Forenede Nationers Befolkningsfond hvert år potentielt er i fare for at blive udsat for denne alvorligt invaliderende praksis,
- B. der henviser til, at cirka 180 000 kvindelige indvandrere i Europa hvert år underkastes eller risikerer at blive udsat for kønslig lemlæstelse,
- C. der henviser til, at denne praksis ifølge WHO er udbredt i mindst 28 afrikanske lande, enkelte asiatiske lande og Mellemøsten,
- D. der henviser til, at vold mod kvinder, herunder kønslig lemlæstelse, opstår som følge af samfundsstrukturer, der bygger på ulighed mellem kønnene samt skævhed i magt-, dominans- og kontrolforholdene, hvorved samfundsmæssigt pres og pres fra familien bliver årsag til, at en grundlæggende rettighed som respekten for den personlige integritet krænkes,
- E. der henviser til, at kønslig lemlæstelse udført på unge piger under tvang skal straffes strengt, og at det udgør en åbenlys krænkelse af internationale og nationale retsfor skrifter til beskyttelse af børn og børns rettigheder,
- F. der henviser til, at WHO har fundet frem til fire former for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, der går fra klitoridektomi (fuldstændig eller delvis fjernelse af klitoris), excision (fjernelse af klitoris og de indre skamlæber) - sidstnævnte udgør cirka 85 % af al kønslig lemlæstelse af piger og kvinder - til den mest yderliggående form, infibulation (fuldstændig fjernelse af klitoris og de indre skamlæber samt den indvendige del af de ydre skamlæber, hvorefter vulva sys sammen, således at der kun efterlades en meget lille vaginal åbning) og introcision (stik i, gennemboring af eller snit i klitoris eller skamlæberne),
- G. der henviser til, at enhver form for kønslig lemlæstelse uafhængigt af omfanget er en voldshandling rettet mod kvinden og udgør en krænkelse af hendes grundlæggende rettigheder, nærmere bestemt retten til personlig integritet samt til legemlig og mental sundhed, og hendes seksuelle og reproduktive sundhed, og at en sådan krænkelse på ingen måde kan retfærdiggøres med henvisning til respekten for kulturelle traditioner af forskellig art eller initiationsriter,
- H. der henviser til, at der i Europa findes ca. 500 000 piger og kvinder, der har været udsat for kønslig lemlæstelse, og at denne form for omskæring først og fremmest er almindelig i immigrant- og flygtningefamilier, samt at piger endog bliver sendt tilbage til deres hjemland med dette formål,
- I. der henviser til, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder på kort og lang sigt forårsager meget alvorlige og ubodelige fysiske og psykologiske skader på de kvinder og piger, der udsættes for det, samt at det udgør et alvorligt overgreb mod deres person og integritet, og det kan i enkelte tilfælde forårsage døden; der henviser til, at anvendelsen af primitive redskaber og manglende antiseptiske forebyggende foranstaltninger har skadelige bivirkninger, således at seksuelle forhold og fødsler kan være forbundet med smerte, at organerne bliver uigenkaldeligt beskadiget, og at der kan forekomme komplikationer (eksempelvis blødninger, choktilstande, infektioner, smitte med aidsvirus, stivkrampe og godartede tumorer) samt alvorlige komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel,

⁽¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 24.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- J. der henviser til, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, som udgør en krænkelse af piger og kvinders rettigheder, der er fastsat i forskellige internationale konventioner, er forbudt ifølge medlemsstaternes strafferet og strider mod principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- K. der henviser til, at medlemsstaterne i Parlamentets beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder indtrængende opfordres til at gennemføre specifikke lovbestemmelser om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, som gør det muligt at retsforfølge enhver, der udfører en sådan praksis på mindreårige,
- L. der henviser til, at der i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder stilles krav om, at de deltagende stater træffer alle passende foranstaltninger til ændring eller afskaffelse af eksisterende love, bestemmelser, skikke og praksis, som medfører diskrimination imod kvinder, og tager alle passende forholdsregler for at ændre mænds og kvinders sociale og kulturelle adfærdsmønstre med henblik på at opnå afskaffelse af fordomme, sædvaner og al anden adfærd, som hviler på den opfattelse, at det ene køn er mere eller mindre værd end det andet, eller på fastlåste kønsroller,
- M. der henviser til, at det i FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 fastslås, at deltagerstaterne skal respektere og sikre de rettigheder, der er fastsat i denne konvention, for ethvert barn inden for deres jurisdiktion uden forskelsbehandling af nogen art og uden hensyn til barnets køn og træffe alle effektive og passende forholdsregler med henblik på afskaffelse af traditionsbundne ritualer, som er skadelige for børns sundhed,
- N. der henviser til, at det i det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd anbefales de stater, der har undertegnet charteret, at udrydde sociale og kulturelle praksisser, der er skadelige for børns velfærd, værdighed samt deres normale opvækst og udvikling,
- O. der henviser til, at det i artikel 18 i Wien-erklæringen og -handlingsprogrammet, der vedtoges i juni 1993, erklæres, at kvinder og børns menneskerettigheder er en uomstuelig, integreret og uadskillelig bestanddel af de universelle menneskerettigheder,
- P. der henviser til, at der i artikel 2 i FN's erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder fra 1993 eksplicit henvises til kønslig lemlæstelse af piger og kvinder samt andre traditionelle skikke, der er skadelige for kvinder,
- Q. der henviser til, at artikel 4 i denne erklæring fastlægger, at staterne bør fordømme vold imod kvinder og ikke påberåbe sig hensynet til sædvaner, tradition eller religion for at unddrage sig forpligtelsen til at afskaffe volden,
- R. der henviser til, at regeringerne i handlingsprogrammet fra verdenskonferencen om befolkning og udvikling, der afholdtes i 1994 i Kairo, opfordres til at afskaffe kønslig lemlæstelse af piger og kvinder samt støtte ngo'er og religiøse institutioner, der kæmper for at udrydde sådanne skikke,
- S. der henviser til, at regeringerne i forbindelse med det handlingsprogram, der vedtoges ved FN's fjerde konference i Beijing, opfordredes til at styrke deres lovgivninger, reformere deres institutioner og fremme normer og praksisser, der er rettet mod at udrydde forskelsbehandling af kvinder, der blandt andet kommer til udtryk i forbindelse med kønslæstelse,
- T. der henviser til, at AVS-EU-partnerskabsaftalen (Cotonouaftalen) er baseret på disse universelle principper og indeholder bestemmelser til bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder (artikel 9 om væsentlige elementer og grundlæggende elementer samt artikel 25 og 31 om henholdsvis social udvikling og kønsaspektet),
- U. der henviser til, at der i Europarådets Parlamentariske Forsamlings rapport af 3. maj 2001 opfordres til et forbud mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, og at det betragter dette fænomen som en umenneskelig og nedværdigende behandling i henhold til artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention og samtidig minder om, at grænsen for forsvaret af kulturer og traditioner går ved overholdelsen af grundlæggende rettigheder og forbuddet mod torturlignende skikke,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- V. der henviser til, at Rådet og Kommissionen inden for rammerne af en fælles europæisk indvandrings- og asylpolitik anerkender, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder udgør en krænkelse af menneskerettighederne; der henviser til, at et stigende antal asylansøgnings fra forældre har som begrundelse, at de kan blive udsat for fare i deres hjemland, fordi de har afvist at give deres samtykke til, at deres barn skulle underkastets kønslemlæstelse,
- W. der henviser til, at tildeling af asylstatus til forældre desværre ikke sikrer, at barnet undslipper risikoen for kønslemlæstelse, der i nogle tilfælde udføres, efter at familien har bosat sig i værtslandet i EU,
- X. der henviser til udtalelserne den 5. februar 2008 fra kommissær Ferrero-Waldner og kommissær Michel, hvori det tydeligt påpeges, at disse skikke er uacceptable både i EU og i tredjelande, og understreges, at krænkelse af kvinders rettigheder ikke på nogen måde kan retfærdiggøres med udgangspunkt i kulturrelativistiske betragtninger eller traditioner,
- Y. der henviser til, at nationale centre og institutioner for unge og familier kan tilbyde familier hjælp, så der rettidigt kan foretages en præventiv indsats mod gennemførelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder,
1. fordømmer på det skarpeste kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som en krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder samt en brutal krænkelse af kvinders og pigers integritet og personlighed og betragter det derfor som en alvorlig forbrydelse mod samfundet;
 2. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udarbejde en klar, sammenhængende strategi samt handlingsplaner for at nå frem til et forbud mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU og træffe retlige, administrative, forebyggende, oplysende og sociale foranstaltninger og navnlig sørge for bred formidling af oplysninger om de beskyttelsesmekanismer, der på nuværende tidspunkt er tilgængelige for sårbare grupper, så ofre og potentielle ofre kan beskyttes ordentligt;
 3. står fast på, at det er nødvendigt at undersøge hver enkelt asylansøgning indgivet af forældre med den begrundelse, at de er i fare i deres hjemland, fordi de har afvist at give deres samtykke til, at deres barn kunne underkastes kønslemlæstelse, og sikre, at sådanne ansøgninger understøttes af grundig dokumentation, der belyser ansøgningens beskaffenhed, asylansøgerens personlighed og troværdighed, samt om hensigterne bag ansøgningen er ægte;
 4. understreger, at kvinder og piger, der tildeles asyl i EU pga. faren for kønslemlæstelse, som en forebyggende foranstaltning bør tilses regelmæssigt af sundhedsmyndighederne og/eller læger for at beskytte dem mod enhver form for trussel om sidenhen at blive underkastet kønslemlæstelse i EU; mener, at en sådan foranstaltning på ingen måde udgør forskelsbehandling af disse kvinder og piger, men er en måde til at sikre, at kønslemlæstelse forbydes i EU;
 5. opfordrer til, at denne sammenhængende strategi suppleres med uddannelsesprogrammer og organisering af nationale og internationale bevidstgørelseskampagner;
 6. støtter Europols initiativ rettet mod at organisere et møde mellem de europæiske politimyndigheder for at fremme kampen mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, behandle spørgsmål vedrørende det lave antal anmeldelser og vanskeligheder i forbindelse med bevisfremskaffelse og vidneudsagn samt sørge for effektiv forfølgelse af de ansvarlige for lovovertrædelserne; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at undersøge muligheden af yderligere foranstaltninger til beskyttelse af ofre, efter disse er trådt frem;
 7. henviser til, at de i ovennævnte Maputoprotokol anførte foranstaltninger, der er rettet mod at få bugt med skadelige praksisser såsom kønslemlæstelse, omfatter følgende: offentlig bevidstgørelse gennem oplysning, formel og uformel uddannelse og kampagner, forbud mod enhver form for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, herunder udførelse af indgrebet foretaget af medicinsk personale, gennem lovgivning og sanktioner, støtte til de berørte personer gennem sundhedstjenesteydelser, juridisk rådgivning, psykologisk støtte samt uddannelse og beskyttelse af kvinder, der er potentielle ofre for skadelige praksisser eller andre former for vold, misbrug eller intolerance;

Tirsdag, den 24. marts 2009

8. anmoder medlemsstaterne om at angive, hvor mange kvinder, der er blevet udsat for kønslemlæstelse, og hvor mange, der befinder sig i risikogruppen, i hvert land, idet der mindes om, at der i mange lande hverken findes tilgængelige data eller harmoniserede dataindsamlingsmetoder;
9. opfordrer til, at der med henblik på overvågning udarbejdes en »europæisk sundhedsprotokol« og oprettes en database over fænomenet, eftersom de kan være nyttige til statistiske formål og en målrettet informationsindsats over for de berørte indvandrersamfund;
10. opfordrer medlemsstaterne til at indsamle videnskabelige data, hvis funktion kunne være at hjælpe WHO i bestræbelserne på at få bugt med kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Europa og på alle andre kontinenter;
11. opfordrer Kommissionen til at medtage en klausul om udryddelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i sine samarbejdsforhandlinger og -aftaler med relevante lande;
12. opfordrer til, at der indsamles bedste praksis på forskellige niveauer, foretages en analyse af dens effekt (om muligt ved hjælp af de projekter, der er finansieret gennem Daphne III, og de dermed opnåede resultater) og sørges for en bred offentliggørelse af disse oplysninger, samt til, at der i den forbindelse gøres brug af praktisk og teoretisk ekspertviden;
13. understreger, at nationale centre og institutioner spiller en central rolle i arbejdet med at finde frem til ofre og træffe forebyggende foranstaltninger mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder;
14. anmoder om, at de eksisterende europæiske netværk til forebyggelse af skadelige traditionelle praksisser styrkes, f.eks. ved at tilbyde kurser til ngo'er, lokale nonprofitorganisationer og aktører tæt på ofrene, samt om, at etableringen af sådanne netværk fremmes;
15. glæder sig over de vigtige bidrag fra mange internationale og nationale ngo'er, forskningscentre, det europæiske netværk for forebyggelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Europa og fra engagerede personer, der takket være finansiering bl.a. fra FN-organer og Daphneprogrammet udvikler forskellige projekter rettet mod bevidstgørelse, forebyggelse og afskaffelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder; er af den opfattelse, at det utvivlsomt er af fundamental betydning for udryddelsen af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder samt for udvekslingen af oplysninger og erfaringer, at der på nationalt, regionalt og internationalt plan opbygges netværk mellem ngo'er og de organisationer, der har deres udgangspunkt i de enkelte samfund;
16. påpeger, at det i artikel 10 i Rådets direktiv 2004/83/EF ⁽¹⁾ om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, præciseres, at kønsrelaterede aspekter kan tages i betragtning, men at de ikke i sig selv kan danne grundlag for anvendelse af artikel 10;
17. opfordrer til, at både Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder indtager en førende rolle i bekæmpelsen af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder via disses flerårige og/eller årlige arbejdsprogrammer; mener, at disse agenter kan udføre vigtige forskningsaktiviteter og/eller sørge for bevidstgørelse, der kunne føre til et bedre kendskab til kønslig lemlæstelse af piger og kvinder på europæisk plan;
18. mener, at det i de berørte lande er nødvendigt organisere dialogfora, reformere traditionelle retsfor skrifter, sætte fokus på kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i skoleundervisningen samt fremme samarbejdet med kvinder, der ikke har været udsat for kønslemlæstelse;
19. opfordrer til, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne ud fra hensynet til menneskerettighederne, den personlige integritet, samvittighedsfriheden og retten til sundhed samarbejder om indbyrdes tilnærmelse af eksisterende lovgivning og samarbejder om at foreslå ny lovgivning på området, såfremt den eksisterende lovgivning viser sig at være uegnet;

(1) EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

Tirsdag, den 24. marts 2009

20. anmoder medlemsstaterne om at håndhæve de eksisterende lovbestemmelser om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder eller indføre lovbestemmelser, hvori den alvorlige legemsbeskadigelse, der opstår som følge heraf, straffes, hvis udførelsen af disse praksisser har fundet sted inden for EU, samtidig med at forebyggelse og bekæmpelse af fænomenet fremmes ved hjælp af det rette kendskab til det blandt erhvervs-kategorierne (socialarbejdere, undervisere, politi, personalet i sundhedssektoren osv.), så de sættes i stand til at identificere forekomster af fænomenet, og arbejde for at opnå den højest mulige grad af harmonisering af lovgivningerne i EU's 27 medlemsstater;

21. opfordrer medlemsstaterne til at gøre det obligatorisk for praktiserende læger, læger og medarbejdere på sundhedsklinikker at indberette kønslig lemlæstelse af piger og kvinder til sundhedsmyndighederne og/eller politiet;

22. opfordrer medlemsstaterne til enten at vedtage særlig lovgivning om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder eller retsforfølge enhver, der foretager kønslig lemlæstelse, i henhold til deres nuværende lovgivning;

23. opfordrer EU og medlemsstaterne til at forfølge, fordømme og straffe disse praksisser ved at følge en sammenhængende strategi, der tager hensyn til såvel den retslige, sundhedsmæssige og sociale dimension som til integrationen af indvandrere; anmoder navnlig om, at det i de relevante indvandringsdirektiver betragtes som en forbrydelse at foretage kønslemlæstelser, og at der fastsættes passende sanktioner rettet mod personer, der gør sig skyldige i en sådan forbrydelse, såfremt udførelsen af disse praksisser har fundet sted inden for EU;

24. opfordrer til, at der oprettes stående tekniske harmoniserings- og kontaktkontorer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og de afrikanske institutioner, og mener, at disse kontorer bl.a. bør være sammensat af specialister på området og repræsentanter for de største europæiske og afrikanske kvindeorganisationer;

25. opfordrer til, at der tages afstand fra stik i klitoris samt enhver form for forsøg på at gøre det til et lægeligt anliggende, hvilket foreslås som en middelvej mellem klitorisomskæring og respekt for de identitetsskabende traditioner, eftersom dette kun ville føre til retfærdiggørelse og accept af kønslemlæstelse i EU; gentager sin absolutte og stærke fordømmelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, eftersom der ikke er nogen grund af hverken social, økonomisk, etnisk, sundhedsrelateret eller anden karakter, der kan begrunde det;

26. opfordrer til, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder udryddes gennem støtte- og integrationspolitikker for kvinder og familier, hvis traditioner omfatter kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, så kvinder beskyttes mod alle former for misbrug og vold uden at udvande loven og gennem respekt for de grundlæggende menneskerettigheder og retten til seksuel selvbestemmelse;

27. bekræfter, at de begrundelser, der anføres af talrige befolkningsgrupper til fordel for bevarelse af traditionelle praksisser, der er skadelige for kvinders og pigers helbred, på ingen måde kan retfærdiggøres;

28. opfordrer medlemsstaterne til:

— at anse enhver form for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som en forbrydelse, uafhængig af om der foreligger en form for samtykke fra den berørte pige eller kvinde, og straffe personer, der hjælper med til, opfordrer til, rådgiver om eller skaffer hjælp til at udføre en sådan handling på en kvindes eller piges krop

— at enhver borger, der har begået den strafbare handling, det er at kønslemlæste en pige eller kvinde, forfølges strafferetsligt, stilles for en domstol og idømmes en straf, også selvom den strafbare handling blev begået uden for medlemsstatens grænser (den strafbare handlinges eksterritorialitet)

— at vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger, der giver dommere og anklagemyndigheder mulighed for at gribe til beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger, hvis de får kendskab til sager, hvor kvinder eller piger er i fare for at blive kønslemlæstet;

Tirsdag, den 24. marts 2009

29. opfordrer medlemsstaterne til ved hjælp af statslige programmer og sociale tjenesteydelser at iværksætte en forebyggende strategi, der er rettet mod sociale foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, som ikke stigmatiserer indvandrersamfundene, og som både forebygger disse praksisser gennem uddannelse, undervisning og bevidstgørelse af de udsatte befolkningsgrupper og stiller psykologisk og lægelig hjælp til rådighed, herunder om muligt gratis medicinsk behandling til genopretning af skaden, for de ofre, der har været udsat for kønslemlæstelse; anmoder desuden medlemsstaterne om at være opmærksomme på, at den trussel om eller fare for at blive kønslemlæstet, som en mindreårig kan blive udsat for, kan retfærdiggøre indgriben fra myndighedernes side som fastsat i bestemmelserne til beskyttelse af børn;

30. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde retningslinjer for ansatte i sundhedssektoren, lærere og socialarbejdere, således at forældre, eventuelt med hjælp fra tolke, på respektfuld vis kan oplyses om de meget store risici, der er forbundet med kønslig lemlæstelse af kvinder, og om at sådanne praksisser udgør en strafbar handling i medlemsstaterne; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at samarbejde og finansiere det arbejde, der foretages af netværk og ngo'er, som udfører uddannelses-, bevidstgørelses- og formidlingsarbejde om kønslig lemlæstelse af kvinder i tæt kontakt med familierne og de berørte samfundsgrupper;

31. opfordrer medlemsstaterne til at udbrede præcise og forståelige oplysninger til analfabeter, navnlig gennem medlemsstaternes konsulater i forbindelse med udstedelse af visa; er af den opfattelse, at indvandringsmyndighederne også ved ankomsten til indvandringslandet skal oplyse om årsagerne til forbuddet, således at familierne forstår, at forbuddet mod denne traditionelle handling på ingen måde skal forstås som et angreb på deres kultur, men at det udgør en retsbeskyttelse af kvinder og piger; er af den opfattelse, at familierne skal oplyses om de strafferetlige følger, som også kan omfatte fængselsstraf, såfremt kønslemlæstelsen kan konstateres;

32. opfordrer til at forbedre kvinders og pigers retsstilling i de lande, hvor kønslig lemlæstelse af piger og kvinder praktiseres, for at styrke kvinders selvtilid og evne til at udvise initiativ og tage ansvar;

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Flersprogethed

P6_TA(2009)0162

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om flersprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 149 og 151,
- der henviser til artikel 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til UNESCO's konvention fra 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. september 2008 med titlen »Flersprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse« (KOM(2008)0566) og til ledsagedokumentet hertil i form af arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2008)2443, SEK(2008)2444 og SEK(2008)2445),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2007 med titlen »Rammerne for den europæiske undersøgelse af sprogkundskaber« (KOM(2007)0184),

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 15. november 2007 med titlen Rapport om gennemførelsen af handlingsplanen »Fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed« (KOM(2007)0554) og til ledsagedokumentet hertil i form af arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2007)1222),
 - der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2006 om en ny strategisk ramme for flersprogetheden ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 27. april 2006 om fremme af flersprogethed og sprogindlæring i EU: Den europæiske indikator for sprogkundskaber ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. september 2003 med henstillinger til Kommissionen om regionale og mindre udbredte europæiske sprog - mindretalssprog i EU - under hensyntagen til udvidelsen og den kulturelle mangfoldighed ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1934/2000/EF af 17. juli 2000 om Det Europæiske Sprogår 2001 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til formandskabets konklusioner fra det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15. og 16. marts 2002,
 - der henviser til Rådets (uddannelse, ungdom og kultur) konklusioner af 21. og 22. maj 2008, specifikt dem, der vedrører flersprogethed,
 - der henviser til konklusioner fra 20. november 2008 vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om fremme af den kulturelle mangfoldighed og den interkulturelle dialog i Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters eksterne forbindelser ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 18.-19. juni 2008 om flersprogethed ⁽⁷⁾ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 18. september 2008 om flersprogethed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0092/2009),
- A. der henviser til, at sproglig og kulturel mangfoldighed har stor indflydelse på dagligdagen for borgerne i Den Europæiske Union som følge af mediernes udbredelse, øget mobilitet, migration og globalisering,
- B. der henviser til, at erhvervelse af forskellige former for sproglige færdigheder anses for at være af største betydning for alle EU-borgere, da en sådan kompetence sætter dem i stand til i fuld udstrækning at udnytte de økonomiske, sociale og kulturelle fordele ved den frie bevægelighed inden for EU og ved EU's forbindelser med tredjelande,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 207.

⁽³⁾ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 271.

⁽⁴⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 374.

⁽⁵⁾ EFT L 232 af 14.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 320 af 16.12.2008, s. 10.

⁽⁷⁾ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 30.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- C. der henviser til, at flersprogethed får stadig større betydning i forbindelserne mellem medlemsstaterne, i sameksistensen i vores multikulturelle samfund og inden for rammerne af de fælles EU-politikker,
- D. der henviser til, at det er nødvendigt, at evalueringen af flersprogetheden foregår under anvendelse af anerkendte instrumenter, som f.eks. den fælles europæiske referenceramme for sprog,
- E. der henviser til, at visse europæiske sprog udgør en vigtig bro i forbindelserne til tredjelande og også mellem folk og nationer fra forskellige områder i verden,
- F. der henviser til, at sproglig mangfoldighed anerkendes som en rettighed i artikel 21 og 22 i chartret om grundlæggende rettigheder, og at flersprogethed også bør være forbundet med den målsætning at tilskynde til respekt for forskelligartethed og til tolerance for at forhindre mulige aktive og passive konflikter mellem de forskellige sprogsamfund i medlemsstaterne,
1. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse om flersprogethed og over Rådets positive reaktion på den;
 2. bekræfter den holdning, Parlamentet i tidens løb har givet udtryk for i forhold til flersprogethed og kulturel mangfoldighed;
 3. understreger, at der er behov for anerkendelse af, at EU's officielle sprog er ligestillet i alle aspekter af offentlig virksomhed;
 4. mener, at Europas sproglige mangfoldighed udgør et stort kulturelt aktiv, og at det ville være forkert at lægge sig fast på et enkelt hovedsprog i Den Europæiske Union;
 5. anser EU-institutionernes rolle for afgørende for overholdelsen af princippet om ligestilling mellem sprogene, både i forbindelserne mellem medlemsstaterne og internt i EU-institutionerne og desuden i EU-borgernes forbindelser til de nationale forvaltninger og de internationale institutioner og organisationer;
 6. minder om, at flersprogethed ikke kun er vigtig på det økonomiske og sociale område, men at der også skal tages højde for kulturel og videnskabelig kreativitet og formidling samt betydningen af litterær og teknisk oversættelse i borgernes liv og for en bæredygtig udvikling af EU, og fremhæver ikke mindst den rolle, som sprogene spiller til udformning og styrkelse af identiteten;
 7. understreger, at flersprogethed er et tværgående spørgsmål, som har betydelig indvirkning på EU-borgernes liv; anmoder derfor medlemsstaterne om også at gøre flersprogethed til et centralt tema i andre politikker end uddannelse, som f.eks. inden for livslang læring, social integration, beskæftigelse, medier og forskning;
 8. tillægger det meget stor betydning, at der udarbejdes særprogrammer til støtte for oversættelse, og at der udvikles flersprogede terminologidatabaser;
 9. understreger, at flersprogethed skal fremmes gennem informations- og kommunikationsteknologien, og fremhæver derfor, at anvendelsen af den relevante internationale standard (ISO 10646) - der gør det muligt at angive alle sprogs alfabeter - spiller en vigtig rolle i EU's og medlemsstaternes administrative systemer og medier;
 10. foreslår, at der indføres en europæisk dag for oversættere og tolke, eller at der tages hensyn til og fokuseres på disse erhverv på den europæiske sprogdag, som fejres hvert år den 26. september;
 11. understreger, at det er vigtigt at beskytte flersprogetheden i lande eller regioner med to eller flere officielle sprog;

Tirsdag, den 24. marts 2009

12. understreger betydningen af at sikre fuld tværsproglig forståelse i de medlemsstater, hvor der findes flere officielle sprog, særlig på ældreområdet og retsområdet og inden for sundhedssektoren, forvaltningsapparatet og beskæftigelsesområdet;
13. slår til lyd for, at tjenestemænd, der i deres arbejde kommer i kontakt med borgere fra andre medlemsstater, lærer et yderligere EU-sprog;
14. finder det nødvendigt og formålstjenligt, at voksne får lejlighed til at lære fremmedsprog gennem faglige uddannelsesprogrammer og programmer for livslang læring med det formål at fremme den personlige og faglige udvikling;
15. understreger, at det er meget vigtigt i skolerne at være særligt opmærksom på og yde særlig støtte til elever, der ikke kan modtage undervisning på deres modersmål, og bifalder kraftigt Kommissionens forslag om at styrke indsatsen hen imod modersmål plus to-målet i uddannelsessystemerne;
16. beklager, at Kommissionen hidtil hverken har indført et flerårigt program om sproglig mangfoldighed og sprogindlæring eller har oprettet et europæisk agentur på dette område, som krævet i ovennævnte beslutning, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet med stort flertal den 4. september 2003;
17. understreger desuden, at et indgående kendskab til værtslandets officielle sprog er vigtigt for, at indvandrere og deres familier kan integreres fuldt ud, og fastholder, at de nationale regeringer skal fremme særlige sprogkurser på en effektiv måde, især for kvinder og ældre; opfordrer medlemsstaterne til at handle ansvarligt over for indvandrere og give dem de nødvendige redskaber til at lære værtslandets sprog og kultur og samtidig gøre det muligt for dem og tilskynde dem til at bibeholde deres eget sprog;
18. erindrer om, at det med henblik herpå er afgørende at sikre undervisningskvaliteten og fremme en relevant uddannelse af lærerne;
19. mener, at sprogindlæringen bør styrkes i førskolestadiet, navnlig indlæringen af det nationale sprog i det land, hvor børnene går i skole;
20. mener, at børn i egen interesse bør kunne beherske sproget i det land, hvori de er bosiddende, således at de kan undgå forskelsbehandling under deres skolegang og senere uddannelse og i stedet være i stand til at deltage i alle aktiviteter på lige fod med andre;
21. foreslår, at medlemsstaterne undersøger muligheden for udveksling af undervisningspersonale på de forskellige uddannelsesniveauer med det formål at undervise i forskellige fag på forskellige sprog, og mener, at denne mulighed især kunne udnyttes i grænseområder, hvorved arbejdstagernes mobilitet og borgernes sprogkunderskaber vil kunne forbedres;
22. anser det for absolut påkrævet at fremme mobiliteten og udvekslingen af sproglærere og studerende; understreger, at en omfattende udveksling af sproglærere i Den Europæiske Union vil bidrage til at opnå, at flest mulige af disse lærere får reel kontakt til det samfund, hvor sprogene, de underviser i, tales som modersmål;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme undervisernes faglige mobilitet og samarbejdet mellem skoler og forskellige lande med det formål at gennemføre undervisningsprojekter, som er teknologisk og kulturelt innovative;
24. tilskynder til og støtter indførelse af lokale mindretalsmodersmål og fremmede modersmål som et frivilligt skoletilbud og/eller som en aktivitet, der falder uden for almindelig skoleundervisning, og som tilbydes offentligheden generelt;
25. opfordrer Rådet til at udarbejde en årlig situationsrapport om flersprogethed i formelle og uformelle uddannelsessystemer, efteruddannelse og voksenuddannelse i medlemsstaterne med vægt på forholdet mellem udbredelsen af nationale og regionale sprog samt mindretalssprog og indvandringsspørgsmålet;

Tirsdag, den 24. marts 2009

26. minder om, at Europa-Parlamentet i en lang årrække har arbejdet for at fremme sprogindlæring, flersprogethed og sproglig mangfoldighed i EU, herunder regionale sprog og mindretalssprog, da der her er tale om kulturværdier, som bør beskyttes og tilgodeses; mener, at flersprogethed er afgørende for effektiv kommunikation og udgør et instrument til at lette forståelsen mellem mennesker og dermed accepten af forskelle og mindretal;
27. henstiller, at medlemsstaternes akademiske læseplaner omfatter valgfri undervisning i et tredje fremmedsprog, der påbegyndes i gymnasieskolerne;
28. understreger betydningen af indlæring af nabolandes sprog som et middel til at fremme kommunikationen og øge den gensidige forståelse i og dermed styrke Den Europæiske Union;
29. henstiller, at indlæring af de respektive sprog i nabolande og -regioner støttes, især i grænseområder;
30. gentager, at det er vigtigt at fremme og støtte udviklingen af innovative pædagogiske modeller og strategier for sprogundervisning for at tilskynde borgerne til at tilegne sig sprogkundskaber og skærpe deres interesse og motivation på området;
31. foreslår, at der på hvert uddannelsesstrin uanset geografisk miljø arbejder kvalificerede fremmedsproglærere;
32. anbefaler, at fremmedsprogsundervisernes europæiske sammenslutninger og organisationer høres om de programmer og metoder, der skal anvendes;
33. fastholder, at det er nødvendigt, at politiske tiltag stimulerer læsning og skrivekunst for at nå disse mål;
34. glæder sig over Kommissionens planer om at iværksætte informations- og bevidstgørelseskampagner om fordelene ved sprogindlæring via massemedier og nye teknologier; anmoder Kommissionen om at udnytte resultaterne af høringerne om sprogindlæring for indvandrerbørn og undervisning i værtsstaten i oprindelseslandets sprog og kultur;
35. anbefaler og tilskynder til anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier som et uundværligt redskab i sprogundervisningen;
36. minder om, at det er en politisk prioritet for Europa-Parlamentet, at borgerne tilegner sig sprogkundskaber ved at lære andre fællesskabssprog, idet et af disse sprog bør være et nabolands sprog og et andet et internationalt »lingua franca«; mener, at borgerne derved ville opnå kompetencer og kvalifikationer, der sætter dem i stand til at deltage i det demokratiske samfund som aktive og beskæftigelsesegnede borgere med viden om andre kulturer;
37. foreslår, at der også sikres en tilfredsstillende grad af flersprogethed i medierne og i indholdet på internettet, hvilket især skal gøre sig gældende i den sprogpolitik, som europæiske og andre EU-websteder og -portaler er baseret på, således at den europæiske flersprogethed respekteres fuldt ud - i det mindste for de 23 officielle EU-sprogs vedkommende;
38. bemærker, at brugen af undertekster i fjernsynsprogrammer fremmer indlæringen og brugen af EU-sprog og en bedre forståelse af den kulturelle baggrund for audiovisuelle produkter;
39. opfordrer EU til at drage nytte af de fordele, som visse europæiske sprog giver i de eksterne forbindelser, og opfordrer til, at dette aktiv fremmes ved indledning af en kulturel, økonomisk og social dialog med resten af verden for således at fremme og styrke EU's position på den internationale scene og begunstige tredjelande i den ånd, som EU's udviklingspolitik er baseret på;

Tirsdag, den 24. marts 2009

40. foreslår, at Rådet – inden for rammerne af de henstillinger fra FN's internationale ekspertgruppe om oprindelige sprog, der blev vedtaget i rapporten fra Det Permanente Forum for Oprindelige Folk på dets syvende samling i maj 2008 (E/2008/43) – sammen med civilsamfundsaktører som de første arrangerer en europæisk konference om sproglig mangfoldighed for at emnet kan blive diskuteret indgående;
41. mener, at der i forbindelse med livslang læring bør ydes tilstrækkelig støtte til at hjælpe borgerne i alle aldersgrupper med at udvikle og løbende forbedre deres sprogfærdigheder gennem adgang til passende sproglig efteruddannelse eller til andre kommunikationslettende medier, også ved hjælp af tidlig sprogindlæring, med det formål at forbedre deres sociale integration, beskæftigelsesmuligheder og velfærd;
42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte foranstaltninger med det sigte at fremme sprogindlæring for personer i ugunstige situationer og personer tilhørende nationale mindretal og migranter for at sætte dem i stand til at lære sproget/sprogene i værtslandet og/eller værtsregionen med det formål at opnå social integration og at bekæmpe social udstødelse; understreger, at det er nødvendigt for migranterne at være i stand til at anvende deres hovedsprog i forbindelse med udviklingen af deres sproglige færdigheder; opfordrer derfor medlemslandene til at fremme anvendelsen af en persons hovedsprog på samme måde som indlæringen af det pågældende lands sprog;
43. mener, at støtten skal styrkes til internationaliseringen af de europæiske sprog, der udgør et aktiv for det europæiske projekt, fordi de har afgørende betydning for de sproglige, historiske og kulturelle bånd, der findes mellem EU og tredjelande, og ønsker, at dette sker med det sigte at fremme de demokratiske værdier i disse lande;
44. mener, at europæiske virksomheder og navnlig SMV'er skal have adgang til effektiv støtte til sproguddannelse og -brug, hvilket vil fremme deres adgang til verdensmarkedet, navnlig de nye vækstmarkeder;
45. understreger, at forbrugerne har ret til information om produkter, der sælges på markedet i bopælslandet, på det eller de officielle sprog i det pågældende land;
46. henleder især opmærksomheden på de mulige farer som følge af en kommunikationskløft mellem personer fra forskellige kulturelle baggrunde og den sociale opdeling mellem de flersprogede og dem, der kun taler et sprog; gør desuden opmærksom på, at manglen på sproglige færdigheder fortsat er en alvorlig hindring for udenlandske arbejdstageres sociale integration og integration på arbejdsmarkedet i mange medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe forholdsregler for at indsnævre kløften mellem mennesker, der kan flere sprog, og som har flere muligheder i EU, og mennesker, som kun taler et sprog, og som er udelukket fra mange muligheder;
47. mener, at der bør ydes støtte til indlæring af tredjelandes sprog, også internt i EU;
48. kræver, at indikatorerne for sprogkunderskab hurtigst muligt udvides til at omfatte alle de officielle sprog i EU, uden at det berører udvidelsen til andre sprog, der tales inden for EU's område;
49. bemærker, at indsamling af data bør omfatte prøver i følgende fire sprogfærdigheder: forståelse af skriftligt og mundtligt sprog og skriftlig og mundtlig fremstilling;
50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne under anvendelse af den åbne koordinationsmetode med henblik på at lette udveksling af erfaringer og god praksis på området »flersprogethed«, idet der også tages højde for de positive økonomiske virkninger, der f.eks. registreres i virksomheder, som praktiserer flersprogethed;
51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag, den 24. marts 2009

Den fremtidige reform af samhørighedspolitikken

P6_TA(2009)0163

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om grøn bog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens femte situationsrapport af 19. juni 2008 om økonomisk og social samhørighed – Vækst i regionerne, vækst i Europa (KOM(2008)0371) (femte situationsrapport),
- der henviser til Kommissionens grøn bog af 6. oktober 2008 om territorial samhørighed – Territorial forskellighed skal være en styrke (KOM(2008)0616) (grøn bog),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2008 om regioner i 2020 – en vurdering af fremtidens udfordringer for EU's regioner (SEK(2008)2868),
- der henviser til EF-traktatens artikel 158, 159 og 229, stk. 2,
- der henviser til Kommissionens fjerde rapport af den 30. maj 2007 om den økonomiske og sociale samhørighed (KOM(2007)0273),
- der henviser til EU's territoriale dagsorden - på vej mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa med forskelligartede regioner (den territoriale dagsorden) og Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer (Leipzigchartret) og det første handlingsprogram til gennemførelse af EU's territoriale dagsorden,
- der henviser til sine beslutninger af 21. februar 2008 om den fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed ⁽¹⁾, og om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzigchartret – mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed ⁽²⁾ og af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽³⁾,
- der henviser til den undersøgelse, som Observationscenteret for EU's Fysiske og Funktionelle Udvikling (ORATE) har udarbejdet om den territoriale fremtid og modeller for den fysiske planlægning i Europa («Territorial Futures – Spatial Scenarios for Europe») ORATE-rapporten, og til Parlamentets undersøgelse om fremtidige strategier vedrørende regionale uligheder og samhørighed («Regional Disparities and Cohesion: What Strategies for the Future?»),
- der henviser til konklusionerne fra konferencen om territorial samhørighed og samhørighedspolitikken fremtid, der blev afholdt i Paris den 30.–31. oktober 2008,
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2005 om den territoriale samhørigheds rolle i den regionale udvikling ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0083/2009),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0068.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 509.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at Lissabontraktaten, der opstiller territorial samhørighed som et af EU's grundlæggende mål på linje med økonomisk og social samhørighed, endnu ikke er blevet ratificeret af alle medlemsstaterne,
- B. der henviser til, at begrebet »territorial samhørighed« har været en implicit del af samhørighedspolitikken, siden denne blev formuleret, og udgør kernen i udviklingen heraf; der henviser til, at dette begreb er blevet gjort mere synligt og eksplicit takket være Lissabontraktaten og grønbogen,
- C. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik fortsat er en af den europæiske integrationsproces' vigtigste søjler og en af EU's mest vellykkede politikker, idet den fremmer konvergens mellem de stadig mere forskelligartede regioner og stimulerer væksten og beskæftigelsen; der henviser til, at EU's samhørighedspolitik er det mest synlige, håndgribelige og kvantificerbare udtryk for solidariteten og ligheden i Unionen, og til, at territorial samhørighed, der er en integreret del af samhørighedspolitikken, er baseret på de samme principper,
- D. der henviser til, at selv om der inden for EU er gjort store fremskridt på konvergensområdet, peger de seneste rapporter om samhørighed på tendenser til tiltagende territoriale uligheder mellem EU's regioner, f.eks. hvad angår tilgængelighed for især strukturmæssigt ugunstigt stillede regioner, men også på tværregionalt niveau og inden for EU's territorier, hvilket kan føre til tilfælde af territorial udgrænsning og udvide velstandskløften mellem regionerne i Unionen,
- E. der henviser til, at det allerede er lykkedes for samhørighedspolitikken at skabe betydelige synergier med andre EU-politikker med det formål at øge virkningerne af disse i praksis og til gavn for EU-borgerne, og til, at f.eks. synergier mellem samhørighedspolitikken og forskning og udvikling eller Lissabonstrategien, eller grænseoverskridende synergier, har vist konkrete, positive resultater, som skal bekræftes og udvides;

Status for debatten om EU' fremtidige samhørighedspolitik

1. bifalder hovedkonklusionerne fra den offentlige høring om fremtiden for EU's samhørighedspolitik, der blev fremlagt i den femte situationsrapport; er tilfreds med den store interesse for debatten, som forskellige interessehavere på det regionalpolitiske område, især lokale og regionale myndigheder, allerede har vist;
2. glæder sig over, at disse konklusioner i udpræget grad svarer til de synspunkter, der blev fremsat i Parlamentets beslutning om den fjerde situationsrapport; minder om, at denne beslutning var Parlamentets første bidrag til den offentlige debat;
3. bemærker, at de holdninger, der er indeholdt i beslutningen om den fjerde situationsrapport, omfatter følgende henstillinger: for det første, at ethvert forsøg på gennationalisering bør afvises og der bør gives tilsagn om en fælles, fleksibel EU-politik, der er i stand til at indrette sig efter den mest hensigtsmæssige grad af indsats, og som også bør være i stand til at håndtere fælles udfordringer såsom globalisering, klimaændringer, demografiske ændringer (herunder aldring, migration og affolkning), fattigdom og energiforsyning; for det andet, er overbevist om, at denne politik bør omfatte alle EU's regioner, herunder regioner med særlige geografiske karakteristika, ved at tilføre alle en merværdi; for det tredje, understreger behovet for at opstille prioriteringer for anvendelsen af midler under EU's strukturpolitik og tiltag og for støtte, med forbehold, til fremgangsmåden med »øremærkning«; og for det fjerde, understreger behovet for synergier og en integreret strategi mellem de forskellige sektorpolitikker for at opnå det optimale resultat for vækst og udvikling i praksis;
4. mener, at territorial samhørighed er af afgørende betydning for opfyldelsen af målsætningerne i EU's samhørighedspolitik, idet den forstærker både den økonomiske og den sociale samhørighed; fremhæver, at territorial samhørighed bidrager effektivt til at slå bro over kløfterne i udviklingen mellem medlemsstaterne og regionerne såvel som inden for disse områder; mener derfor, at den fremtidige reform af EU's regionalpolitik bør være baseret på konklusionerne fra debatten om grønbogen;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Vurdering af grønbogen om territorial samhørighed

5. glæder sig over vedtagelsen af Kommissionens grønbog om territorial samhørighed, der imødekommer en anmodning, som Parlamentet har fastholdt i lang tid; bifalder fuldt ud beslutningen om at fortsætte med analysen af territorial samhørighed, der har været et fremtrædende element i enhver debat om regionalpolitiske tiltag, selv om Lissabontraktaten endnu ikke er blevet ratificeret;
6. mener, at grønbogen ikke er tilstrækkelig fremadskuende, idet den ikke indeholder en klar definition af territorial samhørighed, ikke opstiller mål for denne politik og derfor ikke bidrager væsentligt til forståelsen af dette nye begreb, i form af at kunne bidrage effektivt til udjævningen af uligheder mellem regionerne; beklager endvidere, at grønbogen ikke redegør for, hvordan territorial samhørighed vil blive indpasset i de eksisterende rammer for samhørighedspolitikken eller med hvilke metodologiske redskaber eller ressourcer den vil blive omdannet fra principielle rammer til operative mekanismer til anvendelse i praksis i den næste programmeringsperiode;
7. glæder sig over grønbogens analyse, der opstiller tre nøglebegreber, som bør være centrale for udviklingen af territorial samhørighed, nemlig koncentration, forbindelse og samarbejde; mener, at disse begreber kan bidrage til at løse nogle af de grundlæggende problemer, der står i vejen for en harmonisk, velafbalanceret og holdbar udvikling af EU, såsom de negative virkninger, der er forbundet med koncentrationen af de økonomiske aktiviteter især i visse nationale og regionale hovedstæder, uligheder vedrørende adgang til markeder og tjenesteydelser på grund af afstande eller koncentration og manglende infrastruktur, og de opdelinger, der består som følge af grænserne mellem både medlemsstater og regioner;
8. mener ikke, at grønbogen i tilstrækkelig grad tager hensyn til de tilsagn, der blev afgivet i den territoriale dagsorden og Leipzigchartret, som kan tilføre den territoriale samhørighed en strategisk og operativ dimension, navnlig det polycentriske princip eller det nye partnerskab mellem land og by; mener, at disse mål skal være omdrejningspunktet for debatten om territorial samhørighed;
9. glæder sig over iværksættelsen af en offentlig høring om territorial samhørighed, hvilket der blev anmodet om i grønbogen; mener, at et vellykket forløb af enhver offentlig høring er direkte knyttet til så stor en deltagelse af de forskellige interessehavere og civilsamfundet som muligt; opfordrer de kompetente nationale, regionale og lokale myndigheder til straks at gøre de relevante informationer tilgængelige med henblik på at udbrede kendskabet til dette vigtige nye begreb;
10. mener, at samordningen af alle EU's sektorpolitikker med betydelig territorial indvirkning er af afgørende betydning for udviklingen af territorial samhørighed og styrkelsen af økonomisk og social samhørighed; beklager derfor, at den relevante analyse i grønbogen blot begrænser sig til at opstille disse EU-politikker, men ikke foreslår måder til at forbedre synergiene mellem dem, endelige metoder til konkret at måle den territoriale indvirkning af disse politikker;
11. bifalder, at der hverken i grønbogens tilgang eller den offentlige debat henvises til eventuelle budgetmæssige eller finansielle følger af den territoriale samhørighed; mener, at det er for tidligt at inkludere en sådan analyse, så længe selve begrebet ikke er klart defineret eller forstået af alle interessehavere; mener dog, at enhver drøftelse af dette emne er uløseligt forbundet med hele den proces, der indebærer forhandling om og planlægning af EU's fremtidige samhørighedspolitik; anmoder om, at resultatet af denne debat vil blive lagt til grund for den næste finansielle ramme;
12. mener, at eksistensen af en stærk og velfinansieret EU-regionalpolitik er en afgørende forudsætning for håndteringen af kommende udvidelsesrunder og for opnåelsen af social, økonomisk og territorial samhørighed i et udvidet EU;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Analyse af begrebet »territorial samhørighed«

13. bifalder grønbogens opfattelse af, at territorial samhørighed, der bygger på princippet om lige muligheder, drejer sig om at sikre en polycentrisk udvikling af EU som helhed og en afbalanceret og holdbar udvikling af områder med forskellige karakteristika og særegenheder samtidig med, at deres mangfoldighed bevares; og bifalder også den opfattelse, at territorial samhørighed bør sikre borgerne muligheden for at udnytte deres regioner fuldt ud og udvikle de iboende aktiver og regionernes potentiale; lægger vægt på, at territorial samhørighed er et horisontalt begreb, der understøtter udviklingen i EU; er overbevist om, at territorial samhørighed bør bidrage effektivt til at udjævne forskellene mellem og inden for EU's regioner og således afværge risikoen for en asymmetrisk udvikling; gør gældende, at territorial samhørighed både har en landdimension og en maritim dimension;

14. mener, at territorial samhørighed er et begreb, der giver økonomisk og social samhørighed mærkbar merværdi og udgør en løsning for de voksende udfordringer, EU's regioner står over for; fremhæver, at de tre komponenter i samhørighed (økonomisk, social og territorial) bør supplere og indbyrdes forstærke hinanden, men dog samtidig opretholde deres egne konkrete mål i et enkelt, integreret begreb; mener derfor, at der ikke må være noget hierarki eller nogen kompromiser mellem disse mål; understreger, at territorial samhørighed bør indføres inden for de eksisterende rammer uden at føre til en sektorbaseret opdeling af EU's samhørighedspolitik;

15. glæder sig over konklusionerne i ORATE-rapporten om fremtidige udviklingsscenarier på det europæiske territorium frem til 2030, som stiller konkrete data som bilag til debatten om udformningen af EU-politikker og nationale politikker, således at der kan opbygges de rette instrumenter til imødekommelse af nye udfordringer med større indvirkning på det lokale eller regionale plan, som f.eks. demografiske ændringer, bykoncentration, migrationsmønstre og klimaændringer, og skabes optimale vilkår for borgernes livskvalitet;

16. fremhæver, at et af de vigtigste mål med den territoriale samhørighed er at sikre, at de fremskridt og den vækst, der skabes i ét territorium, bliver til gavn for hele regionen og territorierne i EU generelt; mener i den forbindelse, at ekspertisecentre og klynger for forskning og innovation er nogle af metoderne til at sikre økonomisk succes, videnskabelige opdagelser, teknologisk fornyelse, beskæftigelse og regional udvikling, og opfordrer til at styrke samarbejdet og vidensudvekslingen mellem disse centre, universiteter, erhvervsorganisationer og individuelle virksomheder, herunder de allermindste; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en konsekvensanalyse af, hvilken indvirkning klynger og ekspertisecentre har på de omgivende områder;

17. understreger, at begrebet »territorial samhørighed« også indbefatter samhørighed med territorier og foreslår at prioritere politikker, som fremmer en egentlig polycentrisk udvikling af territorier, således at presset på hovedsteder lettes og der tilskyndes til skabelse af sekundære poler; bemærker, at dette også bør være en metode til at imødegå de negative virkninger af bykoncentration såsom trængsel, forurening, social udelukkelse og fattigdom, eller heraf følgende ukontrolleret urbanisering, der indvirker på borgernes livskvalitet; mener, at man i denne forbindelse ikke bør overse støtten til landdistrikterne og den væsentlige rolle, som små og mellemstore byer i landdistrikter spiller;

18. fremhæver det indre markedes afgørende bidrag til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; understreger betydningen af offentlige tjenesteydelser i forbindelse med økonomisk og social udvikling, og med behovet for ligelig social og regional adgang til almenyttige tjenesteydelser, herunder især offentlig uddannelse og sundhedstjenester; fremhæver i denne forbindelse, at en garanti for »ligelig adgang« ikke blot vedrører den geografiske afstand, men også tilstedeværelsen og tilgængeligheden af disse tjenesteydelser og er af den opfattelse, at i lyset af subsidiaritetsprincippet og Fællesskabets konkurrencelovgivning ligger ansvaret for fastlæggelse, organisering, finansiering og overvågning af almenyttige tjenesteydelser hos de nationale, regionale og lokale myndigheder; mener imidlertid, at debatten om territorial samhørighed også bør omfatte overvejelser om borgernes ligelige adgang til tjenesteydelser;

Tirsdag, den 24. marts 2009

19. konstaterer, at grønbogen anerkender de særlige udfordringer vedrørende udviklingen af tre slags regioner med specifikke, geografiske karakteristika: bjergområder, øer og tyndt befolkede områder; mener, uden at forklejne den territoriale samhørigheds rolle med hensyn til håndteringen af disse regioners problemer, at territorial samhørighed ikke bør være en politisk tilgang, der udelukkende er rettet mod disse regioner; mener dog, at der skal gøres særlige overvejelser om, hvordan deres svagheder kan opvejes og de kan sættes i stand til at omforme deres potentiale til aktiver og egentlige muligheder og stimulere udviklingen, hvilket er afgørende for EU som helhed;

20. konstaterer endvidere, at andre regioner kræver en særlig udformning af de politiske tiltag, hvad angår udfordringer som økonomisk og social udvikling, tilgængelighed og konkurrenceevne; disse udfordringer omfatter områderne i den yderste periferi som fastlagt i EF-traktatens artikel 299, stk. 2, dvs. grænseområder, områder i periferien, kystområder og områder, der oplever affolkning; bemærker især, at en fjernliggende placering er et specifikt træk, der bør anerkendes som et særligt geografisk karakteristikum, som kræver særlige overvejelser om de politiske tiltag for sådanne regioner; konstaterer de specifikke udfordringer, som de små ø-medlemsstater Cypern og Malta står over for i deres udvikling;

21. er af den opfattelse, at territorial samhørighed ikke bør være begrænset til at handle om virkningerne af EU's regionalpolitik på europæisk område, men også bør omfatte den territoriale dimension af EU's øvrige sektorpolitikker med stor indvirkning på territorierne; understreger i relation til den territoriale samhørighed, at det er vigtigt at forbedre synergierne mellem de forskellige EU-politikker med henblik på at samordne og maksimere de territoriale virkninger i praksis; bemærker dog, at alle EU-politikker altid skal være selvstyrende, og at denne proces ikke betyder, at nogle politikker underordnes andre;

Anbefalinger vedrørende fremtiden for den territoriale samhørighed

22. forventer, at den offentlige høring vil resultere i en klar og tilstrækkelig fleksibel definition af territorial samhørighed, der således vil være anerkendt, delt og forstået af samtlige interessere på området og skabe klarhed og gennemsigtighed vedrørende dette begreb; bemærker i den forbindelse, at det franske rådsformandskab har fremsat et forslag til en definition; mener imidlertid, at subsidiaritetsprincippet bør gælde for alle områder af territorial samhørighed; mener endvidere, at der med henblik på bedre at fastlægge og forstå territorial samhørighed bør formuleres fælles definitioner af begreber som »territorium«, »landområde« og »bjergområde«;

23. mener, at en række elementer bør indgå som en central del af en kommende definition af territorial samhørighed, herunder opfattelsen af, at territorial samhørighed omfatter mere end økonomisk og social samhørighed, og at dens horisontale karakter og integrerede tilgang tilskynder til handling på tværs af territorier og grænser; er af den opfattelse, at territorial samhørighed har til formål at reducere ulighederne mellem medlemsstater og regioner og bør sikre en harmonisk og holdbar udvikling af geografiske enheder med forskellige karakteristika og særegenheder ved at vurdere, hvordan EU's samhørighedspolitik og andre sektorpolitikker bedst kan tilpasses deres individuelle situation; fremhæver, at det i en kommende definition ligeledes bør præciseres, at territorial samhørighed bør fokusere kraftigt på god regeringsførelse, også hvad angår partnerskaber mellem offentlige og private aktører og aktører fra civilsamfundet, og tilvejebringe EU's borgere rimelige muligheder med hensyn til levestandarder og livskvalitet;

24. anmoder indtrængende Kommissionen om efter afslutningen af denne høringsproces at offentliggøre en hvidbog om territorial samhørighed; er af den opfattelse, at en hvidbog vil være et middel til klart at fastslå begrebet territorial samhørighed samt dets merværdi for samhørighedspolitikken og vil stille forslag til konkrete bestemmelser og politiske tiltag, der kan bidrage til at løse de stigende problemer, som EU's regioner står over for, idet disse bestemmelser og tiltag bør indføres med lovpakken om strukturfordele efter 2013 og de tilhørende finansielle rammer; mener, at en indledende meddelelse om mulige budgetmæssige og finansielle virkninger af territorial samhørighed også bør inkluderes i en sådan hvidbog;

25. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens rapport om regioner i 2020; opfordrer Kommissionen til at indarbejde dette arbejdsdokuments undersøgelsesresultater og analyser i dets hvidbog om territorial samhørighed, især i forbindelse med beskrivelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed;

Tirsdag, den 24. marts 2009

26. mener, at de tre begreber, som lå til grund for grønbogens analyse af territorial samhørighed, nemlig koncentration, forbindelse og samarbejde, må udvikles yderligere og omsættes i konkrete politikmuligheder; anmoder Kommissionen om at redegøre for, hvordan disse begreber vil blive indarbejdet i de lovgivningsmæssige rammer for perioden efter 2013;

27. anmoder indtrængende om en styrkelse af målet for det europæiske territoriale samarbejde i den kommende programmeringsperiode; er overbevist om, at dette mål vil tilføre merværdi til den Europæiske Union, ikke mindst i kraft af de regionale og lokale myndigheders direkte inddragelse i planlægningen og gennemførelsen af de relevante programmer vedrørende grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde; mener dog, at dette ikke må ske på bekostning af de to andre mål; understreger i samme forbindelse betydningen af den integrerede udvikling af havnebassiner og den grænseoverskridende dimension og de relevante operationelle programmer under den europæiske naboskabspolitik, som er særlig vigtig med henblik på fremtidige EU-udvidelser;

28. er af den opfattelse, at territorial samhørighed bør udvikle sig som et horisontalt princip og bør underbygge alle EU-politikker og fællesskabstiltag; er overbevist om, at den udviklingsproces, som princippet om bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse har gennemgået, bør fremstå som et eksempel på, hvordan territorial samhørighed indarbejdes i den fremtidige udvikling af alle relevante EU-politikker, da territorial samhørighed skal indgå i alle politikområder, der har tilknytning til samhørighed; mener imidlertid, at denne horisontale dimension af den territoriale samhørighed ikke bør begrænse den territoriale samhørighed til en generaliseret, abstrakt værdiramme; opfordrer Den Europæiske Union til at tage alle nødvendige skridt til at omsætte territorial samhørighed i lovgivningsmæssige forslag og forslag til politiske tiltag;

29. erindrer om betydningen af at indarbejde ligestillingsaspektet, lige muligheder og handicappedes og ældre borgeres særlige behov i alle faser i gennemførelsen og vurderingen af EU-samhørighedspolitikken;

30. understreger behovet for i forbindelse med territorial udvikling at udarbejde yderligere kvalitative indikatorer med det formål at forbedre tilrettelæggelsen og gennemførelsen af de tilsvarende politikker i praksis, under hensyntagen til de forskellige territoriers specifikke karakteristika; opfordrer derfor Kommissionen til straks at gennemføre de nødvendige undersøgelser og udvikle muligheden for at definere nye, pålidelige indikatorer og måder, hvorpå disse kan integreres i systemet med henblik på vurdering af regionale forskelle;

31. bemærker, at BNP er det eneste kriterium for regioners støtteberettigelse under målsætning 1 (konvergens), hvorimod andre indikatorer allerede kan anvendes for regioner, der er støtteberettigede under regional konkurrenceevne- og beskæftigelsesmålsætningen; understreger sin bekymring over, at den øgede konvergens, der vitterligt eksisterer mellem landene, ofte dækker over det stigende antal forskelle mellem og inden for regionerne, og fastholder på denne baggrund, at det er nødvendigt at foretage en grundig vurdering af fordelene ved at have BNP som det eneste anvendelige kriterium for støtteberettigelse til strukturfondsmidler;

32. mener, at problemet med interne uligheder i NUTS II-regioner vil være nemmere at iagttage på NUTS III-niveau; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, i hvilket omfang problemet med interne uligheder inden for NUTS II-områder kan imødegås fremover ved også at definere støtteberettigede områder på NUTS III-niveau; fremhæver i forbindelse med territorial samhørighed den betydning, det har for medlemsstaterne at afgøre, hvilken territorial enhed der svarer til det mest hensigtsmæssige interventionsniveau i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af strukturfondsprogrammer; anbefaler i dette øjemed, at der foretages en rumlig analyse af hele EU's territorium i starten af hver programmeringsperiode;

33. er af den opfattelse, at for bedre at kunne samordne de territoriale virkninger af EU's sektorpolitikker, er der behov for en øget forståelse og måling af disse virkninger; anmoder derfor Kommissionen om at foretage en konsekvensundersøgelse af disse politikker og til at udvide eksisterende konsekvensanalysemekanismer, såsom den strategiske miljøvurdering, til også at omfatte territoriale forhold; opfordrer ligeledes Kommissionen til at foreslå konkrete måder, hvorpå der kan skabes synergier mellem disse territorialpolitikker og sektorpolitiske tiltag og til at foretage en vurdering af Lissabon-Göteborgstrategiernes bidrag til den territoriale samhørighed;

Tirsdag, den 24. marts 2009

34. gentager sin vedvarende anmodning om formulering af en altomfattende EU-strategi for regioner med specifikke, geografiske træk, således at de bliver bedre i stand til at håndtere de problemer og udfordringer, de står over for; er af den opfattelse, at en EU-strategi bør understrege den territoriale dimension af samhørighedspolitikken og handle om, hvordan EU-politikker kan tilpasses territoriernes specifikke behov og fordele; fremhæver, at gennemførelsen af sådan en strategi er en afgørende forudsætning for økonomisk og social udvikling af disse områder; mener, at udarbejdelsen af nye indikatorer med det formål at forbedre beskrivelsen af situationen og problemerne i praksis er yderst vigtige for en vellykket gennemførelse af en EU-strategi på dette område;

35. fremhæver dog, at udarbejdelsen af yderligere indikatorer og gennemførelsen af territorialvurderinger ikke bør resultere i mere bureaukrati eller yderligere forsinkelser for gennemførelsen af nye politikker og tiltag til støtte for den territoriale samhørighed; fremhæver, at der er behov for direkte resultater af, at den territoriale samhørighed indarbejdes i den kommende række af strukturfondsprogrammer;

36. minder om den væsentlige rolle, som små og mellemstore virksomheder (SMV'er), mikrovirksomheder og håndværksvirksomheder spiller for økonomisk, social og territorial samhørighed og gør opmærksom på deres betydning for styrkelsen af konkurrenceevnen og beskæftigelsen i regionerne; anmoder derfor Kommissionen om at foretage en specifik analyse af indvirkningerne og effektiviteten af strukturfondsmidlerne og de EU-politikker, der er målrettet de små og mellemstore virksomheder i regionerne, og af de administrative og økonomiske vanskeligheder, som disse virksomheder støder på;

37. opfordrer endvidere Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne til at føre en aktiv politik til støtte for erhvervslivets innovation og konkurrenceevne og muliggør gensidigt samarbejde mellem virksomheder, den offentlige sektor, skoler og universiteter, og til at sikre at organisationer, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, kan deltage direkte i fastsættelsen af de territoriale politikker;

38. opfordrer medlemsstaterne til at optrappe deres bestræbelser på at nå de mål, der er opstillet i kapitel 4 i det første handlingsprogram til gennemførelse af EU's territoriale dagsorden ved at skabe kendskab til territorial samhørighed og bæredygtig fysisk planlægning, opstille perspektiver og analysere virkninger og ved at anerkende den betydelige rolle, som ORATE indtager i processen;

39. bemærker, at klimaændringer vil få betydelige følger for den territoriale samhørighed; anmoder om, at Kommissionen foretager en analyse af de negative virkninger af klimaændringer i forskellige regioner, eftersom indvirkningen forventes at variere fra sted til sted i EU; mener, at den territoriale samhørighed bør tage behørigt hensyn til klimamålene og fremme et bæredygtigt udviklingsmønster i territorierne i EU; anerkender dog, at bekæmpelsen af klimaændringer i stor udstrækning også bør foregå gennem andre EU-politikker;

40. konstaterer med stor interesse, at der i den femte situationsrapport for første gang henvises til »overgangsregioner«, som befinder sig mellem »konvergensregioner« og »regioner omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse«; anerkender behovet for en særskilt håndtering af de regioner, der på nuværende tidspunkt er spredt mellem de to mål som enten optrappings- og nedtrappingsregioner; opfordrer Kommissionen til, i relation til den territoriale samhørighed, at oprette et mere omfattende system for assistance til gradvis overgang for regioner, der snart overskrider tærsklen på 75 % BNI, for dermed at give dem en klarere status og større sikkerhed i deres udvikling; mener, at der også er behov for at etablere en overgangsordning for medlemsstater, der fratræder samhørighedsfonden;

41. mener, at en integreret tilgang vil have større mulighed for at lykkes, hvis de regionale og lokale myndigheder, såvel som alle interessenterne, herunder økonomiske, sociale og andre partnere, i henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden⁽¹⁾, som kan bidrage med et overblik over og forståelse for en given regions behov og særegenheder, fra starten inddrages i udformningen og gennemførelsen af udviklingsstrategierne for hvert territorium; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer til hjælp for medlemsstaterne såvel som de regionale og lokale myndigheder til gennemførelse af den integrerede tilgang på den mest effektive måde, og til at etablere effektive partnerskaber i udviklingen af fremtidige strategier for de pågældende territorier;

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

Tirsdag, den 24. marts 2009

42. anerkender, at territorial samhørighed bør medføre en bedre forvaltning af samhørighedspolitikken; er enig i det synspunkt, at forskellige problemer nødvendiggør forskellige territoriale målestokke, og at etableringen af rigtige partnerskaber mellem alle parter, der er involverede i regional og lokal udvikling på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan derfor er en forudsætning for processen til udformning af territorial samhørighed og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre den størst mulige indsats for at udvikle territorial forvaltning på flere niveauer; mener, at territorial samhørighed bør fokusere på at fastlægge det hensigtsmæssige territoriale niveau for håndtering af hver enkelt politik eller hvert enkelt tiltag på en måde, der er så tæt på borgeren som muligt;

43. fremhæver, at EU-politikker, og især EU-samhørighedspolitikken, har omformet forvaltning fra at være et ofte centraliseret system til i voksende grad et integreret system på flere niveauer; opfordrer alle interessehavere, myndigheder og borgere til at indrette et officielt system for territorial forvaltning, baseret på en territorial tilgang, der integrerer flere sektorer og bottom-up-metoden, med det formål på sammenhængende vis at kunne imødekomme borgernes og brugernes enkelte behov på det område, der svarer til dette behov; minder i den forbindelse om, at de vellykkede erfaringer fra EU-initiativer såsom Urban I og Urban II i byområder og Leader i landdistrikterne;

44. minder om, at problemer med gennemførelsen af strukturpolitikken delvist skyldes procedurernes overdrevne infleksibilitet og kompleksitet og at der derfor bør overvejes en forenkling af disse procedurer og en klar fordeling af ansvar og kompetence mellem Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder; mener, at territorial forvaltning i udpræget grad vil afhænge af, at sådanne klare regler opstilles; gentager sin opfordring til Kommissionen om snarest muligt at fremlægge en række konkrete forslag i denne henseende;

45. anbefaler på baggrund af, at betydningen af den territoriale samhørighed er vokset i regionalpolitisk sammenhæng, men også i sammenhæng med andre sektorbaserede EU-politikker, at de uformelle strukturer, der længe har været styrende for den territoriale samhørighed og den fysiske planlægning i Rådet, erstattes af formelle ministermøder, der samler de ministre, der har ansvaret for regionalpolitikken i EU; mener, at en sådan institutionel udvikling inden for Rådet vil forbedre informationsstrømmen såvel som sikre en hurtig udvikling af den territoriale samhørighedspolitik;

46. tilskynder medlemsstaterne til allerede nu at begynde at overveje, hvordan man bedst kan konsolidere og gennemføre begrebet territorial samhørighed i deres nationale reformprogrammer og politiske tiltag; mener i denne forbindelse, at de grundlæggende principper om polycentrisk udvikling og partnerskaber mellem by og land, såvel som den fulde gennemførelse af Natura 2000, allerede bør være en integreret del af den regionale planlægning;

*

* *

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Den bymæssige dimension i samhørighedspolitikken i den nye programmeringsperiode

P6_TA(2009)0164

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om samhørighedspolitikken bymæssige dimension i den nye programmeringsperiode (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 158 og 159,
- der henviser til det første handlingsprogram til gennemførelse af Den Europæiske Unions territoriale dagsorden (det første handlingsprogram), som blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning og udvikling i Ponta Delgada (Azorerne) den 23.-24. november 2007,
- der henviser til EU's territoriale dagsorden - på vej mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa med forskelligartede regioner (den territoriale dagsorden) og Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer (Leipzigchartret), som begge blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning og byudvikling i Leipzig den 24.-25. maj 2007,
- der henviser til Bristolaftalen, som blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for bæredygtige samfund i Bristol den 6.-7. december 2005,
- der henviser til *Urban acquis*, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for territorial samhørighed i Rotterdam den 29. november 2004,
- der henviser til det nye Athencharter fra 2003, som blev vedtaget af det europæiske råd for byplanlæggere i Lissabon den 20. november 2003, og chartrets vision om de europæiske byers fremtid,
- der henviser til Lillehandlingsprogrammet, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for byer i Lille den 3. november 2000,
- der henviser til det europæiske fysiske og funktionelle udviklingsperspektiv (ESDP), der blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning i Potsdam den 11. maj 1999,
- der henviser til chartret om europæiske byer for bæredygtighed som godkendt af deltagerne i Den Europæiske Konference om Bæredygtige Byer i Aalborg den 27. maj 1994,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2008, »Grønbog om territorial samhørighed: Territorial forskellighed skal være en styrke« (KOM(2008)0616),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juni 2008, »Femte situationsrapport om økonomisk og social samhørighed - Vækst i regionerne, vækst i Europa« (KOM(2008)0371),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. maj 2008 om resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 (KOM(2008)0301),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. maj 2007, »Fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed« (KOM(2007)0273),

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til Kommissionens guide »The urban dimension in Community policies for the period 2007 – 2013«, vedtaget den 24. maj 2007,
 - der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »The territorial and urban dimension in the national strategic reference frameworks and operational programmes (2007 – 2013): A first assessment« fra maj 2007,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2006, »Samhørighedspolitikken og byerne: byernes og de bymæssige bebyggelsers bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne« (KOM(2006)0385),
 - der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2005, »Samhørighedspolitikens bidrag til vækst og beskæftigelse: Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013« (KOM(2005)0299),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. juni 2002, »Strukturfondsprogrammering 2000-2006: en foreløbig vurdering af Urban-initiativet« (KOM(2002)0308),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 1997, »En dagsorden for byerne i Den Europæiske Union« (KOM(1997)0197),
 - der henviser til resultaterne af det europæiske observationscenter for EU's fysiske og funktionelle udvikling (ESPON) 2006-program og til det vedtagne ESPON 2013-program,
 - der henviser til resultaterne af Urbanpilotprojekterne (1989-1999), fællesskabsinitiativet Urban I (1994-1999) og Urban II (2000-2006),
 - der henviser til oplysningerne fra databasen Urban Audit, der på basis af 330 indikatorer indeholder statistikker om 358 europæiske byer,
 - der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzigchartret - mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. maj 2007 om boliger og regionalpolitik ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om den urbane dimension i forbindelse med udvidelsen ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0031/2009),
- A. der henviser til, at selv om det anerkendes, at bymæssige spørgsmål henhører under de nationale, regionale og lokale myndigheders ansvar, så spiller byområderne ikke desto mindre en vigtig rolle for gennemførelse af Lissabon- og Göteborgstrategierne og anses derfor for at have afgørende betydning for samhørighedspolitikken, som EU-institutionerne bærer et ansvar for,

⁽¹⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ EFT C 76 E af 27.3.2008, s. 124.

⁽⁴⁾ EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 127.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- B. der henviser til, at EU i henhold til Leipzigchartret har som mål at sikre en integreret indfaldsvinkel til gennemførelsen af byudviklingspolitikken for at skabe byområder af høj kvalitet, modernisere de kommunale tjenester, transport-, energi- og informationsnettene og tilskynde til livslang læring, uddannelse og innovation, navnlig i ugunstigt stillede indre byer og byområder,
- C. mener, at på den ene side arbejdet med at udarbejde en fleksibel, justerbar og dynamisk tjekliste for gennemførelsen af Leipzig-chartret - en afgørende forudsætning for at de forskellige europæiske byers særdeles forskelligartede behov kan tilgodeses - som det franske formandskab allerede har iværksat, og på den anden side de enkelte medlemsstaters efterfølgende udarbejdelse af integrerede byudviklingsplaner kan vise sig at give meget nyttige oplysninger om de forskellige forhold og følgelig gøre det muligt at iværksætte initiativer med præcise målsætninger,
- D. der henviser til, at det er nødvendigt at sondre mellem byer og byområder,
- E. der henviser til, at 80 % af EU's 492 mio. indbyggere bor i byer, idet EU er kendetegnet ved en polycentrisk udvikling, men at der imidlertid er visse signifikante forskelle mellem medlemsstaterne, for så vidt angår fordelingen af befolkningen i byer, forstæder og landområder, samt problemer i forbindelse med den forholdsvis begrænsede hensyntagen til bybefolkningens interesser og behov i strukturfondenes operationelle programmer,
- F. der henviser til, at byområderne står for 70 til 80 % af EU's BNP, og at byerne anerkendes som centre for innovation og drivkraft for udvikling på regionalt, nationalt og EU-plan,
- G. der henviser til, at byerne desuden er ansvarlige for mere end 75 % af det globale energiforbrug og tegner sig for 80 % af drivhusgasser på grund af energiproduktion, trafik, industri og opvarmning,
- H. der henviser til, at urbaniseringstendensen forstærkes gennem intern tilflytning til hovedstæderne og de øvrige storbyer, og til, at den befolkningstilvækst, det medfører, udgør en kolossal byrde for de voksende byer, idet de skal forvalte voldsomt stigende behov, hvad angår affaldsbehandling, boliger, uddannelse og beskæftigelse, og henviser til, at denne stadigt mere udtalte urbaniseringstendens udgør en kolossal udfordring for landområderne, som skal løse de problemer, der skyldes tab af menneskelig kapital, arbejdsstyrke, forbrugere og studerende,
- I. der henviser til, at den seneste udvidelse af EU, som ikke kan sammenlignes med nogen tidligere, har betydet en usædvanlig skærpelse af de regionale forskelle og en forøgelse af antallet af byer i omfattende forfald,
- J. der henviser til, at EU's byområder på trods af det forhold, at der er forskellige politiske, institutionelle og forfatningsmæssige systemer i medlemsstaterne, står over for fælles udfordringer og også har fælles muligheder for at imødegå disse, hvilket understreger nødvendigheden af detaljerede statistiske data såvel som gensidigt samarbejde og udveksling af bedste praksis, hvis Europas byer skal klare sig i den globale konkurrence,
- K. der henviser til, at EU's fysiske planlægning står over for udfordringer som økonomisk omstrukturering, et yderst fluktuerende arbejdsmarked, utilgængelige og overfyldte offentlige transportmidler, begrænsede muligheder for arealanvendelse som følge af byernes udbredelse, faldende befolkningstal og aldrende befolkning, affolkning af landområderne og de små byer til fordel for de store byområder, social marginalisering, en høj og stigende kriminalitet, ghettodannelse i visse byområder, lave husstandsindtægter, forringet livskvalitet i ugunstigt stillede områder, for få parker og rekreative områder, miljøforurening, kontrol med vand- og affaldsforvaltningen og behov for at sikre energiforsyningen og effektiv energianvendelse,
- L. der henviser til, at samordnet styring ved hjælp af moderne elektroniske teknikker, og navnlig e-governance i samråd med alle relevante aktører, i vid udstrækning vil kunne mindske de nuværende problemer og føre til, at byernes udbredelse kan behandles på integreret vis i et samarbejde under hensyntagen til forstadsområderne og tilgrænsende landområder og i overensstemmelse med moderne indfaldsvinkler til byplanlægning, som f.eks. smart vækst, ny fysisk planlægning og intelligent urbanisme,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- M. der henviser til, at byudviklingsaktiviteterne i særlig grad begunstiger små og mellemstore virksomheders (SMV) deltagelse, især inden for servicesektoren, og at samhørighedspolitikken i øget grad er kommet til at sigte mod byernes konkurrencefordele,
- N. der henviser til, at SMV'er, navnlig små virksomheder og mikrovirksomheder samt håndværksmæssige og handelsmæssige aktiviteter, er en væsentlig forudsætning for, at man kan bevare aktiviteterne i bycentrene og en balance i byområderne, og til, at byernes politikker med hensyn til regulering af transport, handel, ejendomsforhold og stigende boligpriser eller i særdeleshed fraværet af en afbalanceret politik på disse områder ofte har ført til, at de økonomiske aktiviteter forsvinder og udbuddet af tjenesteydelser forringes,
- O. der henviser til, at det er nødvendigt til stadighed at styrke partnerskabet mellem by- og landområder, for så vidt som førstnævnte har en væsentlig rolle at spille i bestræbelserne på at sikre en harmonisk og integreret udvikling i forstæderne og følgelig opnå territorial samhørighed og afbalanceret regionaludvikling,
1. understreger den bæredygtige byudviklings vigtighed og byområdernes bidrag til den regionale udvikling og opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at evaluere, måle, vurdere og drøfte EU-politikkernes konsekvenser for den økonomiske og sociale situation - især hvad angår de uddannelsesmæssige og kulturelle forhold - samt den helbreds-, transport-, miljø- og sikkerhedsmæssige situation i byområderne;
 2. beklager, at medlemsstaterne ikke er forpligtede til at fremme bæredygtig byudvikling som en strategisk prioritet, og udtrykker følgelig bekymring over, at der i forbindelse med samhørighedspolitikens gennemførelse i nogle medlemsstater i utilstrækkelig grad tages hensyn til den bymæssige dimension, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder at analysere og evaluere konsekvenserne af at integrere Urban-initiativet i al politik og til regelmæssigt at overvåge og kontrollere virkningen af anvendelsen af EU-midler i byområder;
 3. henleder opmærksomheden på de positive erfaringer med fællesskabsinitiativet Urban, hvad angår partnerskab, integrerede tilgange og bottom-up-metoder, som i vid udstrækning har bidraget til at sikre de støttede projekters effektivitet og formålstjenlighed; kræver, at der tages hensyn til disse resultater i den del af strukturfondsstøtten, der ydes til bymæssige tiltag, og at tilsvarende mekanismer indføres i forbindelse med mainstreaming af finansiering til fordel for bæredygtig byudvikling, således at flere byer kan nyde godt af resultaterne;
 4. finder, at det vil være uhensigtsmæssigt og endog problematisk at vedtage en fælles definition af »byområder« og mere generelt af termen »by«, da det er vanskeligt samlet at beskrive de meget forskellige situationer i medlemsstaterne og regionerne, og mener derfor, at det i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør overlades til medlemsstaterne at fastlægge en eventuel bindende definition og udpege byområder på grundlag af fælles europæiske indikatorer;
 5. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at støtte deres hovedstæders og andre storbyers bestræbelser på at klare de nye udfordringer, som urbaniseringen og befolknings-tilvæksten medfører, især hvad angår affaldsforvaltning og boliger, beskæftigelse og uddannelse; mener på det mere generelle plan, at de demografiske udsving skaber udfordringer for både by- og landområderne, hvad angår arbejdsmarkedet og i tilslutning hertil inden for uddannelse og omskoling af tidligere arbejdstagere, der er ramt af arbejdsløshed, og også hvad angår affolkningen af landområderne;
 6. mener, at det i denne forbindelse og i betragtning af det faktum, at medlemsstaternes forskellige forfatningsmæssige mekanismer selvsagt ikke er forenelige med harmoniserede metodologier, uanset de forskellige forvaltningsniveaers effektivitet, vil være hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne efter offentlige høringer i hvert enkelt tilfælde definerer den bymæssige dimension, sådan som de opfatter den, for at styrke den interne harmonisering og forbedre samarbejdet med Kommissionen;

Tirsdag, den 24. marts 2009

7. understreger, at det i byerne står medlemsstaterne frit at uddelegere forvaltningen af strukturfondene med henblik på gennemførelse af aktioner til sikring af en bæredygtig byudvikling; mener, at videredelegering giver en dobbelt værdiforøgelse, dels fordi det vil være betydeligt mere effektivt for den regionale og den europæiske vækst, hvis byerne påtager sig ansvaret for alt lige fra planlægningen til gennemførelsen af en given aktion som en respons på rent lokale udfordringer, dels fordi det vil udgøre et vigtigt redskab til forbedring af den administrative kapacitet på lokalt niveau; beklager, at muligheden for at videredelegere, eventuelt gennem omfattende støtte til de kommunale myndigheder inden for rammerne af de programmer, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) finansierer, indtil nu ikke er blevet udnyttet fuldt ud, og er overbevist om, at byområderne i næste programmeringsperiode bør have en klar rolle som melleminstanser i en forvaltning på flere planer, og mener, at den bymæssige dimension og videredelegering bør være obligatorisk i regionalpolitikken; mener dog, at man bør undgå, at videredelegeringen medfører en opsplitning af regionalpolitikken, og at man derfor nøje bør definere de metoder, der anvendes i forbindelse med videredelegeringen;

8. understreger vigtigheden af en integreret tilgang til planlægning af byudvikling; foreslår, at al offentlig støtte til byudvikling baseres på integrerede byudviklingsplaner; opfordrer til, at den integrerede tilgang så hurtigt som muligt og ikke senere end i den kommende programmeringsperiode gøres til et bindende krav for tildeling og implementering af strukturfondsmidler og også for låntagning fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB); opfordrer Kommissionen til at udforme retningslinjer med anbefalinger og eksempler på god praksis for integrerede byudviklingsplaner og til at fremme udvekslingen af bedste praksis mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder;

9. opfordrer medlemsstaterne til inden for de nationale strategiske referencerammer og de nationale operationelle programmer at prioritere finansieringen af projekter som gennemfører planer for bæredygtig byforvaltning;

10. henstiller, at planerne for en bæredygtig byforvaltning mindst omfatter nogle af følgende elementer: planer for affaldsforvaltning, støjkort og handlingsplaner, lokalprogrammer for luft- og miljøforurening, prognoser for den demografiske udvikling, efterspørgslen på nye byområder, genindvinding af tomme grunde og forladte bygninger, sanering af dårligt stillede og afindustrialiserede kvarterer, tilstedeværelse af og adgang til offentlige tjenesteydelser, bystruktur og andelen af grønne områder, handicapfaciliteter, udvikling af den kulturelle og historiske arv og naturarven, prognoser for vand- og energibehovet og hensigtsmæssig brug af disse ressourcer, offentlig transport, effektiv trafikstyring, integration af udsatte grupper (indvandrere, minoriteter, lavtuddannede, handicappede, kvinder etc.), tilstedeværelsen af ordentlige boliger til overkommelige priser, og planer for bekæmpelse af kriminalitet;

11. mener, at det kun vil være effektivt at udforme integrerede byudviklingsplaner, hvis der afsættes tilstrækkelige ressourcer til bæredygtig byudvikling, og foreslår derfor, at de disponible ressourcer koncentrerer omkring specifikke aktioner; foreslår et minimumsniveau for strukturfondsudgifter, der fastsættes pr. indbygger i byområdet pr. programmeringsperiode på en sådan måde, at dette beløb ikke udgør en urealistisk byrde for regionerne;

12. ser et akut behov for styrkelse af den administrative kapacitet inden for både den vertikale og horisontale forvaltning af byerne og gør medlemsstaterne opmærksom på det presserende behov for at vedtage et integreret koncept for gennemførelse af byudviklingspolitikken (der behandler de grundlæggende forhold, der er knyttet til borgernes dagligdag, f.eks. transport, offentlige tjenesteydelser, livskvalitet, beskæftigelse, lokaløkonomiske aktiviteter, sikkerhed etc.) ved i dette arbejde at integrere de nationale regeringer sammen med de regionale og lokale myndigheder og alle andre relevante offentlige og private aktører på grundlag af partnerskabsprincippet;

13. erkender, at det er vanskeligt for myndighederne i byerne at forene midler fra Den Europæiske Socialfond (ESF), hvor sigtet er økonomisk og social udvikling, og EFRU-midler, hvor målet er at planlægge investeringer i infrastruktur; mener, at princippet om »ét program, én fond« bør revurderes, og at de lokale og regionale myndigheder i højere grad bør udnytte synergierne imellem EFRU- og ESF-midlerne og styrke den integrerede tilgang; opfordrer på lang sigt Kommissionen til at undersøge muligheden for at sammenlægge de to fonde, såfremt et sådant skridt vil kunne sikre en forenkling af procedurerne;

Tirsdag, den 24. marts 2009

14. støtter ideen i princippet om revolverende Jessicafonde og princippet om potentiale for økonomisk vækst i byområder og mener, at regionalpolitikken i næste programmeringsperiode i højere grad bør drage fordel af brugen af finansieringsteknikker som revolverende fonde, der tilbyder fordelagtige lån, snarere end udelukkende at tage udgangspunkt i støtte, som det i øjeblikket er tilfældet;
15. noterer sig den private sektors potentiale for byudvikling og mener, at anvendelse af offentlig-private partnerskaber bør gennemføres og støttes systematisk med sigte på skabelse af innovative finansieringsordninger og -projekter for at løse de væsentlige økonomiske og sociale problemer i byområderne, især vedrørende opbygningen af infrastruktur og boliger; påpeger, at dette forudsætter en klar og gennemsigtig adfærdskodeks, især hvad angår offentlige myndigheders aktiviteter, eftersom de under overholdelse af princippet om subsidiaritet træffer strategiske beslutninger om valg af tjenesteydelsesformer og specifikationer såvel som opretholdelse af en vis grad af tilsyn;
16. understreger gennemførelses- og forvaltningsaspekterne af den bymæssige dimension og opfordrer til yderligere bestræbelser med sigte på at forenkle gennemførelsesbestemmelserne for samhørighedspolitikken og sikre generel reduktion af unødigt bureaukrati, for så vidt angår forvaltning af og kontrol med midlerne og de enkelte projekter;
17. konstaterer, at der ud over samhørighedspolitikken også er andre fællesskabspolitikker, der yder finansiel støtte til byområderne, og opfordrer derfor Kommissionen til at udforme og foreslå en bedre samordning af de relevante politikker, som kan samle alle EU-midler, der afsættes til byområderne, for at sikre gennemførelsen af det integrerede koncept i praksis under fortsat hensyntagen til samhørighedspolitikken;
18. mener, at medlemsstaternes forvaltningsstrukturer fortsat er utilstrækkelige til at fremme horisontalt samarbejde, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme princippet om en forvaltningsstruktur på tværs af de forskellige sektorer;
19. opfordrer til en mere effektiv anvendelse af de eksisterende finansielle, menneskelige og organisatoriske ressourcer med henblik på at skabe og styrke de netværk, som byer og byområder har etableret med sigte på bæredygtig byudvikling, da disse spiller en vigtig rolle i det territoriale samarbejde; understreger i den forbindelse nødvendigheden af infrastrukturer, der kan sikre vedligeholdelse af særlige karakteristika (f.eks. historiske), modernisering (f.eks. innovationsklynger), økonomisk vækst (f.eks. SMV'er) og sæsonbaserede aktiviteter, og opfordrer Kommissionen til at styrke byområdernes position i initiativet »regioner for økonomisk forandring«;
20. konstaterer, at en vellykket gennemførelse af regionaludviklingspolitikken og en strategi for bæredygtig territorial udvikling forudsætter en balance mellem foranstaltninger, der omfatter både byer, forstæder og landområder og dermed har indvirkning på udviklingen af den regionale samhørighed; gentager, at politikken for udvikling af landområderne i betragtelig grad har konsekvenser for den fysiske planlægning, samt at politikkerne for udvikling af henholdsvis byerne og landområderne ikke er tilstrækkeligt integreret; understreger nødvendigheden af reel synergi mellem disse politikker, som skal resultere i et reelt udviklingspotentiale og gøre landområderne mere attraktive og konkurrencedygtige; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at benytte sig af instrumentet for partnerskaber mellem land og by for at opnå den afbalancerede udvikling, som er deres mål;
21. opfordrer Kommissionen til yderligere at udvikle og regelmæssigt ajourføre den såkaldte Urban Audit og samtidig at give oplysninger om situationen, for så vidt angår kløften mellem land og by, således at alle medlemsstater kan få et klart billede af situationen og kortlægge de specifikke behov for en velafbalanceret by- og landudvikling;
22. henstiller, at Kommissionen og medlemsstaterne udpeger en EU-gruppe på højt plan med ansvar for byudvikling og anvender den åbne koordinationsmetode i byudviklingspolitikken på EU-niveau;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer

P6_TA(2009)0165

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne om de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktaten, navnlig artikel 2 og artikel 3, stk. 2,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. maj 2008 om resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 (KOM(2008)0301),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden⁽¹⁾ (generel forordning om EFRU, ESF og Samhørighedsfonden),
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed⁽²⁾ (strategiske retningslinjer for samhørighed),
- der henviser til resultaterne af forhandlingerne om de samhørighedspolitiske strategier og programmer 2007-2013 – faktablade udarbejdet af medlemsstaterne,
- der henviser til fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed (KOM(2007)0273) (fjerde samhørighedsrapport),
- der henviser til forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår visse bestemmelser om økonomisk forvaltning (KOM(2008)0803),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger (KOM(2008)0838),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1081/2006 om Den Europæiske Socialfond med henblik på at udvide listen over omkostningstyper, der er berettigede til støtte fra ESF (KOM(2008)0813),
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0492.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- A. der henviser til, at Kommissionen har offentliggjort ovennævnte meddelelse baseret på resultaterne af forhandlingerne med medlemsstaterne om de nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer,
- B. der henviser til, at Fællesskabet i henhold til EF-traktatens artikel 158 for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed stræber efter at reducere forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikter,
- C. der henviser til, at de seneste to udvidelser af Den Europæiske Union i betydelig grad har øget de regionale forskelle i Fællesskabet, hvilket der må tages behørigt hånd om for at fremme en harmonisk, velafbalanceret og bæredygtig udvikling,
- D. der henviser til, at det i de seneste betænkninger om samhørighed fremhæves, at tendensen går i retning af en forværring af de territoriale forskelle mellem EU's regioner og delregioner, og at disse forskelle er kendetegnet ved fænomener som territorial isolering, der har resulteret i en vis form for ghettodannelse, og vedvarende tilbagegang i nogle afsidesliggende landdistrikter, der har landbrug som hovederhverv,
- E. der henviser til, at Rådet i oktober 2006 vedtog ovennævnte strategiske retningslinjer for samhørighed som en vejledende ramme for medlemsstaterne som led i forberedelsen af de nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer for perioden 2007-2013,
- F. der henviser til, at disse strategiske retningslinjer som sine tre prioriterede mål tager sigte på at gøre Europa og dets regioner til et mere attraktivt område at investere og arbejde i ved hjælp af øget viden og innovation med henblik på at skabe vækst og flere og bedre job,
- G. der henviser til, at man ved at omsætte disse prioriterede mål i operationelle programmer skulle sætte regionerne i stand til dels at imødegå udfordringerne som følge af globalisering og strukturelle, demografiske og klimamæssige forandringer, dels at styrke bæredygtig udvikling,
- H. der henviser til, at der er betydelige forskelle i de måder, hvorpå medlemsstaterne hver især har gennemført ovennævnte prioriteringer i deres respektive operationelle programmer afhængigt af, hvilket mål for regional udvikling, konvergens eller regional konkurrenceevne og beskæftigelse de enkelte regioner henhører under,
- I. der henviser til, at de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union før den 1. maj 2004, i henhold til den generelle forordning om EFRU, ESF og Samhørighedsfonden skal øremærke 60 % af de samlede midler til konvergensmålet og 75 % af midlerne afsat til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse til Lissabonrelaterede indsatsområder, og at de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004 eller senere blev tilrådt at følge samme strategi,
- J. der henviser til, at bæredygtighed, forebyggelse af enhver form for forskelsbehandling, god forvaltningspraksis og anvendelse af partnerskabsprincippet kædet sammen med en stærk institutionel og administrativ kapacitet er af afgørende betydning for en vellykket gennemførelse af samhørighedspolitikken,
- K. der henviser til, at samhørighedspolitikken skal være tilstrækkelig slagkraftig og fleksibel til, at den kan spille en vigtig rolle i Unionens indsats for at modvirke konsekvenserne af den nuværende globale økonomiske krise,
1. anerkender medlemsstaternes indsats for at inddrage de tre prioriteringer i de strategiske retningslinjer for samhørighed, der svarer til målene i Lissabondagsordenen, i deres operationelle programmer;
 2. konstaterer, at den nye programmeringsperiode er kommet temmelig langsomt fra start i mange medlemsstater, hvilket vil kunne bringe en effektiv anvendelse af midlerne i fare; har imidlertid tillid til, at forpligtelser indgået under forhandlings- og godkendelsesprocessen for de operationelle programmer vil blive respekteret til gavn for regionerne og Unionen som helhed;

Tirsdag, den 24. marts 2009

Afbødning af regionale forskelle

3. tager til efterretning, at medlemsstaterne er fast besluttet på at beskæftige sig med de specifikke territoriale behov som følge af landenes respektive geografiske placering og økonomiske og institutionelle udvikling ved at fastlægge strategier, der tager sigte på at mindske eventuelle skævheder i og mellem regionerne; henviser i den forbindelse til de foranstaltninger, medlemsstaterne har foreslået for at imødegå de særlige udviklingsmæssige udfordringer, som regioner med specifikke geografiske kendetegn står over for, f.eks. bjergregioner, øer, regioner i den yderste periferi, afsidesliggende grænsebyer, regioner truet af affolkning og grænseregioner; gentager, at en økonomisk og miljømæssigt forsvarlig udvikling samt mindskelse af de regionale forskelle fortsat er de vigtigste mål for EU's regionalpolitik;

4. beklager, at principperne om bæredygtighed, lige muligheder og ikkeforskelsbehandling samt partnerskab ikke i tilstrækkelig grad er blevet bragt i anvendelse og dokumenteret i mange af de nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer; stiller sig kritisk over for det faktum, at Kommissionen til trods herfor har godkendt operationelle programmer med disse mangler og har undladt at stille krav til de pågældende medlemsstater og regioner om forbedringer;

5. understreger, at de hidtidige erfaringer har vist, at konvergens mellem landene kan skjule en voksende kløft mellem regionerne indbyrdes og inden for de enkelte regioner; påpeger endvidere, at disse regionale og lokale forskelle kan observeres på en række områder, f.eks. inden for beskæftigelse, produktivitet, indkomst, uddannelsesniveau og innovationskapacitet; understreger, at samhørighedens territoriale dimension har stor betydning for overvindelsen af disse problemer;

Samhørighedspolitikens bidrag til gennemførelse af Lissabondagsordenen

6. glæder sig over de nationale myndigheders bestræbelser på at sikre, at den gennemsnitlige tildeling af midler til gennemførelse af Lissabondagsordenen tegner sig for 65 % af de disponible midler i konvergensregionerne og 82 % i de regioner, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, hvilket faktisk overstiger det, der oprindeligt var anmodet om;

7. er overbevist om, at der er behov for meget større investeringer på dette område; mener i lyset af midtvejsevalueringen af gennemførelsen af strukturfondene, at der skal fastsættes strengere EU-retningslinjer og afsættes yderligere økonomiske ressourcer med henblik på at forfølge disse mål og navnlig, at der bør stilles krav om, at mindst 5 % af strukturfondsmidlerne bliver brugt på en forbedring af energieffektiviteten i eksisterende boliger; opfordrer i den henseende Kommissionen til at følge op på konklusionerne fra Rådet (konkurrenceevne) den 9. og 10. oktober 2008 om energieffektivitet; fremhæver den nøglerolle og det udviklingspotentiale, som vedvarende energi har for EU-regionerne, både med hensyn til at skabe arbejdspladser og fremme bæredygtig, lokal udvikling;

8. opmuntrer regionerne i deres bestræbelser på at opfylde Lissabonmålene ved i fuldt omfang og effektivt at gennemføre deres operationelle programmer; opfordrer endvidere Kommissionen til at føre nøje kontrol med denne gennemførelse for at sikre, at målene omsættes i praksis, og til at holde Parlamentet underrettet om eventuelle problemer;

9. mener, at de økonomiske ressourcer, der er øremærket til de transeuropæiske energinet, er utilstrækkelige, eftersom disse net er vitale for den fulde gennemførelse af det indre energimarked;

10. henviser til den vigtige rolle, som små virksomheder og mikrovirksomheder, især håndværksvirksomheder, spiller for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed på grund af det betydningsfulde bidrag, de yder til vækst og beskæftigelse; opfordrer derfor til, at der føres en aktiv politik med sigte på at støtte alle former for innovation i disse virksomheder, og henstiller indtrængende til Kommissionen at skabe muligheder for gensidigt samarbejde mellem virksomheder, den offentlige sektor, skoler og universiteter for således at skabe regionale innovationsklynger i Lissabonstrategiens ånd;

Samhørighedspolitikken over for globalisering og strukturelle omlægninger

11. glæder sig over, at alle medlemsstaterne har afsat en betydelig andel af deres samlede finansielle midler til investeringer i forskning, udvikling og innovation, i udvikling af en videnbaseret servicesektor og i fremme af iværksætterier og erhvervsstøtte samt i støtte til virksomheder og arbejdstagere med henblik på tilpasning til nye vilkår; konstaterer, at det for de fleste af Unionens konvergensregioner fortsat er et betydeligt problem at sikre adgangen til og fra disse, eftersom de står over for en mangelfuld transportinfrastruktur;

Tirsdag, den 24. marts 2009

12. mener, at industripolitik skal støttes ved hjælp af strukturfondene for at øge medlemsstaternes og Unionens konkurrenceevne; kan derfor kun tilslutte sig, at samhørighedspolitikken prioriterer frigørelse af forretningsmæssigt potentiale, navnlig i små og mellemstore virksomheder;

Demografiske ændringer og mere rummelige arbejdsmarkeder

13. påskønner medlemsstaternes indsats for at prioritere investeringer med sigte på at fremme arbejdstagernes deltagelse, sikre lige muligheder og følgelig bakke op om initiativerne under ESF og Progress-programmet (2007-2013), som har til formål at bidrage til afskaffelse af forskelsbehandling og forbedring af kvinders situation på arbejdsmarkedet; påskønner endvidere medlemsstaternes foranstaltninger med sigte på at forbedre færdigheder og bekæmpe fattigdom og social udstødelse i deres programmer finansieret af ESF; understreger, at det er vigtigt og nødvendigt at fortsætte bestræbelserne på at støtte beskæftigelsen på grund af den voksende økonomiske krise, og at der især bør tages hensyn til handicappedes og ældres særlige behov på alle stadier af gennemførelsen og evalueringen af samhørighedspolitikken;

14. støtter »partnerskabsprincippet«, som indgår i Kommissionens samhørighedspolitik, og opfordrer Kommissionen til at inddrage lokale og nationale kvindeorganisationer i forhandlinger og gennemførelse;

Udfordringerne i forbindelse med bæredygtig udvikling, klimaforandringer og energi

15. mener, at der i alle operationelle programmer bør medtages foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte miljøet, bekæmpe klimaforandringer og fremme energieffektiviteten, og påskønner medlemsstaternes vilje til at ville tage disse spørgsmål op, hvilket kommer til udtryk ved, at de har afsat ca. en tredjedel af det samlede budget for samhørighedspolitikken hertil; er dog af den opfattelse, at de midler, der helt konkret er afsat til bekæmpelse af klimaforandringer og fremme af energieffektiviteten, er utilstrækkelige til at dække det reelle behov;

16. mener, at udviklingen af konkurrenceevnecentre under strukturfondene er af afgørende betydning, eftersom de giver et betydeligt potentiale for at skabe vellønnede job og vækst, men også fordi de mindsker presset på de store bysamfund; glæder sig i denne forbindelse over Urban-programmets fortsættelse, idet det anses for nødvendigt at revitalisere byområder og rehabilitere aldrende byinfrastrukturer;

17. understreger, at medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til strukturfondsforordningerne skal sikre fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og integration af kønsaspektet i disse fondes forskellige gennemførelsesfaser;

18. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at orientere borgerne, de lokale myndigheder samt ngo'er og kvindeorganisationer om finansieringsmuligheder, navnlig hvad angår særprogrammer, mulighed for samfinansiering over strukturfondene, samfinansieringsregler og regler for godtgørelse, samt oplyse om, hvor man kan finde forslagsindkaldelser inden for rammerne af programmeringsperioden 2007-2013;

19. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at uforholdsmæssigt store administrative hindringer ikke afholder ngo'er fra at ansøge om projektf finansiering, navnlig hvad angår projekter, der støtter kvinder, som er dårligt stillet rent økonomisk, indvandrekvinder, kvinder tilhørende etniske mindretal, handicappede kvinder, kvinder med ansvar for personer, der ikke kan klare sig selv, og kvinder, der er ofre for vold eller tortur;

20. konstaterer, at der er en markant forskel mellem den måde, hvorpå EU-15 medlemsstaterne og EU-12 medlemsstaterne øremærker ressourcer til miljøbeskyttelsesområdet, og anerkender, at de nye medlemsstater har behov for at afsætte betydeligt større beløb for at nå Unionens mål på områderne miljø, klima og biodiversitet som fastlagt i gældende fællesskabsret;

Tirsdag, den 24. marts 2009

21. understreger vigtigheden af at styrke samarbejdskapaciteten og den reelle absorption af de til rådighed værende fonde ved at tage alle eksisterende muligheder i brug, herunder udveksling af bedste praksis, informationskampagner, fælles aktioner, udveksling af ny teknologi og udvikling af partnerskaber, eftersom dette vil bidrage til en effektiv gennemførelse af de igangværende samarbejdsprogrammer og navnlig en øget absorptionskapacitet i de nye medlemsstater;

22. er af den opfattelse, at medlemsstaterne i økonomiske kriseperioder bør udnytte ideen om at opnå synergier mellem miljøbeskyttelse og jobskabelse som anført i Fællesskabets strategiske retningslinjer om samhørighed og afsætte flere ressourcer til projekter, der fremmer grøn økonomi, grønne job og grøn innovation;

Styrkelse af forvaltningssystemer med flere niveauer og partnerskab

23. mener, at forvaltningssystemer med flere niveauer og partnerskabsprincippet er vigtige elementer som led i de operationelle programmers berettigelse, gennemsigtighed og effektivitet i programmeringsfasen og i særdeleshed i gennemførelsesfasen; glæder sig derfor over, at samtlige medlemsstater i tråd med deres specifikke institutionelle rammer og traditioner har gjort en indsats for at styrke partnerskabsprincippet i deres programmer for indeværende periode, jf. artikel 11 i den generelle forordning om EFRU, ESF og Samhørighedsfonden; anbefaler især de nye medlemsstater, som har beskeden erfaring i opbygning af effektive partnerskaber, at gøre en vedvarende indsats for at styrke partnerskabs- og gennemsigtighedsprincippet i forbindelse med gennemførelsen af de operationelle programmer;

24. opfordrer medlemsstaterne til at undgå unødigt forsinkelse i godtgørelsen af omkostninger til afsluttede projekter, idet det bemærkes, at insolvens som følge af en sådan praksis ofte hindrer modtagerne – hovedsageligt lokale myndigheder og almennyttige organisationer – i at iværksætte yderligere aktiviteter, som er specifikke inden for deres indsatsområde;

25. påpeger, at forsinkelser i gennemførelsen af strukturpolitikken delvis skyldes alt for ufleksible procedurer, og at disse procedurer derfor må strømlines gennem indførelse af en klar opdeling af ansvarsområder og kompetencer mellem EU, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;

26. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde nært sammen med de regionale og lokale myndigheder allerede i de nationale strategiske referencerammers planlægningsfase for dermed at sikre en optimal gennemførelse af de nationale strategier og leve fuldt og helt op til idealerne bag forvaltningssystemer med flere niveauer;

27. understreger, at det er nødvendigt at fremme samarbejdet mellem den private og offentlige sektor i form af offentlig-private partnerskaber for således at gøre det muligt at gennemføre mange nøgleprojekter, der kan øge investeringernes effekt;

28. konstaterer, at der er behov for en evaluering af, i hvilket omfang der er tale om koordinering og komplementaritet mellem strukturfondsprogrammer og programmer for udvikling af landdistrikter; bemærker, at erfaringer på stedet viser, at synergierne mellem de to programmer ikke udnyttes i tilstrækkelig grad;

Opbygning af den institutionelle kapacitet

29. påskønner den øgede forståelse for, at det er vigtigt at styrke den institutionelle og administrative kapacitet af hensyn til en effektiv gennemførelse af offentlige politikker og forvaltningen af EU's midler; opfordrer til, at der udfoldes ihærdige bestræbelser i alle konvergensregioner på at styrke den institutionelle kapacitet og øge de offentlige myndigheders professionalisme;

Tirsdag, den 24. marts 2009

30. understreger behovet for også at rette samhørighedspolitikens fokus mod landdistrikterne, eftersom territorial samhørighed kun kan opnås ved at skabe en balance mellem land og by;

Integrering af vellykkede politikker, opbygning af viden og udveksling af god praksis

31. glæder sig i særdeleshed over, at de nye medlemsstater har integreret resultaterne af fællesskabsinitiativerne Urban og Equal i de operationelle programmer for perioden 2007-2013; anerkender medlemsstaternes indsats for at iværksætte integrerede planer for bæredygtig udvikling i byområder, da både større og mindre byer huser industrier, som skaber økonomisk vækst og arbejdspladser; mener endvidere, at det fulde potentiale som led i programmerne for europæisk territorialt samarbejde og Jessica-, Jaspers-, Jeremie- og Jasmine-instrumenterne bør udnyttes for således at sætte skub i udviklingen og opnå større vækstrater;

32. opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til konsekvenserne for kvinder samt til ligestillingsaspektet i forbindelse med alle strukturfondsprojekter;

Konklusioner

33. mener ikke, at der kan foretages en værdimæssig vurdering af den måde, hvorpå medlemsstaterne har besluttet sig for at gennemføre rammen i de strategiske samhørighedsretningslinjer i deres nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer; glæder sig over, at alle medlemsstater på alle stadier har gjort en betydelig indsats for at opfylde de samhørighedspolitiske prioriteringer inden for rammerne af deres specifikke behov og begrænsninger;

34. mener, at gennemsigtighed i tildelingen af midler og en administrativ forenkling, som gør det lettere for potentielle modtagere af strukturfondsmidler at få adgang til information, er vigtige forudsætninger for opnåelse af samhørighedspolitikens overordnede målsætninger;

35. opfordrer medlemsstaterne til at styrke de procedurer, de indfører, for at sikre, at der anvendes en fuldt funktionsdygtig, integreret strategi for gennemførelse af samhørighedspolitikken, og at der således tages behørigt hensyn til alle aspekter af ethvert specifikt operationelt program;

36. støtter Kommissionen i dens bestræbelser på at sikre, at medlemsstaterne anvender effektive kontrolsystemer for at muliggøre anvendelsen af princippet om en forsvarlig økonomisk forvaltning i forbindelse med Fællesskabets midler;

37. fastslår, at den nuværende globale økonomiske krise har skabt en ny situation i alle medlemsstater, som kræver en revurdering og eventuel tilpasning af prioriteringerne på investeringsområdet; glæder sig over Kommissionens ovennævnte forslag om ændring af forskellige forordninger for at opfylde Unionens behov under disse exceptionelle omstændigheder og gentager, at det fortsat er af den opfattelse, at samhørighedspolitikken spiller en central rolle for et økonomisk opsving på hele Unionens område; tager derfor konsekvent afstand fra ethvert forsøg på at renationalisere denne politik;

*

* *

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Mikrokreditter for at fremme vækst og beskæftigelse

P6_TA(2009)0166

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 med henstillinger til Kommissionen om et europæisk initiativ til udbredelse af mikrokreditter for at fremme væksten og beskæftigelsen (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. december 2007 om et europæisk initiativ til udbredelse af mikrokreditter for at fremme væksten og beskæftigelsen (KOM(2007)0708),
- der henviser til sin beslutning af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - Hvidbog ⁽¹⁾, især punkt 35 heri,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juli 2005 om en fælles indsats for vækst og beskæftigelse: Fællesskabets Lissabonprogram (KOM(2005)0330),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2005 om samhørighedspolitikens bidrag til vækst og beskæftigelse: Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013 (KOM(2005)0299),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 om medlemsstaternes og regionernes gennemførelse af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse ved hjælp af EU's samhørighedspolitik, 2007-2013 (KOM(2007)0798),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 med titlen Forslag til Fællesskabets Lissabonprogram 2008-2010 (KOM(2007)0804),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1639/2006/EF af 24. oktober 2006, der fastlægger et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 med titlen »Tænk småt først« En »Small Business Act« for Europa (KOM(2008)0394),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) ⁽⁴⁾ og Kommissionens forslag af 1. oktober 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om banker tilknyttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (KOM(2008)0602),

⁽¹⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽²⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin erklæring af 8. maj 2008 om mikrokreditter ⁽⁶⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 192, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 39 og 45,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Retsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0041/2009),
- A. der henviser til, at Kommissionens nuværende definition på mikrokredit er et lån på 25 000 euro eller mindre, og at henstilling 2003/361/EF fastsætter, at en mikrovirksomhed beskæftiger under 10 personer og har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 000 000 EUR; henviser til, at disse definitioner ikke synes at være relevante for alle nationale markeder og ikke muliggør en klar sondring mellem mikrokreditter og mikrolån til mikrovirksomheder, mikrokreditter til ikke-solide (»non-bankable«) låner og mikrokreditter til solide (»bankable«) mikrovirksomheder,
- B. der henviser til, at vanskelig adgang til relevant finansiering ofte nævnes som en meget væsentlig barriere for iværksætterånd, og at der i Den Europæiske Union er en betydelig, potentiel efterspørgsel efter mikrokreditter, der i øjeblikket ikke dækkes,
- C. der henviser til, at Kommissionen ikke har fulgt op på de opfordringer, der blev fremsat i Parlamentets beslutning af 11. juli 2007 om at udarbejde en handlingsplan for mikrofinansiering, koordinere forskellige politiske foranstaltninger og gøre optimal brug af bedste praksis i Den Europæiske Union og i tredjelande,
- D. der henviser til, at Parlamentet i 2008 for andet år i træk godkendte bevillinger til et pilotprojekt om »Forberedende foranstaltning vedrørende fremme af mere gunstige forhold for mikrokredit i Europa«, og at disse bevillinger, selv om Kommissionens ovennævnte meddelelse af 20. december 2007 desværre ikke nævner dem, på nyttig vis vil kunne afsættes til oprettelse af en egenkapital, der kan tjene som startkapital,

⁽¹⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35.

⁽⁴⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0199.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- E. der henviser til, at adskillige elementer adskiller mikrokreditter fra almindelige kreditter, herunder kreditter til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), samt at virksomheder, der ønsker almindelige kreditter, almindeligvis betjenes af forskellige typer finansieringsinstitutter, og at man bør huske på, at det endelige mål er at inddrage alle borgere i det formelle finanssystem,
- F. der henviser til, at mikrokreditter medfører højere driftsomkostninger på grund af lånenes ringe størrelse, mangel på (tilstrækkelig) sikkerhed og høje sagsomkostninger,
- G. der henviser til, at mikrokreditvirksomhed indeholder innovative og subjektive elementer, som f.eks. alternative eller ingen krav til sikkerhed og utraditionel vurdering af kreditværdighed, samt at mikrokreditter ofte bevilges ikke kun til virksomheder, der sigter mod profit, men at de også tjener et samhørighedsformål, idet det forsøges at (re)integrere dårligt stillede personer i samfundet,
- H. der henviser til, at mikrokreditter pr. definition er små, men at muligheden for at »genanvende« dem (idet man forlænger dem efter tilbagebetalingen) på grund af deres almindeligvis korte løbetid mangedobler deres effekt; der henviser til, at målet om at reintegrere modtagerne i det traditionelle bank-system bør tilgodeses,
- I. der henviser til, at en række udbydere kan tilbyde mikrokreditter eller lette adgangen til finansiering, f.eks. uformelle udbydere af finansielle tjenesteydelser, (autoriserede P2P-lån), medlemsejede organisationer, (f.eks. kreditforeninger), ngo'er, gensidige bistandselskaber, finansieringsinstitutter til fordel for udvikling af lokalsamfundene, garantibanker og -fonde og sparekasser, andelsbanker og forretningsbanker, samt at et samarbejde mellem disse forskellige udbydere, vil være hensigtsmæssigt,
- J. der henviser til, at det er nødvendigt at anerkende den unikke struktur hos udbyderne af finansielle tjenesteydelser på tværs af Den Europæiske Union, som f.eks. kreditforeninger, der er finansieringsinstitutter, som ikke er banker, og som mobiliserer medlemmernes indlån til mikrokreditter, og at disse unikke strukturer ikke a priori bør udelukke dem fra relevante mikrokreditstøtteprogrammer,
- K. der henviser til, at den nuværende finanskriser og dens mulige følger for økonomien som helhed påviser ulemperne ved komplekse, finansielle produkter og behovet for at overveje måder til at øge effektiviteten og sikre alle muligheder for at stille kreditter til rådighed, når erhvervslivet har begrænset adgang til kapital som følge af en likviditetsstramning, navnlig i økonomisk ugunstigt stillede regioner, og understreger samtidig vigtigheden af, at der er institutioner med fokus på udvikling i lokalområdet, og som har stærke forbindelser til lokalområdet og tilbyder sammenhængende banktjenester til alle økonomiske aktører,
- L. der henviser til, at iværksætterånd bør fremmes,
- M. mener, at der bør gøres den størst mulige indsats for at begrænse den lovgivningsmæssige byrde på mikrovirksomheder til et absolut minimum, og anmoder Kommissionen om at handle i overensstemmelse hermed,
- N. der henviser til, at lofter for rentesatser kan afholde långivere fra at yde mikrokreditter, hvis sådanne begrænsninger forhindrer dem i at dække deres udlånsomkostninger,
- O. der henviser til, at fremme af mikrokreditter bør spille en fremtrædende rolle i den reviderede Lissabonstrategi,
- P. der henviser til, at de, der er villige til at søge om midler under EU samhørighedspolitikken med henblik på oprettelse af små familievirksomheder, i et ikke et ubetydeligt antal tilfælde måske vil få vanskeligt ved at præstere den krævede medfinansiering,
- Q. der henviser til, at dårligt stillede personer, som f.eks. (langtids)arbejdsløse, bistandsmodtagere, indvandrere, etniske minoriteter, herunder romaerne, personer, der er aktive i den uformelle økonomi eller bor i ugunstigt stillede landområder, og kvinder, som ønsker at etablere mikrovirksomheder, bør være genstand for et EU-initiativ vedrørende mikrokreditter,

Tirsdag, den 24. marts 2009

- R. der henviser til, at selv om det private engagement bør sikres i videst muligt omfang, er et offentligt engagement i mikrokreditvirksomhed nødvendigt,
 - S. der henviser til, at der findes adskillige EU-initiativer, der indebærer elementer af støtte til mikrokreditter, at en strømlinet og mere fokuseret indfaldsvinkel gående ud på at kombinere sådanne initiativer for at forme et fælles system vil være hensigtsmæssig,
 - T. der henviser til, at det er af væsentlig betydning at give grundlæggere af mikrovirksomheder adgang til virksomhedsstøtte (som f.eks. uddannelse, vejledning og kapacitetsopbygning) samt at uddannelse bør være obligatorisk for personer, der optager mikrokreditlån og der henviser til, at finansrådgivning for forbrugere og en ansvarlig kreditgivning bør udgøre en vigtig del af alle mikrofinansieringsinstitutters (MFI'ers) politik,
 - U. der henviser til, at de potentielle modtagere af mikrokreditter bør nyde godt af solid juridisk rådgivning herunder med hensyn til indgåelse af kreditaftalen, etablering af virksomhed, inddrivelse af fordringer, køb og udnyttelse af intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder, navnlig når de pågældende mikrovirksomheder har til hensigt eller har potentiale til at drive forretning i andre EU-medlemsstater,
 - V. der henviser til, at adgang til kreditoplysninger om potentielle låntagere ville lette ydelsen af mikrokreditter,
 - W. der henviser til, at man bør fremme forskning i og udvekslingen af bedste praksis for mikrokreditter, f.eks. hvad angår innovative teknikker til bevilling og sikring af samt risikoreducering ved mikrokreditter, samt i hvilket omfang og for hvilke målgrupper sådanne fremgangsmåder fungerer i EU-sammenhæng,
 - X. der henviser til, at mellemændenes rolle bør undersøges med henblik på at forhindre misbrug, lige som der bør overvejes alternative måder til at skabe troværdighed hos låntagerne (f.eks. gennem peer-støttegrupper),
 - Y. der henviser til, at der bør fastlægges rammer i EU-regi for MFI'er, som ikke er banker, og at Kommissionen bør udvikle mekanismer til fremme af mikrokredit, som forbliver neutrale blandt disse mikrokreditydere,
 - Z. der henviser til, at personer, som ikke har en permanent adresse eller personlige identifikationspapirer, ikke gennem lovgivningen om hindring af hvidvaskning af penge og finansiering af terroristvirksomhed bør udelukkes fra at opnå mikrokreditter,
 - AA. der henviser til, at EF konkurrencereglerne bør tilpasses med henblik på at begrænse barriererne for bevilling af mikrokreditter,
 - AB. der henviser til, at EF reglerne om offentlige indkøb bør understøtte mikrokreditlåntagerne,
1. anmoder Kommissionen om på grundlag af EF-traktatens artikel 44, artikel 47, stk. 2 eller artikel 95 at forelægge Parlamentet et eller flere forslag til retsakt om ovenstående forhold i overensstemmelse med de detaljerede henstillinger i bilaget;
 2. konstaterer, at disse henstillinger respekterer subsidiaritetsprincippet og borgernes grundlæggende rettigheder;
 3. finder, at forslaget eller forslagernes finansielle følger virkninger hvor det er hensigtsmæssigt bør dækkes af EU's budgetbevillinger;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag, den 24. marts 2009

BILAG

**BILAG TIL BESLUTNINGEN: DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DE(T)
FORSLAG, DER ANMODES OM****1. Henstilling 1 om styrkelse af kendskabet til mikrokreditter**

Europa-Parlamentet finder, at det med det forslag til retsakt(er), der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

- a) Kommissionen bør sørge for indførelse af mikrokreditbegrebet i relevante statistikker og i lovgivning om finansielle institutioner. I statistikker over mikrokreditter bør der tages hensyn til medlemsstaternes tal for BNP per capita og sondres mellem selvstændige eller familiedrevne virksomheder og virksomheder med ansatte, der ikke hører til familien, for at muliggøre positiv forskelsbehandling til fordel for førstnævnte.
- b) Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at standardisere den statistiske fremstilling af mikrokreditter, herunder indsamling og analyse af data opdelt efter køn, alder og etnisk tilhørsforhold.
- c) Kommissionen bør udarbejde en kommunikationsstrategi med henblik på at fremme selvstændig virksomhed som et alternativ til at være lønmodtager og især som en mulighed for dårligt stillede målgrupper til at komme ud af arbejdsløshed.
- d) Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at indføre skatteincitamenter for private engagementer i mikrokreditvirksomheder.
- e) Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at begrænse brugen af overgrænser for rentesatser på forbrugslån; medlemsstaterne bør imidlertid kunne anvende en mekanisme, som kan udelukke ekstraordinært høje rentesatser.
- f) Kommissionen bør - på baggrund af den seneste subprimekrise - analysere fordele og ulemper ved direkte mikrokreditformater set i forhold til securitiserede kreditfaciliteter.
- g) Kommissionen bør stille krav om, at medlemsstaterne specifikt analyserer og rapporterer om deres bestræbelser og resultater, hvad angår mikrokreditter, i deres årlige beretninger om deres nationale reformprogrammer i forbindelse med den reviderede Lissabonstrategis integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse. Kommissionen bør udtrykkeligt behandle mikrokreditter i den årlige situationsrapport.

2. Henstilling 2 om EU-finansiering

Europa-Parlamentet finder, at det med det forslag til retsakt(er), der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

- a) Kommissionen bør sørge for (med)finansieringen af projekter vedrørende følgende, forudsat at det specifikke mål med en sådan finansiering er at fremme muligheden for at opnå mikrokreditter for alle personer og virksomheder uden direkte adgang til kreditter, som normalt defineres af medlemsstaterne i deres jurisdiktion som dårligt stillede målgrupper (f.eks. romaer, indvandrere, personer, der bor i ugunstigt stillede landområder, personer i usikre arbejdsforhold og kvinder):
 - i) nationale eller EU-fondes tilvejebringelse af garantier for mikrokreditudbydere;
 - ii) tilvejebringelse af erhvervsfremmetjenester som supplerende tjenester for mikrokreditlåntagere, enten via mikrokreditudbydere eller via tredjepart, hvilket bør omfatte obligatorisk og målrettet uddannelse med regelmæssige vurderinger af mikrokreditlåntagere med mulighed for at denne uddannelse kan finansieres over strukturfondene;
 - iii) forskning og udveksling af bedste praksis på det driftsmæssige område, f.eks. hvad angår alternative krav til sikkerhed, utraditionelle metoder til vurdering af kreditværdighed, pointsystemer og formidlers rolle;
 - iv) oprettelse af en webside, hvor potentielle modtagere af mikrokreditter kan forelægge deres projekter for dem, som er villige til at låne dem penge for at støtte dem; og
 - v) oprettelse af en database, der dækker hele EU og indeholder positive og negative kreditoplysninger om mikrokreditlåntagere.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- b) For at undgå duplikation bør Kommissionen:
 - i) udpege én enkelt koordinationsenhed, hvor alle EU's finansieringsaktiviteter vedrørende mikrokreditter samles; og
 - ii) kun (med)finansiere projekter, hvis disse kan kombineres med bevarelse af sociale sikringsydelser som dagpenge og indkomststøtte på grundlag af en analyse af tjenesteleverandøren, der bør tage hensyn til virksomhedens resultater og den nationale minimumslevestandard.

3. Henstilling 3 om harmoniserede EU-rammer for MFI'er, som er banker, eller ikke er banker

Europa-Parlamentet finder, at det med det forslag til retsakt(er), der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

Kommissionen bør stille forslag til lovgivning om rammer, der skal gælde for MFI'er, der er banker eller ej, i hele EU. Rammerne for de MFI'er, som ikke er banker, bør indeholde følgende elementer:

- a) en klar definition af mikrokreditudbydere, forudsat at de ikke modtager indlån og derfor ikke udgør finansielle institutioner under direktiv 2006/48/EF;
- b) evnen til kun at udføre kreditaktiviteter;
- c) evnen til at videreudlåne; og
- d) harmoniserede og risikobaserede regler, hvad angår autorisation, registrering, rapportering og forsigtighedstilsyn.

4. Henstilling 4 om lovgivning mod hvidvask af penge og mod terrorfinansiering

Europa-Parlamentet finder, at det med det forslag til retsakt(er), der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

Kommissionen bør under sin gennemgang af direktiv 2005/60/EF sikre, at de deri indeholdte bestemmelser ikke udgør hindringer for, at personer, der ikke har permanent adresse eller personlige identifikationspapirer, kan få adgang til mikrokreditter, ved at den åbner mulighed for særlige undtagelser fra bestemmelserne om udvisning af rettighed omhu i forbindelse med kundeidentifikation.

5. Henstilling 5 om EF-konkurrenceregler

Europa-Parlamentet finder, at det med det forslag til retsakt, der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

- a) Kommissionen bør under sin gennemgang af de minimis-reglerne sørge for:
 - i) differentiering af de minimis-grænserne blandt medlemsstaterne, når det gælder økonomisk støtte til mikrokreditudbydere;
 - ii) fjernelse af forskelsbehandlingen af de minimis-støtte, der er bevilget til et foretagende i landbrugssektoren, hvis støtten er bevilget i forbindelse med mikrokreditter; og
 - iii) reduktion af den administrative byrde, hvis støtten er bevilget i forbindelse med mikrokreditter.
- b) Kommissionen bør specificere, at den rolle, som mikrokreditudbydere har og den eventuelle, offentlige støtte, som sådanne institutioner modtager, er i overensstemmelse med EF konkurrencereglerne.
- c) Kommissionen bør gennemføre regler, som tillader præferencebehandlingen af varer og tjenesteydelser, der leveres af mikrokreditlåntagere under offentlige indkøbsprocedurer.

Onsdag, den 25. marts 2009

ABB-ABM-metoden som forvaltningsinstrument ved tildeling af budgetmidler

P6_TA(2009)0173

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om ABB-ABM-metoden som forvaltningsinstrument ved tildeling af budgetmidler (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0104/2009),
- A. der henviser til, at EU-institutionerne indførte aktivitetsbaseret forvaltning (ABM), aktivitetsbaseret budgetlægning (ABB) og den strategiske planlægnings- og programmeringscyklus (SPP) efter hvidbogen om reformer i 2000 («Kinnock-reformerne») som led i de fornyede bestræbelser på at indføre en mere resultatorienteret forvaltning i Kommissionen og i EU-programmer i almindelighed,
- B. der henviser til, at disse principper således blev gennemført i praksis under Prodi-Kommissionen og dennes femårige strategiske mål for 2000-2005, der både omfattede en årlig SPP-cyklus og en tilsvarende ABB-ABM-cyklus på indtægtssiden,
- C. der henviser til, at det endelige mål med alt dette utvivlsomt var at sikre, at de knappe ressourcer fra skatteyderne blev udnyttet bedst muligt til at nå en række aftalte politiske prioriteringer gennem en bedre sammenkædning af politikkerne og ressourcetildelingsprocessen, hvilket betød, at EU-institutionerne skulle indføre mekanismer for at opnå dette på en ubureaukratisk og effektiv måde,
- D. der henviser til, at reformen samtidig havde til hensigt at sikre en mere effektiv forvaltning og implementering, større handlefrihed og en tydeligere definition af personlig ansvarliggørelse og personligt ansvar,
- E. der henviser til, at budgetmyndigheden naturligvis lagde den største vægt på den bedst mulige udnyttelse af knappe ressourcer, og mener nu, at tiden er inde til at gøre status over den hidtidige udvikling og skabe ny dynamik for at indføre yderligere forbedringer, der kan give EU-institutionerne resultatorienterede systemer af høj kvalitet,
- F. der henviser til, at der allerede er sket betydelige positive ændringer af den overordnede fremgangsmåde og tankegang i forbindelse med disse spørgsmål, men at der samtidig er betydelige muligheder for yderligere forbedringer i forvaltningen af de eksisterende ressourcer,

Generelt

1. mener, at indførelsen af ABB-ABM har været en succes og har medført en betydelig kulturændring i Kommissionen og samtidig har bidraget til at afklare det personlige ansvar og den personlige ansvarliggørelse samt gjort forvaltningen mere effektiv, resultatorienteret og gennemsigtig;
2. påpeger, at der stadig er en reel risiko for bureaukratisering i Kommissionen gennem en udbredt brug af indviklede regler og procedurer; opfordrer derfor til videreudvikling af procedurerne og forvaltningen på alle niveauer i Kommissionen;
3. mener, at Kommissionens femårige strategiske mål - i sidste ende det politiske grundlag for dens overordnede programmering - og deres omsættelse til den årlige politikstrategi (APS) bør kædes langt bedre sammen med den flerårige finansielle ramme (FFR) med henblik på at strømline tidsplanerne og indarbejde disse i en sammenhængende strategi med de tilhørende ressourcer og mener derfor, at FFR også bør være af fem års varighed;

Onsdag, den 25. marts 2009

4. har den holdning, at EU-programmerne i øjeblikket gennemgås omhyggeligt med hensyn til kontrol og lovlighed, men at man desværre ikke er lige så opmærksom på de faktiske resultater, der opnås i løbet af den aftalte periode; mener, at man bør lægge større vægt på de opnåede resultater ved evalueringen af Kommissionens samlede årlige resultater, også i dechargeproceduren;

Ansvarsområder

5. understreger, at det er særdeles vigtigt med en klar fastlæggelse og fordeling af ansvarsområder for at opnå resultater med EU-politikkerne og få mest muligt for budgetmidlerne; understreger, at det politiske ansvar ligger hos kommissærerne; understreger ligeledes, at de også i forhold til Parlamentet har det fulde ansvar for at gennemføre en forsvarlig og effektiv forvaltning i deres respektive afdelinger og i Kommissionen som helhed; understreger, at et godt forhold mellem institutionerne i en ånd af gensidig tillid og åbenhed er væsentlige faktorer for at opnå succes;

6. mener, at det er af den største betydning, at Kommissionen som den udøvende magt med ansvar for gennemførelsen har tilstrækkelige midler og et tilstrækkeligt manøvrerum, men at den bør aflægge klare rapporter om de opnåede mål og anvendelsen af de økonomiske og menneskelige ressourcer; anser det for mindre vigtigt - set ud fra budgetmyndighedens synspunkt - hvordan målene præcist blev nået, og hvordan Kommissionen har fungeret internt; anbefaler derfor en tilsvarende større grad af frihed i denne henseende; opfordrer Kommissionen til at analysere den nuværende ABB-SPP-cyklus for at sikre, at den er konsekvent i denne henseende, og til eventuelt at fremsætte relevante forslag til ændringer;

7. mener, at Kommissionen bør indføre klare kvantitative og kvalitative indikatorer med henblik på at måle, hvorvidt politikmålsætninger og administrative målsætninger er nået, og gøre dem sammenlignelige over tid;

8. erindrer om, at der ligeledes ligger en vis grad af forvaltningsmæssigt og administrativt ansvar som defineret i de relevante bestemmelser i personalevedtægten og i kraft af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i finansforordningen hos generaldirektørerne i Kommissionens GD'er (ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede), for så vidt angår en effektiv, økonomisk og naturligvis juridisk korrekt gennemførelse af programmer og politikker;

9. mener, at spørgsmålet om en tydelig ansvarskæde, som hverken har for mange niveauer eller er for bureaukratisk, på de fleste områder stadig kan forårsage et manglende »ejerskab« til bestemte spørgsmål i Kommissionen, og ønsker klare retningslinjer i denne henseende med hensyn til gennemførelsen af programmer/budgetter samt for, hvordan spørgsmålet om ABM og ABB påvirker dette område;

10. glæder sig i denne forbindelse over, at der fortsat arbejdes på at afklare ansvaret for de individuelle aktører og på at styrke ansvarsfølelsen inden for organisationen; mener ligeledes i denne henseende, at den effektive anvendelse og integrering af ABB-ABM som et »instrument for succes« snarere end en administrativ byrde kan være af central betydning; opfordrer Kommissionen til at videreføre denne proces og fremsætte relevante forslag, der kan bringe den videre;

Tilbagemeldinger

11. mener, at den praktiske præsentation og sammenfatning af resultater og tildelte ressourcer, som benyttes i de årlige aktivitetsrapporter, stadig halter bagefter sammenlignet med, hvor lang tid der bruges på administrative opgaver i forbindelse med fremlæggelsen af målene og de nødvendige ressourcer i de forberedende faser, dvs. APS, årlige forvaltningsplaner og aktivitetserklæringer; mener i denne forbindelse, at der er behov for en videreudvikling, hvor Kommissionens tjenestegrene kollektivt påtager sig »ejerskabet« for denne proces på en positiv måde;

12. understreger, at der findes et reelt behov for forbedrede, brugervenlige rapporter, så Parlamentet kan udføre sine budget-, lovgivnings- og revisionsopgaver; mener, at der bør stilles en mere præcis udgave af de relevante årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport med resultater og udgifter til rådighed for Parlamentet og Rådet ved den årlige budgetprocedure;

Onsdag, den 25. marts 2009

13. anser det for en alvorlig mangel, at man hidtil i APS og i den sideløbende strøm af budgetinformationer til det foreløbige budgetforslag (FBF) har indført nye prioriteringer uden at identificere »negative prioriteringer«, og at hele cyklusen derfor har tendens til at tilføje den ene prioritering efter den anden, uden at der træffes politiske beslutninger om, hvilke områder, der i lyset af de begrænsede tilgængelige midler fra skatteborgerne skal nedprioriteres for at give plads til de vigtigste prioriteringer; understreger, at dette er i klar modstrid med reformens grundprincipper; bemærker med bekymring, at de strenge begrænsninger i FFR giver meget begrænset manøvrerum;

14. noterer sig forslagene til forbedring af sammenhængen mellem de årlige forvaltningsplaner og aktivitetserklæringer, der blev offentliggjort sammen med FBF, således at den administrative byrde ved SPP-processen mindskes, samtidig med at man fastholder forbindelsen mellem målene og de målte »resultater«; mener, at den årlige forvaltningsplan bør reformeres, og anmoder Kommissionen om at handle hurtigt;

15. er således stadig ikke overbevist om, at der ved SPP-ABM-processen tages tilstrækkeligt hensyn til indhøstede erfaringer og tidligere resultater, og hvordan disse udnyttes i systemet for de kommende år; påpeger, at dette også hænger sammen med, hvordan det meget store antal undersøgelser og evalueringer, som Kommissionen foretager, medtages i overvejelserne og påvirker tildelingen af ressourcer, hvilket de bør gøre; foreslår derfor, at der mere klart anmodes om en forbindelse til gennemgangen af programmer og budgetproceduren med hensyn til evalueringer; foreslår desuden, at der i de årlige forvaltningsplaner indføres et kapitel om de indhøstede erfaringer;

16. mener, at ABB-ABM-cyklussen også bør indeholde en vurdering af de risici, der er i forbindelse med opfyldelsen af de opstillede mål for politikkerne;

17. finder det nødvendigt, at de nuværende forvaltnings- og budgetcyklusser som et praktisk forslag til forbedring af resultaterne ved EU-programmerne udnyttes bedre ved udarbejdelsen af det nye budget; dette betyder rent teknisk, at den nuværende procedure (2010-budgettet), de årlige aktivitetsrapporter og sammenfatningen af disse for 2008, der viser, hvorvidt målene blev nået eller ej, skal foreligge i tide og i højere grad udnyttes i Kommissionens forslag i 2009; understreger sit ønske om, at der bør være »systematiske konsekvenser« i forhold til, hvordan det går med de tidligere prioriteringer og mål; kritiserer det forhold, at der fra det ene år til det andet ikke fokuseres tilstrækkeligt på, hvad der er blevet gjort i forhold til disse, og hvordan dette skal afspejles i de følgende år;

18. glæder sig over en vis forbedring af aktivitetserklæringerne, der fremlægges sammen med FBF som begrundelse for ansøgningerne om budgetmidler; beklager imidlertid, at oplysningerne ikke altid har den fornødne kvalitet til at begrunde f.eks. en budgetforhøjelse, og beklager ligeledes, at budgetmyndigheden ikke reelt har fundet det på sin plads at belønne »gode resultater« og omvendt at fastholde eller endda reducere budgetterne for de afdelinger, der fremlægger utilstrækkelige resultater;

Internt i Kommissionen

19. mener ligeledes, at de langsigtede mål og planer, dvs. FFR og de femårige strategiske mål samt APS, skal forklares bedre og kædes sammen med de enkelte GD'ers og tjenestegrenenes arbejde, da dette er vigtigt for at motivere medarbejderne og give dem en følelse af, at de er en del af og som helhed bidrager til de overordnede mål for organisationen; opfordrer derfor Kommissionen til mere klart at kæde de positive og negative prioriteringer i de årlige forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter sammen med de overordnede flerårige og strategiske mål;

20. mener ligeledes, at disse strategiske mål i det store og hele desværre ikke er omfattet af nogen reel statusevaluering; mener, at man f.eks. kunne foretage en midtvejsevaluering af, hvorvidt de strategiske mål er opfyldt, og at de enkelte GD'er kan komme med bidrag til denne proces ved at fortælle, hvilke foranstaltninger der er gennemført, hvilke ressourcer der er blevet anvendt, og hvordan dette har bidraget til at opfylde de overordnede mål; understreger, at man, hvis man ønsker at opnå dette på en praktisk måde, ligeledes er nødt til så vidt muligt at definere mål og indikatorer til måling af resultaterne i denne strategiske sammenhæng;

21. understreger, at et sådant engagement i sidste ende også er nøglen til en forsvarlig ressourceforvaltning på de operationelle niveauer og f.eks. også et vigtigt led i bestræbelser på at motivere enhederne til at indføre en effektiv arbejdspraksis, finde besparelser, hvor dette er muligt, samarbejde med andre afdelinger osv.;

Onsdag, den 25. marts 2009

22. mener, at ABB-ABM bør udvikles på en sådan måde, at der bliver mulighed for større gennemsigtighed og klarhed vedrørende ansvarsfordelingen mellem centrale og decentrale funktioner i Kommissionen, og, hvilket er vigtigt, at der kan gives en klar indikation af antallet af og udgifterne til personale/ressourcer, som anvendes til administrative støtte- og koordineringsfunktioner, herunder støtte til selve ABB-ABM-cyklussen, således at der kan findes den rette balance mellem en centraliseret og decentraliseret metode;

Afsluttende bemærkninger

23. anmoder Kommissionen om at sikre en bedre integration og strømlining af SPP-ABM-cyklussen, således at det bliver muligt at tage hensyn til de faktiske resultater af gennemførelsen af politikker og aktiviteter i forbindelse med tildelingen af menneskelige og økonomiske ressourcer; understreger, at dette også bør føre til identifikation af eventuelle »negative prioriteringer«;

24. mener, at der bør lægges mere vægt på at gøre den årlige politikstrategi til en proces, som systematisk tager tidligere års resultater i betragtning og dermed også er med til at mindske den administrative byrde for Kommissionen;

25. understreger, at der også bør foretages forenklinger og forbedringer af præsentationen af indholdet af de centrale SPP-ABM-dokumenter, som f.eks. Kommissionens årlige aktivitetsberetninger og sammenfattende beretning, således at de bringes i bedre overensstemmelse med budget- og dechargemyndighedens behov;

26. understreger, at denne ændring ikke må føre til en forøget administrativ arbejdsbyrde; beder derfor Kommissionen om at foretage en detaljeret analyse af de administrative omkostninger ved SPP-ABM-cyklussen for at identificere mulige administrative forenklinger og ligeledes føre nøje tilsyn med, at tildelingen af menneskelige ressourcer er hensigtsmæssig, navnlig til programmerings- og budgetlægningsaktiviteter;

27. anmoder Kommissionen om inden Parlamentets førstebehandling af 2010-budgettet at aflægge beretning til Parlamentet om resultaterne af disse analyser i sin kommende screeningrapport og om de foranstaltninger, der er gennemført, og fremskridtene med hensyn til anmodningerne i denne beslutning;

28. mener, at der bør lægges mere vægt på at fastsætte kvalitetskriterier, som resultatoplysningerne bør overholde;

29. beder endvidere Kommissionen om at holde Parlamentet underrettet om de foranstaltninger, der indføres for at vurdere og forbedre den organisatoriske effektivitet, navnlig vedrørende fordelingen af administrative støtte- og koordineringsfunktioner mellem centrale og operationelle niveauer inden for Kommissionen;

30. understreger, at der bør være en tydeligere sammenhæng mellem de årlige aktivitetsrapporter, APS og Kommissionens FBF, og at sammenhængen mellem programmerings- og budgetlægningsaktiviteterne bør fremmes i et flerårigt perspektiv gennem en bedre forbindelse mellem FFR, Kommissionens strategiplan og APS;

31. mener, at disse forbedringer vil gøre ABB-ABM til et effektivt instrument til indførelse af et resultatorienteret budget og fremme af en kultur præget af ansvar og ansvarliggørelse i Kommissionen;

32. mener, at det bør vurdere, hvordan resultatoplysningerne fra SPP-ABM-dokumenterne bruges for at styrke dialogen med Kommissionen;

*

* *

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag, den 25. marts 2009

Midtvejsrevision af den finansielle ramme for 2007-2013

P6_TA(2009)0174

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om midtvejsrevisionen af den finansielle ramme for 2007-2013 (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktaten, navnlig artikel 268-280,
- der henviser til Lissabontraktatens igangværende ratifikationsproces,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2005 om politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013 ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 3. november 2008 om reform af budgettet, Europa i forandring (SEK(2008)2739),
- der henviser til resultaterne fra konferencen om reform af budgettet, Europa i forandring, med Kommissionen som vært, den 12. november 2008,
- der henviser til sine beslutninger af 13. december 2007 om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, modificeret af Rådet (alle sektioner) ⁽³⁾ og 18. december 2008 om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009, modificeret af Rådet (alle sektioner) ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om Den Europæiske Unions egne indtægter i fremtiden ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning af 4. december 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af en facilitet med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarepriser i udviklingslandene ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om den fjerde rapport om økonomisk og social samhørighed ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 373.

⁽³⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 454.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0622.

⁽⁵⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 214.

⁽⁶⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 263.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0576.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0068.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2008 om »sundhedstjekket« af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 15.-16. december 2005, den 21.-22. juni 2007 og den 11.-12. december 2008,
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets svar på Kommissionens meddelelse »Reform af budgettet, Europa i forandring« (SEK(2007)1188),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Budgetkontroludvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0110/2009),
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede til enighed om den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006) efter intense forhandlinger, som var baseret på Europa-Parlamentets forhandlingsposition af 8. juni 2005, som var baseret på en dybdegående analyse af behov med henblik på at identificere de politiske prioriteter og på den aftale, som medlemsstaterne nåede til enighed om i 2005,
- B. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 indeholder bestemmelser om, at Kommissionen inden udgangen af 2009 skal aflægge beretning om, hvordan den interinstitutionelle aftale fungerer, samt en opfordring til Kommissionen til at foretage en omfattende og tilbundsgående evaluering af samtlige aspekter af EU's udgifter, herunder den fælles landbrugspolitik og indtægterne, inklusive Det Forenede Kongeriges rabatordning, og aflægge beretning i 2008-2009,
- C. der henviser til, at Kommissionen indledte en bred offentlig høring i september 2007, hvortil der var over 300 bidrag, og var vært for konferencen »Reform af budgettet, Europa i forandring« den 12. november 2008, som var første trin i evalueringsprocessen,
- D. der henviser til, at Kommissionen har til hensigt at fremlægge en meddelelse med de vigtigste retningslinjer for udformningen af den næste finansielle ramme senest i efteråret 2009 og fremlægge en beretning om, hvordan den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 fungerer (andet trin i processen), hvorimod forslagene for den næste flerårige finansielle ramme og den interinstitutionelle aftale vil blive fremlagt af den næste Kommission (tredje trin i processen) i løbet af 2010,
- E. der henviser til, at ratificeringsprocessen for Lissabontraktaten endnu ikke er afsluttet,
- F. der henviser til, at de finansielle bestemmelser i Lissabontraktaten medfører, at den flerårige finansielle ramme vil være en juridisk bindende retsakt af en varighed på »mindst fem år« i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- G. der henviser til, at bestemmelserne i Lissabontraktaten giver mulighed for en udvidelse af EU's kompetencer, hvis konsekvenser eventuelt vil blive udmøntet i en række nye politikker, som det kan blive nødvendigt at skabe et fyldestgørende retsgrundlag for og finansiering af,
- H. der henviser til, at institutionerne skal sikre, at tidsplanen for den næste finansielle ramme garanterer den demokratiske legitimitet og i videst mulig udstrækning er afpasset længden af Kommissionens og Parlamentets mandater, i betragtning af en mulig forlængelse af den nuværende flerårige finansielle ramme indtil 2015/2016,
- I. der henviser til, at udnævnelsen af en ny Kommission og de høringer, der skal finde sted i denne sammenhæng, bør udnyttes af det nyvalgte parlament til at undersøge og evaluere de nye kommissionsmedlemmer på grundlag af deres respektive politiske prioriteter og de nødvendige budgetter til dette formål,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0093.

Onsdag, den 25. marts 2009

J. der henviser til, at midtvejsevalueringen af de igangværende lovgivningsprogrammer for 2010-2011 skal udgøre et vigtigt grundlag for en fremtidig vurdering af løbende programmer og fremtidige prioriteter og bør tages behørigt i betragtning i forbindelse med en mulig forlængelse og tilpasning af den aktuelle finansielle ramme indtil udgangen af 2015/2016,

1. minder om, at Parlamentet har ydet et væsentligt bidrag til udformningen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 og den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 og samtidig har skabt mulighed for kontinuitet af fællesskabslovgivningen gennem lancering af et stort antal flerårige programmer; mener, at de fleste af henstillingerne i Parlamentets betænkning fortsat er gyldige, eftersom de er baseret på en bottom-up-strategi, der forbinder opgaver og løfter med de nødvendige budgetmidler; mener i den forbindelse, at nogle af de overordnede principper og perspektiver baseret på de hidtidige erfaringer **bør** videregives til det kommende parlament;

En tretrinstitgang

2. bifalder Kommissionens initiativ med at åbne for en bred åben høring med det sigte at befordre nye idéer og tendenser; erindrer imidlertid om, at Parlamentet, inden for de institutionelle beføjelser, som hver institution har, påberåber sig retten til at undersøge andre løsninger og overvejelser på basis af konsultationer og høringer, Parlamentet selv tilrettelægger;

3. mener, at der er sket fremskridt i løbet af de seneste to år efter ikrafttrædelsen af den aktuelle flerårige finansielle ramme (2007-2013) og den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 vedrørende de tre søjler, der er indeholdt i Parlamentets beslutning af 17. maj 2006 om indgåelse af en interinstitutionel aftale⁽¹⁾: afstemning af politiske prioriteter og finansielle behov, modernisering af budgetstrukturen og forbedring af kvaliteten af EU-budgettets gennemførelse; bemærker imidlertid, at der stadig er plads til forbedring, som f.eks. i forbindelse med revisionserklæringen, forenkling af reglerne og forbedret anvendelse af allerede planlagte, men yderst underudnyttede midler;

4. minder om, at der stadig var underskud på en række områder, som der ikke blev skabt afklaring på i den endelige aftale - såsom indførelsen af regionale og nationale forvaltningserklæring; understreger, at der opstod behov for en yderligere finansiering af EU's politiske prioriteter, især for Galileo, Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi og fødevarerfaciliteten, og at der blev fundet en løsning ved hjælp af de eksisterende instrumenter i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006; bemærker, at Rådet ikke selv har været i stand til at gennemføre Det Europæiske Råds aftale om at anvende 5 000 000 000 EUR af EU's budget til programmet for økonomisk genopretning og støtte af konjunkturerne; mener, at det på grundlag af en tilbundsående og vidtrækkende evaluering vil være nødvendigt med yderligere tilpasninger inden for den nuværende flerårige finansielle ramme og den interinstitutionelle aftale;

5. fremhæver, at der skal skelnes mellem revisionen af visse programmer inden for den nuværende flerårige finansielle ramme, baseret på midtvejsevalueringen af lovgivningen, der skal gennemføres i 2010-2011, de eksisterende udfordringer, der skyldes utilstrækkelig finansiering af budgetpost 4 og 1a og de nye udfordringer, f.eks. i relation til energi, klimaændringer, unionsborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed, bekæmpelse af kriminalitet på tværs af grænser, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og andre politikker forbundet med de nye kompetencer, som er fastsat i Lissabontraktaten og forberedelsen af den kommende flerårige finansielle ramme; understreger, at en forlængelse af den nuværende flerårige finansielle ramme øger nødvendigheden af en ambitiøs midtvejsevaluering;

6. understreger, at det på grund af den nuværende kontekst og den usikkerhed, der er forbundet med Lissabontraktatens ratifikationsproces på den ene side og afslutningen af det nuværende parlaments valgperiode, resultatet af valget til Europa-Parlamentet og indsættelsen af den nye Kommission i den nuværende økonomiske kontekst på den anden side, ikke vil være muligt at foretage en ambitiøs revision i de kommende måneder; understreger dog, at en ambitiøs evaluering bør være første prioritet for det nye parlament og den nye Kommission;

⁽¹⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 182.

Onsdag, den 25. marts 2009

7. mener derfor, at en realistisk midtvejsrevision bør udvikles i tre trin:
- a) i) løsning af problemerne med underskud og uudnyttede bevillinger inden for rammerne af de årlige budgetprocedurer, om muligt gennem mere fleksibilitet og om nødvendigt ved anvendelse af en del af den margin, der er tilbage under loftet over egne indtægter
 - ii) vurdering af midtvejsvurderingen
 - b) i) forberedelse af en mulig tilpasning og forlængelse af den nuværende flerårige finansielle ramme indtil 2015/2016 for at sikre en let overgang til et system med flerårige finansielle rammer over fem år, hvilket giver hvert Parlament og hver Kommission i løbet af deres respektive mandater det politiske ansvar for den flerårige finansielle ramme
 - ii) mulig tilpasning og forlængelse af de nuværende programmer, som fastsat i lovgivningen (2010-2011), i overensstemmelse med den mulige forlængelse af den flerårige finansielle ramme, som Parlamentet allerede har anmodet om gentagne gange
 - c) forberedelse af den næste flerårige finansielle ramme fra 2016/2017; denne fase vil være et ansvarsområde for det parlament, der vælges i 2014;

Generelle principper

8. minder om, at loftet over egne indtægter er 1,31 % af EU's BNI for forpligtelser og 1,24 % af EU's BNI for betalinger; minder endvidere om, at der hvert år er betydelige margener tilbage under det loft, der er fastsat i henhold til den finansielle ramme, især i forbindelse med betalinger (8 300 000 000 EUR i 2007, 13 000 000 000 EUR i 2008, 7 800 000 000 EUR i 2009); minder endvidere om, at der er store margener mellem loftet for den flerårige finansielle ramme og loftet for EU's egne indtægter ⁽¹⁾ (36 600 000 000 EUR i 2010, 44 200 000 000 EUR i 2011, 45 000 000 000 EUR i 2012 og 50 600 000 000 EUR i 2013) ⁽²⁾;

9. bekræfter sin holdning som den kom til udtryk i ovennævnte beslutning af 29. marts 2007, hvori det blev understreget, at den politiske forbindelse mellem reformen af indtægter og en gennemgang af udgifter er uundgåelig og helt rimelig; mener, at de to processer bør løbe parallelt med målsætningen om at samles i en global og integreret reform med henblik på et nyt system for EU-finansiering og -udgifter senest i forbindelse med den flerårige finansielle ramme, der indledes i 2016/2017, som vil kræve, at det forberedende arbejde, herunder ratificeringen, udføres i forvejen; opfordrer til at overveje et system, hvor udbyttet og udgifter medlemsstaterne imellem generelt når et mere passende niveau;

10. mener, at det generelle omfang af EU's indtægter ikke bør påvirkes af den nuværende globale finanskriser, selv om medlemsstaternes BNI ophører med at følge en altid stigende kurve; er derfor overbevist om, at EU's udgifter bør koncentreres om politikker med en tydelig europæisk merværdi i tråd med subsidiaritets-, proportionalitets- og solidaritetsprincippet; erindrer om, at omfanget af en sådan merværdi i krisetider i vid udstrækning beror på det grundlæggende princip om solidaritet mellem de europæiske folk;

11. understreger, at forsvarlig økonomisk forvaltning, forbedret forvaltning fra medlemsstaternes og Kommissionens side og afstemningen mellem de politiske prioriteter og de finansielle behov fortsat bør prioriteres i de kommende år, og at denne målsætning bør forfølges gennem forudgående identifikation af positive og negative prioriteter frem for selvpålagte lofter og mener derfor, at den flerårige finansielle ramme bør have en større grad af fleksibilitet; understreger, at de udfordringer, EU står over for (fødevare-, energi- og finanskriser), sjældent har været så alvorlige i EU's historie; mener, at der for virkelig på fællesskabsplan at imødegå disse udfordringer er behov for internationale lovgivnings- og budgetmæssige foranstaltninger;

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42).

⁽²⁾ Loft på 1,24 % for egne indtægter vs. loftet for den flerårige finansielle ramme baseret på anslået BNI i EU27 i 2009.

Onsdag, den 25. marts 2009

12. mener, at det da EU's politiske prioriteter er i konstant udvikling på grund af globalisering, demografiske ændringer, teknologisk udvikling, behov for at garantere sikre og alsidige energiforsyningskilder samt klimaændringer, er af afgørende betydning, at EU's udgifter revideres og optimeres for at opnå den højest mulige merværdi og de mest effektive foranstaltninger på EU-plan;

13. er overbevist om, at mere fleksibilitet inden for og på tværs af budgetposter er absolut nødvendig for, at EU kan fungere, ikke blot for at løse de nye udfordringer i EU, men også for at lette beslutningsprocessen inden for institutionerne; forventer, at Kommissionen i sine kommende forslag i medfør af erklæring nr. 1 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 tager relevante initiativer i denne sammenhæng;

14. minder om, at punkt 21 i den interinstitutionelle aftale fastsætter at »den finansielle ramme kan revideres... i tilfælde af uforudsete omstændigheder under overholdelse af loftet for egne indtægter«; kritiserer endnu en gang Rådets irrationelle adfærd, da Rådet gentagne gange har været imod at anvende denne revisionsmulighed;

15. gentager sit ønske om at opnå en konkret og hurtig forbedring af medlemsstaternes og Kommissionens gennemførelse af EU-politikker og især af samhørighedspolitikken; forventer, at det fælles tilsagn fra Kommissionen og Rådet på vegne af medlemsstaterne fra november 2008 om at forenkle procedurerne (især for *Management Control Systems (MCS)*) for at fremskynde betalinger får en positiv virkning på de kommende budgetter; er rede til at træffe politiske og administrative foranstaltninger, hvis situationen ikke ændres; foreslår, at en forenkling af procedurerne også bør prioriteres på andre områder, f.eks. forskning og innovation og SMV-politik;

16. mener, at en effektiv forvaltning af EU's udgifter bør have høj prioritet; bemærker endvidere, at det er særlig vigtigt, at fordelingen af midler baseres på et objektive kriterium og en løbende evaluering af resultaterne; mener, at stærke og effektive offentlig-private partnerskaber (OPP) bør fremmes i den henseende;

17. beklager, at arbejdet med reformen af finansieringssystemet i forbindelse med EU's budget skrider så langsomt frem, da behovet herfor er blevet endnu mere påtrængende set i lyset af finanskrisen; beklager navnlig, at man ikke benyttede lejligheden, da udbudsordningen for handel med drivhusgasemissioner blev etableret, og rejste den grundlæggende politiske debat om anvendelsen af nye offentlige midler, som er et resultat af EU's beslutninger; insisterer på, at debatten rejses i forbindelse med midtvejsrevision af den nuværende finansielle ramme;

18. bemærker, at medlemsstaterne i de nationale budgetter har taget hensyn til en betragtelig del af EU's målsætninger; understreger, at de budgetmidler, der således tilvejebringes, bør regnskabsføres og offentliggøres i den enkelte medlemsstat, således at man bedre kan måle den enkelte stats indsats og bedre kan vurdere, hvilke beløb der er behov for i Unionens budget på de områder, hvor medlemsstaternes indsats bør fremmes eller suppleres;

Specifikke bemærkninger

19. er fast besluttet på at opnå tilstrækkelig finansiering af de nye eller supplerende politikker, der kan blive fastlagt i kølvandet på den eventuelle ikrafttræden af Lissabontraktaten (som f.eks. energi- og rumforskningspolitikker, politikker om forskning under budgetpost 1a, retligt samarbejde under budgetpost 3a, ungdom, sport, informations- og kommunikationspolitik, folkesundhed under budgetpost 3b, humanitær bistand samt den fælles udenrigstjeneste under budgetpost 4);

20. minder om, at budgetpost 1a, 3 og 4 allerede er underfinansieret under den nuværende flerårige finansielle ramme; understreger, at supplerende politikker ikke bør ændre balancen mellem hovedkategorierne i den nuværende flerårige finansielle ramme eller fjerne fokus fra de eksisterende prioriteter; understreger endvidere, at der, hvis nogle medlemsstater fortsat insisterer på en »tilgang på 1 %«, ikke vil være nogen budgetmæssig måde at finansiere de nye prioriteter på; hvilket ville være uacceptabelt for Rådet og overhovedet ikke acceptabelt for Parlamentet;

Onsdag, den 25. marts 2009

21. mener, at EU's mulighed for at opfylde sine politiske ambitioner på områder for energiforsynings-sikkerhed og bekæmpelse af klimaændringer bør være en del af den kortsigtede revision, uafhængigt af Lissabontraktatens ikrafttræden; er klar til at undersøge muligheden for at oprette en specifik fond til det pågældende formål; understreger, at dette også bør gives højeste prioritet i den kommende flerårige finansielle ramme, som helst skal ske gennem en global aftale om finansiering af klimaændringspolitikker; overvejer ud fra et langsigtet perspektiv oprettelsen af en ny kategori, som forbinder alle relevante budgetpolitikker i bekæmpelsen af klimaændringer;
22. understreger behovet for politisk sammenhæng i den forbindelse og fremhæver behovet for at gennemføre en vurdering af klimaændringerne i forbindelse med alle større programmer, herunder landbrug, samhørighedsprogrammer, transport- og energinet og udviklingsprogrammer;
23. gentager sin vilje til at indlede forhandlinger med Rådet om Kommissionens forslag om at finansiere energi- og netværksprojekter (bredbånd) inden for rammerne af EU's genopretningsplan;
24. understreger, at den nuværende situation med økonomisk afmatning ikke bør anvendes som påskud for forsinkelse, men derimod bør ses som en mulighed for at øge investeringerne i grønne teknologier;
25. insisterer på at forfølge målsætningen om en stigning af forsknings- og innovationsudgifter til 3 % af EU's BNI inden udgangen af 2010; understreger, at videnskabelig forskning, videnskabelig infrastruktur, teknologisk udvikling og innovation er centrale for Lissabonstrategien og nøgelfaktorer for vækst, jobskabelse, bæredygtig udvikling og EU's konkurrenceevne;
26. understreger, den evne, som uddannelse, kultur- og ungdomsprogrammer har til at bringe Europa tættere på borgerne og fremme kulturel mangfoldighed samt gensidig forståelse ud over den rolle, som uddannelse spiller for opnåelsen af Lissabonmålene og for tilpasningen af færdigheder til de nye udfordringer og muligheder, som opstår på grund af den finansielle og økonomiske krise og klimaændringerne;
27. minder om, at budgetpost 4 »EU som global partner« fortsat er underfinansieret; anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag om: langsigtet finansiering med henblik på at nå 2015-udviklingsmålene, forpligtelser fra internationale aftaler om klimaændringer uafhængig af udviklingsstøtte, forebyggelse af konflikter og fremme af menneskerettigheder og grundlæggende friheder samt en troværdig naboskabs-politik og FUSP/EFFU (som er underlagt passende dechargeprocedurer) for at undgå tilbagevendende og endeløse forhandlinger med Rådet under de årlige budgetprocedurer; understreger, at nye behov bør finansieres med yderligere midler;
28. minder om det tilsagn, som medlemsstaterne afgav i 2005, om at opfylde målsætningen på 0,7 % af EU's BNI til den officielle udviklingsbistand (ODA) inden 2015; mener at støtten fra EU-budgettet kan være et nyttigt incitament for medlemsstaterne til fortsat at opfylde denne målsætning; gentager sin vilje til at integrere Den Europæiske Udviklingsfond i EU's almindelige budget ledsaget af parlamentarisk kontrol i forbindelse med beslutningsprocedurerne;
29. opfordrer det nye parlament, der vælges i 2009, til af hensyn til gennemsigtigheden at indarbejde midler, der på nuværende tidspunkt figurerer uden for budgettet, i det almindelige budget;

*

* *

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag, den 25. marts 2009

Økonomisk partnerskabsaftale EF/Cariforum

P6_TA(2009)0175

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side

(2010/C 117 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter den afslutning, der blev truffet i WTO's almindelige råd 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministerkonference i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers betydning for udviklingen ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter afholdelsen af WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen ⁽⁷⁾, af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. juli 2007 om TRIPS-aftalen og adgang til medicin ⁽⁹⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽¹⁰⁾ og dets holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om en ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. september 2002 til Kommissionen om dets henstillinger vedrørende forhandling af økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-regionerne og -staterne ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2009 om ØPA'ernes indvirkning på udviklingen ⁽¹³⁾,
- der henviser til den økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side,
- der henviser til fælleserklæringen om undertegnelsen af ØPA'en,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj 2008,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

⁽¹²⁾ EUT C 273 E af 14.11.2003, s. 305.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0051.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
 - der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig aftalens artikel XXIV,
 - der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
 - der henviser til ministererklæringen fra det sjette møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 18. december 2005 i Hongkong,
 - der henviser til rapporten og henstillingerne fra taskeforcen for handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's almindelige råd den 10. oktober 2006,
 - der henviser til de Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til Gleneagles-kommunikéet, der blev vedtaget af G8 den 8. juli 2005,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's hidtidige handelsforbindelser med AVS-landene, som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis, ikke længere stemte overens med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler fra 1. januar 2008,
- B. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling i AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom i AVS-landene,
- C. der henviser til, at ØPA'erne bør anvendes til at opbygge langsigtede forbindelser, hvor handlen støtter udviklingen,
- D. der henviser til, at den aktuelle finansielle og økonomiske krise betyder, at handelspolitikken bliver vigtigere end nogensinde for udviklingslandene,
- E. der henviser til, at de nationale og regionale konsekvenser af aftalens forpligtelser kan være meget komplekse og omfattende,
- F. der henviser til, at ØPA'en uomtvisteligt vil forme omfanget og indholdet af fremtidige aftaler mellem Cariforum og andre handelspartnere og regionens holdning i forhandlingerne,
- G. der henviser til, at de enkelte Cariforumlande har en særskilt tidsplan for liberalisering med en gradvis tiltagende overlappning, så der til sidst er en fælles regional tidsplan; der henviser til, at Caricom stiler mod at etablere et fælles marked senest i 2015,
- H. der henviser til, at den absolutte virkning af ØPA'ens handelsregler kan være langt større end fjernelsen af told,
- I. der henviser til, at bedre handelsregler skal ledsages af øget støtte til handelsrelateret bistand,

Onsdag, den 25. marts 2009

- J. der henviser til, at EU-strategien »Aid for Trade« har til formål at støtte udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af nye handelsmuligheder,
- K. der henviser til, at det i ØPA'ens artikel 139, stk. 2, sidste punktum, hedder, at intet i aftalen må fortolkes således, at det begrænser parternes og de undertegnende Cariforumlandes mulighed for at fremme adgangen til lægemidler,
- L. der henviser til, at ØPA'en indeholder en erklæring om udviklingssamarbejde, men ingen juridisk bindende finansieringsforpligtelser,
1. understreger, at ØPA'er ikke kan anses for tilfredsstillende, hvis de ikke bidrager til at nå følgende mål: at give AVS-landene støtte til at opnå bæredygtig udvikling, fremme deres integrering i verdenshandelen, styrke regionaliseringsprocessen, øge handelen mellem EU og AVS-landene og fremme den økonomiske diversificering i disse lande;
 2. minder om, at ØPA'en skal støtte Cariforumlandenes udviklingsmål, politikker og prioriteter – ikke kun i struktur og indhold, men også i måden, de gennemføres på;
 3. påpeger, at ØPA'en skal bidrage til opfyldelsen af MDG-målene;
 4. opfordrer Kommissionen til at præcisere sin holdning til det erklærede EU-mål om at bekæmpe eksisterende skattely; minder i denne henseende om, at otte ud af de fjorten undertegnende Cariforumlande står opført som skattely hos OECD, og at Cariforum-ØPA'en danner grundlag for den aktuelle liberalisering af kapitalbevægelser for alle indbyggere (artikel 122), liberalisering af kapitalbevægelser for investorer (artikel 123), og næsten ubegrænset grænseoverskridende aktivitet for finansielle ydelser, herunder forvaltning af betroede midler og »over-the-counter«-handel med derivater (artikel 103, B-6);
 5. understreger, at hovedformålet med EF/Cariforum ØPA'en er gennem udviklingsmål, nedbringelse af fattigdom og respekt for grundlæggende menneskerettigheder at medvirke til opfyldelsen af MDG-målene;
 6. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at genoptage forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen (DDA) og sikre, at handelsliberaliseringsordningerne fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
 7. er overbevist om, at omfattende ØPA'er bør supplere en aftale om DDA og ikke være et alternativ for AVS-landene;
 8. understreger betydningen af intraregional handel og behovet for øgede regionale handelsforbindelser for at sikre bæredygtig vækst i regionen; understreger vigtigheden af samarbejde og overensstemmelse mellem forskellige regionale enheder;
 9. er bekymret over, at der til trods for Kommissionens ØPA-forhandlingsmandat, der blev godkendt af Rådet den 17. juni 2002, hvori det præciseredes, at der under forhandlingerne ville blive taget hensyn til de særlige interesser hos regionerne i Fællesskabets yderste periferi, og at der i den forbindelse i ØPA'er kunne indføres specifikke foranstaltninger for varer fra disse regioner med henblik på deres integration på kort sigt i den interregionale handel i overensstemmelse med WTO's bestemmelser, ikke er blevet taget tilstrækkeligt hensyn til interesserne hos regionerne i den yderste periferi med hensyn til de mange aspekter, som de regionale råd havde fremsendt til Kommissionen, og at integrationen på kort sigt af regionerne i den yderste periferi i den interregionale handel således er blevet tilsidesat;
 10. opfordrer til en yderligere nedsættelse af tariffen mellem udviklingslandene og regionale grupper, som i dag udgør 15 til 25 % af handelsværdien, med henblik på yderligere at fremme syd-syd-handelen, økonomisk vækst og regional integration;

Onsdag, den 25. marts 2009

11. minder om, at et ægte regionalt marked udgør et vigtigt grundlag for en vellykket gennemførelse af ØPA'en, og at regional integration og samarbejde er afgørende for den sociale og økonomiske udvikling i Cariforumlandene;
12. understreger, at man ved gennemførelsen af aftalen skal tage behørigt hensyn til integrationsprocesserne i Cariforum, herunder målene og målsætningerne for det indre marked og økonomien i Caricom (CSME) som skitseret i den reviderede Chaguarama-traktat;
13. anerkender, at de Cariforumlande, der er medlemmer af Caricom, har påtaget sig forpligtelser på områder, der endnu ikke er afklaret under CSME eller gennemført fuldt ud, herunder finansielle tjenesteydelser, andre tjenesteydelser, investering, konkurrence, offentlige indkøb, e-handel, intellektuel ejendomsret, varernes fri bevægelighed og miljø; opfordrer til, at der ved gennemførelsen af disse bestemmelser tages behørig højde for CSME på disse områder, jf. artikel 4, stk. 3, i EF/Cariforum ØPA'en;
14. opfordrer indtrængende de relevante lande til at give tydelige og gennemsigtige oplysninger om den økonomiske og politiske situation og udvikling i disse lande med henblik på at forbedre samarbejdet med Fællesskabet;
15. opfordrer Kommissionen til at gøre rede for den aktuelle fordeling af midler i hele AVS-regionen stammende fra de prioriterede udgifter, der er afsat i det forhøjede budget for »Aid for Trade«;
16. insisterer på, at bistand i overensstemmelse med principperne i Pariserklæringen om bistandseffektivitet bl.a. skal være efterspørgselsstyret, og opfordrer derfor AVS-landene til at fremlægge, hvilke yderligere ØPA-relaterede midler der er behov for, særligt med hensyn til rammebestemmelser, beskyttelsesforanstaltninger, handelsfremme, støtte til at overholde internationale sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige standarder og standarder for intellektuel ejendom og sammensætningen af ØPA-overvågningsmekanismen;
17. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR (2 000 000 000) årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at Cariforumlandene modtager en passende og rimelig andel;
18. opfordrer Kommissionen til at gøre rede for fordelingen af midler i regionen; opfordrer EU-medlemsstaterne til at redegøre for supplerende finansiering efter budgetforpligtelserne for 2008-2013;
19. opfordrer til en tidlig fastsættelse og fordeling af Aid for Trade-midlerne; fremhæver, at Kommissionen og EU's medlemsstater bør garantere, at disse midler er yderligere ressourcer og ikke blot EUF-bevillinger med et andet navn, at de er i overensstemmelse med Cariforums prioriteter, og at udbetalingen heraf i videst mulig udstrækning vil foregå gennem Regionaludviklingsfonden, og at det vil ske rettidigt, forudsigeligt og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af de nationale og regionale strategiske udviklingsplaner; anbefaler, at Kommissionen og Cariforumlandene udnytter disse midler effektivt til at kompensere for mistede toldindtægter og tage hensyn til behovet for bedre konkurrenceevne og for udvikling;
20. opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvilke supplerende midler der findes ud over finansieringen af den 10. Europæiske Udviklingsfond; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle bestemmelser vedrørende udviklingssamarbejde, herunder finansieringen af disse, tages i brug hurtigt, hensigtsmæssigt og effektivt;
21. bemærker, at indtægtstab som følge af handelsliberalisering er fremskyndet for så vidt angår Bahamas, Antigua og Barbados; anerkender, at en betydelig del af EU's eksport til andre Cariforumlande enten allerede er fritaget for handelsbarrierer, eller at hovedparten af liberaliseringen vil foregå inden for de første 10-15 år i tidsplanen for gennemførelsen;
22. betoner, at om nødvendigt skal den toldfri og kvotefri adgang (DFQF-initiativet) ledsages af gennemgribende ændringer af oprindelsesbestemmelserne med henblik på at sikre en betydelig forøgelse af eksporten af varer; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens nylige erklæringer om, at oprindelsesbestemmelserne kan opgraderes, jf. artikel 10, i overensstemmelse med kumuleringsprincippet;

Onsdag, den 25. marts 2009

23. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge beretning til Parlamentet om omfanget af patentansøgninger og -tvister i henhold til patentsamarbejdsstraktaten; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge beretning om gennemførelsen af aftalens teknologioverførselsforpligtelser; opfordrer Kommissionen til ikke at forsøge at gennemføre harmoniserede standarder til et højere niveau for intellektuelle ejendomsrettigheder, ud over hvad der er hensigtsmæssigt i forhold til udviklingsniveauet i Cariforumlandene; understreger betydningen af at bistå Cariforumlandene med at føre tilsyn med konkurrenceforvridende adfærd inden for den farmaceutiske sektor;
24. opfordrer indtrængende forhandlerne af enhver fuld ØPA til fuldt at tage højde for en gennemsigtig forvaltning af naturressourcerne og til at angive den bedste praksis, således at AVS-landene kan udnytte sådanne ressourcer bedst muligt;
25. opfordrer Kommissionen til at sikre, at bestemmelserne vedrørende håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ikke anvendes til at hindre legitim konkurrence fra leverandører af generiske lægemidler og/eller til at hindre statslige indkøbsorganer i at købe generiske lægemidler;
26. respekterer behovet for et kapitel om handelsbeskyttelse med bilaterale beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer begge parter til at undgå unødigt brug af disse beskyttelsesforanstaltninger;
27. anerkender indføjelser af et udviklingssamarbejdskapitel i den omfattende ØPA, der dækker samarbejde om handel med varer, konkurrenceevne på udbudssiden, forbedring af erhvervsinfrastrukturen, handel med tjenesteydelser, handelsrelaterede spørgsmål, institutionel kapacitetsopbygning og finanspolitiske tilpasninger; opfordrer begge parter til at overholde deres aftalte forpligtelse til først at afslutte forhandlingerne om konkurrence og offentlige indkøb, når der er opbygget hensigtsmæssig kapacitet;
28. understreger, at der i ØPA'en bør tages højde for begge parter små og mellemstore virksomheders særlige interesser;
29. opfordrer til, at EU anvender princippet om mestbegunstigelsesbehandling blandt alle subregionale grupper af AVS-lande;
30. anerkender Cariforums og andre subregionale gruppers selektive anvendelse af klausulen om mestbegunstigelsesbehandling over for EU;
31. mener, at egnede ØPA-udviklingsindikatorer under hensyntagen til de bestemmelser om særlig og differentieret behandling, der er indeholdt i ØPA'ens artikel 5, og med henblik på at nå målet om mindskelse af fattigdom, bør være knyttet til tre centrale mål: at fremme Cariforumlandenes opfyldelse af deres ØPA-forpligtelser eller berettigede landene til at blive fritaget herfor, overvåge indvirkningen af en ØPA-gennemførelse på den bæredygtige udvikling og fattigdomsbekæmpelsen, og overvåge gennemførelsen af Fællesskabets forpligtelser, herunder især udbetaling og faktisk levering af den lovede finansielle og tekniske bistand;
32. fremhæver behovet for at anvende udviklingsindikatorer til måling af de forventede økonomiske og sociale resultater (f.eks. mindskelse af fattigdommen, forbedring af levestandarden og liberalisering af økonomien) inden for rammerne af gennemførelsen af ØPA'en;
33. bemærker den store kløft mellem niveauet for offentlige udgifter til landbrugssubsidier samt finansiel og teknisk støtte;
34. bemærker, at dette er en ulempe for landmænd i AVS-landene, idet deres konkurrenceevne nedsættes både nationalt og internationalt, da deres produkter sammenlignes med subsidierede produkter fra EU og USA er dyrere i faste priser;
35. støtter derfor de aftalte toldpositionsundtagelser med fokus på landbrugsvarer og nogle forarbejdede landbrugsvarer, under forudsætning af, at de hovedsagelig er baseret på behovet for at beskytte nye industrier eller følsomme produkter i disse lande;

Onsdag, den 25. marts 2009

36. opfordrer til hensigtsmæssige og gennemsigtige overvågningsmekanismer - med en klar rolle og indflydelse - for at følge konsekvenserne af ØPA'er med øget AVS-ejerskab og bredere høring af interessenter;
37. anmoder Kommissionen om at støtte indførelsen af en uafhængig tilsynsordning inden for Cariforumlandene, der skal tildeles de nødvendige ressourcer til at kunne foretage den nødvendige analyse med henblik på at fastslå, i hvilken udstrækning målene for ØPA'en nås;
38. mener, at det er vigtigt, at gennemførelsen af ØPA'erne også omfatter indførelse af en hensigtsmæssig tilsynsordning, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg, inddragelse af medlemmerne af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget og sikring af en hensigtsmæssig balance mellem bevarelsen af den førende rolle, som Udvalget om International Handel har, og en generel overensstemmelse mellem henholdsvis handels- og udviklingspolitikken; mener, at dette parlamentariske udvalg skal fungere fleksibelt og aktivt koordinere sit arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;
39. understreger Cariforumlandenes parlamenters og ikke-statslige aktørers afgørende rolle i forbindelse med overvågningen og forvaltningen af ØPA'en; bemærker, at deres effektive inddragelse forudsætter en klar og omfattende dagsorden mellem EU og Cariforumlandene;
40. anmoder Det Europæiske Råd om at konsultere de regionale råd i regionerne i EU's yderste periferi i Vestindien (Martinique, Guadeloupe og Fransk Guyana), inden ØPA'en mellem Cariforumlandene og EU's medlemsstater ratificeres;
41. glæder sig over ovennævnte fælleserklæring og det forhold, at der vil blive foretaget en obligatorisk, gennemgribende revision af aftalen senest fem år efter underskrivelsesdatoen, og herefter med fem års mellemrum, for at fastslå aftalens virkninger, herunder omkostningerne ved og følgerne af gennemførelsen; påpeger, at parterne har forpligtet sig til at ændre aftalens bestemmelser og tilpasse anvendelsen af disse efter behov; anmoder om, at Parlamentet og Cariforumlandenes parlamenter inddrages i enhver revision af ØPA'en;
42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Côte d'Ivoire

P6_TA(2009)0176

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side

(2010/C 117 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
- der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i Verdenshandelsorganisationens (WTO) ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
- der henviser til sin beslutning af 25. september 2003 om den femte WTO ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2005 om evalueringen af Doha-runden efter WTO's almindelige råds afgørelse af 1. august 2004 ⁽²⁾,
- der henviser til Gleneagles-kommunikéet, der blev vedtaget af G8 den 8. juli 2005,
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministerkonference i Hongkong ⁽³⁾,
- der henviser til ministererklæringen fra det sjette møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 18. december 2005 i Hongkong,
- der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers (ØPA'ers) betydning for udviklingen ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen (DDA) ⁽⁷⁾,
- der henviser til rapporten og henstillingerne fra taskforcen til handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's almindelige råd den 10. oktober 2006,
- der henviser til sine beslutninger af 23. maj 2007 ⁽⁸⁾ og af 12. december 2007 ⁽⁹⁾ om økonomiske partnerskabsaftaler,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj og juni 2008,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til sin holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁾,
 - der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's hidtidige handelsforbindelser med AVS-landene, som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis, indtil 31. december 2007 var omfattet af en undtagelse fra WTO's regler,
- B. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling i AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom og skabe velstand i AVS-landene,
- C. der henviser til, at »foreløbige« ØPA'er i sagens natur er WTO-forenelige aftaler med omfattende forpligtelser vedrørende handel med varer, som har til formål at forhindre en afbrydelse af AVS-handel med Den Europæiske Union, og at de bør betragtes som en midlertidig løsning, mens indgåelsen af en omfattende ØPA med hele den vestafrikanske region er under forhandling,
- D. der henviser til, at handelsreglerne i de foreløbige ØPA'er bør ledsages af øget støtte til handelsrelateret bistand, som f.eks. administrativ kapacitetsopbygning og foranstaltninger til fremme af god regeringsførelse,
- E. der henviser til, at Côte d'Ivoire er nummer 151 ud af 163 lande i 2008-indekset for iagttaget korrupsion (IPC-indekset), offentliggjort af »Transparency International«,
- F. der henviser til, at EU-strategien »Aid for Trade« har til formål at støtte udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af nye handelsmuligheder,
- G. der henviser til, at nogle AVS-lande i forbindelse med forhandlingerne om ØPA'er har søgt at inkludere en klausul om mestbegunstigelsesbehandling (MFN), der fastsætter en normal, ikke-diskriminerende sats for import af varer, for at sikre, at alle eksportører behandles på samme måde som den mest begunstigede eksportør,
- H. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og AVS-økonomierne, da størstedelen af EU's eksport hovedsagelig består af varer, som AVS-landene ikke producerer, men som de har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri, der henviser til, at dette ikke er tilfældet, hvad angår handel med landbrugsvarer, hvor EU's eksportsubsidier udgør en alvorlig hindring for AVS-producenter inden for landbrugs-, husdyr- og mejerisektoren, hvilket forstyrrer og ofte ødelægger både lokale og regionale markeder, og at EU derfor hurtigst muligt bør udfase alle former for eksportsubsidier,
- I. der henviser til, at der er forhandlet om nye og mere fleksible oprindelsesbestemmelser mellem Fællesskabet og AVS-landene, som potentielt vil kunne medføre betydelige fordele for AVS-landene, hvis de gennemføres korrekt og under behørig hensyntagen til deres begrænsede kapacitetsniveauer,
1. understreger, at ØPA'er ikke kan anses for tilfredsstillende, hvis de ikke bidrager til at nå følgende tre mål: at tilbyde AVS-landene støtte til at opnå bæredygtig udvikling, at fremme deres integrering i verdenshandelen og at styrke regionaliseringsprocessen;
 2. understreger, at hovedsigtet med denne aftale er gennem handel og udvikling, nedbringelse af fattigdommen og respekt for de grundlæggende menneskerettigheder at medvirke til gennemførelsen af årtusindsviklingsmålene;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

3. minder om, at den foreløbige aftale ganske vist er forenelig med WTO og kan betragtes som et første skridt i processen, men ikke automatisk fører til en »fuldstændig« ØPA;
4. anbefaler en fleksibel og pragmatisk tilgang til de aktuelle forhandlinger om en fuldstændig ØPA; opfordrer Kommissionen til i denne sammenhæng navnlig at tage hensyn til anmodningen fra Côte d'Ivoire om de udviklingsmæssige aspekter af aftalen; glæder sig i den forbindelse over konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra maj 2008;
5. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til anmodninger fra Côte d'Ivoire om at genforhandle enhver bestemmelse vedrørende tvistspørgsmål, som landet måtte ønske at ændre eller trække tilbage;
6. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at overvåge økonomiske udviklingstendenser i forbindelse med aftalen; støtter derfor Kommissionens planer om under forhandlingerne om en fuldstændig ØPA at tage alle aspekter af aftalen op til fornyet overvejelse; understreger, at den fuldstændige ØPA bør omfatte en revisionsklausul og en konsekvensanalyse, som bør gennemføres inden for 3-5 år efter undertegnelsen af aftalen for at fastslå dens socioøkonomiske virkninger, herunder omkostningerne i tilknytning til og konsekvenserne af gennemførelsen; opfordrer til at Parlamentet inddrages i enhver revision af aftalen;
7. henviser til, at de ØPA'erne skal være forenelige med WTO-bestemmelserne, som ikke indeholder krav om eller forbud mod forpligtelser til liberalisering af tjenesteydelser eller de såkaldte Singapore-spørgsmål;
8. kræver, at der under forhandlingerne om overgang fra den foreløbige til den fuldstændige ØPA indføres rammebestemmelser vedrørende tjenesteydelser; kræver, at der tages skridt til, når det er muligt, at sikre, at der findes bestemmelser om forsyningspligtigheder, herunder væsentlige offentlige tjenester; bekræfter i denne forbindelse sine synspunkter i beslutningen af 4. september 2008 om handel med tjenesteydelser⁽¹⁾;
9. mener, at en fuldstændig ØPA bør omfatte et afsnit om politisk dialog og beskyttelse af menneskerettighederne;
10. udtrykker håb om, at der snarest vil komme en ansvarlig og demokratisk valgt regering i Côte d'Ivoire; glæder sig derfor over alle den uafhængige valgkommissions (IEC) forberedelser, men opfordrer indtrængende IEC til at offentliggøre en ny og realistisk tidsplan for valgene snarest muligt; mener, at der ved Parlamentets støtte til en fuldstændig ØPA mellem EU og Côte d'Ivoire skal tages hensyn til, hvorvidt der er afholdt valg, og at landet har en demokratisk valgt regering; anmoder om at blive hørt på et så tidligt tidspunkt som muligt;
11. påskønner, at aftalens parter har bidraget til at fremme toldreformer i Vestafrika, især i betragtning af Côte d'Ivoires rolle i Vestafrika som en af de mest avancerede og fremgangsrige økonomier og som følge deraf førende inden for handel og økonomisk udvikling;
12. glæder sig over udviklingen af en toldunion i Vestafrika-gruppen, især i betragtning af de fordele, en synkronisering af den vestafrikanske region ville give Côte d'Ivoire med et bredere marked, øget handel og større muligheder for stordriftsfordele;
13. gør opmærksom på, at intraregional handel tegner sig for en lille del af Côte d'Ivoires handel, og understreger behovet for øgede regionale handelsforbindelser, så der kan sikres bæredygtig vækst i regionen; opfordrer derfor Kommissionen til omhyggeligt at tage hensyn til den politik, der føres af den gruppe af lande, der er medlemmer af Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS);

(1) Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0407.

Onsdag, den 25. marts 2009

14. understreger, at den eventuelle fremtidige regionale ØPA med Vestafrika under ingen omstændigheder må bringe samhørigheden i fare eller svække disse landes regionale integration;

15. mener, at den fuldstændige ØPA bør fremme eksport af bearbejdede produkter med enklere og forbedrede oprindelsesregler, særlig i nøglesektorer såsom tekstil-, fiskeri- og landbrugssektorerne;

16. opfordrer Den Europæiske Union til at yde større og hensigtsmæssig teknisk og administrativ bistand til Côte d'Ivoire, herunder til den private sektor og det civile samfund, for at lette tilpasningen af landets økonomi efter undertegnelsen af den foreløbige ØPA;

17. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR (2 000 000 000) årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at Côte d'Ivoire modtager en passende og ligelig andel; opfordrer til en tidlig fastsættelse og fordeling af Aid for Trade-midlerne; understreger, at disse midler bør være yderligere ressourcer og ikke blot bevillinger fra den Europæiske Udviklingsfond (EUF) med et andet navn, at de skal være i overensstemmelse med Côte d'Ivoires prioriteter, og at udbetalingen af midlerne skal være rettidig, forudsigelig og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af nationale og regionale strategiske udviklingsplaner; modsætter sig enhver form for betingelser i forbindelse med ratificeringen af denne ØPA ved bevillingen af EU-støtte, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at adgangen til midlerne i den 10. EUF holdes adskilt fra forhandlingsresultaterne og -tempoet;

18. understreger betydningen af en gennemsigtig forvaltning af naturressourcerne, da de er af afgørende betydning for udviklingen, opfordrer forhandlerne til i alle fuldstændige ØPA'er fuldt ud at tage hensyn til en sådan ordening, og at foreslå en bedste praksis, så Côte d'Ivoire kan få maksimalt udbytte af sådanne ressourcer; bekræfter i denne forbindelse synspunkterne i sin beslutning af 13. marts 2007 om virksomhedernes sociale ansvar⁽¹⁾, og anmoder Kommissionen om at sikre, at EU-baserede multinationale virksomheder med produktionsfaciliteter i AVS-lande overholder ILO's grundlæggende standarder, sociale og miljømæssige konventioner og internationale aftaler, så der på globalt plan kan opnås balance mellem den økonomiske vækst og høje sociale og miljømæssige standarder;

19. opfordrer Côte d'Ivoires myndigheder til at støtte og beskytte små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i lyset af undertegnelsen af denne foreløbige ØPA; påskønner, at den foreløbige ØPA giver SMV'er 15 år til at tilpasse sig ændringerne;

20. mener, at udviklingen af regionens menneskelige ressourcer er af afgørende betydning, hvis man vil sikre sig fordelene ved en revideret handelsordening, og støtter udviklingen af incitamenter til at fastholde og skaffe kvalificerede og uddannede arbejdstagere til Côte d'Ivoires arbejdsstyrke;

21. giver udtryk for sin fortsatte støtte til en fuldstændig ØPA mellem Det Europæiske Fællesskab og Côte d'Ivoire; er af den opfattelse, at de vigtigste forhandlingstemaer må være:

- i) strengere regler for beskyttelse af væsentlige nye industrier med henblik på udvikling
- ii) intellektuelle ejendomsrettigheder, som er et nøgleområde, hvor forhandlingerne ikke blot skal dreje sig om vestlige teknologiske produkter, men også om den biologiske mangfoldighed og traditionel viden; desuden må indholdet i forhandlingerne om den intellektuelle ejendomsret ikke være mere vidtgående end WTO-reglerne, ligesom der ikke må stilles krav i medfør af TRIPS+ til de vestafrikanske stater, uanset om de er medlemmer af WTO

iii) en menneskerettighedsklausul

⁽¹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

Onsdag, den 25. marts 2009

- iv) et kapitel om beskyttelse af den biologiske mangfoldighed og af skovområderne i Guineabugten, som dermed vil styrke FLEGT-ordningen
 - v) mulighed for afgifter i udviklingsøjemed, når det er velbegrundet
 - vi) gennemsigtighed i forbindelse med offentlige indkøb med adgang for europæiske kontrahenter i et omfang, der svarer til Côte d'Ivoires behov,
 - vii) arbejdsvisa, som bør stilles til rådighed for Côte d'Ivoires statsborgere i perioder af mindst 24 måneders varighed for at give dem mulighed for at arbejde som »plejere« eller inden for lignende fag;
22. beklager, at mange produkter, herunder cement, benzin og biler, for hvilke billigere import kan være afgørende for lokale entreprenører og nye industrier længere oppe ad værdikæden, er blevet udelukket fra liberalisering;
23. understreger, at enhver fuldstændig ØPA bør omfatte bestemmelser om grundlæggende standarder for god regeringsførelse, gennemsigtighed og respekt for menneskerettighederne;
24. mener, at en fuldstændig ØPA fuldt ud vil være til gavn for borgerne i Côte d'Ivoire, hvis en ansvarlig og demokratisk valgt regering er på plads i landet; udtrykker håb om, at en sådan regering med tiden vil komme på plads i Côte d'Ivoire;
25. mener, at det er vigtigt, at gennemførelsen af ØPA'er indbefatter etableringen af et passende overvågningssystem, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg, og som inddrager medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget for at sikre en passende balance mellem fastholdelse af Udvalget om International Handels ledende rolle og en overordnet sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentariske udvalg bør arbejde på en fleksibel måde og aktivt koordinere sit arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener, at denne overvågning bør begynde efter vedtagelsen af hver enkelt foreløbige ØPA;
26. opfordrer Rådet og Kommissionen til rettidigt at holde Parlamentet orienteret under forhandlingsprocessen;
27. opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe bæredygtige alternativer, som sikrer de lande, der ikke ønsker at forpligte sig til den fuldstændige ØPA, markedsadgang;
28. understreger særlig AVS-parlamenternes og de ikkestatslige aktørers afgørende rolle ved overvågningen og forvaltningen af ØPA'er, og opfordrer Kommissionen til at styrke deres inddragelse i de igangværende forhandlinger; henleder opmærksomheden på, at dette forudsætter en klar dagsorden mellem EU og AVS-landene på grundlag af en partcipatorisk tilgang;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.
-

Onsdag, den 25. marts 2009

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Ghana

P6_TA(2009)0177

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Ghana på den anden side

(2010/C 117 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter den afslutning, der blev truffet i WTO's almindelige råd 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministerkonference i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers betydning for udviklingen ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter afholdelsen af WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af den 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen (DDA) ⁽⁷⁾, af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁹⁾ og dets holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om en ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Ghana på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007, maj 2008 og november 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til ministererklæringen fra det sjette møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 18. december 2005 i Hongkong,
- der henviser til rapporten og henstillingerne fra taskforcen for handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's almindelige råd den 10. oktober 2006,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til Gleneagleskommunikéet, der blev vedtaget af G8 den 8. juli 2005,
 - der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's hidtidige handelsforbindelser med AVS-landene, som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis, indtil 31. december 2007 var omfattet af en undtagelse fra WTO's regler,
- B. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling i AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom i AVS-landene,
- C. der henviser til, at WTO-reglerne ikke kræver, at ØPA-landene indgår liberaliseringsforpligtelser på tjenesteydelsesområder, investeringer, offentlige indkøb, intellektuelle ejendomsrettigheder, konkurrence, handelslettelse, databeskyttelse, kapitalbevægelser eller skatteforvaltning, og der henviser til at forhandlinger herom først bør indledes, når begge parter er villige til det; der henviser til, at de erklærede mål for ØPA'er, som er at styrke udviklingen og mindske fattigdommen, skal nås ved en gradvis, velgennemtænkt handelsliberalisering baseret på referenceværdier for udvikling, som kan spille en rolle i forbindelse med at fremme diversitet på markederne, økonomisk vækst og udvikling,
- D. der henviser til, at det i konklusionerne af 26.-27. maj 2008 fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) blev understreget, at der er behov for en fleksibel tilgang og for samtidig at sikre passende fremskridt, ligesom Kommissionen blev opfordret til at anvende enhver form for WTO-forenelig fleksibilitet og asymmetri for at kunne tage hensyn til de forskellige udviklingsbehov- og niveauer i AVS-landene og -regionerne,
- E. der henviser til, at tidligere præferencesystemer ikke har kunnet bidrage til en afgørende forbedring af den økonomiske situation i disse lande,
- F. der henviser til, at foreløbige ØPA'er er aftaler om handel med varer, som har til formål at forhindre en afbrydelse af AVS-handel med EU, og de bør betragtes som en midlertidig løsning, mens indgåelsen af en omfattende ØPA med den vestafrikanske region er under forhandling,
- G. der henviser til, at den samlede virkning af handelsregler i ØPA'en kan være langt større end fjernelsen af told,
- H. der henviser til, at AVS-landene i henhold til Cotonouaftalens artikel 37, stk. 6, har ret til at undersøge alternative muligheder til ØPA'er,
- I. der henviser til, at fuldstændige ØPA'er er et springbræt til endelige ØPA'er,
- J. der henviser til, at EU tilbyder AVS-lande 100 % told- og kvotefri adgang til EU's markeder med overgangsperioder for ris (2010) og sukker (2015),
- K. der henviser til, at der er store forskelle i kapacitetsniveauerne mellem de forskellige AVS-lande og mellem AVS-landene og EU,

Onsdag, den 25. marts 2009

- L. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og AVS-økonomierne, da størstedelen af EU's eksport hovedsagelig består af varer, som AVS-landene ikke producerer, men har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri,
- M. der henviser til, at den nuværende finansielle og økonomiske krise betyder, at handelspolitik bliver vigtigere end nogensinde for udviklingslandene, så de kan udnytte de internationale handelsmuligheder fuldt ud,
- N. der henviser til, at ØPA'erne omfatter en klausul om mestbegunstigelsesbehandling (MFN), som lægger en normal, ikkediskriminerende afgift på vareimport med det formål at sikre, at alle eksportører behandles på samme måde som eksportører med mestbegunstigelsesstatus,
- O. der henviser til, at der er blevet forhandlet om nye forbedrede oprindelsesbestemmelser mellem Fællesskabet og AVS-landene, og at de kan blive til stor fordel for AVS-landene, hvis de gennemføres hensigtsmæssigt og med behørig hensyntagen til disse landes lavere kapacitetsniveauer,
- P. der henviser til, at EU-strategien »Aid for Trade« har til formål at støtte udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af nye handelsmuligheder,
- Q. der henviser til, at fuldstændige ØPA'er ikke kan undgå at komme til at betinge omfanget og indholdet af fremtidige aftaler mellem AVS-lande og andre handelspartnere og regionens holdning i forhandlingerne,
- R. der henviser til, at der er ligevægt på handelsbalancen mellem EU og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (Ecowas),
- S. der henviser til, at Ghana er medlem af Ecowas, der består af 15 lande; der henviser til, at der i regionen er stor forskel på de enkelte landes størrelse og BNP,
- T. der henviser til, at 12 ud af de 15 lande, der udgør ECOWAS, betragtes som mindst udviklede lande (LDC'er),
- U. der henviser til, at Ghana, Cote d'Ivoire og Nigeria ikke klassificeres som LDC'er; der henviser til, at der kan opstå vanskeligheder som følge af de ulige niveauer, for så vidt angår offentlige ressourcer og kapacitet i Ecowas-gruppen, da størstedelen af denne regionale gruppes medlemmer klassificeres som LDC'er,
1. bekræfter sit synspunkt, nemlig at ØPA'erne, hvis de udformes hensigtsmæssigt, udgør en mulighed for at forny handelsforbindelserne mellem EU og AVS-landene en og fremme den økonomiske diversificering og regionale integration samt mindske fattigdommen i AVS-landene;
 2. er klar over, hvilke fordele indgåelsen af den foreløbige ØPA mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og AVS-landene på den anden side har haft for eksportørerne, idet den har betydet, at man har kunnet udvide eksportmulighederne til EU efter udløbet af Cotonouaftalen den 31. december 2007 og derfor har kunnet bevare og udvide Ghanas muligheder for eksport til EU væsentligt både gennem fuld markedsadgang samt forbedrede oprindelsesregler;
 3. glæder sig over, at Det Europæiske Fællesskab for de fleste produkter tilbyder AVS-landene fuld told- og kvotefri adgang til EU's markeder for således at støtte liberaliseringen af handelen mellem AVS-landene og EU;
 4. understreger, at ØPA'en med Ghana ikke under nogen omstændigheder må bringe samhørigheden i fare eller svække den regionale integration af Ecowas-landene;
 5. minder om, at selv om den foreløbige aftale er i overensstemmelse med WTO og kan betragtes som et første skridt i processen, fører den ikke nødvendigvis til en fuldstændig ØPA;

Onsdag, den 25. marts 2009

6. henviser til, at WTO-bestemmelserne ikke kræver enighed om eller indeholder et forbud mod tjenesteydelser eller de såkaldte Singapore-spørgsmål;
7. anerkender, at der i den foreløbige ØPA er indført overgangsperioder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), så de kan tilpasse sig de forandringer, der følger af aftalen, og opfordrer indtrængende myndighederne i de pågældende lande til fortsat at støtte SMV'ernes interesser i deres forhandlinger om en omfattende ØPA;
8. opfordrer indtrængende AVS-landene til at fremme liberaliseringsprocessen og støtter for at øge liberaliseringen af handel med tjenester, at sådanne reformer udvides, så de rækker ud over handel med varer;
9. opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at lægge pres på Ghana for at få landet til at acceptere forpligtelser til at liberalisere tjenester og de såkaldte Singaporespørgsmål;
10. opfordrer EU til at yde større og hensigtsmæssig bistand både til myndighederne i AVS-landene og til den private sektor med henblik på at lette økonomiernes overgang efter undertegnelsen af den foreløbige ØPA;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at redegøre nærmere for den faktiske fordeling i AVS-regionen af midlerne efter den lovede prioritering af udgifterne inden for det øgede Aid for Trade-budget;
12. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR (2 000 000 000) årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at den vestafrikanske region modtager en passende og rimelige andel;
13. opfordrer til en tidlig fastsættelse og fordeling af midlerne til Aid for Trade; understreger, at disse midler bør være yderligere ressourcer og ikke blot EUF-bevillinger med et andet navn, at de skal være i overensstemmelse med Ghanas prioriteter, og at udbetalingen af midlerne skal være rettidig, forudsigelig og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af nationale og regionale strategiske udviklingsplaner; modsætter sig enhver form for betingelser i forbindelse med ØPA'erne ved bevillingen af EU-støtte, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at adgangen til midlerne i den 10. EUF holdes adskilt fra forhandlingsresultaterne og -tempoet;
14. opfordrer indtrængende de relevante lande til med henblik på at forbedre samarbejdet med EU at give klare og gennemskuelige oplysninger om den økonomiske og politiske situation og udvikling i disse lande;
15. understreger betydningen af en gennemskuelig forvaltning af naturressourcerne, da de er nøglen til udvikling; opfordrer derfor indtrængende forhandlerne i forbindelse med de fuldstændige ØPA'er til at sørge for en sådan mekanisme og angive bedste praksis, således at Ghana kan få maksimal udbytte af disse ressourcer; bekræfter i denne forbindelse sin beslutning af 13. marts 2007 om virksomhedernes sociale ansvar: et nyt partnerskab ⁽¹⁾, og anmoder Kommissionen om at sikre, at EU-baserede multinationale virksomheder med produktionsfaciliteter i AVS-lande overholder Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende standarder, sociale og miljømæssige konventioner og internationale aftaler, så der på globalt plan kan opnås balance mellem den økonomiske vækst og høje sociale og miljømæssige standarder;
16. understreger betydningen af intraregional handel og behovet for øgede regionale handelsforbindelser, så der kan sikres bæredygtig vækst i regionen; understreger betydningen af samarbejde og kongruens mellem forskellige regionale enheder;
17. opfordrer til en yderligere nedsættelse af tariffen mellem udviklingslandene og regionale grupper, som i dag udgør 15 til 25 % af handelsværdien, med henblik på yderligere at fremme syd-syd-handelen, økonomisk vækst og regional integration;

(1) EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

Onsdag, den 25. marts 2009

18. glæder sig over etableringen af en toldunion i Vestafrika-gruppen og bestræbelserne for at skabe en monetær union, især i betragtning af de firmafordele, som en synkronisering af den vestafrikanske region ville give med et bredere marked, øget handel og større muligheder for stordriftsfordele;
19. ønsker, at der etableres hensigtsmæssige og gennemskuelige overvågningsmekanismer – med en klar rolle og indflydelse – for at følge virkningerne af ØPA'er med øget AVS-ejerskab og bredere høring af aktørerne; understreger, at der bør foretages en gennemgribende revision af den foreløbige ØPA senest fem år efter undertegnelsesdatoen vedrørende dens socioøkonomiske virkning, herunder omkostningerne ved og følgerne af gennemførelsen, med mulighed for at ændre forskrifterne i aftalen og tilpasse anvendelsen heraf;
20. fastholder i overensstemmelse med Paris-princippet om bistandseffektivitet, at bistand bl.a. skal være efterspørgselsbaseret, og opfordrer derfor AVS-landene til at specificere, hvortil der er behov for yderligere ØPA-relaterede midler, navnlig med hensyn til lovgivningsrammer, beskyttelsesforanstaltninger, handelslettelser, støtte til opfyldelse af internationale sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige standarder og standarder for intellektuel ejendomsret samt sammensætningen af ØPA-overvågningsmekanismen;
21. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at genstarte forhandlingerne om DDA og sikre, at liberaliseringsaftaler fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
22. er overbevist om, at fuldstændige ØPA'er bør supplere en aftale om DDA og ikke være et alternativ for AVS-landene;
23. anerkender behovet for et kapitel om handelsbeskyttelse med bilaterale beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer begge parter til at undgå unødigt brug af sådanne beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til, inden for rammerne af de fortsatte forhandlinger og med henblik på indgåelsen af en fuldstændig ØPA, at acceptere en revision af de beskyttelsesforanstaltninger, der er indeholdt i den foreløbige ØPA, for at sikre en hensigtsmæssig, åben og hurtig anvendelse, i tilfælde af at kriterierne for deres anvendelse er opfyldt;
24. noterer sig den store forskel mellem offentlige udgifter til landbrugsstøtte, idet EU bruger 55 mia. EUR om året og USA 55 mia. USD om året, mens Ghana siden 1980'erne ikke har givet støtte til sine landmænd/producenter af landbrugsprodukter;
25. mener, at selv om landbrugsprodukter fra Ghana har præferenceadgang til EU-markedet, vil ØPA'en kun kunne sikre en udvikling af landbrugsproduktionen i Ghana, hvis produktionskapaciteten styrkes og moderniseres gennem tekniske og finansielle investeringer;
26. understreger, at dette forfordeler landmændene i AVS-landene, idet det formindsker deres konkurrenceevne både nationalt og i udlandet, da deres produkter i reelle tal er dyrere end subsidierede produkter fra EU og USA;
27. støtter derfor de aftalte toldpositionsundtagelser, der er fokuseret på landbrugsprodukter og en række forarbejdede landbrugsvarer, for så vidt de hovedsagelig er baseret på behovet for at beskytte nyoprettede industrier eller følsomme produkter i disse lande;
28. noterer sig, at Ghana har fået toldpositionsundtagelser for kyllinger og andre former for kød samt for tomater, løg, sukker, tobak og øl;
29. understreger, at den fuldstændige ØPA bør fremme eksport af forarbejdede produkter med enklere og forbedrede oprindelsesregler, navnlig i nøglesektorer såsom landbrug;

Onsdag, den 25. marts 2009

30. anerkender, at den foreløbige ØPA allerede indeholder et udviklingssamarbejdskapitel (afsnit 2), der omfatter udviklingssamarbejde, finanspolitiske justeringer, konkurrenceevne på udbudssiden og forbedring af erhvervsinfrastrukturen, der skal gennemføres fuldt ud; understreger, at det er bydende nødvendigt at indarbejde kapitler om tjenester, investeringer og handelsrelaterede regler inden for rammerne af den fulde regionale aftale, og opfordrer begge parter til at holde deres løfte om først at afslutte forhandlingerne om konkurrence og offentlige indkøb, når der er opbygget den relevante kapacitet;
31. understreger, at enhver fuldstændig ØPA også skal omfatte bestemmelser om god regeringsførelse, gennemskuethed i forbindelse med politiske poster og menneskerettigheder;
32. påpeger, at ØPA'erne skal bidrage til opfyldelsen af MDG-målene;
33. opfordrer forhandlingsparterne til at indføre bindende ordninger for investeringer, konkurrence og offentlige indkøb, hvilket kunne give Ghana et skub fremad som et mål for forretninger og investeringer, og som, da sådanne ordninger vil blive anvendt generelt, vil være til gavn for både forbrugere og lokale offentlige administrationer;
34. noterer sig betydningen af input fra ikke-statslige og andre relevante aktører i Ecowas-regionen og af en analyse af virkningerne af ØPA'er, som vil bidrage til at etablere det ægte partnerskab, der er behov for i forbindelse med overvågninger af ØPA'er;
35. anmoder om en hurtig ratifikationsprocedure med henblik på at gøre fordelene ved den foreløbige ØPA tilgængelige for partnerlandene uden unødige forsinkelser;
36. anbefaler en fleksibel, skræddersyet og pragmatisk tilgang i de nuværende forhandlinger om en fuldstændig ØPA; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at tage særligt hensyn til anmodningen fra Ghana vedrørende aftalens udviklingsaspekter; glæder sig i den forbindelse over konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra maj 2008;
37. opfordrer forhandlingsparterne til som planlagt at afslutte forhandlingerne i 2009; opfordrer parterne til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for som planlagt at kunne afslutte en fuldstændig ØPA mellem AVS-landene og EU inden udgangen af 2009;
38. understreger, at den fuldstændige ØPA bør omfatte en revisionsklausul og en vurdering af den globale virkning, som bør gennemføres 3-5 år efter undertegnelsen af aftalen; anmoder om, at de europæiske parlamenter og Ghanas parlament inddrages i enhver revision af aftalen;
39. understreger særlig AVS-parlamenternes og ikke-statslige aktørers afgørende rolle i forbindelse med overvågningen og forvaltningen af ØPA'er; er af den opfattelse, at dette kræver en klar dagsorden mellem EU og AVS-landene på grundlag af en partcipatorisk tilgang;
40. mener, at det er vigtigt, at gennemførelsen af ØPA'er indbefatter etableringen af et passende overvågningssystem, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg, og som inddrager medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget for at sikre en passende balance mellem fastholdelse af Udvalget om International Handels ledende rolle og en overordnet sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentariske udvalg bør arbejde på en fleksibel måde og aktivt koordinere sit arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener, at denne overvågning bør begynde efter vedtagelsen af hver enkelt foreløbige ØPA;
41. insisterer på, at Parlamentet underrettes og inddrages fuldt ud i forhandlingerne om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale;
42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.
-

Onsdag, den 25. marts 2009

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Stillehavslændene

P6_TA(2009)0178

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Stillehavslændene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab på den anden side

(2010/C 117 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter WTO's afgørelse af 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministermøde i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers virkning på udviklingen ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen ⁽⁷⁾, af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁹⁾ og dets holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om en ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Stillehavslændene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
- der henviser til ministererklæringen fra det sjette møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 18. december 2005 i Hongkong,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til rapporten og anbefalingerne fra taskeforcen for handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's almindelige råd den 10. oktober 2006,
 - der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til Gleneagleskommunikéet, der blev vedtaget af G8 den 8. juli 2005,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's hidtidige handelsforbindelser med AVS-landene, som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis, fra den 1. januar 2008 ikke længere er forenelige med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler,
- B. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling i AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom i AVS-landene,
- C. der henviser til, at ØPA'er bør anvendes til at opbygge en langsigtet relation, hvor handel støtter udvikling,
- D. der henviser til, at foreløbige ØPA'er er aftaler om varehandel, som har til formål at forhindre en afbrydelse af AVS-handel med EU,
- E. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise betyder, at handelspolitik bliver vigtigere end nogensinde før for udviklingslandene,
- F. der henviser til, at den foreløbige ØPA har fokus på handel med varer og overensstemmelse med WTO,
- G. der henviser til, at WTO-reglerne hverken kræver eller forbyder ØPA-landene at forpligte sig til liberalisering på området for tjenesteydelser,
- H. der henviser til, at konsekvenserne af aftalens forpligtelser for landet og regionen kan være meget omfattende,
- I. der henviser til, at det af de 14+1 (Østtimor) AVS-lande i Stillehavet hidtil kun er Papua Ny Guinea og Republikken Fiji, der har godkendt den foreløbige ØPA,
- J. der henviser til, at den foreløbige ØPA formentlig vil forme omfanget og indholdet af fremtidige aftaler mellem Papua Ny Guinea og Republikken Fiji og andre handelspartnere og regionens position i forhandlingerne,
- K. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og Stillehavslændene, da størstedelen af EU's eksport hovedsageligt består af varer, som Stillehavslændene ikke producerer, men som de ofte har brug for enten til direkte forbrug eller som råvarer til den indenlandske industri,
- L. der henviser til den nuværende politiske situation i Fiji, der er underlagt et militærstyre, og at enhver fuldstændig økonomisk partnerskabsaftale afhænger af, at der aftales en køreplan for demokratiske valg, som alle relevante politiske grupper på Fiji kan godkende,
- M. der henviser til, at Rådet opfordrede til en hurtig og fuldstændig tilbagevenden til demokratiske tilstande og genindførelse af civilt styre så hurtigt som muligt,

Onsdag, den 25. marts 2009

- N. der henviser til, at den regionale gruppe af AVS-lande i Stillehavet består af 14 meget spredte østater plus Østtimor med en samlet befolkning på under 8 mio. mennesker; der henviser til, at Stillehavslandene er mere forskellige med hensyn til størrelse og karakteristika end landene i nogen anden region, og at det største, Papua Ny Guinea, er tre tusind gange større end det mindste, Niue,
- O. der henviser til, at fiskeri og fiskerirelaterede aktiviteter og industrier udviser det største potentiale for fremtidig eksportvækst,
- P. der henviser til, at nye handelsregler skal ledsages af øget støtte til handelsrelateret bistand,
- Q. der henviser til, at EU-strategien »Aid for Trade« har til formål at støtte udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af nye handelsmuligheder,
- R. der henviser til, at der er blevet forhandlet nye, forbedrede og mere fleksible oprindelsesbestemmelser mellem EU og AVS-landene, som vil medføre betydelige fordele for AVS-landene, hvis de gennemføres korrekt og med behørig hensyntagen til deres begrænsede kapacitetsniveauer,
- S. der henviser til, at tidsplanen for de nuværende forhandlinger fra en foreløbig til en endelig ØPA mellem EU og Stillehavslandene udformes på den forudsætning, at aftalen bliver indgået inden udgangen af 2009,
1. understreger, at ØPA'er ikke kan anses for tilfredsstillende, hvis de ikke bidrager til at nå følgende tre mål: at tilbyde AVS-landene støtte til at opnå bæredygtig udvikling, at fremme deres integrering i verdenshandelen og at styrke regionaliseringsprocessen;
 2. understreger, at hovedformålet med denne aftale er gennem udviklingsmål, fattigdomsbekæmpelse og overholdelse af grundlæggende menneskerettigheder at bidrage til opfyldelsen af MDG-målene; og at nå følgende mål: at tilbyde AVS-landene støtte til holdbar udvikling, fremme deres position i verdenshandelen, styrke regionaliseringsprocessen, give fornyet impuls til handelen mellem EU og AVS-landene og fremme alsidigheden i AVS-landenes økonomier;
 3. understreger, at for at opnå beskyttelse mod mulige negative konsekvenser af åbningen af Stillehavslandenes økonomier må EU yde støtte med henblik på at tilvejebringe egentlige fordele gennem handelspræferencer og opbygning af den økonomiske og sociale udvikling;
 4. mener, at formålet med en økonomisk partnerskabsaftale er at bidrage til øget økonomisk vækst, regional integration, økonomisk differentiering og nedbringelse af fattigdom;
 5. opfordrer forhandlingspartnerne til at afslutte forhandlingerne i løbet af 2009 som planlagt; opfordrer parterne til at tage ethvert skridt, der er nødvendigt for at kunne færdiggøre en omfattende økonomisk partnerskabsaftale mellem AVS-landene og EU inden udgangen af 2009 som planlagt;
 6. anerkender betydningen af og fordelene ved, at der indgås aftaler mellem EU og dens AVS-partnere, som er forenelige med WTO's regler, idet manglen på sådanne aftaler vil være ensbetydende med en massiv afbrydelse af Unionens handelsforbindelser og af AVS-landenes udvikling, hvilket fremgår af de fordele, som blev eksportører til del i forbindelse med væksten i handlen med EU efter at Cotonouaftalens toldpræferencehandling udløb den 31. december 2007;
 7. glæder sig over, at EU tilbyder AVS-landene fuldstændig told- og kontingentfri markedsadgang til EU for størstedelen af varerne for at støtte liberaliseringen af handelen mellem AVS-landene og EU;

Onsdag, den 25. marts 2009

8. fremhæver, at undertegnelsen af den foreløbige ØPA er et nødvendigt skridt i retning af bæredygtig udvikling i denne region som helhed, og understreger betydningen af de videre forhandlinger om en omfattende aftale, der tilskynder til øget handel, øgede investeringer og øget regional integration;
9. anerkender, at der etableres overgangsperioder inden for rammerne af den foreløbige ØPA for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), for at de kan tilpasse sig de ændringer, som aftalen har medført, og opfordrer indtrængende Stillehavslandenenes myndigheder til fortsat at støtte SMV'ers interesser i forhandlingerne for at nå frem til en omfattende ØPA;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at lægge pres på Stillehavslandene for at få dem til at acceptere forpligtelser til liberalisering af tjenesteydelser og af de såkaldte Singapore-spørgsmål;
11. opfordrer indtrængende AVS-landene til at fremskynde liberaliseringsprocessen og tilskynder til, at disse reformer udvides til at omfatte mere end handel og varer, og til at øge liberaliseringen af handel og tjenesteydelser;
12. opfordrer til, at der indføres en stærk lovgivningsramme i forbindelse med forhandlinger om tjenester med henblik på at sikre almen forsyningspligt, og at væsentlige offentlige tjenester holdes uden for forhandlingsrammen;
13. opfordrer EU til at yde øget og passende bistand til myndighederne i AVS-landene og til den private sektor for at fremme omstillingen af økonomierne efter indgåelsen af den foreløbige ØPA;
14. opfordrer de relevante lande til at give tydelige og gennemskuelige oplysninger om den økonomiske og politiske situation og udvikling i disse lande med henblik på at forbedre samarbejdet med Kommissionen;
15. opfordrer forhandlerne af enhver omfattende økonomisk partnerskabsaftale til nøje at begrunde den gennemsigtige forvaltning af naturressourcerne og til at angive den bedste praksis, således at de pågældende lande kan udnytte sådanne ressourcer bedst muligt;
16. understreger betydningen af handel inden for regionen og behovet for øgede regionale handelsforbindelser for at sikre bæredygtig vækst i regionen; understreger vigtigheden af samarbejde og overensstemmelse mellem forskellige regionale enheder;
17. opfordrer til en yderligere nedsættelse af tariffen mellem udviklingslandene og regionale grupper, som i dag udgør 15 til 25 % af handelsværdien, med henblik på yderligere at fremme syd-syd-handelen, økonomisk vækst og regional integration;
18. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at genoptage forhandlingerne om DDA og sikre, at handelsliberaliseringsaftalerne fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
19. er overbevist om, at omfattende ØPA'er bør supplere en aftale om DDA og ikke være et alternativ for AVS-landene;
20. erkender behovet for et kapitel om handelsbeskyttelse med bilaterale beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer begge parter til at undgå unødigt brug af disse beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til, inden for rammerne af de fortsatte forhandlinger om en fuldstændig ØPA, at godkende en revision af de sikkerhedsforanstaltninger, som er opstillet i den foreløbige ØPA, og som har til formål at sikre en hensigtsmæssig, gennemskuelig og hurtig anvendelse, når kriterierne herfor er opfyldt;
21. støtter de aftalte toldpositionsundtagelser med fokus på landbrugsvarer og nogle forarbejdede landbrugsvarer, under forudsætning af at de hovedsageligt er baseret på behovet for at beskytte nye industrier eller følsomme produkter i disse lande;

Onsdag, den 25. marts 2009

22. anmoder om en hurtig ratifikationsprocedure for at gøre fordelene ved den foreløbige ØPA tilgængelige for partnerlandene uden unødige forsinkelser;
23. minder om, at den foreløbige aftale ganske vist kan anses for at være det første skridt i processen, men at den i juridisk henseende er en helt uafhængig international aftale, som ikke automatisk fører til en fuldstændig økonomisk partnerskabsaftale eller til, at alle de lande, der oprindeligt undertegnede den foreløbige ØPA, også undertegner den fuldstændige aftale;
24. opfordrer Kommissionen til at udvise maksimal fleksibilitet i de fortsatte forhandlinger, som der henvises til i Rådets (almindelige anliggender) konklusioner herom fra maj og november 2008;
25. opfordrer Kommissionen til at overveje Stillehavslanternes anmodning om i forbindelse med den fuldstændige ØPA at genforhandle visse tvistsspørgsmål, der består i interimaftalen, og som den ønsker at ændre eller trække tilbage;
26. påpeger, at Papua Ny Guinea og Republikken Fiji er de eneste AVS-lande i Stillehavsområdet, som på nuværende tidspunkt har indgået aftalen, da de andre medlemmer af den regionale gruppe i Stillehavet har valgt ikke at undertegne aftalen, fordi de har mindre varehandel med EU;
27. minder om, at et ægte regionalt marked udgør et vigtigt grundlag for en vellykket gennemførelse af den ØPA, og at regional integration og regionalt samarbejde er afgørende for den sociale og økonomiske udvikling i Stillehavslanternes;
28. understreger, at det er nødvendigt at sikre, at den foreløbige ØPA ikke svækker både de politiske interesser i og det offentlige ønske om økonomisk integration i Stillehavsområdet;
29. understreger derfor, at der ved gennemførelsen af den foreløbige ØPA og forhandlingerne om en fuldstændig økonomisk partnerskabsaftale skal tages hensyn til integrationsprocesserne i Stillehavsområdet;
30. anbefaler en fleksibel, asymmetrisk og pragmatisk tilgang til de igangværende forhandlinger om en fuldstændig økonomisk partnerskabsaftale; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at tage særligt hensyn til anmodningen fra Stillehavslande, der er bekymrede over aftalens udviklingsaspekter; glæder sig i den forbindelse over konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra maj 2008;
31. påpeger, at aftalen også kan få konsekvenser for relationerne mellem Stillehavsområdet og dets nærmeste og største handelspartnere, Australien og New Zealand, og at det skal sikres, at den nuværende aftales bestemmelser ikke kommer til at fungere som en hindring for fremtidige handelsaftaler med disse lande;
32. anerkender at et kapitel om udviklingssamarbejde er blevet indføjet i den omfattende ØPA, der omfatter samarbejde om handel med varer, konkurrenceevne på udbudssiden, forbedring af erhvervsinfrastrukturen, handel med tjenesteydelser, handelsrelaterede spørgsmål, institutionel kapacitetsopbygning og finanspolitiske tilpasninger; opfordrer begge parter til at overholde deres aftalte forpligtelse om først at afslutte forhandlingerne om konkurrence og offentlige indkøb, når der er opbygget hensigtsmæssig kapacitet;
33. minder om, at ØPA'en skal støtte Stillehavslanternes udviklingsmål, politikker og prioriteter – ikke kun i struktur og indhold, men også i måden, den gennemføres på;
34. påpeger, at ØPA'en bør bidrage til opfyldelse af MDG-målene;
35. anerkender EU's anvendelse af princippet om mestbegunstigelsesbehandling på alle grupper af Stillehavslande under regionsniveau;

Onsdag, den 25. marts 2009

36. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR (2 000 000 000) årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at Stillehavsområdet modtager en passende og rimelige andel;
37. opfordrer til, at det tidligt afgøres, hvem der skal have en andel af ressourcerne til handelsstøtte, og at disse midler uddeles hurtigt; minder om, at ØPA'en skal støtte AVS-landenes udviklingsmål, politikker og prioriteter, i struktur og indhold såvel som i måden og ånden, den gennemføres på;
38. opfordrer Kommissionen til i betragtning af de forpligtelser, Rådet indgik i september 2007 i forbindelse med aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og adgangen til medicin, ikke at forhandle om TRIPS-plus-bestemmelser vedrørende farmaceutiske produkter, der har betydning for folkesundheden og adgangen til medicin, i forbindelse med den fuldstændige ØPA, at undlade at kræve overholdelse af eller godkendelse af forpligtelserne i patentsamarbejdsstraktaten (PCT) og patentlovstraktaten (PLT) og afholde sig fra at medtage betingelserne i direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾ samt ikke at indføre emner som f.eks. beskyttelse af ikke-originale databaser i den fuldstændige ØPA;
39. giver udtryk for sin fortsatte støtte til en omfattende ØPA mellem Det Europæiske Fællesskab og Stillehavsområdet, herunder vedrørende de centrale forhandlinger om intellektuelle ejendomsrettigheder, der ikke kun gælder vestlige teknologiske frembringelser, men også biodiversitet og traditionel viden;
40. opfordrer til, at der anvendes hensigtsmæssige og gennemsigtige overvågningsmekanismer – med en klar rolle og indflydelse – for at følge virkningerne af ØPA'er med øget AVS-ejerskab og bredere høring af interessehavere;
41. finder det vigtigt, at der i forbindelse med gennemførelsen af ØPA'er etableres et hensigtsmæssigt overvågningssystem, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg bestående af medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget til sikring af en passende balance mellem fastholdelse af Udvalget om International Handels ledende rolle og en overordnet sammenhæng i handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentariske udvalg skal fungere fleksibelt og aktivt koordinere sit arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener, at overvågningen bør påbegyndes efter vedtagelsen af hver foreløbig ØPA;
42. fremhæver særlig AVS-parlamenternes vigtige rolle og de ikke-statslige aktørers deltagelse i overvågningen og forvaltningen af ØPA'erne og anmoder Kommissionen om at sikre deres deltagelse i de igangværende forhandlingsprocedurer; bemærker, at dette kræver, at EU og AVS-landene vedtager en klar dagsorden, der bygger på en deltagerorienteret tilgang;
43. understreger, at den fuldstændige ØPA bør omfatte en revisionsklausul og en vurdering af den globale virkning, som bør gennemføres tre-fem år efter undertegnelsen af aftalen med henblik på at fastslå de socioøkonomiske virkninger af aftalen, herunder omkostningerne og konsekvenserne af gennemførelsen; anmoder om, at Parlamentet og Stillehavslandenes parlamenter inddrages i enhver revision af aftalen;
44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45).

Onsdag, den 25. marts 2009

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/SADC-ØPA-landene

P6_TA(2009)0179

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side

(2010/C 117 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter WTO's afgørelse af 1. august 2004 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2005 om forberedelserne til den sjette WTO-ministerkonference i Hongkong ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers virkning på udviklingen ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohandlingsdagsordenen ⁽⁷⁾ (DDA),
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 og (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj 2008,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
 - der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
 - der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's hidtidige handelsforbindelser med AVS-landene, som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis, ikke længere stemte overens med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler fra 1. januar 2008,
- B. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling af AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom i AVS-landene,
- C. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise betyder, at handelspolitik bliver vigtigere end nogensinde for udviklingslandene,
- D. der henviser til, at tidligere præferencesystemer ikke har kunnet bidrage til en afgørende forbedring af den økonomiske situation i disse lande,
- E. der henviser til, at foreløbige ØPA'er er aftaler om varehandel, som har til formål at forhindre en afbrydelse af AVS-handelen med Det Europæiske Fællesskab, og henviser til, at disse aftaler indeholder en række omstridte bestemmelser,
- F. der henviser til, at EU tilbyder AVS-landene 100 % told- og kvotefri adgang til EU's markeder med overgangsperioder for ris (2010) og sukker (2015),
- G. der henviser til, at handelsliberalisering, der er udformet på den rigtige måde, fremmer diversitet på markederne, økonomisk vækst og udvikling,
- H. der henviser til, at nogle AVS-lande i forbindelse med forhandlingerne om ØPA'er har søgt at inkludere en klausul om mestbegunstigelsesbehandling (MFN), der fastsætter en normal, ikke-diskriminerende sats for import af varer, for at sikre, at alle eksportører behandles på samme måde som den mest begunstigede eksportør,
- I. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og AVS-landene, da størstedelen af EU's eksport primært består af varer, som AVS-landene ikke producerer, men som de ofte har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri, og henviser til, at dette ikke gælder handel med landbrugsvarer, hvor EU's eksportstøtte udgør en alvorlig hindring for AVS-producenterne i landbrugs-, kvægavls- og mejerisektoren, som griber forstyrrende ind i og ofte ødelægger både de lokale og de regionale markeder, og at EU derfor bør udfase alle former for eksportstøtte snarest muligt,
- J. der henviser til, at der er blevet aftalt nye forbedrede oprindelsesbestemmelser mellem Fællesskabet og SADC-landene, navnlig for så vidt angår tekstiler, beklædning, fiskerivarer og visse landbrugsvarer, og at de kan blive til stor fordel for SADC-landene, hvis de gennemføres hensigtsmæssigt og med behørig hensyntagen til disse landes lavere kapacitetsniveauer, og der endvidere henviser til, at det bør understreges, at hvis ØPA'erne skal tilskynde til regional kumulation og fremme investeringer, er der behov for enklere og forbedrede oprindelsesbestemmelser, der gør det muligt for virksomheder i AVS-landene at udvikle eksport af bearbejdede produkter og drage fordel af de nye markedsmuligheder, der bliver tilgængelige med ØPA'erne,

Onsdag, den 25. marts 2009

1. bekræfter på ny sit synspunkt om, at ØPA'erne bør være styret af AVS-landenes behov og bør være udformet på en sådan måde, at de giver handelsforbindelserne mellem EU og AVS-landene en saltvandsindsprøjtning, fremmer udviklingen og den økonomiske spredning i AVS-landene samt den regionale integration, fattigdomsbekæmpelsen og respekten for de grundlæggende menneskerettigheder, og dermed samlet set bidrager til opfyldelsen af MDG-målene;
2. understreger, at EU for at sikre SADC-regionen beskyttelse mod eventuelle negative konsekvenser af åbningen af dens økonomier skal yde støtte med henblik på at tilvejebringe reelle fordele gennem handelspræferencer og med henblik på at skabe økonomisk og social udvikling;
3. anerkender de fordele, som paraferingen af den foreløbige ØPA har haft for eksportørerne, idet den har betydet, at man har kunnet bevare status quo i eksporten til EU efter udløbet af Cotonouaftalens toldpræferencebehandling den 31. december 2007 og derfor har kunnet undgå de tab, som AVS-eksportører kunne have lidt, hvis de havde været nødt til at operere under mindre gunstige handelsordninger;
4. glæder sig over, at Fællesskabet tilbyder AVS-landene fuld told- og kvotefri adgang til EU's markeder for deres varer med henblik på at støtte liberaliseringen af handelen mellem AVS-landene og EU;
5. glæder sig over konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af maj, juni og november 2008, som understreger behovet for at støtte igangværende regionale integrationsprocesser og fremme udvikling, og opfordrer Kommissionen til at respektere dette mandat i forbindelse med forhandlingerne; understreger i denne sammenhæng vigtigheden af at hindre, at Toldunionen for Det Sydlige Afrika (SACU) opløses;
6. fremhæver undertegnelsen af den foreløbige ØPA som et nødvendigt skridt i retning af bæredygtig vækst i regionerne og i disse regioner samlet set og understreger betydningen af fortsatte forhandlinger hen imod en bred aftale, der opmuntrer til øget handel, investering og regional integration;
7. opfordrer EU til at yde øget og tilstrækkelig bistand både til myndighederne i AVS-landene og til den private sektor med henblik på at lette overgangen for erhvervslivet efter undertegnelsen af den foreløbige ØPA;
8. mener, at der i den foreliggende foreløbige aftale ikke er afsat tilstrækkelig plads eller udvises den fornødne opmærksomhed over for fødevarerensuveræniteten eller retten til fødevarer, ligesom den ikke fremmer landbrugs- og handelspolitiske instrumenter vedrørende markedsregulering og beskyttelsen af levedygtige familielandbrug; fremhæver, at disse emner skal have en central placering i forhandlingerne for at sikre, at handelspolitikken og alle EU's øvrige politikker er i overensstemmelse med principperne om fødevarerensuveræniteten og retten til mad;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at redegøre nærmere for den faktiske fordeling af midler til AVS-regionen som følge af løftet om at prioritere udgifterne inden for det øgede Aid for Trade-budget (bistand til handel); minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR (2 000 000 000) årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at SADC-regionen modtager en passende og rimelig andel;
10. opfordrer til, at det tidligt afgøres, hvem der skal have andel i midlerne til Aid for Trade, og at disse midler hurtigt uddeles; understreger, at disse midler bør udgøre yderligere ressourcer og ikke blot EUF-bevillinger med et andet navn, at de skal være i overensstemmelse med SADC-staternes prioriteter, og at udbetalingen af dem skal være rettidig, forudsigelig og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af nationale og regionale strategiske udviklingsplaner; modsætter sig enhver form for betingelser i forbindelse med ØPA'erne ved bevillingen af EU-støtte og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at adgangen til midlerne i den 10. EUF holdes adskilt fra forhandlingsresultaterne og -tempoet;

Onsdag, den 25. marts 2009

11. opfordrer indtrængende forhandlerne af en fuldstændig ØPA til fuldt ud at gøre rede for en åben forvaltning af naturressourcer og til at angive den bedste praksis, der er nødvendig, for at AVS-landene kan udnytte sådanne ressourcer bedst muligt;
12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at multinationale virksomheder med hjemsted i EU og produktionsanlæg i AVS-landene overholder de grundlæggende ILO-standarder, konventionerne om sociale forhold og miljø samt de internationale aftaler med henblik på at sikre en global balance mellem økonomisk vækst og højere sociale og miljømæssige standarder;
13. understreger betydningen af intraregional handel og behovet for øgede regionale handelsforbindelser, så der kan sikres bæredygtig vækst i regionen; understreger betydningen af samarbejde og overensstemmelse mellem forskellige regionale enheder; opfordrer Kommissionen til ikke at undergrave den regionale dimension;
14. mener, at det er vigtigt, at gennemførelsen af ØPA'erne indbefatter etableringen af et passende overvågningssystem, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg og inddrager medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget for at sikre en passende balance mellem fastholdelse af Udvalget om International Handels ledende rolle og en overordnet sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentariske udvalg skal fungere fleksibelt og koordinere aktivt med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener desuden, at denne overvågning bør starte efter vedtagelsen af den enkelte foreløbige ØPA;
15. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at få genoptaget forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen (DDA) og sikre, at liberaliseringsaftaler fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
16. mener afgjort, at fuldstændige ØPA'er bør supplere en aftale om DDA og ikke bør anses for at være et alternativ;
17. anerkender behovet for og betydningen af et kapitel om handelsbeskyttelse med bilaterale beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer begge parter til at undgå misbrug af sådanne beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til, inden for rammerne af de fortsatte forhandlinger og med henblik på indgåelsen af en fuldstændig ØPA, at acceptere en revision af de beskyttelsesforanstaltninger, der er indeholdt i den foreløbige ØPA, for at sikre en hensigtsmæssig, åben og hurtig anvendelse, i tilfælde af at kriterierne for deres anvendelse er opfyldt;
18. støtter de aftalte toldpositionundtagelser med fokus på landbrugsvarer og visse forarbejdede landbrugsvarer under forudsætning af, at de hovedsageligt er baseret på behovet for at beskytte nye industrier eller følsomme produkter i disse lande;
19. opfordrer Kommissionen til at udvise fleksibilitet i behandlingen af Angola, Namibia og Sydafrikas væsentligste bekymringer vedrørende spørgsmål såsom mestbegunstigelsesklausulen samt eksportafgifter og beskyttelse af nye industrier;
20. tilskynder parterne til at anvende en fleksibel, asymmetrisk og pragmatisk fremgangsmåde som led i de igangværende forhandlinger om en regional ØPA, som er tilfredsstillende for begge parter, uden at der fastsættes urealistiske frister og med mulighed for, at SADC-landene kan genforhandle alle bestemmelser eller tvistspørgsmål, som de ønsker ændret eller trukket tilbage;
21. konstaterer med tilfredshed de fremskridt, der er gjort under de tekniske forhandlinger i marts 2009 i Swakopmund i Namibia, og hilser det velkommen, at Kommissionen har accepteret, at tvistspørgsmål skal tages op inden undertegnelsen af den foreløbige ØPA; kræver, at udestående emner som mestbegunstigelsesklausulen, den retlige definition af parterne og de uløste spørgsmål om adgang til landbrugsmarkedet løses på en sådan måde, at alle medlemmer af SADC-ØPA-gruppen vil være i stand til at undertegne den foreløbige ØPA;

Onsdag, den 25. marts 2009

22. anerkender indføjelser af et kapitel om udviklingssamarbejde i den foreløbige EU/SADC ØPA, der inkluderer samarbejde om handel med varer, konkurrenceevne på udbudssiden, erhvervsfremmende infrastruktur, handel med tjenesteydelser, handelsrelaterede spørgsmål, institutionel kapacitetsopbygning og finanspolitiske tilpasninger; opfordrer begge parter til at holde deres løfte om først at afslutte forhandlingerne om konkurrence og offentlige indkøb, når der er opbygget tilstrækkelig kapacitet; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med SADC-landene om at opfylde målsætningerne i ovennævnte kapitel om udviklingssamarbejde;
23. understreger, at en fuldstændig ØPA også skal indeholde bestemmelser om god regeringsførelse, gennemsigtighed i forbindelse med politiske embeder og menneskerettigheder, i overensstemmelse med Cotonouaftalens artikel 11b og 97, samt særlige bestemmelser om de mest udsatte grupper, såsom lokale landbrugere og kvinder;
24. bemærker, at tidsplanen for de igangværende forhandlinger om overgangen fra en foreløbig til en endelig ØPA er baseret på en antagelse om, at aftalen indgås inden udgangen af 2009; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at lægge et urimeligt pres på SADC-landene for at få dem til at acceptere tilsagn om liberalisering og pligt til regulering med hensyn til tjenesteydelser og de såkaldte Singapore-spørgsmål;
25. opfordrer til, at der indføres en stærk lovgivningsramme i forbindelse med forhandlinger om tjenester med henblik på at sikre, at der er universel forsyningspligt;
26. støtter bestræbelserne fra begge sider for at sikre Sydafrikas aktive deltagelse igennem hele forhandlingsprocessen; er klar over, at Sydafrikas deltagelse er nøglen til fremme af økonomisk kohærens, regional integration og yderligere udvikling af handels- og investeringsforbindelserne mellem regionen og EU; opfordrer Kommissionen til at bevare og udvikle denne forbindelse i forhandlingerne om en fuldstændig ØPA;
27. noterer sig, at SADC-regionen har til hensigt at deltage i etableringen af en ny toldunion med regionen Det Østafrikanske Fællesskab og Fællesmarkedet for det Østlige og Sydlige Afrika (Comesa); opfordrer Kommissionen til at følge udviklingen, så der sikres fuld ØPA-kompatibilitet;
28. glæder sig over, at der indføres en revisionsklausul i den foreløbige EU/ SADC ØPA, som bekræfter, at en gennemgribende revision af aftalen vil blive foretaget senest fem år efter undertegnelsesdatoen og derefter hvert femte år, herunder en analyse af omkostningerne ved og følgerne af gennemførelsen af handelsforpligtelserne; bestemmelserne i aftalen skal om nødvendigt ændres og deres anvendelse justeres med hensyn til og i overensstemmelse med WTO-reglerne og -procedurerne;
29. opfordrer forhandlingsparterne til som planlagt at afslutte forhandlingerne om en fuldstændig ØPA i 2009;
30. insisterer på, at Parlamentet underrettes og inddrages fuldt ud i forhandlingerne i overgangsfasen; ønsker, at dette sker gennem en aktiv uformel trilog med Rådet og Kommissionen; anmoder Rådet om snarest at forelægge sagen for Parlamentet;
31. fremhæver særlig AVS-parlamenternes og de ikke-statslige aktørers afgørende rolle i overvågningen og forvaltningen af ØPA'erne og anmoder Kommissionen om at sikre deres deltagelse i de igangværende forhandlingsprocedurer; bemærker, at dette kræver, at EU og AVS-landene vedtager en klar dagsorden, der bygger på en partcipatorisk tilgang;
32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandende Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Onsdag, den 25. marts 2009

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/landene i det østlige og sydlige Afrika

P6_TA(2009)0180

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem staterne i det østlige og sydlige Afrika på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side

(2010/C 117 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter WTO's afgørelse af 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministermøde i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers (ØPA'ers) virkning på udviklingen ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen ⁽⁷⁾ (DDA), af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁹⁾ og dets holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om en ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Comorerne, Madagaskar, Mauritius, Seychellerne, Zimbabwe og Zambia på den ene side og Det Europæiske Fællesskab på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
- der henviser til ministererklæringen fra det sjette møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 18. december 2005 i Hongkong,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til rapporten og anbefalingerne fra taskeforcen for handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's almindelige råd den 10. oktober 2006,
 - der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til Gleneagleskommunikéet, der blev vedtaget af G8 den 8. juli 2005,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 108, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's hidtidige handelsforbindelser med AVS-landene, som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis, indtil 31. december 2007 var omfattet af en undtagelse fra WTO's regler,
- B. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling i AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom og sygdom i disse lande,
- C. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise betyder, at fair og udviklingsvenlig handelspolitik bliver vigtigere end nogensinde for udviklingslandene,
- D. der henviser til, at tidligere præferencesystemer ikke har kunnet bidrage til en afgørende forbedring af den økonomiske situation i disse lande,
- E. der henviser til, at foreløbige ØPA'er er aftaler om varehandel, som har til formål at forhindre en afbrydelse af AVS-handel med Den Europæiske Union,
- F. der henviser til, at foreløbige ØPA'er er fuldstændigt uafhængige og forenelige med WTO's regler og kan betragtes som et første skridt i processen henimod fuldstændige ØPA'er,
- G. der henviser til, at EU tilbyder AVS-lande 100 % told- og kvotefri adgang til EU's markeder fra aftalens første år med undtagelse af ris (2010) og sukker (2015),
- H. der henviser til, at kapacitetsniveauerne mellem AVS-landene og Den Europæiske Union varierer betydeligt,
- I. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og AVS-økonomierne, da størstedelen af EU's eksport hovedsagelig består af varer, som AVS-landene ikke producerer, men som de har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri,
- J. der henviser til, at velgennemtænkt handelsliberalisering kan fremme diversitet på markederne, økonomisk vækst og udvikling,
- K. der henviser til, at nogle AVS-lande i forbindelse med forhandlingerne om ØPA'er har søgt at inkludere en klausul om mestbegunstigelsesbehandling (MFN), der fastsætter en normal, ikke-diskriminerende sats for import af varer, for at sikre, at alle eksportører behandles på samme måde som den mest begunstigede eksportør,
- L. der henviser til, at der er ført forhandlinger om nye forbedrede oprindelsesbestemmelser med AVS-landene, og at de kan blive til stor fordel for disse lande, hvis de gennemføres hensigtsmæssigt og med behørig hensyntagen til disse landes lavere kapacitetsniveauer,

Onsdag, den 25. marts 2009

- M. der henviser til, at forbedrede handelsregler skal ledsages af øget støtte til handelsrelateret bistand,
- N. der henviser til, at EU-strategien »Aid for Trade« har til formål at støtte udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af nye handelsmuligheder,
- O. der henviser til, at den endelige ØPA ikke kan undgå at komme til at forme omfanget og indholdet af fremtidige aftaler mellem AVS-lande og andre handelspartnere og regionens holdning i forhandlingerne,
- P. der henviser til, at gruppen af stater i det østlige og sydlige Afrika (ESA) inden for AVS udgøres af stater, og at der i regionen er stor forskel på de enkelte landes størrelse og BNP,
- Q. der henviser til, at gruppen af stater i det østlige og sydlige Afrika (ESA) består af fem lande med en samlet befolkning på 33,5 mio., hvoraf de enkelte lande har forskellig størrelse og karakteristika, og det største land, Madagaskar, har et indbyggertal, som er 250 gange større end Seychellerne, som er det mindste land,
- R. der henviser til, at landene i ESA-regionen, der er opdelt i ØAF (Det Østafrikanske Fællesskab)-gruppen og ESA-gruppen, kan genforenes, så snart grupperne er rede til det,
1. bekræfter sit synspunkt om, at ØPA'er, hvis de udformes hensigtsmæssigt og følges op af effektive udviklingsorienterede politikker, udgør en mulighed for at give handelsforbindelserne mellem EU og AVS-landene en saltvandsindsprøjtning og fremme den økonomiske diversificering og regionale integration samt mindske fattigdommen i AVS-landene;
 2. understreger, at ØPA'er ikke kan anses for tilfredsstillende, hvis de ikke bidrager til at nå følgende tre mål: at tilbyde AVS-landene støtte til bæredygtig udvikling, at fremme deres deltagelse i verdenshandelen og at styrke regionaliseringsprocessen;
 3. understreger, at et af hovedformålene med denne aftale er gennem udviklingsmål, nedbringelse af fattigdom og respekt for grundlæggende menneskerettigheder at medvirke til gennemførelsen af MDG-målene;
 4. er klar over, hvilke fordele undertegnelsen af de foreløbige ØPA'er mellem EU og de relevante lande har haft for eksportørerne, idet den har betydet, at man har kunnet bevare status quo i eksporten til EU efter udløbet af Cotonouaftalens toldpræferencebehandling den 31. december 2007 og derfor har kunnet bevare og udvide ESA-landenes muligheder for eksport til EU betydeligt både gennem et fuldt marked og bedre oprindelsesregler;
 5. anerkender betydningen af at indgå aftaler mellem EU og EU's AVS-partnere, som er forenelige med WTO's regler, eftersom handelsforbindelserne og AVS-partnernes udvikling i modsat fald ville blive afbrudt i vid udstrækning;
 6. glæder sig over, at EU for deres produkter tilbyder AVS-lande fuld told- og kvotefri adgang til EU's markeder med henblik på at støtte liberaliseringen af handelen mellem AVS-landene og EU;
 7. fremhæver undertegnelsen af de foreløbige ØPA'er som et nødvendigt skridt i retning af bæredygtig vækst i regionerne og i disse regioner samlet set, og understreger betydningen af fortsatte forhandlinger hen imod en endelig aftale, der opmuntrer til øget handel, investeringer og regional integration;

Onsdag, den 25. marts 2009

8. opfordrer Kommissionen til at garantere, at ESA-landene, såfremt de ønsker det, kan genforhandle alle bestemmelser vedrørende stridsspørgsmål, som de måtte ønske at ændre eller trække tilbage;
9. glæder sig over, at der i den foreløbige ØPA er indført overgangsperioder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), så de kan blive i stand til at tilpasse sig de forandringer, der følger af aftalen, og opfordrer indtrængende myndighederne i de pågældende lande til fortsat at støtte SMV'ernes interesser i deres forhandlinger hen imod en endelig ØPA;
10. påpeger, at der er en stor skævhed mellem EU's og ESA-landenes økonomier, som ikke engang delvist kan udlignes alene ved hjælp af frihandelspolitikker;
11. opfordrer indtrængende AVS-landene til at fremme liberaliseringsprocessen og støtter med henblik på at øge liberaliseringen af handel med tjenesteydelser, at sådanne reformer udvides, så de rækker ud over handel med varer;
12. opfordrer EU til at yde større og hensigtsmæssig bistand både til myndighederne i AVS-landene og til den private sektor med henblik på at lette overgangen for erhvervslivet efter undertegnelsen af den foreløbige ØPA, og til at sikre, at der træffes foranstaltninger til beskyttelse af sårbare grupper (de ældre, handicappede og enlige mødre) i den økonomiske overgangsperiode;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at redegøre nærmere for den faktiske fordeling af midler i AVS-regionen som følge af løftet om at prioritere udgifterne inden for det øgede Aid for Trade-budget;
14. opfordrer til en tidlig fastsættelse af fordelingen af Aid for Trade-midlerne;
15. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien om Aid for Trade, som indeholder en forpligtelse til at øge den samlede handelsrelaterede bistand fra EU til 2 mia. EUR årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at den vestafrikanske region modtager en passende og rimelig andel;
16. opfordrer indtrængende de relevante lande til at give klare og gennemskuelige oplysninger om den økonomiske og politiske situation og udvikling i disse lande med henblik på at forbedre samarbejdet med EU;
17. opfordrer indtrængende forhandlerne til i forbindelse med alle endelige ØPA'er i fuld udstrækning at tage højde for en gennemskuelig forvaltning af naturressourcer og redegøre for, hvilken bedste praksis, der er nødvendig, for at AVS-landene kan få maksimalt udbytte af sådanne ressourcer, bl.a. bekæmpelse af potentiel hvidvaskning af penge;
18. understreger betydningen af intraregional handel og behovet for øgede regionale handelsforbindelser, så der kan sikres bæredygtig vækst i regionen; understreger betydningen af samarbejde og kongruens mellem forskellige regionale enheder; anmoder om, at enhver aftale mellem EU og landene i ESA-regionen ikke modsiger hinanden eller forhindrer regional integration i regionen som helhed;
19. ønsker etablering af hensigtsmæssige og gennemsigtige overvågningsmekanismer – med en klar rolle og indflydelse – for at følge konsekvenserne af ØPA'er med øget AVS-ejerskab og bredere høring af aktørerne, herunder det civile samfund; understreger, at der senest fem år efter undertegnelsesdatoen skal foretages en gennemgribende revision af den foreløbige ØPA med ESA-landene vedrørende dens socio-økonomiske virkning, bl.a. omkostningerne ved og følgerne af gennemførelsen med mulighed for at ændre forskrifterne i aftalen og at tilpasse anvendelsen af dem;

Onsdag, den 25. marts 2009

20. mener, at det er vigtigt, at gennemførelsen af ØPA'er indbefatter etableringen af et passende overvågningssystem, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg, og som inddrager medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget for at sikre en passende balance mellem fastholdelse af Udvalget om International Handels ledende rolle og en overordnet sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentariske udvalg bør arbejde på en fleksibel måde og aktivt koordinere sit arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener, at denne overvågning bør begynde efter vedtagelsen af den enkelte foreløbige ØPA;
21. understreger særlig AVS-parlamenternes og ikke-statslige aktørers afgørende rolle i overvågningen og forvaltningen af ØPA'er, og opfordrer Kommissionen til at fremme sin deltagelse i de igangværende forhandlingsprocedurer, hvilket kræver en klar dagsorden mellem EU og AVS-landene på grundlag af en partcipatorisk tilgang;
22. fastholder i overensstemmelse med Paris-princippet om bistandseffektivitet, at bistand bl.a. skal være efterspørgselsbaseret, og opfordrer derfor AVS til i fornødent omfang med passende EU-bistand at fremsætte detaljerede, præcist udregnede forslag til, hvordan og hvortil der er behov for yderligere midler i forbindelse med ØPA'er, navnlig med hensyn til lovgivningsrammer, beskyttelsesforanstaltninger, handelslettelser, støtte til at opfylde internationale sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige standarder og standarder for intellektuel ejendomsret samt sammensætningen af overvågningsmekanismen i forbindelse med ØPA'er;
23. giver udtryk for fortsat støtte til en omfattende ØPA mellem EU og ESA-landene, herunder det centrale område med forhandlinger om intellektuelle ejendomsrettigheder, som både omfatter vestlige teknologiske artefakter samt biodiversitet og traditionel viden;
24. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at genstarte DDA-forhandlingerne og sikre, at liberaliseringsaftalerne fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
25. er af den overbevisning, at endelige ØPA'er bør supplere en DDA-aftale og ikke være et alternativ;
26. anerkender behovet for et kapitel om handelsbeskyttelse med bilaterale beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer begge parter til at undgå misbrug af sådanne beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af fortsatte forhandlinger med henblik på indgåelse af en omfattende ØPA at acceptere en revision af de beskyttelsesforanstaltninger, som er indeholdt i den foreløbige ØPA, for at give sikre, hensigtsmæssig, gennemsigtig og hurtig anvendelse, hvis kriterierne for anvendelse er opfyldt;
27. mener, at den endelige ØPA bør fremme eksport af bearbejdede produkter med enklere og forbedrede oprindelsesregler, særlig i nøglesektorer såsom tekstil- og landbrugssektorerne;
28. støtter de aftalte toldpositionsundtagelser, der er fokuseret på landbrugsprodukter og en række forarbejdede landbrugsvarer, for så vidt de hovedsagelig er baseret på behovet for at beskytte nyoprettede industrier eller følsomme produkter i disse lande; minder om EU's forpligtelse inden for Doha-udviklingsrunden til at udfase landbrugseksportsubsidier;
29. påpeger, at tidsplanen for de nuværende forhandlinger fra en foreløbig til en endelig ØPA mellem EU og ESA-regionen bliver udformet ud fra den antagelse, at aftalen bliver indgået inden udgangen af 2009; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at lægge et alt for stort pres på ESA-regionen for at få dem til at acceptere liberalisering og i denne forbindelse tage hensyn til ESA-parlamentets synspunkter;
30. mener, at der skal sondres mellem kommercielle og offentlige tjenesteydelser; understreger behovet for, at offentlige tjenesteydelser, der dækker borgernes basale behov eller spiller en vigtig rolle for bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed, holdes ude af forhandlingerne;

Onsdag, den 25. marts 2009

31. bemærker indføjelser af et udviklingssamarbejdskapitel i den endelige ØPA, der omfatter varehandelsamarbejde, konkurrenceevne på udbudssiden, erhvervsfremmende infrastruktur, handel inden for tjenester, handelsrelaterede spørgsmål, institutionel kapacitetsopbygning og tilpasninger af skatter og afgifter; opfordrer begge parter til at holde deres løfte om først at afslutte forhandlingerne om konkurrence og offentlige indkøb, idet der tages hensyn til EPA-landenes kapacitet;
32. understreger, at enhver endelig ØPA også skal omfatte bestemmelser om god regeringsførelse, gennemskuellighed i forbindelse med politiske poster og menneskerettigheder i henhold til Cotonou-aftalens artikel 11b, artikel 96 og artikel 97;
33. opfordrer Kommissionen til at tage fat på de såkaldte stridsspørgsmål som f.eks. aftalens handelsmæssige dækning, MFN-klausulen, eksportafgifter, beskyttelsesforanstaltninger og oprindelsesregler som led i forhandlingerne om en endelig ØPA, på en sådan måde at de bliver til gavn for EU og EU-borgerne og fremmer en bæredygtig udvikling i EU og AVS-landene;
34. understreger betydningen af en endelig ØPA til fremme af forbindelser mellem regioner gennem harmonisering af handelsaftaler mellem AVS-landene og Fællesskabet;
35. udtrykker dyb bekymring over, at den nuværende situation i Zimbabwe, for så vidt angår menneskerettigheder, demokrati og økonomi, er til stor fare for borgerne i landet og en tung byrde for det nuværende og fremtidige samarbejde mellem EU og Zimbabwe;
36. glæder sig over udviklingen af en toldunion i ESA-gruppen og bestræbelserne på at skabe en monetær union, især i betragtning af de fordele en harmonisering af bestemmelserne inden for ESA-regionen ville give virksomheder, såsom et bredere marked, øget handel og større muligheder for stordriftsfordele;
37. opfordrer forhandlingsparterne til at indføre bindende ordninger for offentlige indkøb, investeringer og konkurrence, der vil kunne give interessen for at gøre forretninger og investere i ESA-landene et skub fremad, da sådanne ordninger vil være til gavn for både de lokale forbrugere og regeringer, eftersom ordningerne vil gælde for alle og derfor kan bidrage til at tiltrække forretninger og investeringer;
38. opfordrer til en hurtig ratifikationsprocedure med henblik på at gøre fordelene ved den foreløbige ØPA tilgængelige for partnerlandene uden forsinkelser;
39. opfordrer parterne til at afslutte forhandlingerne om en endelig ØPA mellem ESA-landene og det Europæiske Fællesskab, forudsat at begge parter klart anerkender de gensidige fordele ved en sådan aftale;
40. insisterer på, at Parlamentet underrettes og inddrages fuldt ud i forhandlingerne om den foreløbige ØPA; ønsker, at dette sker gennem en aktiv uformel trilog med Rådet og Kommissionen; anmoder Rådet om at henvise sagen til Parlamentet hurtigst muligt;
41. anerkender situationen for befolkningen i Chagos Archipelago, som er blevet tvangsfjernet fra deres øer og nu lever i fattigdom på Mauritius og Seychellerne, og mener, at EU bør forsøge at finde en løsning for indbyggerne fra Chagosøerne, således at de kan vende hjem til deres retmæssige øer;
42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandende Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Onsdag, den 25. marts 2009

Økonomisk partnerskabsaftale EF/landene i Det Østafrikanske Fællesskab

P6_TA(2009)0181

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om aftalen om fastlæggelse af en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og partnerlandene i Det Østafrikanske Fællesskab på den anden side

(2010/C 117 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter WTO's afgørelse af 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministermøde i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers (ØPA'ers) virkning på udviklingen ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om afbrydelsen af forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen (DDA) ⁽⁷⁾, af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. juli 2007 om TRIPS-aftalen og adgang til medicin ⁽⁹⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽¹⁰⁾ og dets holdning af 5. juni 2008 om forslaget til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 og (EF) nr. 1933/2006 og Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til den økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og partnerlandene i Det Østafrikanske Fællesskab på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til ministererklæringen fra det fjerde møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha,
- der henviser til ministererklæringen fra det sjette møde i WTO's ministerkonference, som blev vedtaget den 18. december 2005 i Hongkong,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til rapporten og henstillingerne fra taskeforcen for handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's Almindelige Råd den 10. oktober 2006,
 - der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til Gleneagleskommunikéet, der blev vedtaget af G8 den 8. juli 2005,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at ØPA'er er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme den gradvise integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved støtte en bæredygtig social og økonomisk udvikling i AVS-landene og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom i disse lande,
- B. der henviser til, at WTO-reglerne ikke kræver, at ØPA-landene indgår liberaliseringsforpligtelser på tjenesteydelsesområdet,
- C. der henviser til, at ØPA'er bør anvendes til at opbygge en langsigtet relation, hvor handel støtter udvikling,
- D. der henviser til, at den nuværende finansielle og økonomiske krise betyder, at retfærdige handelspolitiske forbindelser bliver vigtigere end nogensinde for udviklingslandene,
- E. der henviser til, at den foreløbige ØPA har fokus på handel med varer og WTO-forenelighed,
- F. der henviser til, at den foreløbige ØPA vil få afgørende indflydelse på forløbet af den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling og de hermed forbundne politikker i staterne i Det Østafrikanske Fællesskab (ØAF) og deres handelspartnere i det østlige og sydlige Afrika,
- G. der henviser til, at ØAF-staterne oprettede en toldunion i 2005 og arbejder på at etablere et fællesmarked inden 2010, en monetær union inden 2012 og en politisk føderation af østafrikanske stater,
- H. der henviser til, at den foreløbige ØPA muligvis kan påvirke omfanget og indholdet af fremtidige aftaler mellem ØAF-staterne og andre handelspartnere og regionens stilling i forhandlingerne,
- I. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og AVS-landene, da størstedelen af EU's eksport primært består af varer, som AVS-landene ikke producerer, men som de ofte har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri, og henviser til, at dette ikke gælder handel med landbrugsvarer, hvor EU's eksportstøtte udgør en alvorlig hindring for AVS-producenterne i landbrugs-, kvægavls- og mejerisektoren, som griber forstyrrende ind i og ofte ødelægger både de lokale og de regionale markeder, og at EU derfor bør udfase alle former for eksportstøtte snarest muligt,
- J. der henviser til, at ØAF-landene har tilkendegivet, at de ønsker at genforhandle en række emner i den foreløbige ØPA,
- K. der henviser til, at ingen af liberaliseringsordningerne stiller krav om, at et land begynder at fjerne positive afgifter før efter 2015; der henviser til, at ØAF-staterne har 24 år til at fuldende den liberaliseringsproces, der er fastsat i den foreløbige ØPA,
- L. der henviser til, at handelsforpligtelserne skal ledsages af øget støtte til handelsrelateret bistand,

Onsdag, den 25. marts 2009

- M. der henviser til, at EU-strategien »Aid for Trade« har til formål at støtte udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af nye handelsmuligheder og kompensere for tilpasningsomkostningerne og de potentielt negative følger af handelsliberalisering,
- N. der henviser til, at der i en eventuel fuldstændig ØPA ikke må være elementer, der mindsker ØAF-staternes mulighed for at fremme adgangen til medicin,
1. mener, at den foreløbige ØPA skal bidrage til at revitalisere handelen mellem AVS-landene og EU, øget økonomisk vækst, regional integration, økonomisk spredning, fattigdomsbekæmpelse og opfyldelse af MDG-målene; opfordrer derfor indtrængende til en fleksibel gennemførelse, der fuldt ud tager højde for ØAF-staternes kapacitetsbegrænsninger;
 2. understreger, at ØPA'er ikke kan anses for at være tilfredsstillende, medmindre de opfylder følgende tre målsætninger: AVS-landene skal tilbydes støtte til bæredygtig udvikling, deres deltagelse i verdenshandelen skal fremmes og regionaliseringen skal styrkes; understreger, at EU for at beskytte ØAF-staterne mod de negative konsekvenser af åbningen af deres økonomier skal yde støtte med henblik på at tilvejebringe reelle fordele gennem handelspræferencer og med henblik på at skabe økonomisk og social udvikling;
 3. bekræfter på ny sit synspunkt om, at ØPA'erne, hvis de udformes hensigtsmæssigt, åbner mulighed for at give handelsforbindelserne mellem EU og AVS-staterne en saltvandsindsprøjtning, fremme den økonomiske spredning i AVS-staterne og den regionale integration samt mindske fattigdommen i disse lande;
 4. opfordrer forhandlingsparterne til som planlagt at afslutte forhandlingerne i løbet af 2009; opfordrer parterne til at tage alle midler i brug for at være i stand til som planlagt at færdiggøre en fuldstændig ØPA mellem AVS-landene og EU inden udgangen af 2009;
 5. anerkender de fordele, som undertegnelsen af den foreløbige ØPA har haft for eksportørerne ved at udvide mulighederne for eksport til EU, efter at Cotonouaftalens toldpræferencebehandling udløb den 31. december 2007, og således forhindre det tab, som AVS-eksportørerne kunne have lidt, hvis de havde været nødt til at operere under langt mindre gunstige handelsordninger;
 6. glæder sig over, at EU tilbyder AVS-landene fuldstændig told- og kvotefri markedsadgang til EU for de fleste varer;
 7. understreger, at den foreløbige ØPA er en aftale om varehandel, som har til formål at bevare og betydeligt udvide ØAF-staternes muligheder for eksport til EU, både via fuld markedsadgang og forbedrede oprindelsesregler;
 8. understreger, at undertegnelsen af den foreløbige ØPA er et nødvendigt skridt i retning af bæredygtig vækst i regionen som helhed og understreger betydningen af de fortsatte forhandlinger om en omfattende aftale, der fremmer øget handel, investeringer og regional integration;
 9. minder om, at ØPA'erne skal være i overensstemmelse med WTO-reglerne, som ikke kræver eller forbyder tilsagn om liberalisering eller reguleringsforpligtelser for tjenesteydelser, beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder eller de såkaldte Singaporespørgsmål;
 10. opfordrer til, at der indføres en lovgivningsramme i overgangsperioden fra en foreløbig til en fuldstændig ØPA med hensyn til tjenesteydelser; opfordrer til, at der, hvor det er muligt, tages skridt til at sikre, at forsyningspligtighederne er på plads, herunder de grundlæggende offentlige tjenester; bekræfter i denne forbindelse på ny de synspunkter, Parlamentet gav udtryk for i sin beslutning af 4. september 2008 om handel med tjenesteydelser ⁽¹⁾;

(1) Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0407.

Onsdag, den 25. marts 2009

11. minder om, at et decideret regionalt marked udgør et vigtigt grundlag for en vellykket gennemførelse af den foreløbige ØPA, og at regional integration og regionalt samarbejde er afgørende for den sociale og økonomiske udvikling i ØAF-staterne;
12. anmoder om, at ingen aftaler mellem EU og landene i det østlige og sydlige Afrika må være i modstrid med hinanden eller forhindre den regionale integration i regionen som helhed;
13. anerkender, at der etableres overgangsperioder for SMV'er i den foreløbige ØPA, for at de kan tilpasse sig de ændringer, som aftalen medfører, og opfordrer indtrængende ØAF-staternes myndigheder til fortsat at støtte SMV'ernes interesser i forhandlingerne om en omfattende økonomisk partnerskabsaftale;
14. opfordrer EU til at yde øget og tilstrækkelig bistand til myndighederne i AVS-landene og til den private sektor for at fremme omstillingen af deres økonomier efter indgåelsen af den foreløbige ØPA;
15. støtter derfor de aftalte toldpositionsundtagelser med fokus på landbrugsvarer og visse forarbejdede landbrugsvarer under forudsætning af, at de hovedsageligt er baseret på behovet for at beskytte nye industrier eller følsomme produkter i disse lande;
16. opfordrer Kommissionen til at gøre rede for den aktuelle fordeling i hele AVS-regionen af midler, der hidrører fra de prioriterede udgifter, der er afsat i det forhøjede budget for Aid for Trade;
17. opfordrer indtrængende de relevante lande til at give præcis og åben information om den økonomiske og politiske situation og udvikling i disse lande med henblik på at forbedre samarbejdet med Kommissionen;
18. anerkender at et kapitel om udviklingssamarbejde er blevet indføjet i den fuldstændige ØPA, der inkluderer samarbejde om handel med varer, konkurrenceevne på udbudssiden, erhvervsfremmende infrastruktur, handel med tjenesteydelser, handelsrelaterede spørgsmål, institutionel kapacitetsopbygning og finanspolitiske tilpasninger; opfordrer begge parter til at holde deres løfte om først at afslutte forhandlingerne om konkurrence og offentlige indkøb, når der er opbygget tilstrækkelig kapacitet;
19. minder om, at ØPA'en skal støtte ØAF-staternes udviklingsmål, -politikker og -prioriteringer – ikke kun i struktur og indhold, men også i måden, den gennemføres på;
20. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR (2 000 000 000) årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); insisterer på, at ØAF-staterne modtager en passende og rimelige andel;
21. opfordrer til, at det tidligt afgøres, hvem der skal have andel i midlerne til Aid for Trade, og at disse midler hurtigt uddeles; understreger, at disse midler bør udgøre yderligere ressourcer og ikke blot EUF-bevillinger med et andet navn, at de skal være i overensstemmelse med ØAF-staternes prioriteter, og at udbetalingen af dem skal være rettidig, forudsigelig og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af nationale og regionale strategiske udviklingsplaner; modsætter sig enhver form for betingelser i forbindelse med ØPA'erne ved bevillingen af EU-støtte og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at adgangen til midlerne i den 10. EUF holdes adskilt fra forhandlingsresultaterne og -tempoet;
22. opfordrer Kommissionen til at gøre rede for fordelingen af midler i regionen; opfordrer EU-medlemsstaterne til at redegøre for supplerende støtte udover budgetforpligtelserne for 2008-2013;

Onsdag, den 25. marts 2009

23. opfordrer Kommissionen til, i lyset af de forpligtelser Rådet påtog sig i september 2007 i forbindelse med aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og adgangen til medicin, ikke at forhandle om TRIPS-plus-bestemmelser vedrørende farmaceutiske produkter, der har betydning for folkesundheden og adgangen til medicin i forbindelse med den fuldstændige ØPA, at undlade at kræve overholdelse af eller godkendelse af forpligtelserne i patentsamarbejdsstraktaten og patentlovstraktaten og afholde sig fra at medtage betingelserne i direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder samt undlade at indføre emner som f.eks. beskyttelse af ikke-originale databaser i den fuldstændige ØPA;
24. opfordrer indtrængende forhandlerne af en fuldstændig ØPA til fuldt ud at gøre rede for en åben forvaltning af naturressourcerne og til at angive den bedste praksis, der er nødvendig for, at AVS-landene kan udnytte sådanne ressourcer bedst muligt;
25. understreger, at en fuldstændig ØPA også skal indeholde bestemmelser om god regeringsførelse, gennemsigtighed i forbindelse med politiske embeder og menneskerettigheder;
26. understreger betydningen af intraregional handel og behovet for øgede regionale handelsforbindelser for at sikre bæredygtig vækst i regionen; understreger betydningen af samarbejde og overensstemmelse mellem forskellige regionale enheder;
27. opfordrer til en yderligere nedsættelse af tarifferrne mellem udviklingslandene og regionale grupper, som i dag udgør 15 til 25 % af handelsværdien, med henblik på yderligere at fremme syd-syd-handelen, økonomisk vækst og regional integration;
28. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at få genoptaget forhandlingerne om DDA og sikre, at handelsliberaliseringsordningerne fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
29. mener afgjort, at fuldstændige ØPA'er bør supplere en aftale om DDA og ikke være et alternativ for AVS-landene;
30. anerkender behovet for et kapitel om handelsbeskyttelse med bilaterale beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer begge parter til at undgå misbrug af sådanne beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til, inden for rammerne af de fortsatte forhandlinger og med henblik på indgåelsen af en fuldstændig ØPA, at acceptere en revision af de beskyttelsesforanstaltninger, der er indeholdt i den foreløbige ØPA, for at sikre en hensigtsmæssig, åben og hurtig anvendelse, i tilfælde af at kriterierne for deres anvendelse er opfyldt;
31. anmoder om en hurtig ratifikationsproces for snarest muligt at gøre fordelene ved den foreløbige ØPA tilgængelige for partnerlandene;
32. minder om, at mens den foreløbige ØPA kan anses for at være det første skridt i processen, så er den i juridisk henseende en helt uafhængig international aftale, som ikke nødvendigvis fører til en fuldstændig ØPA;
33. understreger, at Parlamentets mulige godkendelse af den foreløbige ØPA ikke på forhånd afgør Parlamentets holdning til en godkendelse af en eventuel fuldstændig ØPA, eftersom indgåelsesproceduren vedrører to forskellige internationale aftaler;
34. minder om, at ØAF er den eneste region, hvor alle medlemmerne har tilsluttet sig den foreløbige ØPA og accepteret identiske liberaliseringsordninger; påpeger, at disse ordninger skal evalueres regelmæssigt og revideres, hvis de viser sig at være for besværlige at gennemføre;
35. påpeger, at den foreløbige ØPA sandsynligvis vil påvirke relationerne mellem regionen og dens nærmeste handelspartnere, og at det skal sikres, at den foreliggende aftales bestemmelser skal hjælpe med til at lette fremtidige handelsaftaler;
36. opfordrer Kommissionen til at overveje anmodningerne fra Det Østafrikanske Fællesskab om med henblik på en fuldstændig ØPA at genforhandle visse omstridte punkter i den foreløbige ØPA, som ØAF ønsker at ændre eller fratage;

Onsdag, den 25. marts 2009

37. opfordrer indtrængende AVS-landene til at fremskynde liberaliseringsprocessen og tilskynder til, at disse reformer udvides til at omfatte mere end handel og varer og en øget liberalisering af handel og tjenesteydelser;
38. påpeger, at ØPA'en bør bidrage til opfyldelse af MDG-målene;
39. der henviser til, at nogle AVS-lande i forbindelse med forhandlingerne om ØPA'er har søgt at inkludere en MFN-klausul, der fastsætter en normal, ikke-diskriminerende sats for import af varer, for at sikre, at alle eksportører behandles på samme måde som den mest begunstigede eksportør;
40. glæder sig over, at der er blevet forhandlet nye, forbedrede og mere fleksible oprindelsesbestemmelser mellem EU og AVS-landene, som potentielt vil kunne medføre betydelige fordele for AVS-landene, hvis de gennemføres korrekt og med behørig hensyntagen til deres begrænsede kapacitetsniveauer;
41. understreger, at eksporten af mine- eller træprodukter ikke må nedbryde det skrøbelige økosystem, der har afgørende betydning for det afrikanske kontinent, og at mekanismer for godtgørelse af de miljøydelse, som ØAF-staterne har leveret, skal indføres i ØPA'en;
42. mener, at det er vigtigt, at gennemførelsen af ØPA'er indbefatter etableringen af et passende overvågningssystem, som koordineres af det relevante parlamentariske udvalg og inddrager medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget for at sikre en passende balance mellem fastholdelse af Udvalget om International Handels ledende rolle og en overordnet sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentariske udvalg bør fungere fleksibelt og koordinere aktivt med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener desuden, at denne overvågning bør starte efter vedtagelsen af den enkelte foreløbige ØPA;
43. fremhæver særlig AVS-parlamenternes og de ikke-statslige aktørers afgørende rolle i overvågningen og forvaltningen af ØPA'erne og anmoder Kommissionen om at sikre deres deltagelse i de igangværende forhandlingsprocedurer; bemærker, at dette kræver, at EU og AVS-landene vedtager en klar dagsorden, der bygger på en partcipatorisk tilgang;
44. opfordrer til hensigtsmæssige og gennemsigtige overvågningsmekanismer – med en klar rolle og indflydelse – for at følge konsekvenserne af ØPA'er med øget AVS-ejerskab og bredere høring af interesser;
45. glæder sig over, at der indføres en revisionsklausul i den foreløbige ØPA, som bekræfter, at en gennemgribende revision af aftalen vil blive foretaget senest fem år efter undertegnelsesdatoen og derefter hvert femte år, herunder en analyse af omkostningerne ved og følgerne af gennemførelsen af handelsforpligtelserne; bestemmelserne i aftalen skal om nødvendigt ændres og deres anvendelse justeres med hensyn til og i overensstemmelse med WTO-reglerne og -procedurerne;
46. opfordrer Rådet til at høre Parlamentet, før der træffes beslutning om den midlertidige anvendelse af internationale aftaler – som det er tilfældet med ØPA'erne – når der kræves en procedure med samstemmende udtalelse, i lyset af at Parlamentet eventuelt efterfølgende kunne afvise den internationale aftale med den konsekvens, at den midlertidige anvendelse heraf må ophøre;
47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandende Parlamentariske Forsamling AVS-EU.
-

Onsdag, den 25. marts 2009

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Centralafrika

P6_TA(2009)0182

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side

(2010/C 117 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doharunden efter WTO's afgørelse af 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministermøde i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers (ØPA'ers) ⁽⁴⁾ virkning på udviklingen, af 4. april 2006 om evalueringen af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen ⁽⁷⁾, af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁹⁾ og dets holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om en ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 og maj 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007) 0635),
- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til de ministererklæringer, der blev vedtaget på WTO's fjerde ministerkonference den 14. november 2001 i Doha og WTO's sjette ministerkonference den 18. december 2005 i Hongkong,
- der henviser til den fælles strategi om støtte til handel, som Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 15. oktober 2007,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0252.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til rapporten og henstillingerne fra taskeforcen for handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som blev vedtaget af WTO's Almindelige Råd den 10. oktober 2006,
 - der henviser til De Forenede Nationers årtusindeklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til Fællesskabets forpligtelser vedrørende statslig udviklingsbistand, der blev indgået med Monterreykonsensusen, vedtaget den 22. marts 2002 af FN på den internationale konference om finansiering af udvikling, i Gleneagles-kommunikéet vedtaget af G8 den 8. juli 2005 af G8, i konklusionerne fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om ØPA'er, vedtaget den 27. maj 2008 i Addis Abeba, og i Doha-erklæringen om finansiering af udvikling vedtaget den 2. december 2008 af FN på opfølgingskonferencen om finansiering af udvikling om gennemgang af implementeringen af Monterreykonsensusen,
 - der henviser til Accra-handlingsplanen, der blev vedtaget den 4. september 2008 af de stater, der deltog i det tredje forum på højt niveau om udviklingsbistandens effektivitet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5, sammenholdt med artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at Fællesskabet og Cameroun, da det ikke var lykkedes at få en regional aftale med alle landene i Centralafrika inden udgangen af 2007, den 17. december 2007 paraferede en foreløbig økonomisk partnerskabsaftale, der henviser til, at denne aftale er undertegnet den 15. januar 2009,
- B. der henviser til, at hovedmålsætningerne for denne aftale og for alle ØPA'er skal være bæredygtig social og økonomisk udvikling og udryddelse af fattigdom samt støtte til regional integration og optimal inddragelse af AVS-økonomierne i verdensøkonomien,
- C. der henviser til, at Kommissionen fortsat sideløbende forhandler om en aftale med staterne i Centralafrika,
- D. der henviser til, at der bør tages hensyn til de otte centralafrikanske staters forskellige økonomiske og sociale profiler, idet seks af dem er indlandsstater, mens fem tilhører gruppen af mindst udviklede lande (LDC) og har adgang til det europæiske marked under ordningen »Alt undtagen våben«,
- E. der henviser til, at det er nødvendigt at ledsage åbningen af disse lande for den europæiske eksport med udviklingsbistand og omfattende teknisk bistand,
- F. der henviser til, at Kommissionen og EU's medlemsstater hver især i oktober 2007 afgav tilsagn om at stille yderligere EUR 1 mia. (1 000 000 000) til rådighed årligt i medfør af Aid for Trade-initiativet (bistand for handel) for at hjælpe udviklingslandene med at forbedre deres handelskapacitet, uanset om de havde undertegnet ØPA'er; der henviser til, at der derfor bør afsættes en rimelig del af dette beløb til det centralafrikanske område,
- G. der henviser til, at der hidtil kun har været begrænset konkurrence mellem EU's og Camerouns økonomier, da størstedelen af EU's eksport består af varer, som Cameroun ikke producerer, men som landet har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri; der henviser til, at dette ikke er tilfældet med handelen med landbrugsvarer, hvor EU's eksportstøtte udgør en betydelig hindring for AVS-landenes producenter inden for kvæg- og mejerisektorerne, idet den undergraver og ofte ødelægger både de lokale og regionale markeder, og opfordrer derfor indtrængende EU til omgående at afskaffe alle former for eksportstøtte; der henviser til, at den mulige forøgelse af EU's udførsel til Cameroun som følge af den foreløbige ØPA ikke må hæmme den lokale produktion og nye industrier, idet ØPA'erne netop skal bidrage til mere alsidige økonomier i AVS-landene,

Onsdag, den 25. marts 2009

1. understreger, at ØPA'erne kun kan betragtes som tilfredsstillende, hvis de opfylder følgende tre målsætninger: de skal tilbyde AVS-landene støtte til bæredygtig udvikling, støtte deres deltagelse i verdenshandelen, styrke regionaliseringsprocessen, intensivere handelen mellem EU og AVS-landene og fremme en mere alsidig økonomi i AVS-landene;
2. understreger især det oprindelige formål med disse aftaler, nemlig udvikling, fattigdomsbekæmpelse og bidrag til gennemførelse af MDG-målene;
3. mener, at en opfyldelse af disse målsætninger forudsætter en målrettet beskyttelse af AVS-landene mod mulige negative følger af anvendelsen af ØPA'erne i form af støtte, som sætter dem i stand til reelt at drage nytte af handelspræferencerne, og gennem støtte til deres økonomiske og sociale udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde øget og hensigtsmæssig bistand for at lette omstillingen af økonomierne efter paraferingen af de foreløbige ØPA'er;
4. opfordrer forhandlingspartnerne til at afslutte forhandlingerne i løbet af 2009 som planlagt; opfordrer parterne til at tage ethvert skridt for at kunne færdiggøre en omfattende økonomisk partnerskabsaftale mellem AVS-landene og EU inden udgangen af 2009 som planlagt;
5. anerkender, at i henhold til WTO-bestemmelserne skulle aftalen have været indgået senest den 31. december 2007; bemærker dog, at Kommissionen pressede på for indgåelse af omfattende ØPA'er inden denne dato, da det ville have været muligt at begrænse aftalen til varer alene og således overholde Det Europæiske Fællesskabs forpligtelser over for WTO;
6. finder, at kravet om en 80 % liberalisering af handelens værdi udgør en fortolkning af GATT-aftalens artikel XXIV, som ikke taget behørigt hensyn til det forhold, at EU forhandler med nogle af verdens fattigste lande med forskellige udviklingsniveauer og følsomme sektorer;
7. anerkender de fordele, som undertegnelsen af den foreløbige ØPA har haft for eksportørerne ved at udvide eksportmulighederne til EU efter udløbet af Cotonouaftalens toldpræferencebehandling den 31. december 2007, så man undgik de ulemper, det kunne have medført for AVS-eksportørerne, såfremt de var blevet tvunget til at arbejde under en mindre gunstig ordning;
8. glæder sig over, at EU tilbyder AVS-landene fuldstændig told- og kvotefri markedsadgang til EU for størstedelen af varerne for at støtte liberaliseringen af samhandelen mellem AVS-landene og EU;
9. understreger, at aftalen bekræftes, vil der være behov for en omfattende forbedring af og en omfattende EU støtte og teknisk bistand til Camerouns økonomi for at bringe den op på en acceptabel standard;
10. mener, at ØPA'en, selv om Camerouns landbrugsvarer har præferenceadgang til det europæiske marked, ikke vil føre til en udvikling af Camerouns landbrugsproduktion, medmindre produktionskapaciteten øges og landbruget moderniseres gennem tekniske og finansielle investeringer;
11. bemærker, at den enorme forskel på de offentlige udgifter til landbrugsstøtte i EU og i AVS-økonomierne stiller landmændene i de sidstnævnte dårligere ved at forringe deres konkurrenceevne både på hjemmemarkedet og eksternt, da deres varer er dyrere i reelle tal;
12. støtter derfor de aftalte toldfritagelser med fokus på landbrugsvarer og nogle forarbejdede landbrugsvarer, under forudsætning af at de hovedsageligt er baseret på behovet for at beskytte nye industrier eller følsomme produkter i disse lande;

Onsdag, den 25. marts 2009

13. mener, at der skal indføres en langsigtet støtte, der skal omfatte handelspolitiske instrumenter, hvormed det bliver muligt at regulere markedet og beskytte et bæredygtigt familielandbrug for at sikre fødevarerikkerheden i Cameroun og i hele regionen; mener, at mulighederne for statslig intervention på dette område ikke må begrænses; understreger, at disse emner skal have en central plads i forhandlingerne med henblik på at sikre sammenhængen i handelspolitikken og alle EU's politikker med hensyn til fødevarerikkerheden og retten til mad;

14. opfordrer indtrængende forhandlerne af enhver omfattende ØPA til fuldt at gøre omfattende rede den gennemslagslige forvaltning af naturressourcerne og til at angive den bedste praksis, således at de pågældende lande kan udnytte disse ressourcer bedst muligt;

15. opfordrer Kommissionen til at gøre rede for den aktuelle fordeling af midler i hele AVS-regionen, der hidrører fra de prioriterede udgifter, som er afsat i det forhøjede budget for Aid for Trade (bistand til handel);

16. opfordrer til en tidlig fastsættelse af fordelingen af midlerne til støtte til handel; understreger, at disse midler bør være yderligere ressourcer og ikke blot EUF-bevillinger med et andet navn, at de skal være i overensstemmelse med de centralafrikanske landes prioriteter, og at udbetalingen af dem skal være rettidig, forudsigelig og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af nationale og regionale strategiske udviklingsplaner; modsætter sig, at bevillingen af EU-støtte i forbindelse med ØPA'er gøres afhængig af betingelser; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at adgangen til midlerne i den 10. EUF holdes adskilt fra forhandlingsresultaterne og -tempoet;

17. mener, at tidsplanen for tilsagn om og udbetaling af EU-midler skal overholdes som fastlagt i de regionale og nationale vejledende programmer, da disse midler er afgørende for at kunne bistå AVS-landene under liberaliseringsprocessen;

18. henviser til Parlamentets gentagne anmodninger om at få Den Europæiske udviklingsfond (EUF) integreret i Unionens budget; kritiserer anvendelsen af EUF som den vigtigste kilde til finansiering af den regionale ØPA-fond, når der har været behov for yderligere finansiering; understreger, at de beløb, der ydes under det nationale vejledende program for Cameroun og det vejledende regionale program, ikke er tilstrækkelige til at forbedre Camerouns økonomi i det omfang, en undertegnelse af ØPA'en vil kræve;

19. understreger, at EU finansieringen både bør være med til at bringe AVS-økonomierne op på en acceptabel standard og til at kompensere for tab af toldindtægter; opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at oplyse, hvordan den beregner de skatte- og afgiftsmæssige nettovirkninger af ØPA'erne;

20. insisterer på, at bistand i overensstemmelse med principperne i Pariserklæringen om bistandseffektivitet bl.a. skal være efterspørgselsstyret, og opfordrer derfor AVS-landene til at oplyse, hvilke yderligere ØPA-relaterede midler der er behov for, særligt med hensyn til rammebestemmelser, beskyttelsesforanstaltninger, handelsfremme, støtte til overholdelse af internationale sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige standarder og standarder for intellektuel ejendom og sammensætningen af ØPA-overvågningsmekanismen;

21. opfordrer indtrængende de pågældende lande til at give tydelige og gennemslagslige oplysninger om den økonomiske og politiske situation og udvikling i disse lande med henblik på at forbedre samarbejdet med Kommissionen;

22. understreger betydningen af indbyrdes handel mellem regionerne og behovet for øgede regionale handelsforbindelser for at sikre bæredygtig vækst i regionen; understreger vigtigheden af samarbejde og overensstemmelse mellem forskellige regionale enheder;

23. opfordrer til en yderligere nedsættelse af tariffærne mellem udviklingslandene og regionale grupper, som i dag udgør 15 til 25 % af handelsværdien, med henblik på yderligere at fremme syd-syd-handelen, økonomisk vækst og regional integration;

Onsdag, den 25. marts 2009

24. understreger, at den kommende ØPA med Centralafrika under ingen omstændigheder må bringe samhørigheden i fare og svække disse landes regionale integration;
25. opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at genoptage forhandlingerne om DDA og sikre, at handelsliberaliseringsordningerne fortsat fremmer udviklingen i fattige lande;
26. er overbevist om, at omfattende ØPA'er bør supplere en aftale om DDA og ikke være et alternativ for AVS-landene;
27. mener, at usikkerheden i forbindelse med resultatet af forhandlingerne i Doha-runden og løsningen af bananstriden inden for WTO kræver særlig årvågenhed og en prioriteret indsats fra EU's side for at sikre fremtiden for banansektoren i Cameroun og i den centralafrikanske region;
28. glæder sig over beskyttelsesforanstaltningerne i aftalen, men understreger, at ordningerne i forbindelse hermed er komplicerede, hvilket kan begrænse mulighederne for at gennemføre dem; opfordrer begge parter til at undgå misbrug af sådanne beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med de fortsatte forhandlinger om indgåelse af en omfattende ØPA at acceptere en revision af de garantier, der er indeholdt i den foreløbige ØPA, for at sikre en hensigtsmæssig, åben og hurtig anvendelse, forudsat at kriterierne for anvendelsen er opfyldt;
29. understreger, at det er nødvendigt, at de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet og civilsamfundet gennemfører en generel konsekvensanalyse af ØPA'en efter dens gennemførelse; kræver, at det om nødvendigt skal være muligt at revidere tidsplanen for liberaliseringen revideres på baggrund af denne evaluering;
30. opfordrer til, at der ydes støtte til produktion og eksport af forarbejdede varer med højere værditilvækst, især ved at forenkle oprindelsesbestemmelserne og gøre dem mere fleksible, idet de bør tage højde for forskellene i industriel udvikling mellem EU og AVS-landene og mellem AVS-landene indbyrdes;
31. anerkender, at der etableres overgangsperioder inden for rammerne af den foreløbige ØPA for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), for at de kan tilpasse sig de ændringer, som aftalen har medført, og opfordrer indtrængende myndighederne i de pågældende stater til fortsat at støtte SMV'ers interesser i forhandlingerne for at nå frem til en omfattende ØPA;
32. opfordrer EU til at yde øget og passende bistand til myndighederne i AVS-landene og til den private sektor for at fremme omstillingen af økonomierne efter indgåelsen af den foreløbige ØPA;
33. understreger, at den regionale ØPA ikke blot skal være en gennemførelse af den foreløbige aftale med Cameroun; henviser til, at Cameroun ikke er repræsentativ for forskellene mellem de otte lande i regionen, idet de ikke har de samme prioriteringer og behov, hvad angår tidsplanerne for liberalisering, hvad angår overgangsperioder, og hvad angår listerne over følsomme produkter; kræver, at den regionale ØPA har den nødvendige fleksibilitet, så den kan tage højde for disse særlige træk;
34. mener, at det nuværende tilbud fra den centralafrikanske region om 71 % liberalisering af samhandelen over en periode på 20 år med en forberedelsesperiode på fem år ikke er WTO-kompatibelt, idet der i henhold til WTO skal gennemføres en liberalisering på 80 % i en 15 års tidsperiode;
35. anbefaler en fleksibel, asymmetrisk og pragmatisk tilgang i de nuværende forhandlinger om en endelig ØPA; opfordrer Kommissionen til især at tage hensyn til anmodningen fra de centralafrikanske lande, der er bekymrede over aftalens udviklingsaspekter; glæder sig i den forbindelse over konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) fra maj 2008;

Onsdag, den 25. marts 2009

36. opfordrer Kommissionen til at reagere uden forbehold og fleksibelt på AVS-landenes anmodninger om at behandle tvisterne i de foreløbige ØPA'er, bl.a. definitionen af »stort set al handel«, forpligtelser til at afskaffe eksportafgifter, spærreklausulen og bilaterale og særlige beskyttelsesforanstaltninger;
37. anmoder Kommissionen om, såfremt nogle stater i Centralafrika uden for kredsen af mindst udviklede lande ikke ønsker at undertegne ØPA'er, at undersøge alle muligheder for at tilbyde disse lande nye rammebestemmelser for handel i overensstemmelse med WTO's regler;
38. henviser til, at de ØPA skal være forenelige med WTO-bestemmelserne, som ikke indeholder krav om eller forbud mod forpligtelser til liberalisering af tjenesteydelser eller de såkaldte Singapore-spørgsmål;
39. anmoder Kommissionen om ikke at lade ØPA'erne omfatte bestemmelser om intellektuel ejendomsret, idet dette ville hindre adgangen til vigtige lægemidler; opfordrer EU til at bruge rammerne for ØPA'erne til at hjælpe AVS-landene med at gennemføre den fleksibilitet, der er i Doha-erklæringen om handelsrelaterede aspekter af den intellektuelle ejendomsret (TRIPS) og folkesundhed;
40. kræver, at ØPA'erne skal indeholde udvidede kapitler om udvikling med henblik på opfyldelse af MDG-målene og fremme og styrkelse af sociale rettigheder og grundlæggende menneskerettigheder;
41. understreger, at enhver omfattende ØPA også skal indeholde bestemmelser om god regeringsførelse, gennemsigtighed med hensyn til politiske embeder og menneskerettigheder;
42. kræver, at Parlamentet regelmæssigt informeres og aktivt inddrages i forhandlingerne om ØPA'erne; henviser i den forbindelse til Parlamentets rolle, for så vidt angår overvågning og tidligt varsel, og medlemmernes ønske om at indlede en mere omfattende dialog mellem EU-institutionerne og repræsentanterne for AVS-landene og civilsamfundet;
43. anbefaler, at Parlamentet i sin tidsplan bør opretholde en vis fleksibilitet og tage hensyn til de opfattelser, der hersker i de nationale parlamenter i AVS-landene vedrørende resultaterne af ØPA-forhandlingerne, inden det afgiver samstemmende udtalelse;
44. opfordrer til hensigtsmæssige og gennemsigtige overvågningsmekanismer - med en klar rolle og indflydelse - for at følge konsekvenserne af de ØPA'er med øget AVS-ejerskab og bredere høring af de berørte parter;
45. understreger særlig AVS-parlamenternes og de ikke-statslige aktørers afgørende rolle i overvågningen og forvaltningen af ØPA'erne; anmoder Kommissionen om at garantere deres deltagelse i de nuværende forhandlingsprocedurer, hvilket kræver en klar dagsorden for yderligere forhandlinger, som skal aftales mellem AVS-landene og EU på grundlag af en deltagerorienteret tilgang;
46. anser det for vigtigt, at gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler indbefatter etableringen af et passende overvågningssystem, der koordineres af det relevante parlamentariske udvalg, og som inddrager medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget for at sikre en passende balance mellem fastholdelse af udvalgets ledende rolle og en overordnet sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne; mener, at dette parlamentsudvalg bør arbejde på en fleksibel måde og aktivt koordinere sit arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU; mener, at denne overvågning bør indledes efter vedtagelsen af de enkelte foreløbige ØPA'er;
47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og i AVS-landenes regeringer og parlamenter, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Onsdag, den 25. marts 2009

EIB's og EBRD's årsberetninger for 2007

P6_TA(2009)0185

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om årsberetningerne for 2007 fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) årsberetning for 2007,
- der henviser til årsberetningen for 2007 fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings (EBRD),
- der henviser til EF-traktatens artikel 9, 266 og 267 og til protokol nr. 11 vedrørende vedtægterne for EIB,
- der henviser til aftalen om oprettelse af EBRD af 29. maj 1990,
- der henviser til EF-traktatens artikel 230 og 232 om Domstolens kompetenceområde,
- der henviser til EF-traktatens artikel 248 om Revisionsrettens opgaver,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/1016/EF af 19. december 2006 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet ⁽¹⁾,
- der henviser til Domstolens afgørelse af 6. november 2008 om det retlige grundlag for afgørelse 2006/1016/EF ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/847/EC af 4. november 2008 om centralasiatiske landes ret til finansiering efter Rådets afgørelse 2006/1016/EF om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 97/135/EF af 17. februar 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tegning af yderligere aktier i Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling som følge af beslutningen om at fordoble bankens aktiekapital ⁽⁴⁾,
- der henviser til EBRD's 3. oversigt over kapitalforsyning fra 2006, som dækker perioden 2006–2010,
- der henviser til Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om De Europæiske Fællesskabers lånoptagelses- og långivningsaktiviteter i 2007 (KOM(2008)0590),
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2008 om EIB's årsberetning 2006 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 414 af 30.12.2006, s. 95.

⁽²⁾ Sag C-155/07, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, endnu ikke offentliggjort i Samlingen af Afgørelser.

⁽³⁾ EUT L 301 af 12.11.2008, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 15.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0132.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om EIB's årsberetning 2005 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2003 om Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings (EBRD) aktiviteter ⁽²⁾,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution af 24. juni 2008 om EBRD som central medspiller i omlægningen af overgangslande,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽³⁾ (Cotonouaftalen),
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om EU's udviklingspolitik: »Den europæiske konsensus om udvikling« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. maj 2008 om en investeringsramme for Vestbalkan: styrkelse af sammenhængen i de eksisterende finansielle instrumenter for regionen for at understøtte vækst og stabilitet,
- der henviser til Kommissionens forslag af 21. maj 2008 om forordning til ændring af forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk nabo-skabs- og partnerskabsinstrument (KOM(2008)0308),
- der henviser til Domstolens dom af 10. juli 2003 vedrørende OLAF's (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) undersøgelseskompetence i forhold til EIB ⁽⁵⁾,
- der henviser til trepartsaftalen mellem Revisionsretten, EIB og Kommissionen vedrørende Revisionsrettens fremgangsmåder ved revision i medfør af EF-traktatens artikel 248, stk. 3, og som blev fornyet i juli 2007,
- der henviser til den fælles hensigtserklæring fra Kommissionen, EIB og EBRD af 15. december 2006 vedrørende samarbejde i Østeuropa og Sydkaukasus i Rusland og i Centralasien,
- der henviser til den fælles hensigtserklæring af 27. maj 2008 mellem Kommissionen og EIB om at fremme samordningen af EU's eksterne udlånspolitik,
- der henviser til memorandum af 16. september 2008 mellem EIB, Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder om deltagelse i ekspertisecentret for EU's offentlig-private partnerskaber,
- der henviser til EIB's forretningsplan for 2008–2010, som godkendtes af bestyrelsen den 20. november 2007,
- der henviser til EIB's offentlige høringer i 2008 om sin erklæring om miljømæssige og sociale principper og standarder,

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 544.

⁽²⁾ EUT C 38 E af 12.2.2004, s. 313.

⁽³⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Sag C-15/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union, Sml. 2003 (I), ECR I-7281.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til EBRD's miljø- og socialpolitik, som godkendtes af bestyrelsen den 12. maj 2008,
 - der henviser til EBRD's politik for energiprojekter, som godkendtes af bestyrelsen den 11. juli 2006,
 - der henviser til EIB's redegørelse om energiområdet, som godkendtes af bestyrelsen den 31. januar 2006,
 - der henviser til EIB's notat til redegørelse om bankens styrkede bidrag til EU's energipolitik af 5. juni 2007, som styrelsesrådet tilsluttede sig i juni 2007,
 - der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 11.-12. december 2008 om økonomiske og finansielle spørgsmål,
 - der henviser til EIB's publikation om resultater og konklusioner fra høringen om små og mellemstore virksomheder («SME Consultation 2007/2008 – Findings and Conclusions») af maj 2008 og den efterfølgende modernisering og styrkelse af EIB-Gruppens støtte til europæiske SMV'er,
 - der henviser til EIB's erklæring af 18. marts 2008 om miljømæssige og sociale principper og standarder,
 - der henviser til Rådets konklusioner fra Økofin-Rådet den 7. oktober 2008 og 2. december 2008 om EIB's rolle i støtten til SMV'er,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. oktober 2008 om overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag (KOM(2008)0706),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 med titlen »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A6-0135/2009),
- A. der henviser til, at EIB blev oprettet ved Romtraktaten i 1957, og til, at medlemsstaterne som dens andelshavere har indskudt kapital til en værdi af 165 mia. EUR,
- B. der henviser til, at EIB har udført aktiviteter uden for Fællesskabet til støtte for Fællesskabets eksterne politik siden 1963,
- C. der henviser til, at EBRD blev oprettet i 1991, og at dens aktionærer, der udgøres af 61 tredjelande, af Fællesskabet og EIB, har indskudt kapital til en samlet værdi af 20 mia. EUR,
- D. der henviser til, at medlemsstaterne, Kommissionen og EIB tilsammen tegner sig for 63 % af aktierne i EBRD,
- E. der henviser til, at EIB' mål i henhold til dens vedtægter er at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det indre marked i Fællesskabets interesse, ved anvendelse af både egne midler og midler, der er lånt på kapitalmarkedet,

Onsdag, den 25. marts 2009

- F. der henviser til, at EIB i den nuværende finanskrisen med kolossal mangel på likviditet og kredit til virksomheder bør spille en hovedrolle i EU's og medlemsstaternes økonomiske genopretningsplaner,
- G. der henviser til, at EBRD's formål er at bidrage til økonomiske fremskridt og økonomisk genopbygning og fremme overgangen til åbne markedsorienterede økonomier og fremme privat initiativ og foretagssomhed i de central- og østeuropæiske lande, som bekender sig til og anvender principperne om demokratisk flerpartistyre, pluralisme og markedsøkonomi,
- H. der henviser til, at EIB's rolle som udsteder af meget velansete obligationer til de internationale kapitalmarkeder med en kreditvurdering svarende til »de tre A'er« bør understreges og styrkes,
- I. der henviser til, at EBRD i henhold til artikel 11 i aftalen om oprettelse af EBRD er forpligtet til at foretage mindst 60 % af sine investeringer i den private sektor,
- J. der henviser til, at aftalen om oprettelse af EBRD fastsætter, at styrelsesrådet mindst hvert femte år gennemgår EBRD's kapitalformue, og at næste gennemgang skal finde sted i 2010,
- K. der henviser til, at styringskomiteen, der består af ni sagkyndige, blev oprettet den 1. oktober 2008 i medfør af afgørelse 2006/1016/EF for at lede og styre midtvejsevalueringen af EIB's eksterne långivningsmandat over for tredjelande,
- L. der henviser til, at denne midtvejsevaluering skal gennemføres i tæt samarbejde med Parlamentet på grundlag af afgørelse 2006/1016/EF,
- M. der henviser til, at der i afgørelse 2006/1016/EF om EIB's mandat over for tredjelande afsættes et beløb på 25,8 mia. EUR til lån, der gøres tilgængelige i perioden 2007–2013, til fordeling mellem regioner på følgende vis: lande i førtiltrædelsesfasen, herunder Kroatien og Tyrkiet: 8,7 mia. EUR; Middelhavslandene: 8,7 mia. EUR; Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland: 3,7 mia. EUR; Latinamerika: 2,8 mia. EUR; Asien: 1 mia. EUR; og Republikken Sydafrika: 0,9 mia. EUR,
- N. der henviser til, at EIB i 2007 har ydet lån til støtte for mål under EU's politikker på i alt 47,8 mia. EUR, heraf 41,4 mia. EUR i EU og EFTA-landene og 6,4 mia. EUR i partner- og tiltrædelseslande,
- O. der henviser til, at EIB's udlånsaktiviteter uden for EU i 2007 fordeler sig pr. geografisk region som følger: Asien og Latinamerika: 925 mio. EUR; Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland: 230 mio. EUR; Middelhavspartnerlandene: 1 438 mio. EUR; tiltrædelseslande: 2 870 mio. EUR; AVS-lande: 756 mio. EUR og Republikken Sydafrika: 113 mio. EUR,
- P. der henviser til, at EBRD's årlige omsætning beløb sig til 5,6 mia. EUR i 2007, og omfattede 353 projekter i 29 lande i Centraleuropa og Baltikum ⁽¹⁾, Sydøsteuropa ⁽²⁾, vestlige SNG-lande og Kaukasus ⁽³⁾, Rusland og Centralasien ⁽⁴⁾,
- Q. der henviser til, at EBRD's investeringer i Rusland i 2007 steg til 2,3 mia. EUR (den samlede portefølje i Rusland nåede op på 5,7 mia. EUR) og omfattede 83 projekter, hvilket udgjorde 42 % af EBRD samlede årlige forpligtelser (mod 38 % i 2006),
- R. der henviser til, at EBRD's egenkapitalinvesteringer øgedes i 2007 fra 1 mia. EUR i 2006 til 1,7 mia. EUR i 2007, og at disse investeringers andel af bankens årlige omsætning øgedes fra 20 % i 2006 til 30 % i 2007,

⁽¹⁾ Estland, Kroatien, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Ungarn.

⁽²⁾ Albanien, Bosnien-Hercegovina, Bulgarien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Rumænien og Serbien.

⁽³⁾ Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Moldova og Ukraine.

⁽⁴⁾ Kasakhstan, Kirgisistan, Mongoliet, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan.

Onsdag, den 25. marts 2009

- S. der henviser til, at EBRD's styrelsesråd den 28. oktober 2008 godtog Tyrkiet som modtager af EBRD-investeringsmidler, og til at EBRD forventer at investere 450 mio. EUR frem til udgangen af 2010,
- T. der henviser til, at EIB har finansieret projekter i Tyrkiet siden 1965 og har investeret ca. 10 mia. EUR inden for samtlige nøglesektorer i Tyrkiets økonomi,
- U. der henviser til, at EIB i henhold til Cotonouaftalen, ud over at udlåne egne midler, også finansierer forretningsprojekter i AVS-landene gennem en risikobehæftet investeringsfacilitet, hvis midler stammer fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF),
- V. der henviser til, at EIB's finansieringsstrategi bør bidrage til den overordnede målsætning om at udvikle og styrke demokratiet og retsstatsprincippet og til overholdelse af de internationale miljøaftaler, som Fællesskabet eller dets medlemsstater har indgået,
- W. der henviser til, at Kommissionen, medlemsstaterne, partnerlandene i den europæiske naboskabspolitik (ENP), internationale finansielle institutioner og europæiske, regionale og bilaterale finansielle institutioner på nuværende tidspunkt samarbejder inden for rammerne af naboskabsinvesteringsfaciliteten (NIF) om at skaffe yderligere midler til infrastrukturprojekter, først og fremmest på energi-, transport- og miljøområdet, i samtlige lande, der er omfattet af ENP,
- X. der henviser til, at EIB-Gruppen fortsat støtter SMV'er gennem lån samt risikokapital og lånegarantier, og at de to sidstnævnte aktiviteter foregår gennem den Europæiske Investeringsfond,

EIB's mål og forretningsprojekter

1. glæder sig på den ene side over EIB's årsberetning for 2007, og især dens finansiering af forretningsprojekter inden for EU - koncentreret om de seks politiske prioriteter: sikring af økonomisk og social samhørighed; gennemførelse af initiativet »Innovation 2010«; udviklingen af tværeuropæiske transportnet og adgangsveje; støtte til SMV'er; beskyttelse og styrkelse af miljøet og forsyningssikkerhed for bæredygtig konkurrencedygtig og sikker energi - og glæder sig på den anden side over aktiviteter i tredjelande inden for rammerne af EIB's eksterne udlånsmandat;
2. glæder sig over EIB's mål om blandt andet at imødegå udfordringerne fra klimaændringerne i dens finansieringsprojekter inden for EU; minder om, at det i den forbindelse er nødvendigt at udvikle yderligere miljøvenlige finansieringskriterier i overensstemmelse med EU's strategiske mål om at nedbringe emissionen af drivhusgasser; opfordrer indtrængende EIB til at rette sin långivning mod investeringer i energieffektivitet, vedvarende energi og forskning og udvikling inden for disse to områder; opfordrer desuden EIB til at opstille og offentliggøre en metodologi til bedømmelse af de finansierede projekters indvirkning på klimaet, og som kan fungere som vurderingskriterier, hvormed EIB bliver i stand til at afvise projekter, der har negativ indvirkning på klimaet;
3. noterer sig, at EIB er den eneste traktatbaserede finansielle institution, og at der i størstedelen af dens operationer fokuseres på projekter i medlemsstaterne, samtidig med at den skal spille en stadig vigtigere rolle i tredjelande som fastsat i afgørelse 2006/1016/EF;
4. bemærker, at EIB i sine aktiviteter i tredjelande hidtil har fulgt de mål, som Rådets politik har opstillet; mener, at der inden for EIB's kompetenceområde skal være sammenhæng i bankens udlånsvirksomhed; enkelhed i tilgangen mellem de forskellige EU-aktører og EU-instrumenter; fleksibilitet i den måde, hvorpå EU er i stand til at imødekomme de yderst forskellige omstændigheder i forskellige lande; overensstemmelse med opnåelsen af årtusindudviklingsmålene; og påtagelse af ansvar både over for offentligheden og Parlamentet for anvendelsen og effektiviteten af midler tilvejebragt af EU;
5. er fortsat af den overbevisning, at investeringer i offentlig transport er et vigtigt aspekt af den europæiske økonomiske genopretningsplan; gentager i den forbindelse sin overbevisning om, at EIB har potentiale til at blive en central aktør i den miljøvenlige omlægning af den europæiske transportsektor; tilskynder derfor EIB til at øge sin støtte til jernbaner, offentlig transport i byer, intermodal transport og transportforvaltning betydeligt;

Onsdag, den 25. marts 2009

6. mener, at EIB's aktiviteter også bør afspejle EU's mål og forpligtelser inden for FN-samarbejdet (f.eks. Kyotoprotokollen); opfordrer derfor EIB til at aflægge en årlig beretning til Parlamentet om gennemførelsen af EU's og FN's mål i sine operationer i udviklingslande;
7. bemærker med tilfredshed, at EIB i de seneste år har fulgt Parlamentets henstillinger og foretaget systematisk opfølgingsarbejde; anbefaler, at dette opfølgingsarbejde gøres tilgængeligt for offentligheden i forbindelse med EIB's årsberetning;
8. opfordrer EIB til at forbedre tilsynet og gennemskeligheden vedrørende formen og slutmodtagerne af dens globallån til støtte for små og mellemstore virksomheder;
9. Vedrørende tilsyn med EIB:
 - a) minder om, at EIB's opgaver, der er politisk definerede, ikke er underlagt et traditionelt tilsyn; mener, at der ikke desto mindre er behov for kontrol med EIB's arbejdsmetoder;
 - b) foreslår at EIB's Revisionsudvalg styrkes, således at der til udvalgets tre medlemmer og observatører tilføjes to medlemmer ansat hos en national tilsynsmyndighed;
 - c) glæder sig over det tekniske samarbejde mellem EIB og den nationale tilsynsmyndighed i Luxembourg, men anmoder om, at dette samarbejde udvides;
 - d) anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at undersøge mulighederne for en bredere revision af tilsynsordningen for EIB's finansielle virksomhed, som kan udføres af et fremtidigt EU-system for kontrol og tilsyn, således at der kan skaffes et overordnet indblik i kvaliteten af EIB's finansielle situation og det kan sikres, at dens resultater måles med nøjagtighed og reglerne for god forretningsskik overholdes;
10. glæder sig over udviklingen og offentliggørelsen af EIB's sektorbestemte operationelle politikker inden for energi, transport og vand i 2007 og betragter det som et vigtigt skridt hen mod en forøgelse af gennemsigtigheden i EIB's långivning;
11. glæder sig over, at EIB's offentliggørelsespolitik gennemgås med henblik på overholdelse af de relevante bestemmelser i Århusforordningen ⁽¹⁾; glæder sig over offentliggørelsen af projektevalueringsrapporten for 2007 og tilskynder EIB til at videreudvikle aktiviteterne i afdelingen for projektevaluering;
12. glæder sig over gennemgangen af EIB's erklæring om miljømæssige og sociale principper og standarder; er af den opfattelse, at EIB bør afsætte tilstrækkelige midler til gennemførelsen af den nye erklæring og offentliggøre en rapport om dens funktionsmåde;
13. understreger, at EIB bør følge en nultolerancepolitik i forhold til svig og korruption, og bifalder i denne henseende gennemgangen af dens politikker til bekæmpelse af svig, korruption, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme; er imidlertid bekymret over, at disse politikker i det store og hele lader til at ligge stille; opfordrer endnu engang EIB til, når den vedtager disse politikker og dertil hørende procedurer til bekæmpelse af svig, at medtage foranstaltninger rettet mod:
 - a) en mekanisme for administrativ udelukkelse af selskaber, der er fundet skyldige i korruption af EIB og andre multilaterale udviklingsbanker,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

Onsdag, den 25. marts 2009

- b) en beskyttelsespolitik for informanter og
- c) styrkelse af dens undersøgelsesfunktion og forbedring af denne funktions forebyggende og efterforskningsmæssige rolle;

14. glæder sig over eksistensen af et etisk ad hoc-udvalg (som hovedsagelig beskæftiger sig med spørgsmål om perioden efter beskæftigelse), og af et uafhængigt tilsyn med overholdelsen; anmoder dog om at blive holdt orienteret om tilsynets status og arbejde i praksis;

15. lykønsker EIB med undertegnelsen i Washington i oktober 2007 af tilgangserklæringen om virksomhedsstyring på markeder i vækst; bemærker, at denne tilgangserklæring også blev undertegnet af finansinstitutionerne for udvikling, og at den giver virksomhedsstyring en fremtrædende plads på dagsordenen for bæredygtig udvikling på markeder i vækst;

16. er tilfreds med, at EIB's forvaltningsudvalg har godkendt EIB's klageinstanspolitik; gentager imidlertid sin opfordring til EIB om at gennemgå sin interne klageinstans og udstede nye retningslinjer for appelmuligheder, som omfatter alle projekter finansieret gennem EIB;

17. bemærker den positive udtalelse fra den eksterne revision og konklusionerne i Revisionsudvalgets årsberetning; gentager i lyset af den nuværende finansielle og økonomiske krise sin opfordring til at underlægge EIB de samme forsigtighedsregler som er gældende for kreditinstitutioner og et reelt tilsyn;

EBRD's mål og forretningsprojekter

18. glæder sig over EBRD's årsberetning for 2007, og især at EBRD's investeringsaktiviteter har været koncentreret om lande, der befandt sig på det tidlige stadie eller mellemstadiet af en overgangsperiode, og konstaterer med tilfredshed de fremskridt, banken har gjort vedrørende finansiering af projekter under initiativet for vedvarende energi, i hvilken sammenhæng energiprojekter af interesse for EU bør prioriteres;

19. bemærker, at EBRD fortrinsvis opererer i tredjelande, men at nogle aktiviteter fortsat også har betydning i medlemsstaterne;

20. konstaterer endvidere, at EBRD's rolle i international og regional sammenhæng er meget forskellig fra, hvad den var i 1991, og at EBRD's mandat skal efterleves inden for disse nye forhold i takt med, at EBRD reagerer på markedskræfterne og flytter sine aktiviteter syd- og østover;

21. erkender også, arbejdsforholdene er blevet mere udfordrende, idet forretningsklimaet er blevet vanskeligere, idet erfaringerne med modsvarende lokale institutioner tenderer til at blive færre og integritetshensyn tenderer til at blive flere;

22. mener, at EBRD skal styrke sin tekniske hjælp og sine konsulentaktiviteter for at fremme standarder for god virksomhedsledelse og sikre passende ledelse af projekter på lokalt niveau i EU's nabolande;

23. glæder sig over de fremskridt, EBRD har gjort i 2008 i forbindelse med indførelsen af integration af kønsaspektet; opfordrer indtrængende begge banker til at styrke integrationen af kønsaspektet i deres institutionelle struktur og eksterne politikker;

Samarbejdet mellem EIB og EBRD og andre internationale, regionale og nationale finansinstitutioner

24. konstaterer, at EIB og EBRD i stigende grad finansierer forretningsprojekter i de samme geografiske områder uden for EU, såsom Østeuropa, det sydlige Kaukasus, Rusland, det vestlige Balkan og, inden for en overskuelig fremtid, også Tyrkiet;

Onsdag, den 25. marts 2009

25. gør opmærksom på, at der i lande med fælles forretningsprojekter på nuværende tidspunkt er tre forskellige samarbejdsmetoder mellem EIB og EBRD: for Østeuropas vedkommende er der opstillet en fælles hensigtserklæring, som overdrager EBRD det ledende ansvar og opstiller fælles investeringer som hovedreglen; i landene på det vestlige Balkan er der ved at ske et skift fra konkurrenceprægede eller parallelle operationer til samarbejde gennem puljedannelse; og senest andetsteds, som det er tilfældet med samarbejdsordning i Tyrkiet, indgås der aftaler baseret på specifikke og fælles kompetenceområder, idet det afgøres fra projekt til projekt, hvilken bank der overdrages ledelsesansvaret;

26. bemærker, at de to bankers mål, ekspertise og fremgangsmåder er forskellige, og at der ikke kan sondres klart mellem udlån til henholdsvis den offentlige og den private sektor; understreger, at der i stigende grad opstår fælles interesser, hvor begge banker oparbejder færdigheder, såsom finansiering af små og mellemstore virksomheder, energi, klimaændringer og offentlig-private partnerskaber; fremhæver i denne forbindelse behovet for udvidet samarbejde;

27. er af den opfattelse, at EIB's og EBRD i de lande, hvor der udføres fælles aktiviteter, ikke bør konkurrere, men derimod supplere hinanden med udgangspunkt i hver banks relative fordele, og for at spare kunden udgifterne til dobbeltarbejde;

28. anbefaler derfor med henblik på at opnå et mere struktureret samarbejde mellem EIB og EBRD i lande med fælles projekter, at:

- a) begge banker forbedrer deres funktionelle arbejdsdeling som et middel til at opnå større specialisering, således at der sættes fokus på deres respektive færdigheder og stærke sider,
- b) EIB specialiserer sig i finansieringen af større private og offentlige projekter om infrastruktur og andre aktiviteter, herunder offentlig-private partnerskaber og direkte udenlandske investeringer fra EU-baserede virksomheder, og EBRD specialiserer sig i mindre investeringer, institutionsopbygning, privatisering, fremme af handel, finansielle markeder og direkte egenkapitalinvesteringer med det formål at fremme normer for virksomhedsledelse,
- c) det specificeres, hvilke typer projekter, sektorer og produkter der er af interesse for begge banker, og hvor de kan slå sig sammen om fælles viden og ressourcer, såsom ved finansiering af SMV'er og hvor de kan øge investeringer til imødegåelse af klimaændringer, f.eks. for at fremme energi fra vedvarende energikilder og reduktion af udledningen af drivhusgasser; tilgangen inden for den fælles interessesfære gøres pragmatisk og baseres på afgørelser fra projekt til projekt inden for områder af fælles interesse, med en af institutionerne som hovedansvarlig for hvert samfinansieringsprojekt, således at dobbeltarbejde undgås, og forudsat at institutionernes procedurer er gensidigt anerkendte; projekter, der modtager støtte, i denne sammenhæng overholder EU-standarderne, f.eks. vedrørende bekæmpelse af klimaændringer eller overholdelse af sociale rettigheder, uanset om EIB eller EBRD er den hovedansvarlige institution,
- d) der indarbejdes klare mekanismer i begge institutioner, både fra ledelsesniveau og nedefter og på konkret, lokalt plan,
- e) de to banker udformer et altomfattende forslag til et mere konsekvent samarbejde, og herunder også formulerer betragtninger over fælles standarder, til gavn for deres aktionærer, interessehavere og investeringslande,
- f) de to banker regelmæssigt forelægger Kommissionen en redegørelse for deres samarbejde,
- g) Kommissionen aflægger en årlig evalueringsrapport til Parlamentet og Rådet om virkningerne af effektiviteten af EIB's og EBRD's forretningsprojekter og deres respektive bidrag til opfyldelsen af EU's udenrigspolitiske mål og om deres samarbejde med hinanden og med andre finansinstitutioner, og
- h) formændene for de to banker sammen med kommissæren for økonomiske og monetære anliggender indkaldes til årlige høringer i Parlamentets regi;

Onsdag, den 25. marts 2009

29. anbefaler i et langsigtet perspektiv, at EIB's aktionærer overvejer at øge EIB's ejerskab af EBRD, f.eks. i forbindelse med en kapitalforøgelse eller hvis en af EBRD's nuværende aktionærer overvejer at afslutte sit ejerforhold i banken; mener, at dette på længere sigt kan støtte bedre sammenhæng mellem politikker og specialisering af de to banker, både fra et funktionelt og et geografisk synspunkt;

30. er af den opfattelse, at instrumenter for EU's eksterne bistand ikke bør overlape hinanden; opfordrer til udvidet samarbejde med regionale og nationale udviklingsinstitutioner eller udviklingsagenturer i EU med det formål at sikre tilstrækkelige midler til at undgå overlapninger og dobbeltarbejde og sikre, at virkningerne af EU's bidrag bliver mere synlige; støtter i denne forbindelse muligheden for gensidig opgavefordeling og anerkendelse af procedurer;

31. minder om betydningen af den aftale, der er fastlagt i den europæiske konsensus, i henhold til hvilken der bør foretages en styrkelse af synergierne mellem de programmer, der støttes af EIB og andre finansielle institutioner, og dem, der finansieres af Fællesskabet med henblik på at sikre maksimal udnyttelse for modtagerlandene; understreger behovet for at tage særlig hensyn til støttemodtagernes interesser i denne forbindelse;

32. anerkender, at EIB og EBRD må arbejde sammen med andre internationale og regionale finansinstitutioner, såsom Verdensbanken, Den Asiatiske Udviklingsbank og Den Afrikanske Udviklingsbank, for at bankernes aktiviteter kan have større virkning i regioner fjernt fra EU og for at undgå uønskede overlapninger og dobbeltarbejde i finansieringsaktiviteterne; mener dog, at EIB bør spille en ledende rolle i bestræbelserne på at fremme EU's sociale mål og miljø- og udviklingsmål blandt multinationale banker og institutioner for udvikling;

33. bemærker, at multinationale banker og institutioner har en positiv virkning på udviklingslandene; finder det nødvendigt at foretage yderligere analyser af denne virkning og at overveje yderligere aktiviteter i forbindelse med EU's målsætninger og operationer; foreslår, at finansiering af jordkøb kan være en investeringsberettiget udgift under vilkår, der relaterer til miljømæssige og sociale målsætninger, i henhold til EIB's mandat, eftersom det er en afgørende faktor i selvskabt udvikling, især i de afrikanske lande;

Den globale finanskriser og dens betydning for EIB og EBRD

34. fremhæver den vigtige rolle, som EIB er blevet tildelt i den europæiske økonomiske genopretningsplan, navnlig for så vidt angår øgede investeringer i SMV'er, energi fra vedvarende kilder og ren transport; glæder sig over beslutningen om at forhøje det samlede omfang af EIB's udlån med 30 % (15 mia. EUR) i 2009 og 2010 og beslutningen om at forhøje den tegnede kapital med omtrent 67 mia. EUR til 232 mia. EUR, i overensstemmelse med Lissabonstrategien; anmoder dog medlemsstaterne om yderligere at forhøje EIB's kapital i det omfang, at bankens udlånskapacitet svarer til de finansielle behov på mellemlang sigt for erhvervslivet, herunder industrien, hvor det er nødvendigt for at støtte miljøvenlige og bæredygtige arbejdspladser; understreger, at disse yderligere midler bør anvendes til at opnå langtidsholdbare virkninger; mener, at dette udvidede ansvar nødvendiggør både tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer og øget gennemsækelighed og ansvar i forbindelse med EIB's projekter;

35. opfordrer til styrkelse af risikodelingsordninger mellem forretningsbanker og EIB i tilvejebringelsen af finansiering til SMV'er; opfordrer dog til forsigtighed i forbindelse med kommercielle bankers anvendelse af EIB's lån og opfordrer i denne forbindelse til indgåelse af en streng adfærdskodeks mellem kommercielle banker og EIB; bemærker endvidere, at listen over banker, der fungerer som mellemlid for EIB, skal opdateres;

36. mener, at EIB og Kommissionen bør fremskynde gennemførelsen af projekter i de medlemsstater og sektorer, der er mest alvorligt berørt af krisen; mener i den forbindelse, at det er vigtigt at mobilisere den ekspertviden, der er til rådighed gennem de tekniske bistandsprogrammer som f.eks. initiativerne Jaspers, Jeremie, Jessica og Jasmine, med henblik på at fremskynde fordelingen af strukturmidler;

Onsdag, den 25. marts 2009

37. konstaterer, at EU anmodede EIB om at fremskynde støtteudbetalingen til offentlig-private partnerskaber som en reaktion på finanskrisen; opfordrer indtrængende EIB og EBRD til kun at gennemføre sådanne projekter, hvis de er økonomisk overkommelige og giver reelle fordele; mener i den forbindelse, at der er behov for forbedringer af praksisser for fremlæggelse af oplysninger, nytteværdi for pengene og bedømmelse af økonomisk overkommelighed;

38. opfordrer medlemsstaterne til at drage fuld nytte af den risikokapital og de globalån og mikro-kreditfaciliteter, der stilles til rådighed gennem EIB's programmer og faciliteter;

39. understreger, at EIB's indlåns- og udlånsaktiviteter både inden og uden for EU har været støt stigende og i dag udgør hovedinstrumentet for indlån og udlån på EU-niveau; bemærker endvidere, at der har været stor efterspørgsel, også fra Asien, på EIB-udstedte obligationer; opfordrer derfor EIB og dens styrelsesråd til at maksimere dette udlånspotential, især ved i rollen som offentligt drevet bank at udstede obligationer i euro på verdensmarkedet med henblik på at støtte langsigtede mål og for at dæmpe den økonomiske afmatning både inden for EU og i Unionens nabolande;

40. opfordrer indtrængende Kommissionen og EIB til i fællesskab at undersøge, hvordan kreditstramningen i realøkonomien kan afhjælpes med hjælp fra nye, innovative finansielle instrumenter;

41. glæder sig over EBRD's beslutning om at øge sin årlige omsætning i 2009 med cirka 20 % omtrent 7 mia. EUR for at afbøde den nuværende økonomiske og finansielle krise og bemærker, at halvdelen af de ekstra udgifter på 1 mia. EUR i 2009 er øremærket til Central- og Østeuropa;

42. understreger, at de to bankers rolle som følge af de nuværende, restriktive kreditvilkår er mere eksponeret både inden og uden for EU; opfordrer begge banker til også i svære økonomiske tider at opfylde deres forpligtelser over for tredjelandene;

43. foreslår, at EIB efter en nøje undersøgelse af finanskrisens indvirkninger på realøkonomien opfordres til at øge sin bistand til de nye medlemsstater; understreger desuden betydningen af at inddrage den private sektor i en stabilisering af disse økonomier; glæder sig over de intensiverede EBRD-aktiviteter i de nye medlemsstater og den fælles handlingsplan for internationale finansinstitutioner til støtte for banksektoren og långivning til realøkonomien i Central- og Østeuropa, der er udarbejdet af EBRD, EIB, Den Europæiske Investeringsfond og Verdensbankgruppen; anbefaler dog, at der inden for en overskuelig fremtid foretages en vurdering af definitionen af »overgangslande« og en evaluering af indstillingen af EBRD-aktiviteter inden for EU;

44. konstaterer med tilfredshed, at konsekvenserne af den finansielle uro for EIB og EBRD er begrænsede, på trods af at EBRD i 2008 noterede sit første tab i ti år som følge af nedgangen på aktiemarkedet;

Betydningen af Domstolens afgørelse om EIB's eksterne mandat

45. glæder sig over Domstolens afgørelse af 6. november 2008 om det retlige grundlag for afgørelse 2006/1016/EF;

46. anbefaler, at der snarest opnås enighed mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen i forlængelse af denne afgørelse med det formål dels at sikre fuld respekt for Parlamentets særrettigheder, og dels fortsat opretholdelse af EIB's eksterne finansoperationer; understreger derfor, at denne hasteaftale er en midlertidig løsning med en præcist angivet slutdato, og som løber indtil midtvejsevalueringen i 2010;

Onsdag, den 25. marts 2009

47. er af den opfattelse, at det er af afgørende betydning at vedtage en afgørelse til erstatning for afgørelse 2006/1016/EF i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, og anerkender nødvendigheden af, at den nuværende midtvejsvurdering af EIB's eksterne låneaktiviteter og samarbejdsordninger, der skal være afsluttet i 2010, skaber mulighed for en ægte og bred debat om EU's mål og de ressourcer, der stilles til rådighed for EIB, i hvilken Parlamentet fuldt ud kan udfylde sin rolle som medlovgiver; opfordrer Kommissionen til at tage nøje hensyn til de henstillinger, der er fremsat i denne beslutning, under udarbejdelsen af det nye forslag til en afgørelse om EIB's eksterne udlånsmandat efter midtvejsvurderingen;

48. anbefaler, at styringskomiteen afslutter sit arbejde i begyndelsen af 2010 og opfordrer dens formand til derefter at fremlægge evalueringens konklusioner for Parlamentet; ser frem til styringskomiteens konklusioner og anmoder komiteen om at tage hensyn til de henstillinger, der er fremsat i denne beslutning og i Parlamentets tidligere beslutninger; anmoder om, at styringskomiteen holder Parlamentet regelmæssigt underrettet om sine fremskridt;

*

* *

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Bilindustriens fremtid

P6_TA(2009)0186

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om fremtiden for automobilindustrien

(2010/C 117 E/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionens formand, José Manuel Barroso, af 2. februar 2005 med titlen »vækst og beskæftigelse: en fælles opgave - Et nyt afsæt for Lissabon-strategien« (KOM(2005)0024),
- der henviser til konklusionerne af 12. december 2005 fra den endelige rapport fra CARS 21-ekspertgruppen og konklusionerne af 29. oktober 2008 fra højniveaukonferencen om midtvejsrevisionen af CARS 21,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2008 om CARS 21 - En konkurrencevenlig lovramme for automobiler ⁽¹⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 15.-16. oktober 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. oktober 2008 med titlen »overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2008)0706),

⁽¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 1.

Onsdag, den 25. marts 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 med titlen »en europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
 - der henviser til Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. december 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets og Kommissionens redegørelser af 4. februar 2009 om virkningerne af den finansielle krise i automobilindustrien,
 - der henviser til konklusionerne fra Rådet (konkurrenceevne) af 5. og 6. marts 2009 om automobilindustrien,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 med titlen »udspil til imødegåelse af krisen i den europæiske bilindustri« (KOM(2009)0104),
 - der henviser til konklusionerne fra mødet mellem de europæiske industriministre og næstformand i Kommissionen Günter Verheugen om situationen i automobilektoren, der fandt sted i Bruxelles den 16. januar 2009,
 - der henviser til de statistikker om salget af køretøjer i 2008, der blev offentliggjort den 29. januar 2009 af Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanter (ACEA),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at Europa står over for en usædvanlig og dyb finansiell og økonomisk krise med høje ledighedstal og tab af tusindvis af arbejdspladser i alle de relevante industrisektorer,
- B. der henviser til, at det europæiske finansielle marked i øjeblikket ikke fungerer tilstrækkeligt godt, især med hensyn til dets udlånsaktiviteter,
- C. der henviser til, at den europæiske automobilindustri og dens underleverandører er særlig hårdt ramt af virkningerne af den nuværende krise, og at den er en nøglesektor, som bidrager til beskæftigelse, innovation og konkurrenceevne i hele den europæiske økonomi,
- D. der henviser til, at automobilektoren i EU har strukturell overkapacitet, og at der i 2009 forventes et yderligere væsentligt fald i efterspørgslen efter biler og dermed i bilproduktionen, hvilket uundgåeligt vil øge presset på beskæftigelsen og investeringsniveauerne i EU,
- E. der henviser til, at den europæiske automobilindustri er den største investør i forskning og udvikling (F&U) i Den Europæiske Union, og at de europæiske personbils- og erhvervskøretøjsproducenter er nødt til at foretage meget betydelige investeringer som følge af lovgivningsmæssige og markedsmæssige krav, navnlig for at sikre overgangen til en lavemissionsvognpark,
- F. der henviser til, at den lovgivningspakke om vedvarende energi og klimaændringer, der vedtoges i december 2008, vil få afgørende betydning som incitament til grønne investeringer i energibesparelser i automobilindustrien,
- G. der henviser til, at den europæiske automobilindustri direkte og indirekte beskæftiger 12 mio. arbejdstagere, svarende til 6 % af alle beskæftigede i Den Europæiske Union, og at flere millioner af disse job, hvoraf mange er højt kvalificerede job, som ikke bør gå tabt, i dag er i fare,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0614.

Onsdag, den 25. marts 2009

- H. der henviser til, at der er et meget stort jobskabespotentiale i indførelsen af grønnere teknologier i automobilektoren,
- I. der henviser til, at den europæiske automobilektori er en nøglesektor i EU's økonomi på grund af dens multiplikatoreffekt for andre sektorer og industrier og navnlig eksistensen af hundredtusinder af små og mellemstore virksomheder (SMV'er),
- J. der henviser til, at nogle medlemsstater er begyndt at vedtage nationale foranstaltninger til støtte af automobilektorien,
- K. der påpeger, at det er industrien selv, der har det primære ansvar for at finde løsninger på krisen,
- L. der henviser til, at Kommissionen i øjeblikket forhandler om yderligere handelsliberalisering inden for rammerne af Doha-runden og den kommende frihandelsaftale med Sydkorea,
1. erkender, at ikke blot den aktuelle økonomiske og finansielle krise, der især kommer til udtryk i et alvorligt fald i efterspørgslen efter motorkøretøjer, men også problemerne med produktionsmæssig overkapacitet, adgang til kreditfinansiering og de strukturelle problemer, der allerede eksisterede inden krisen, har sat automobilektorien under et voldsomt pres;
 2. understreger, at der er tale om en krise på europæisk plan; henleder derfor opmærksomheden på nødvendigheden af, at medlemsstaterne tager sammenhængende og samordnede skridt over for automobilektorien inden for EU, og efterlyser en egentlig europæisk handlingsplan med konkrete anvisninger på, hvordan både EU og medlemsstaterne kan træffe de afgørende foranstaltninger, der er behov for;
 3. bemærker med stigende bekymring, at visse kortfristede foranstaltninger, der er vedtaget på nationalt plan af medlemsstaterne, kan fordreje konkurrencen i det indre marked og skade konkurrencen på lang sigt, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at yderligere foranstaltninger er sammenhængende, effektive og samordnede;
 4. påskønner i denne forbindelse den midlertidige ramme for vurdering af statsstøtte, der indgår i den europæiske økonomiske genopretningsplan;
 5. påskønner Kommissionens indsats for at give et effektivt politisk svar på problemerne for General Motors Europe og dets underleverandører ved at samordne indsatsen i de berørte medlemsstater, herunder afholdelsen af ministermødet den 13. marts 2009 og bestræbelserne på at finde frem en afbalanceret og fair løsning på spørgsmålet om intellektuelle ejendomsrettigheder;
 6. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremskynde, forenkles og øge den finansielle støtte til automobilektorien, især gennem Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og ved at tillade statsgarantier for lavt forrentede lån; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at anmode om en forenkling af procedurerne for behandling af låneansøgninger; mener, at denne finansielle støtte, navnlig gennem lån, bør bidrage til at stimulere efterspørgslen efter nye køretøjer til gavn for økonomisk vækst, miljøet og færdselsikkerhed;
 7. finder det vigtigt, at EIB er tilstrækkeligt opmærksom på de SMV'er, der er snævert knyttet til automobilektoren, for at bevare disses kreditadgang, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forøge EIB's udlånskapacitet, således at den kan opfylde automobilektoriens finansieringsbehov på mellemlang sigt;
 8. fastholder, at alle finansielle og skattemæssige initiativer, herunder skrotningsordninger, skal tjene til at støtte og fremskynde den nødvendige teknologiske omlægning af sektoren, navnlig med hensyn til motorers energieffektivitet og nedbringelse af emissioner i fuld overensstemmelse med den nyeste lovgivning;

Onsdag, den 25. marts 2009

9. bekræfter, at politikker både på EU- og nationalt plan skal bidrage til at lette den omstrukturings- og omlægningsfase, som automobilindustrien og dens underleverandører skal gennemgå i et stærkt konkurrencepræget erhvervs-klima, og opfordrer sektoren til at udforme en sammenhængende forretningsstrategi og gennemføre de nødvendige tilpasninger på en socialt ansvarlig måde i nært samarbejde med fagforeningerne;
 10. understreger nødvendigheden af at inddrage fagforeningerne fuldt ud i de igangværende diskussioner, og opfordrer Kommissionen til at støtte en egentlig europæisk arbejdsmarkedsdialog for denne sektor, navnlig i sammenhæng med de nuværende kriser;
 11. opfordrer Kommissionen til at sikre den bedst mulige udnyttelse af de europæiske fonde, der findes til støtte for beskæftigelsen såsom Samhørighedsfonden, strukturfondene, Socialfonden og Globaliseringsfonden, som led i en afbalanceret implementering af Lissabonprioriteringerne, samt at lette, forbedre og fremskynde adgangen til disse fonde; finder, at disse fonde bør bidrage til uddannelses- og omskolingsordninger for arbejdstagere på et tidligt tidspunkt, hvor som helst og når som helst der indføres arbejds-tidsindskrænkninger;
 12. understreger, at automobilindustrien har behov for løbende investeringer i F&U-programmer, der kan levere de bedste løsninger med hensyn til kvalitet, sikkerhed og miljøpræstationer, for at opnå en bæredygtig konkurrencedygtig ramme, og opfordrer derfor Kommissionen til i den forbindelse at fremme, forbedre og fremskynde adgangen til EU-støtteredskaber for F&U og innovation såsom det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling;
 13. opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for og henstillinger til foranstaltninger, der på en samordnet måde kan tilskynde til fornyelse af vognparken, f.eks. skrotpræmieordninger og andre markedsincitamenter, som kan have positive virkninger på kort sigt på forbrugernes efterspørgsel efter nye motorkøretøjer samt give nye impulser til leasingmarkedet; opfordrer Kommissionen til at overvåge de nationale foranstaltninger, der allerede er gennemført i denne forbindelse, for at undgå skævvridninger på det indre marked;
 14. bekræfter behovet for at uddybe dialogen og igangværende drøftelser med tredjelande og EU's vigtigste handelspartnere om fremtiden for automobilindustrien og opfordrer derfor Kommissionen til nøje at overvåge udviklingen i ikke-EU-lande, herunder især De Forenede Stater og Asien, med henblik på at sikre ensartede spilleregler på internationalt plan og undgå protektionisme og diskriminerende foranstaltninger på det globale automobilmarked;
 15. opfordrer Kommissionen til at sikre et afbalanceret og retfærdigt resultat af forhandlingerne mellem Den Europæiske Union og Sydkorea, inden frihandelsaftalen underskrives;
 16. påskønner CARS 21-processen, der udstikker en langsigtet erhvervs-politik på europæisk plan; opfordrer Kommissionen til løbende at implementere, overvåge og evaluere denne langsigtede strategiplan for at sikre den fremtidige konkurrenceevne for og den bæredygtige beskæftigelse i den europæiske automobil-industri;
 17. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at følge principperne for bedre lovgivning og derfor foretage en grundig vurdering af indvirkningerne af ny fællesskabslovgivning på motorkøretøjer på linje med henstillingerne fra CARS 21 med henblik på at øge den juridiske sikkerhed og forudsigelighed for automobilek-toren;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag, den 26. marts 2009

Hvidbog om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler

P6_TA(2009)0187

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om hvidbog om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens hvidbog af 2. april 2008 om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler (KOM(2008)0165),
 - der henviser til sin beslutning af 25. april 2007 om grønbogen om erstatningssøgsmål for overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. marts 2007 om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 – Stærke forbrugere, højere forbrugervelfærd og effektiv forbrugerbeskyttelse (KOM(2007)0099),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽²⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 ⁽³⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomheds-overtagelser («EF-fusionsforordningen») ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽⁵⁾ samt Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2008 af 30. juni 2008 ⁽⁶⁾ vedrørende gennemførelse af forligs-procedurer i kartelsager,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Retsudvalget (A6-0123/2009),
- A. der henviser til, at konkurrencepolitikken øger EU's økonomiske ydeevne og i betydelig grad bidrager til, at Lissabonstrategiens mål nås,
- B. der henviser til, at De Europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået, at enkeltpersoner og virksomheder med henblik på at garantere den fulde virkning af traktatens artikel 81 kan indlede søgsmål om erstatning for den skade, de har lidt som følge af en overtrædelse af EF's konkurrencereglerne,
- C. der henviser til, at erstatningssøgsmål kun udgør ét element i et effektivt privat håndhævelsessystem, og til, at alternativ tvistbilæggelse under de rette omstændigheder er et effektivt alternativ til kollektive søgsmålsmekanismer og giver mulighed for retfærdige og hurtige udenretlige forlig, hvilket bør fremmes,

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 298 af 8.12.2006, s. 17.

⁽⁶⁾ EUT L 171 af 1.7.2008, s. 3.

Torsdag, den 26. marts 2009

- D. der henviser til, at de spørgsmål, der behandles i hvidbogen, vedrører alle kategorier af skadelidte, alle typer overtrædelser af EF-traktatens artikel 81 og 82 og alle økonomiske sektorer,
- E. der henviser til, at ethvert forslag om at indføre kollektiv søgsmålsadgang ved overtrædelse af EF's konkurrenceregler bør supplere og ikke erstatte de alternative former for beskyttelse, der allerede eksisterer i nogle medlemsstater (det gælder f.eks. repræsentative søgsmål og prøvesager),
- F. der henviser til, at formålet med privatretlige erstatningssager må være fuld kompensation til skadelidte, og til, at principperne om ansvar uden for kontraktforhold, der forbyder uretmæssig berigelse og ydelse af erstatning flere gange for den samme skade på den ene side, og undgår straffesanktioner på den anden side, skal overholdes,
- G. der henviser til, at Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheders gennemførelse af konkurrencereglerne falder indenfor det offentligretlige område, og til, at der kun sjældent indbringes privatretlige erstatningssøgsmål for de nationale domstole, selv om nogle medlemsstater har taget eller vil tage initiativ til at gøre det lettere for private at gøre erstatningssøgsmål gældende ved overtrædelse af EF's konkurrenceregler,
- H. der henviser til, at de private erstatningssøgsmål bør supplere og støtte konkurrencemyndighedernes håndhævelse af konkurrencereglerne, men ikke må erstatte den, og at konkurrencemyndighedernes personalemæssige og økonomiske kapacitet derfor skal styrkes, så de kan undersøge overtrædelser af EF's konkurrenceregler mere effektivt,
- I. der henviser til, at uanset hvordan en tvist bilægges, er det vigtigt at indføre procedurer og beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer en retfærdig behandling af alle parter, uden at systemet misbruges, hvilket har været tilfældet i andre retssystemer, herunder især i USA,
- J. der henviser til, Kommissionen i forbindelse med ethvert forslag, der ikke henhører under Fællesskabets enekompetence, skal overholde subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet,
1. glæder sig over den nævnte hvidbog og understreger, at EF's konkurrenceregler og navnlig en effektiv håndhævelse af dem, forudsætter, at ofrene for overtrædelser af EF's konkurrenceregler har mulighed for at kræve erstatning for den lidte skade;
 2. konstaterer, at Kommissionen endnu ikke har præciseret, hvilket retsgrundlag den vil basere sine foreslåede tiltag på, og at det yderligere skal overvejes, hvilket retsgrundlag der skal anvendes for de foreslåede indgreb i de nationale procedurer for erstatningsansvar uden for kontraktforhold og den nationale procesret;
 3. mener, at der er mange hindringer for effektive klageprocedurer for ofre for overtrædelser af EF's konkurrenceregler, såsom mange og spredte skader, informationsasymmetri og andre problemer, når der skal gøres erstatningskrav gældende, ikke blot i forhold til sager vedrørende EF's konkurrenceregler, men også på andre områder, som f.eks. produktansvar og andre forbrugerrelaterede erstatningssøgsmål;
 4. erindrer om, at de enkelte forbrugere, men også små virksomheder, navnlig de, der har lidt spredt skade med relativt lave omkostninger til følge, ofte afskrækkes fra at indlede et selvstændigt erstatningssøgsmål på grund af de hermed forbundne omkostninger, forsinkelser, usikkerhedsmomenter, risici og byrder; understreger i den forbindelse, at kollektive søgsmål, der gør det muligt at samle individuelle erstatningssøgsmål fra ofre for overtrædelser af EF's konkurrenceregler og øger deres adgang til domstolene, er et vigtigt afskrækkende redskab; bifalder derfor Kommissionens forslag om at indføre mekanismer, der skal forbedre kollektive søgsmål og samtidig forhindre en overdreven anvendelse af sagsanlæg;

Torsdag, den 26. marts 2009

5. henviser til, at Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse ved udgangen af 2008 offentliggjorde resultaterne af to studier om kollektive søgsmålsinstrumenter i medlemsstaterne og eventuelle hindringer for det indre marked, der opstår som følge af den uensartede lovgivning i medlemsstaterne; henviser endvidere til, at Kommissionen har offentliggjort en grønbog om EU's handlingsmuligheder inden for forbrugerbeskyttelse, og har meddelt, at den agter at udgive et nyt politikpapir i 2009; understreger, at tiltag på EU-niveau ikke må føre til en tilfældig eller unødvendig opsplitning af den nationale procesret, og at det derfor nøje må overvejes, om og i hvilket omfang der skal vælges en horisontal eller integreret tilgang for at fremme forlig og erstatningssøgsmål; opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en undersøgelse af et eventuelt retsgrundlag og en eventuelt horisontal eller integreret tilgang, uden dog nødvendigvis at indføre et enkelt horisontalt instrument, og i mellemtiden afstå fra at fremlægge nogen kollektive søgsmålsmekanismer for ofre for overtrædelser af EF's konkurrenceregler, uden at give Parlamentet mulighed for at deltage i vedtagelsen af sådanne mekanismer under den fælles beslutningsprocedure;

6. bemærker, at erstatningssøgsmål for overtrædelser af EF's konkurrenceregler så vidt muligt bør behandles på lige fod med andre søgsmål uden for kontraktforhold, er af den opfattelse, at en horisontal eller integreret tilgang kunne dække procedurebestemmelser, der er fælles for kollektive søgsmål inden for de forskellige lovområder, og understreger, at en sådan tilgang ikke må forsinke eller forhindre udarbejdelsen af de forslag og foranstaltninger, der anses for nødvendige for en fuldstændig håndhævelse af EF's konkurrenceregler; bemærker endvidere den mere avancerede analyse af civile søgsmål på konkurrenceområdet, den avancerede ramme for konkurrencemyndighederne, herunder Det Europæiske Konkurrence-netværk og mener, at det – i den mindste hvad angår visse spørgsmål – retfærdiggør, at man går hurtigt videre, idet der tages hensyn til, at nogle af disse foranstaltninger kan udvides til også at omfatte andre lovområder uden for konkurrencereglerne; er af den opfattelse, at sådanne sektorale foranstaltninger allerede kunne foreslås på baggrund af de særligt komplekse forhold og vanskeligheder, ofre for overtrædelser af EF's konkurrenceregler møder;

7. bemærker, at en »en gang for alle«-afgørelse er i sagsøgtes interesse med henblik på at mindske usikkerheden og de overdrevne økonomiske konsekvenser, der kan ramme ansatte, leverandører, underleverandører og andre uskyldige parter; opfordrer til en evaluering og en mulig indførelse af en udenretslig tvistbilæggelsesprocedure for kollektive søgsmål, der enten kan rejses af parterne inden retssagen eller efter opfordring af den domstol, for hvilken sagen indbringes; mener, at en sådan tvistbilæggelsesprocedure bør søge at opnå en udenretslig tvistbilæggelse underlagt retlig godkendelse af en forligsaftale, der kan gøres bindende for alle de skadelidte, der har tilsluttet sig proceduren; understreger, at denne procedure hverken må resultere i en utilbørlig forlængelse af sagsbehandlingen eller fremme en uretfærdig sagsafgørelse; opfordrer Kommissionen til at søge metoder for større sikkerhed, herunder en evaluering af, hvorvidt eventuelle efterfølgende sagsøgere i princippet bør forvente ikke at få mere ud en sådan tvistbilæggelsesprocedure;

8. mener, at det for direkte og indirekte aftagere skal være muligt i form af et selvstændigt søgsmål eller et opfølgende søgsmål at gøre deres krav gældende ved et individuelt, kollektivt eller repræsentativt søgsmål, som også kan indbringes som en prøvesag, men at udvælgelsen af ét søgsmål, for at undgå flere søgsmål for samme overtrædelse fra en enkelt part, skal udelukke parterne fra at anvende et sådant søgsmål enten samtidigt eller efterfølgende; mener, at man, i tilfælde af at flere parter anlægger selvstændige søgsmål, bør forsøge at kombinere eller opstille dem i rækkefølge;

9. mener, at medlemsstaterne for at undgå uberettigede retstvister bør gøre det muligt for statslige organer som f.eks. ombudsmanden eller til kvalificerede enheder, såsom forbrugerorganisationer at anlægge repræsentative søgsmål i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽¹⁾, og at en ad hoc-bemyndigelse til at anlægge et sådant repræsentativt søgsmål fortrinsvis kommer i betragtning for sammenslutninger, der beskæftiger sig med at gøre virksomheders erstatningskrav gældende;

(1) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

Torsdag, den 26. marts 2009

10. kræver imidlertid, at det kun er en klart identificeret personkreds, der må kunne deltage i kollektive erstatningssøgsmål, og at identificeringen af medlemmerne af denne gruppe i tilfælde af kollektive »opt-in«-søgsmål og identificeringen i tilfælde af repræsentative søgsmål anlagt af kvalificerede enheder, der er udpeget på forhånd eller godkendt på ad hoc-basis, skal finde sted inden for en klar frist uden unødige forsinkelser, og dog overholde eksisterende lovgivning, der kræver en længere frist; understreger, at kun den faktisk lidte skade bør erstattes; kræver, at den tilkendte erstatning i tilfælde af, at der opnås medhold, skal udbetales til den identificerede personkreds eller en udpeget person, og at den kvalificerede enhed højst får refunderet de omkostninger, den har haft i forbindelse med søgsmålet, og hverken direkte eller indirekte må få udbetalt erstatning;

11. understreger, at det i tilfælde af, at der opnås medhold ved et selvstændigt søgsmål, ikke skal forhindre, at myndighederne efterfølgende forfølger overtrædelser af EF's konkurrenceregler; gentager endvidere, at for at tilskynde virksomheder til at udbetale erstatning til ofre for deres ulovlige adfærd så hurtigt og effektivt som muligt, tilskyndes konkurrencemyndighederne til at tage hensyn til en sådan erstatning ved udmålingen af den bøde, den sagsøgte virksomhed skal idømmes; bemærker, at dette dog hverken skal påvirke ofrenes ret til fuld erstatning for den lidte skade eller behovet for at bevare bødernes afskrækkende effekt eller resultere i langvarig usikkerhed med hensyn til virksomhedernes endelige afregning; opfordrer Rådet og Kommissionen til udtrykkeligt at indføje principperne for bødefastsættelse i forordning (EF) 1/2003 og yderligere forbedre og præcisere disse principper for at overholde de generelle retsprincipper;

12. bemærker, at der bør foretages en umiddelbar vurdering af fordelene ved kollektive søgsmål på et tidligt stadium, og understreger, at sagsøgere i et kollektivt søgsmål ikke må stilles bedre eller værre end individuelle sagsøgere; kræver, at der i forbindelse med kollektive søgsmålsmekanismer skal gælde det princip, at den part, der indbringer søgsmålet, skal bevise sin påstand, medmindre den til enhver tid gældende nationale lovgivning ikke fastsætter bevislættelser eller giver lettere adgang til den information og dokumentation, sagsøgte ligger inde med;

13. kræver, at Kommissionen skal give ofre for overtrædelser af EF's konkurrenceregler aktindsigt i fortsættelse af en undersøgelse i det omfang, som det er nødvendigt til ofrenes erstatningssøgsmål, og understreger, at artikel 255 i EF-traktaten og forordning (EF) nr. 1049/2001 fastslår retten til aktindsigt i institutionerne, som kun kan nægtes på de vilkår, der er fastsat i forordningen, navnlig forordningens artikel 4; mener derfor, at Kommissionen skal fortolke forordning (EF) nr. 1049/2001 i overensstemmelse hermed eller foreslå ændringer hertil; understreger, at der ved myndighedernes tildeling af aktindsigt skal ofres særlig opmærksomhed på beskyttelse af sagsøgte eller tredjemands forretningshemmeligheder, og bemærker, at der er behov for retningslinjer vedrørende behandlingen af ansøgninger om bødenedsættelse;

14. mener, at en national domstol ikke bør være bundet af en afgørelse, der er truffet af en anden medlemsstats nationale konkurrencemyndighed, med forbehold af bestemmelser, der fastlægger en bindende virkning for afgørelser truffet af et medlem af Det Europæiske Konkurrencenetværk under anvendelse af traktatens artikel 81 og 82 og i forhold til samme emneområde; bemærker, at praktik- og udvekslingsprogrammer bør føre til mere ensartede afgørelser, således at godkendelsen af andre konkurrencemyndigheders afgørelser bliver normen;

15. understreger, at det principielt skal være en forudsætning for et erstatningssøgsmål, at der foreligger en culpøs handling, og at overtrædelser af EF's konkurrenceregler derfor mindst skal være begået uagtsomt, medmindre der er en formodning eller en gendrivelig formodning om overtrædelse efter national ret i tilfælde af overtrædelser af EF's konkurrenceregler, så der sikres en konsekvent håndhævelse af konkurrencelovgivningen;

16. glæder sig over, at erstatningen sigter mod at udligne tabene og den tabte fortjeneste inklusive overpriser og renter, og kræver, at dette skadesbegreb for kollektive søgsmålsmekanismer fastsættes på EU-niveau;

Torsdag, den 26. marts 2009

17. glæder sig over Kommissionens arbejde med en uforbindende retningslinje for beregning af erstatningen, som også kunne omfatte nyttige retningslinjer for de oplysninger, der er nødvendige for beregningen, og anvendelsen af sådanne beregninger i mekanismerne til alternativ tvistbilæggelse, så vidt det er muligt;
18. bemærker, at der med fordel kan udvikles en fælles tilgang til overvæltning på EU-niveau, og går ind for lovligheden af indsigelsen om overvæltning af overpriser og understreger, at indsigelsen principielt skal dokumenteres af lovoertræderen, idet domstolene kan basere sig på velkendte nationale regler om kausalitets- og ansvarssammenhænge for at sikre retfærdighed i den enkelte sag; foreslår, at der udarbejdes retningslinjer for, i hvilket omfang den indirekte aftager og navnlig den sidste indirekte aftager kan henhold sig til den gendrivelige formodningsregel, i henhold til hvilken en ulovlig overpris skal være videredebiteret til de indirekte aftagere i fuldt omfang;
19. glæder sig over, at forældelsesfristen i tilfælde af permanente eller gentagne overtrædelser af konkurrencereglerne skal begynde fra tidspunktet for overtrædelsens ophør eller opdagelsen af overtrædelsen, som fornuftigvis må forventes, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste; understreger, at reglerne om forældelse også skal tjene retssikkerheden, og at der derfor skal gælde en absolut forældelsesfrist på fem år i tilfælde af, at der ikke anlægges offentligt eller privat søgsmål; glæder sig endvidere over, at forældelsesfristens varighed for selvstændige søgsmål skal rette sig efter lovgivningen i den respektive medlemsstat, og kræver, at dette også gælder for opfølgende søgsmål; bemærker, at de lovbestemmelser i medlemsstaterne, der vedrører udsættelse eller afbrydelse af forældelsesfristen, ikke berøres;
20. glæder sig over, at medlemsstaterne skal træffe beslutning om deres regler for, hvem der skal bære sagsomkostningerne; mener, at det er op til medlemsstaterne at evaluere, hvorvidt det skal sikres, at et asymmetrisk ressourceforhold mellem sagsøger og sagsøgte i retssager ikke afholder sagsøger fra at anlægge velbegrundede søgsmål, og bemærker, at adgangen til domstolene skal modsvares af utvetydige foranstaltninger til forebyggelse af misbrug, herunder i form af for eksempel grundløse, unødige eller afpressende sagsanlæg;
21. henviser til, at bødenedsættelsesordningen i betydeligt omfang bidrager til at afdække karteller og dermed først muliggør det private erstatningssøgsmål, og kræver, at der udarbejdes kriterier for at opretholde bødenedsættelsesordningens attraktivitet; fremhæver, at uanset bødenedsættelsesordningens betydning afvises en løsladelse af kronvidnet fra den civile retlige solidariske hæftelse udtrykkeligt som værende i strid med systemet og ugunstig for mange ofre for overtrædelser af EF's konkurrenceregler;
22. opfordrer Kommissionen til som et prioriteret mål at undgå at opgive procedurer vedrørende kartel- og monopolregler, for ikke at underminere, men fremme ofres ret til at indbringe et erstatningssøgsmål, og sikre en afslutning på alle væsentlige sager med en klar afgørelse;
23. insisterer på, at Parlamentet inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure skal involveres i alle lovgivningsprojekter på området for kollektive søgsmål;
24. henstiller, at der udarbejdes en uafhængig cost-benefit-analyse forud for forelæggelsen af ethvert forslag til retsakt;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og arbejdsmarkedets parter på fællesskabsniveau.
-

Torsdag, den 26. marts 2009

Frihandelsaftale mellem EU og Indien

P6_TA(2009)0189

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om frihandelsaftale mellem EU og Indien (2008/2135(INI))

(2010/C 117 E/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles strategiske handlingsplan Indien-EU af 7. september 2005, navnlig afsnittet om udvikling af handel og investering, og den reviderede udgave heraf,
- der henviser til den fælles erklæring fra det fjerde økonomiske topmøde mellem EU og Indien den 29. november 2003 og især det fælles initiativ EU/Indien til forøgelse af handel og investeringer,
- der henviser til konklusionerne fra det niende møde i Indien-EU-rundbordsdrøftelserne i Hyderabad den 18.-20. september 2005,
- der henviser til rapporten fra handelsgruppen på højt plan EU/Indien til det syvende topmøde mellem EU og Indien i Helsinki den 13. oktober 2006,
- der henviser til den fælles erklæring fra det niende topmøde mellem EU og Indien afholdt i Marseille den 29. september 2008,
- der henviser til den fælles erklæring fra det niende erhvervstopmøde mellem EU og Indien afholdt i Paris den 30. september 2008,
- der henviser til WTO's beslutning om aftalen om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og folkesundhed, der blev vedtaget den 29. november 2005,
- der henviser til sin holdning af 1. december 2005 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tvangslicens til udnyttelse af patenter vedrørende fremstilling af farmaceutiske produkter med henblik på eksport til lande med folkesundhedsproblemer ⁽¹⁾,
- der henviser til aftalememorandumet om bilateralt samarbejde mellem Kontoret for Controller General of Patents, Designs and Trade Marks og Den Europæiske Patentmyndighed, der blev undertegnet den 29. november 2006,
- der henviser til retningslinjerne om Multinationale Selskaber fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og trepartserklæringen om principperne vedrørende multinationale virksomheder og socialpolitik fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. marts 2006 om »Gennemførelse af partnerskabet for vækst og beskæftigelse: At gøre Europa til et ekspertisecenter for Virksomhedernes Sociale Ansvar (VSA)« (KOM(2006)0136),
- der henviser til OECD's beskæftigelsesstatistikker for 2008/2007,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 5. februar 2008 »En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger« (KOM(2008)0055),

⁽¹⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 79.

Torsdag, den 26. marts 2009

- der henviser til aftalen mellem USA og Indien fra 2004: »Det næste skridt i retning af et strategisk partnerskab« og den civile atomenergi aftale forhandlet under præsident George W. Bush's statsbesøg i Indien den 2. marts 2006,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doha-runden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽¹⁾,
- der henviser til ministererklæringen fra den fjerde samling i WTO-ministerkonferencen, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha, særlig artikel 44 om særlig og differentieret behandling,
- der henviser til energitopmødet mellem EU og Indien, der blev afholdt i New Delhi den 6. april 2006,
- der henviser til det tredje møde i energipanelet for EU og Indien den 20. juni 2007,
- der henviser til sin beslutning af 29. september 2005 om forslag til et strategisk partnerskab mellem EU og Indien ⁽²⁾,
- der henviser til den undersøgelse om menneskerettigheds- og demokratiklausuler i EU's internationale aftaler, der blev gennemført på initiativ af Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. oktober 2006 »Det globale Europa - I konkurrencen på verdensmarkedet: Et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse« (KOM(2006)0567),
- der henviser til Kommissionens rapport om toldmyndighedernes beslaglæggelse af forfalskede varer ved EU's ydre grænser i 2007, der blev offentliggjort den 19. maj 2008,
- der henviser til den kvalitative undersøgelse om en potentiel frihandelsaftale mellem EU og Indien foretaget af Centre for the Analysis of Regional Integration at Sussex,
- der henviser til den økonomiske analyse af 15. marts 2007 udarbejdet efter anmodning fra Centre d'études prospectives et d'informations internationales (CEPII) og Centre d'initiatives et de recherches européennes en méditerranée (CIREM) om den økonomiske indflydelse af en potentiel frihandelsaftale mellem EU og Indien,
- der henviser til den af ECORYS udførte globale analyserapport og udkast til foreløbig rapport om vurdering af EU/Indien-frihandelsaftalens virkninger for en bæredygtig samhandel,
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2006 om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om TRIPS-aftalen og adgang til medicin ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. februar 2007 om menneskerettighedssituationen for dalitterne i Indien ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽²⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 589.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 400.

⁽⁵⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 591.

⁽⁶⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁽⁷⁾ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 87.

Torsdag, den 26. marts 2009

- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2007 om et globalt Europa - eksterne aspekter af konkurrenceevnen ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om handel med tjenesteydelser ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. juli 2008 om påståede massegrave i den indisk kontrollerede del af Kashmir ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. september 2008 om forberedelsen af topmødet mellem EU og Indien (Marseille, den 29. september 2008) ⁽⁴⁾,
 - der henviser til landestrategidokumentet for Indien (2007-2013),
 - der henviser til Europa-Parlamentets delegationsbesøg i New Delhi i november 2008 (delegationen var sammensat af medlemmer af Parlamentets Udvalg om International Handel),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om International Handel udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udviklingsudvalget (A6-0131/2009),
- A. der henviser til, at EU bør fortsætte med at prioritere det multilateralt regelbaserede handelssystem oprettet gennem WTO, som giver de bedste udsigter til en rimelig og retfærdig international handel ved at opstille passende regler og sikre deres overholdelse,
- B. der henviser til, at et vellykket og afbalanceret resultat af Doha-udviklingsdagsordenen er af afgørende betydning for både EU og Indien, og at en sådan aftale ikke udelukker bilaterale WTO+-aftaler, som kan supplere de multilaterale regler,
- C. der henviser til, at de politiske forbindelser med Indien er baserede på det strategiske partnerskab fra 2004, på den fælles handlingsplan fra 2005, der blev vedtaget på topmødet mellem EU og Indien i september 2005 og revideret på det niende topmøde mellem EU og Indien i Marseille, og på samarbejdsaftalen fra 1994; der henviser til, at frihandelsaftalen bør bygge på og udvides efter det samarbejde, der allerede er taget højde for i artikel 24 i samarbejdsaftalen,
- D. der henviser til, at EU er Indiens største kilde til direkte udenlandske investeringer med 10,9 mia. EUR investeret i 2007, der henviser til, at EU stod for 65 % af alle direkte udenlandske investeringer i Indien i 2007; der henviser til, at Indiens direkte udenlandske investeringer i EU steg fra 500 mio. EUR i 2006 til 9,5 mia. EUR i 2007,
- E. der henviser til, at Indien i 2000 var EU's 17. vigtigste handelspartner, og i 2007 var landet den niendestørste handelspartner; der henviser til, at EU's varehandel med Indien mellem 2000 og 2006 steg med omkring 80 %,
- F. der henviser til, at Indiens handels- og lovgivningsmæssige rammer stadig er forholdsvis restriktive; der henviser til, at Verdensbanken i 2008 placerede Indien som nr. 122 (ud af 178 økonomier) målt efter, hvor let det er at drive forretningsvirksomhed,
- G. der henviser til, som oplyst i den 8. udgave af FN's udviklingsprogram's Human Development Report 2007/2008, at Indien er nr. 128 på indekset for menneskelig udvikling (ud af 177 lande), 35 % af den indiske befolkning lever for mindre end 1 USD om dagen og 80 % af befolkningen lever for mindre end 2 USD om dagen; der henviser til, at Indien i fattigdomsindekset er nr. 62 ud af de 108 udviklingslande for hvilke indekset er beregnet; der henviser til, at Indien har en af de højeste forekomster af børnearbejde,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 128.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0455.

Torsdag, den 26. marts 2009

- H. der henviser til, at den økonomiske ubalance mellem Indiens stater, og således en ulige fordeling af rigdommen og den nationale indkomst, kræver vedtagelse af sunde supplerende økonomiske politikker, herunder skatteharmonisering, og at kapacitetsopbygningsindsatsen rettes mod de fattigste stater, så de får mulighed for at bruge midlerne,
- I. der henviser til, at Indien er det land, der drager langt den største fordel af den generelle toldpræferenceordning; der erindrer om, at værdien af EU's præferenceindførsel fra Indien steg til 11,3 mia. EUR i 2007 sammenlignet med 9,7 mia. EUR i 2006,
- J. der erindrer om, at begge parter har gentaget deres løfte om toldnedsættelser, yderligere liberalisering af etablering og handel med tjenesteydelser,
- K. der henviser til, at markedsadgangen skal ledsages af gennemsigtige og passende regler og standarder for at sikre, at handelsliberaliseringen er gavnlig,
- L. der henviser til, at markedsadgangen er hæmmet af ikke-toldmæssige hindringer for handel såsom sundheds- og sikkerhedskrav eller tekniske hindringer, kvantitative begrænsninger, konformitetsprocedurer, handelsforsvarsmekanismer, toldprocedurer, intern beskatning og manglende gennemførelse af internationale normer og standarder,
- M. der erindrer om, at der i endnu højere grad skal tages behørigt hensyn til anerkendelse, passende og effektiv beskyttelse samt gennemførelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder patenter, varemærker for varer eller tjenesteydelser, ophavsret og lignende rettigheder, geografiske betegnelser (herunder oprindelsesmærker), industrielt design og integrerede kredsløbs topografi,
- N. der henviser til, at Indien er en af største kilder til de forfalskede lægemidler, som medlemsstaternes toldmyndigheder beslaglægger, idet landet tegner sig for 30 % af den samlede mængde; der henviser til, at lægemidler, som ikke opfylder standarderne og er forfalskede, fremmer lægemiddelresistensen og øger sygeligheden og dødeligheden,
- O. der henviser til, at artikel 1, stk. 1, i samarbejdsaftalen fastsætter principper om respekt for menneskerettigheder og demokrati; der henviser til, at den udgør en yderst vigtig del af frihandelsaftalen,
- P. der erindrer om, at ifølge det globale sultindeks for 2008 er Indien nr. 66 ud af 88 nationer (udviklingslande og lande i overgangsfase); der henviser til, at der ifølge Indiens sultindeks ikke er en eneste stat i Indien, som falder ind under kategorierne »lav sult« eller »moderat sult«, hvorimod 12 stater falder ind under kategorien »alarmerende«, og fire stater - Punjab, Kerala, Haryana og Assam - falder ind under kategorien »alvorlig«,
- Q. der erindrer om, at frihandelsaftalen bør indeholde forpligtelser om sociale og miljømæssige standarder og bæredygtig udvikling samt en effektiv gennemførelse af internationalt vedtagne standarder på det sociale område og miljøområdet som en nødvendig betingelse for at fremme værdige arbejdsforhold gennem en effektiv intern gennemførelse af ILO's vigtigste arbejdsstandarder,
- R. der erindrer om, at Indien ikke har underskrevet ikke-spredningstraktaten (NPT); der erindrer om, at Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale har ophævet forbuddet mod Indiens handel med nukleart materiale, og at nuklearsamarbejdsaftalen mellem USA og Indien er blevet godkendt af USA's kongres,
- S. der henviser til, at der blev undertegnet en horisontal luftfartsaftale på det 9. topmøde mellem EU og Indien i Marseille, og at Indien lå på 11. pladsen, når det gælder passagertrafikken mellem EU-lande og ikke-EU-lande; der henviser til, at EU og Indien vedtog en revideret fælles handlingsplan, som udvider det strategiske partnerskab fra 2005 med nye områder; og der henviser til, at det europæiske handels- og teknologicenter i Indien er åbnet,

Torsdag, den 26. marts 2009

Generelle spørgsmål

1. mener, at frihandelsaftalen bør være velafbalanceret og kompatibel med WTO's regler og forpligtelser; mener, at en velfungerende Doha-udviklingsdagsorden stadig er EU's prioritet på handelsområdet, og at forhandlinger med Indien om frihandelsaftalen således skal komplementere multilaterale bestemmelser;
2. minder om, at det strategiske partnerskab mellem EU og Indien er baseret på fælles principper og værdier, som anført i samarbejdsaftalen mellem EF og Indien i 1994 og den fælles handlingsplan fra 2005; mener, at den nye konkurrencebaserede frihandelsaftale bør fuldende samarbejdsaftalen fra 1994, som den bør være forbundet med både retligt og institutionelt;
3. glæder sig over resultatet af det 9. topmøde mellem EU og Indien og over den reviderede fælles handlingsplan; opfordrer forhandlingsparterne til forsat at høre nøgleinteressenterne; minder om EU's og Indiens løfte om at fremskynde forhandlinger om frihandelsaftalen og gøre væsentlige og effektive fremskridt med henblik på en tidlig indgåelse af en ambitiøs og velafbalanceret handels- og investeringsaftale; er skuffet over forhandlingernes langsommelighed; opfordrer begge parter til at indgå en omfattende, ambitiøs og velafbalanceret frihandelsaftale inden udgangen af 2010;
4. opfordrer den indiske forbunds- og statsregering til at afstemme politikker og procedurer for at give mulighed for det størst mulige udbytte;
5. gør på baggrund af de to økonomiers komplementaritet opmærksom på det fremtidige potentiale for en stigning i handel og investeringer mellem EU og Indien og de enorme forretningsmuligheder, som frihandelsaftalen fører med sig; opfatter i det store og hele frihandelsaftalen mellem EU og Indien som en »win-win«- situation, men anbefaler, at der foretages en vurdering af de eksisterende sektorspecifikke vanskeligheder; understreger endvidere, at frihandelsaftalen bør sikre, at den stigende bilaterale handel kommer det størst mulige antal mennesker til gode, og at den bidrager til, at Indien opnår årtusindudviklingsmålene, herunder forhindrer alvorlige forringelser af miljøet;
6. tilskynder også parterne til at vurdere de mulige ulemper ved frihandelsaftalen og hvorvidt den menneskelige udvikling og ligestillingen mellem kønnene kan påvirkes negativt af den hurtige åbning af markederne;
7. anmoder Kommissionen om at indføje et ambitiøst kapitel om bæredygtig udvikling, der skal være en væsentlig del af frihandelsaftalen og underlægges den almindelige tvistbilæggelsesordning;

Varehandel

8. glæder sig over resultaterne af de mange simuleringer, der viser, at frihandelsaftalen vil øge den samlede eksport og import både i EU og Indien; understreger, at den bilaterale handel med den nuværende gennemsnitlige vækstrate forventes at overstige 70,7 mia.EUR inden 2010 og 160,6 mia. EUR inden 2015;
9. bemærker, at Indiens gennemsnitlige toldsats nu er faldet til et niveau, der svarer til andre asiatiske landes sats, og at den gennemsnitlige toldsats, der anvendes i Indien, således nu er på 14,5 % i forhold til EU's gennemsnitlige sats på 4,1 %;
10. betragter det som vigtigt, at frihandelsaftalen bekræfter bestemmelserne i aftalen om tekniske handelshindringer og i sundheds- og plantesundhedsoverenskomsten; opfordrer Kommissionen til i den forbindelse at behandle uløste problemstillinger såsom dyrevelfærd;
11. bemærker, at Indien er bekymret over den manglende harmonisering af mikrobiologiske standarder i EU, over virkningerne af REACH samt over bekostelige certifikater for eksport af frugt til EU, manglende harmonisering af momsats og bekostelige overensstemmelsesprocedurer for EF-mærket, og understreger, at disse problemstillinger skal løses i frihandelsaftalen; anmoder begge parter om at sikre sig, at regulering og ikke-toldmæssige hindringer ikke unødigt står i vejen for handelen; opfordrer både EU og Indien til at arbejde tættere sammen i deres forskellige arbejdsgrupper hen imod en mere gennemsigtig ramme for tekniske forskrifter og standarder; opfordrer endvidere Kommissionen til at yde teknisk bistand til indiske producenter i deres bestræbelser på at nå EU-standarderne, navnlig hvad angår de sundhedsmæssige, miljømæssige og sociale aspekter af produktionen, for således at skabe en situation, der er til gavn for begge parter;

Torsdag, den 26. marts 2009

12. erkender, at Indiens standardiseringssystem fortsat er under udvikling; anmoder det indiske standardiseringskontor (Bureau of Indian Standards) og Central Drugs Standard Control Organisation om at hæve deres standarder til et niveau, der svarer til de internationale standarder og øge gennemsigtigheden ved at forbedre deres test- og certificeringsprocedurer; er bekymret over gennemførelsen og overvågningen af sanitære og fytosanitære foranstaltninger og standarder; opfordrer Kommissionen til at yde passende støtte til at øge kapaciteten og styrke de menneskelige ressourcer inden for de indiske tilsynsmyndigheder;

13. understreger, at frihandelsaftalen bør indeholde en bindende mekanisme for mellemstatslig tvistbilæggelse, bestemmelser om mægling i forbindelse med ikke-toldmæssige hindringer, anti-dumping og udligningstold samt en generel undtagelsesklausul baseret på artikel XX og XXI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT-aftalen);

Handel med tjenesteydelser og etablering

14. anerkender, at tjenesteydelser er den hurtigst voksende sektor i den indiske økonomi; konstaterer, at Indien har offensiv interesse i en liberalisering af Mode 1 og Mode 4 i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS); bemærker, at EU ønsker at afslutte liberaliseringen af markedsadgang og national behandling i Mode 3 for flertallet af tjenester;

15. påpeger, at en liberalisering af tjenesteydelser på ingen måde må hindre retten til at regulere tjenesteydelser, herunder offentlige tjenesteydelser;

16. konstaterer, at den tosidede handel med tjenesteydelser ifølge den indiske handels- og industrisammenslutning i 2015 forventes at overstige 246,8 mia. EUR, når frihandelsaftalen for tjenesteydelser er gennemført;

17. konstaterer, at handelen med tjenesteydelser mellem EU og Indien er forholdsvis ulige fordelt; EU eksporterer 1,5 % af sine tjenesteydelser til Indien, mens Indien eksporterer 9,2 % af den samlede eksport til EU;

18. opfordrer Indien til at indføre en hensigtsmæssig databeskyttelseslovgivning, hvormed Indien kan få status som et land med et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for overførsel af persondata fra EU i henhold til og i overensstemmelse med EU-lovgivningen;

19. bemærker, at Indien har det femtestørste marked for telekommunikationstjenester i verden, og at markedet for telekommunikation er vokset med omkring 25 % om året i de sidste fem år; glæder sig med hensyn til sektoren for telekommunikation over, at restriktionerne på udenlandsk ejerskab er blevet lempet, men beklager, at der stadig findes internt betingede begrænsninger; kræver derfor en lempelse af restriktionerne for tjenesteydere og fjernelsen af politisk usikkerhed med hensyn til todsatser og sammenkoblingsordninger, og understreger behovet for at erstatte forældet lovgivning på området med ny fremsynet lovgivning, der omfatter bestemmelser vedrørende internet og nye licenser; mener, at telekommunikations- og it-sektorerne er de vigtigste vækstfaktorer i den indiske økonomi, og at Indien skal gøres til knudepunkt for telekommunikationsindustrien ved at fremme særlige økonomiske zoner for telekommunikation; understreger, at der er enorme muligheder i fremstillingssektoren;

20. opfordrer Indien til på satellitområdet at indlede en dialog med EU-virksomheder og åbne sit marked for disse med henblik på:

a) i højere grad at støtte de nationale udviklingsmål og opfylde den støt stigende indenlandske efterspørgsel efter direct-to-home tv-tjenester og bredbåndstjenester, og

b) at løse sikkerhedsproblemerne omkring mobile satellittjenester med nye tekniske løsninger, der giver de nationale myndigheder mere end tilstrækkelig kontrol over mobil satellitkommunikation;

Torsdag, den 26. marts 2009

21. glæder sig over Indiens tilsagn om at tillade udenlandske advokatfirmaer at arbejde i landet, da denne åbning vil være til stor gavn for den indiske økonomi og advokaterhvervet samt for de europæiske advokatfirmaer, der har ekspertise i international ret, og deres klienter; anmoder Kommissionen om i fællesskab med de indiske myndigheder at undersøge mulighederne og omfanget af en liberalisering af juridisk rådgivning som led i frihandelsaftalen;

22. konstaterer, at målet med frihandelsaftalen ikke kan nås fuldt ud uden tilsagn i forbindelse med Mode 4; understreger, at der er store fordele ved landsdækkende og europæiske godkendelser af faglige kvalifikationer, aftaler om gensidig anerkendelse og licenskrav inden for de liberale erhverv i både EU og Indien, som let kan omfattes af frihandelsaftalen; kræver ikke desto mindre en gennemgribende analyse af situationen i de enkelte medlemsstater;

23. tilskynder Indien til gradvist at liberalisere bank- og forsikringssektoren;

24. tilskynder Indien til at garantere, at det kommende, reviderede udkast til lovgivning om posttjenester ikke vil begrænse de nuværende muligheder for markedsadgang for leverandører af kurer-tjenester, og opfordrer Kommissionen til at få fuldt tilsagn fra Indien om kurer-tjenester og egenhandling af luftfragt-tjenester i lufthavne med henblik på også i fremtiden at sikre markedsadgangen;

25. anmoder Indien om en mere åben tilgang for så vidt angår tildelingen af visa med flere indrejser og af mindst et års varighed til borgere, erhvervsfolk og politikere fra medlemsstaterne;

Investeringer

26. opfordrer Kommissionen til i frihandelsaftalen at tilføje et kapitel om investeringer, hvormed der eventuelt kan indføres en ordning med et informationskontor for investorer;

27. glæder sig over oprettelsen af det europæiske forretnings- og teknologicenter i New Delhi, der sigter mod at fremme det teknologiske samarbejde mellem virksomheder i Indien og medlemsstaterne;

28. minder om, at investeringer for at være nyttige skal ledsages af velgennemtænkte regler og bestemmelser; bekræfter i den forbindelse sin beslutning af 13. marts 2007 om virksomhedernes sociale ansvar: et nyt partnerskab ⁽¹⁾, og opfordrer derfor Kommissionen til at anbefale indførelse af regler i frihandelsaftalen for multinationale virksomheder for at sikre, at investorer overholder ILO's grundlæggende standarder, sociale og miljømæssige konventioner og internationale aftaler, så der kan opnås balance mellem den økonomiske vækst og høje sociale og miljømæssige standarder;

29. minder om, at mens frihandelsaftalens kapitler om investeringer ofte ledsages af forpligtelser om at liberalisere kapitalbevægelser og give afkald på kapitalkontrol, bør man udvise stor forsigtighed med sådanne klausuler, da det særligt for udviklingslandene er vigtigt at kunne kontrollere kapitalbevægelserne for at afbøde finanskrisens virkninger; opfordrer indtrængende EU til i internationale fora at fremme større virksomhedsansvar blandt udenlandske virksomheder i Indien og går samtidig ind for, at der indgås en aftale med den indiske regering for at etablere et effektivt system til at overvåge arbejdstagernes rettigheder i indenlandske og udenlandske virksomheder i Indien;

30. opfordrer Kommissionen til i frihandelsaftalen, og som en vigtig del heraf, at indarbejde et kapitel vedrørende investeringer, og således gøre det lettere at investere i hinandens markeder ved at fremme og beskytte investeringsaftaler, samtidig med at de umiddelbare markedsmuligheder undersøges; foreslår, at en sådan investeringsaftale kan føre til indførelsen af en ordning med et informationskontor for investorer fra begge økonomier, så de kan underrettes om forskelle i investeringsregler og praksis og modtage oplysninger om alle retlige aspekter;

⁽¹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

Torsdag, den 26. marts 2009

Offentlige indkøb

31. beklager, at Indien ikke ønsker at lade offentlige indkøb indgå i frihandelsaftalen; anmoder Kommissionen om under forhandlingerne at sikre effektive og gennemsigtige ordninger for offentlige indkøb; opfordrer Indien til at anvende gennemsigtige og retfærdige procedurer i forbindelse med tildelingen af offentlige kontrakter og at give EU-virksomheder adgang til offentlige udbud;

Handel og konkurrence

32. tilskynder til gennemførelse af den nye indiske konkurrencelovgivning; mener, at EU bør lade traktatens artikel 81 og 82 indgå i frihandelsaftalen for at sikre tilsagn vedrørende konkurrencepolitikken;

Intellektuelle ejendomsrettigheder, industri- og handelspolitik

33. bifalder Indiens faste tilsagn om indførelse af en effektiv ordning for intellektuelle ejendomsrettigheder og om brug af TRIPS-fleksibiliteten for at opfylde landets forpligtelser vedrørende folkesundheden, navnlig hvad angår adgang til lægemidler; opfordrer til en konsekvent gennemførelse og håndhævelse af denne ordning; opfordrer Kommissionen og de berørte indiske myndigheder til at koordinere deres foranstaltninger for effektivt at bekæmpe varemærkeforfalskning og navnlig forfalskning af lægemidler;

34. henstiller til EU og Indien at sikre, at frihandelsaftalen ikke udelukker adgang til livsvigtige lægemidler, så længe Indien udvikler sin kapacitet fra at omfatte en generisk til en forskningsbaseret medicinalindustri;

35. opfordrer EU og Indien til at støtte foranstaltninger og initiativer, såsom præmiefonde, patentpuljer («patent pools») eller andre alternative mekanismer med henblik på at støtte adgang til og innovation af lægemidler, navnlig for oversete sygdomme;

Handel og bæredygtig udvikling

36. erkender, at et omfattende kapitel om udvikling er en vigtig del af en frihandelsaftale og underlagt den almindelige tvistbilæggelsesordning;

37. opfordrer EU og Indien til at sikre, at handel og de direkte udenlandske investeringer ikke stimuleres på bekostning af en forringelse af miljøstandarder eller de grundlæggende lovbestemmelser og standarder vedrørende arbejdstagerrettigheder, arbejdsmiljø og sikkerhed, samtidig med at der gives adgang til en passende overvågning af overholdelsen af sådanne standarder;

38. anmoder om en ratificering og effektiv gennemførelse af de grundlæggende konventioner fra ILO;

39. er bekymret over anvendelsen af børnearbejde i Indien, da børnene oftest udnyttes under forhold, der er usikre og usunde; anmoder Kommissionen om at behandle spørgsmålet under forhandlingerne om frihandelsaftalen og opfordrer den indiske regering til at gøre sit yderste for at fjerne de underliggende årsager, således at dette fænomen kan elimineres;

40. anerkender indførelsen af en ny indisk lov om børnearbejde, der blev gennemført i 2006, og som forbyder, at børn under 14 år arbejder som hushjælp eller i madboder; opfordrer EU til fortsat at tilskynde Indien til at ratificere ILO-konvention 182 om de værste former for børnearbejde, konvention 138 om minimumsalder ved ansættelse og konvention 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, hvilket ville være et positivt skridt på vejen hen imod afskaffelse af børnearbejde;

Torsdag, den 26. marts 2009

41. understreger, at EU bør lægge pres på den indiske regering for at løse problemet med tvangsarbejde, der rammer millioner af mennesker - hovedsageligt blandt dalitter og adivasier (oprindelige stammer og folk) - i Indien; henviser til, at behandlingen af dette problem efter nogles opfattelse er utilstrækkelig på grund af manglende administrativ og politisk vilje;

42. opfordrer indtrængende EU til at medtage en bestemmelse i sin frihandelsaftale med Indien, som sikrer, at EU-virksomheder, der gør brug af særlige økonomiske zoner, ikke kan fritages fra at respektere grundlæggende eller andre arbejdstagerrettigheder baseret på ILO-konventioner, som er ratificeret af Indien;

43. betoner, at menneskerettigheds- og demokratiklausulerne udgør et meget væsentligt aspekt af frihandelsaftalen; er bekymret over den vedvarende forfølgelse af religiøse mindretal og menneskerettighedsforkæmpere i Indien samt den nuværende menneskerettigheds- og sikkerhedssituation i den indisk administrerede del af Kashmir;

44. henstiller til Rådet, Kommissionen og Indien at sikre, at frihandelsaftalen ikke er til skade for dårligt stillede grupper, såsom dalitter og adivasier, og at de potentielle fordele ved frihandelsaftalerne når ud til alle medlemmer af samfundet;

45. glæder sig over, at EU og Indien har forpligtet sig til at samarbejde om civil nuklear forskning; bemærker, at Indien ikke har undertegnet traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) og er blevet tildelt en fritagelse af Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale (NSG); opfordrer Indien til at undertegne NPT;

Europa-Parlamentets rolle

46. forventer, at Rådet og Kommissionen forelægger aftalen i en form, som vil kræve Parlamentets samstemmende udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, andet afsnit;

47. opfordrer Rådet og Kommissionen til at bekræfte Indiens forpligtelse til at forhandle om en EU-frihandelsaftale med den nye indiske regering efter det forestående parlamentsvalg;

Øvrige overvejelser

48. bemærker den hurtige stigning i inflationen i Indien; erkender, at hvis Indien skal forblive konkurrencedygtig som en voksende handelspartner til EU, vil det kræve betydelige investeringer i infrastrukturen og en kraftig forøgelse af energifremstillingskapaciteten; bifalder regeringens plan om at bruge 500 mia. USD på dette område i løbet af de næste fem år, og opfordrer private og offentlige organer til at samarbejde fuldt ud om dette omfattende projekt;

49. bifalder den indiske premierministers åbning af den nye Srinagar jernbaneforbindelse mellem Baramulla og Qazigund, som skaber mange tusinde nye arbejdspladser for lokalbefolkningen; mener, at økonomiske initiativer som dette vil forbedre udsigterne til øget velfærd og en fredelig fremtid for Kashmir-befolkningen;

50. bifalder Indiens fremskridt i forbindelse med at blive både giver og modtager af udviklingsbistand;

51. værdsætter fremskridt med hensyn til samarbejde om forskning og udvikling, bl.a. gennem det EU-finansierede rammeprogram; bifalder det store antal indiske studerende, som studerer på europæiske universiteter gennem Erasmus Mundus-programmet;

52. bemærker, at hvis et økonomisk samarbejde mellem EU og Indien bygger på Unionens sæt af universelle værdier, kan det blive en mønstermodel for et samarbejde med andre lande;

Torsdag, den 26. marts 2009

53. glæder sig over igangsætningen af den særlige foranstaltning for kulturelt samarbejde mellem EU og Indien for perioden 2007-2009, navnlig inden for almen uddannelse, udveksling af studerende, faglig uddannelse og interkulturel dialog;
54. er bekymret over de stigende globale råvarepriser og deres konsekvenser for de fattigste befolkningsgrupper, herunder i Indien, hvilket udgør et problem for stabil vækst og øger de globale uligheder; opfordrer EU og Indien til at koordinere en omfattende strategi for at håndtere dette spørgsmål på en integreret måde;
55. glæder sig over, at Indien har gjort betydelige fremskridt hen imod indførelse af almen grundskoleuddannelse, bedre fattigdomsbekæmpelse og øget adgang til rent drikkevand; bemærker dog, at Indien stadig er meget langt fra at opfylde de fleste sundhedsrelaterede årtusindudviklingsmål bl.a. vedrørende børnedødelighed, mødres sundhed, fejlernæring af børn og bekæmpelse af malaria, tuberkulose og hiv/aids; er bekymret over, at dalitter og adivasier er dem, der oplever færrest fremskridt i retning af opfyldelse af årtusindudviklingsmålene, og som fortsat er udsat for forskelsbehandling på områderne adgang til bolig, uddannelse, beskæftigelse og til sundhedspleje og andre tjenester;
56. bemærker, at der på trods af en bæredygtig økonomisk vækst stadig findes store uligheder, idet over 800 millioner mennesker lever for under 2 USD om dagen; er særligt bekymret over situationen for de underprivilegerede dele af befolkningen, navnlig kvinder, børn, marginaliserede grupper og ofre for forskelsbehandling såsom dalitterne og adivasierne samt landbefolkningen; understreger behovet for at sikre, at frihandelsaftalen ikke begrænser de beføjelser, den indiske regering har brug for med henblik på at bekæmpe fattigdom og ulighed; opfordrer Rådet og Kommissionen til at samarbejde med den indiske regering for at forbedre situationen for disse grupper og undersøge mulighederne for et fremtidigt samarbejde som deres bidrag til afskaffelsen af køns- og kastediskrimination med henvisning til ovennævnte beslutning af om menneskerettighedssituationen for dalitterne i Indien;
57. understreger, at miljødelæggelserne i Indien er et stadig stigende problem med økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser, hvis omfang man vanskeligt kan forestille sig, navnlig for det store antal indere, der lever i fattigdom, og understreger således det særlige behov for fortsat EU-samarbejde med Indien på dette område;
58. er imponeret over den økonomiske væksts indvirkning på udviklingen i nogle regioner af Indien; opfordrer Kommissionen til at støtte forskning i hovedmønstrene og de underliggende nationale og subnationale politikker, der er årsag til denne udvikling, for at lette tværregional læring og bedste praksis;
59. bifalder Indiens engagement i bestræbelserne på at øge andelen af offentlige midler, der afsættes til sundhedsområdet og opfordrer til fortsættelse af denne tendens for at sikre tilstrækkelig adgang til effektive sundhedsydelser, navnlig i landdistrikter;
60. mener, at EU skal være særligt opmærksom på sektoren for små og mellemstore virksomheder (SMV) i Indien, og foreslår derfor en styrkelse af SMV'er i alle udviklingssamarbejdsprogrammer mellem EU og Indien gennem foranstaltninger, som bidrager til finansiering af markedsdrevne lokale projekter, der er foreslået af borgerne;
61. glæder sig over, at der i hele Indien er sket en spredning af mikrokreditter, som har opnået anerkendelse som et effektivt middel til at skabe udvikling på græsrodsniveau;

*

* *

62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og i Indien.
-

Torsdag, den 26. marts 2009

Socialt ansvar hos underleverandører i produktionskæder

P6_TA(2009)0190

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om socialt ansvar hos underleverandører i produktionskæder (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til EF-traktatens artikel 39, 49, 50 og 137,
- der henviser til Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)0249),
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2006 om anvendelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere ⁽³⁾ og til sin beslutning af 11. juli 2007 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽⁴⁾,
- der henviser til OECD's retningslinjer for Multinationale Virksomheder,
- der henviser til ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2005 om globaliseringens sociale dimension ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2007 om virksomhedernes sociale ansvar: et nyt partnerskab ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. juli 2007 om modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29.

⁽³⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 452.

⁽⁴⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 411.

⁽⁵⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 65.

⁽⁶⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

⁽⁷⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 401.

Torsdag, den 26. marts 2009

- der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 12. oktober 2004 i sag C-60/03 P, Wolff & Müller ⁽¹⁾,
 - der henviser til undersøgelsen om ansvarsforhold vedrørende anvendelse af underleverandører i den europæiske byggesektor (»Liability in subcontracting processes in the European construction sector«), som er foretaget af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0065/2009),
- A. der henviser til, at anvendelse af underleverandører kan betragtes som en integreret del af økonomisk aktivitet,
- B. der henviser til, at de sidste 25 års hidtil usete økonomiske aktivitet har spillet en betydelig rolle for stigningen i beskæftigelsesniveauet i de fleste europæiske økonomier, og at denne udvikling har gavnet store og små virksomheder og samtidig fremmet iværksætterånden,
- C. der henviser til, at globaliseringen og den heraf følgende øgede konkurrence får virksomheder til at etablere sig på nye måder, hvilket inkluderer aktiviteter vedrørende outsourcing af ikke-strategiske aktiviteter, oprettelse af netværk og mere udbredt anvendelse af underleverandører,
- D. der henviser til, at kompleksiteten af forbindelserne mellem moder- og datterselskaber og mellem hoved- og underleverandører gør det vanskeligt at gennemskue diverse strukturer, aktiviteter og politikker, samt hvor i produktionskæden ansvar og hæftelse er placeret,
- E. der henviser til, at disse forandringer har haft vidtrækkende konsekvenser for arbejdsmarkedsforholdene og sommetider gør det vanskeligt at fastslå med sikkerhed, hvilket retsområde der finder anvendelse på de forskellige elementer i produktionskæden, og henviser til, at betaling og allokering af arbejde som følge heraf ikke længere styres af erhvervslivets rammebestemmelser,
- F. der henviser til, at produktionsprocessen i mange industrier i dag antager form af en opdelt kæde, der er blevet længere og bredere, idet den består af en (både horisontal og vertikal) logistikkæde og en værdikæde af økonomisk og produktiv karakter med enkelte specialiteter eller opgaver, der ofte udliciteres til mindre virksomheder eller selvstændige erhvervsdrivende, og bemærker, at dette giver sig udslag i selskabernes regnskaber, idet de direkte omkostninger til arbejdskraft erstattes af omkostninger til underleverandører, tjenesteydelser og leverandører på grundlag af fakturaer og »handelsaftaler om tjenesteydelser«,
- G. der henviser til, at underleverandører ofte spilles ud mod hinanden, og at de ansatte både hos udbyderen og underleverandørerne dermed presses for så vidt angår arbejdsforhold,
- H. der henviser til, at Parlamentet tidligere har påtalt problemer med falske selvstændige, og at dette problem også gør sig gældende, når der er tale om underleverandører,
- I. der henviser til, at underentrepriser og outsourcing til juridisk uafhængige firmaer ikke fører til uafhængighed, og at virksomheder på et lavere niveau i værdikæden, med undtagelse af specialiserede underleverandører med hightech- eller andre avancerede aktiviteter, ofte ikke er i stand til at handle på lige fod med hovedleverandørerne,
- J. der henviser til, at der til trods for de mange positive sider ved at anvende underleverandører, såsom den øgede produktionskapacitet, også er visse økonomiske og sociale ubalancer blandt arbejdstagere forbundet hermed, som risikerer at forringe arbejdsvilkårene, hvilket giver anledning til bekymring,

⁽¹⁾ Sag C-60/03 Wolff & Müller (2004) Sml. (I), s. 9553.

Torsdag, den 26. marts 2009

- K. der henviser til, at underleverandører også kan være deciderede formidlere, som f.eks. vikarbureauer, der sommetider opererer som såkaldte skuffeselskaber, og at ofte kun en enkelt arbejdsopgave gives i underentreprise, eller arbejdstagere kun ansættes til at udføre en bestemt opgave; der påpeger, at en sådan praksis fremhæver den meget omskiftelige karakter af byggeindustrien og andre sektorer med ofte usikre ansættelsesforhold,
- L. der henviser til, at de problemer, som er forbundet med denne usikre situation, vanskeliggøres yderligere i en grænseoverskridende sammenhæng, f.eks. når arbejdstagere udstationeres til en tredje medlemsstat,
- M. der henviser til, at ansættelsesforholdene i byggeindustrien er blevet omdefinert og samtidig har reduceret hovedleverandørens direkte sociale ansvar, idet arbejdet er blevet eksternaliseret ved hjælp af underleverandører og arbejdsformidlinger, hvilket gør tilførslen af billig og ofte ufaglært arbejdskraft til en integreret del af de laveste underleverandørled,
- N. der henviser til, at nogle sektorer, især byggesektoren, har været særlig sårbare over for misbrug, især i de ofte komplicerede underleverandørled,
- O. der henviser til, at det grundlæggende princip om lige løn for lige arbejde samme sted skal gælde for alle arbejdstagere, uafhængigt af deres status og ansættelsesforholdets karakter, og at dette princip skal håndhæves;
1. opfordrer de offentlige myndigheder og alle berørte parter til at gøre deres yderste for at øge arbejdstagernes bevidsthed om deres rettigheder i henhold til de forskellige instrumenter (såsom arbejdsretten, kollektive aftaler, adfærdskodekser), som regulerer deres kontrakt- og arbejdsvilkår i de virksomheder, de arbejder for, samt kontraktforholdet i underleverandørledene;
 2. opfordrer Kommissionen til at fremme kendskabet til god praksis, eksisterende retningslinjer og standarder, samt virksomhedernes sociale ansvar, hvad enten der er tale om hoved- eller underleverandører;
 3. opfordrer på ny Kommissionen til at fremsætte forslag om anvendelse af dagsordenen for anstændigt arbejde på ansatte hos underleverandører og især om overholdelse af grundlæggende arbejdstagerrettigheder, sociale rettigheder, personaleuddannelse og ligebehandling;
 4. understreger den betydning, underleverandører i produktionskæder med nye teknologier har med hensyn til forbedring af både produktions- og jobkvaliteten;
 5. opfordrer de nationale offentlige myndigheder til at vedtage eller videreudvikle lovbestemmelser, som skal udelukke virksomheder, der har krænket arbejdsretten, kollektive aftaler eller adfærdskodekser, fra at deltage i et offentligt udbud;
 6. glæder sig over vedtagelsen af en overnational lovgivningsramme, der er indgået mellem individuelle multinationale selskaber og globale fagforeninger, hvis formål er at beskytte arbejdstagerrettigheder i multinationale selskaber og hos deres underleverandører og datterselskaber i forskellige lande, og som definerer den afhængige arbejdstagers status og yder social beskyttelse uden hensyn til specifikke arbejdsvilkår;
 7. noterer sig dommen i sagen Wolff & Müller, hvori Domstolen har fastslået, at den tyske nationale ansvarsordning ikke tilsidesatte fællesskabslovgivningen, men derimod havde til formål at beskytte udstationerede arbejdstagere;
 8. noterer sig resultatet af den offentlige høring vedrørende Kommissionens grønbog »Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer« (KOM(2006)0708); støtter med hensyn hertil Kommissionens hensigt om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at klarlægge rettigheder og forpligtelser for de deltagende parter i underleverandørkæderne for at undgå, at arbejdstagerne fratages deres mulighed for at gøre effektiv brug af deres rettigheder;

Torsdag, den 26. marts 2009

9. glæder sig over, at otte medlemsstater (Østrig, Belgien, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Nederlandene og Spanien) ved at udarbejde nationale ansvarsordninger har fundet en løsning på de problemer, som er forbundet med underleverandørernes forpligtelser som arbejdsgivere, og opfordrer andre medlemsstater til at overveje indførelsen af lignende ordninger; understreger dog, at det især er vanskeligt at gennemføre reglerne i forbindelse med underleverandører på tværs af grænserne, når medlemsstaterne har forskellige systemer;
10. understreger, at det fremgår af den undersøgelse, der er gennemført af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, at et snævert anvendelsesområde, som f.eks. en begrænsning til et enkelt led i kæden, er en af årsagerne til ordningernes ineffektivitet;
11. understreger de særlige udfordringer, som mindre virksomheder stilles over for; opfordrer de politiske aktører til at udarbejde egnede værktøjer til at øge bevidstheden blandt mindre virksomheder;
12. erindrer alle berørte parter om, at det i sin beslutning af 26. oktober 2006 om udstationering af arbejdstagere opfordrede Kommissionen til at indføre bestemmelser om solidarisk hæftelse for hovedleverandører med henblik på at forebygge misbrug i forbindelse med underleverandører og outsourcing på tværs af grænserne, for herigennem at skabe et åbent og konkurrencedygtigt indre markedet for samtlige virksomheder;
13. gentager sit budskab ved at opfordre Kommissionen til at oprette et klokkeklart fællesskabsretligt instrument til indførelse af et solidarisk ansvar på fællesskabsplan, som samtidig overholder de forskellige lovgivninger i medlemsstaterne samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
14. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en konsekvensanalyse af merværdien og gennemførligheden af et fællesskabsinstrument om ansvar fordelt på flere led for på denne måde at opnå større gennemslagskraft i forbindelse med underleverandører og sikre en bedre håndhævelse af fællesskabsret og national ret; understreger, at en sådan undersøgelse bør gennemføres på tværs af sektorerne;
15. er overbevist om, at et sådant fællesskabsinstrument om ansvar på flere led vil gavne ikke blot arbejdstagere, men også medlemsstaternes myndigheder, arbejdsgivere og navnlig de små og mellemstore virksomheder i kampen mod den grå økonomi, idet klare og gennemslagskraftige fællesskabsregler vil drive tvivlsomme aktører ud af markedet og således forbedre det indre markeds funktion;
16. noterer sig, at alle foranstaltninger, der informerer arbejdstagerne om deres rettigheder og støtter dem i udøvelsen af disse rettigheder, udgør et vigtigt bidrag til fremme af virksomhedernes sociale ansvar; opfordrer medlemsstaterne til i denne forbindelse at fastslå som princip, at arbejdstagerne informeres om deres rettigheder;
17. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at øge og forbedre samarbejdet og koordineringen mellem nationale, administrative organer, tilsyn, statslige håndhævelsesmyndigheder, socialsikringsmyndigheder og skattemyndigheder; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at indføre mere restriktive tilsynsprocedurer og fremme forbindelserne mellem nationale arbejdstilsyn, således at samarbejdet og koordineringen mellem dem forbedres; opfordrer Kommissionen til at udvikle kvalitetsstandarder for arbejdstilsyn og iværksætte en forhåndsvurdering vedrørende vilkårene for oprettelse af et fællesskabsnetværk af arbejdstilsyn;
18. understreger behovet for at tilskynde virksomhederne til at træffe enhver rimelig foranstaltning i god tro for at forhindre underleverandører i at overtræde arbejdsretten, som f.eks. certificeringssystemer og adfærdskodekser, herunder rapportering til myndighederne samt opsigelse af en aftale med en underleverandør, der deltager i ulovlig praksis, og for at undgå risikoen for at blive holdt solidarisk ansvarlig for en sådan overtrædelse;
19. opfordrer begge erhvervslivets parter til at gå i spidsen for fremme af fælles underentrepriser, dels til gennemførelse af bestemte engangsopgaver, dels for at undgå, at samme opgave gennemføres af flere underleverandører, og glæder sig over indførelsen af rammeaftaler, som definerer socialt ansvar i kæden som et supplement til den nødvendige lovgivning;

Torsdag, den 26. marts 2009

20. advarer imod konflikter og overlapninger mellem bestemmelser i adfærdskodekser, arbejdsretten samt standarder og retningslinjer, som er vedtaget af offentlige myndigheder og i kollektive overenskomster; understreger derfor behovet for, at virksomheder prioriterer at overholde adfærdskodekser, standarder og retningslinjer, som er udarbejdet af overnationale organisationer (OECD, ILO), eller på nationalt niveau eller sektorniveau;
21. erindrer alle berørte parter og navnlig arbejdsgiverne om deres forpligtelser i forbindelse med information og høring af arbejdstagerne, herunder især dem, som er omfattet af fællesskabs- og nationalretlige instrumenter;
22. foreslår, at muligheden for at forene familieliv og arbejde sikres i lovgivningen på nationalt plan for arbejdstagere i underleverandørvirksomheder i produktionskæderne, og at direktiverne om barselsorlov og forældreorlov gennemføres effektivt;
23. opfordrer Kommissionen til at sikre effektiv overholdelse af direktiv 96/71/EF og om nødvendigt iværksætte overtrædelsesprocedurer; opfordrer endvidere såvel Kommissionen som medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til forbedring af informationsadgangen for udstationerede arbejdstagere, øge koordineringen og det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder præcisere, hvilken rolle medlemsstaternes forbindelseskontorer spiller, og løse de håndhævelsesproblemer på tværs af grænserne, som hindrer effektiv gennemførelse af direktiv 96/71/EF;
24. understreger, at kampen imod de potentielle negative sociale konsekvenser af anvendelse af underleverandører kan styrkes ved at øge den sociale dialog mellem arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Fødevarerpriser i Europa

P6_TA(2009)0191

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om fødevarerpriser i Europa (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 33,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. december 2008 om fødevarerpriser i Europa (KOM(2008)0821),
- der henviser til sin undersøgelse af 20. oktober 2007 om forskellen mellem produktions- og forbrugerpriser («The gap between producer prices and the prices paid by the consumer»),
- der henviser til Kommissionens undersøgelse af 28. november 2006 med titlen »Competitiveness of the European Food Industry. An economic and legal assessment« (forbedring af konkurrenceevnen for den europæiske fødevarerindustri - en økonomisk og retlig vurdering),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2008 om udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarerpriser - retningslinjer for en EU-indsats (KOM(2008)0321),

Torsdag, den 26. marts 2009

- der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 7. april 2005 om store detailhandelskæder - tendenser og konsekvenser for landbruget og forbrugerne ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens grønbog af 22. januar 1997 om vertikale begrænsninger i EF-konkurrencepolitikken (KOM(1996)0721),
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om de stigende foder- og fødevarerpriser ⁽³⁾,
 - der henviser til det igangværende »sundhedstjek« af den fælles landbrugspolitik,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0094/2009),
- A. der henviser til, at EU og verden for nylig har oplevet betydelige udsving i fødevarerpriserne med i visse tilfælde store prisstigninger og tvetydige konsekvenser for landbrugssektoren, idet nogle nyder godt af prisstigningerne, mens andre, hovedsagelig inden for kvægavl og fødevarerforarbejdning, får langt højere udgifter,
- B. der henviser til, at landbrugets produktionsomkostninger også er steget betydeligt som følge af prisstigningen på input, såsom gødning og plantebeskyttelsesmidler, og at der trods det voldsomme fald i produktionspriserne ikke er sket et tilsvarende fald over samme periode i produktionsomkostningerne,
- C. der henviser til, at faldet i priserne på landbrugsprodukter, der ikke modsvares af et fald i produktionsomkostningerne, gør landmændenes økonomiske situation uholdbar og medfører, at mange landmænd opgiver produktionen på grund af manglende rentabilitet,
- D. der henviser til, at det i nogle medlemsstater er blevet påvist, at store producenter har fastsat meget forskellige priser for de samme produkter,
- E. der henviser til, at der er konstateret betydelige prisforskelle i EU med hensyn til afstanden mellem forbruger- og produktionspriser, hvilket i nogle tilfælde ikke kan begrundes med omkostningerne til forarbejdning, distribution og salg af produkterne,
- F. der henviser til, at hele forsyningskæden skal medtages ved analyser af priserne og prisudviklingen; der endvidere henviser til, at fødevarerektoren er fragmenteret, og at forsyningskæden, der omfatter mange mellemlid, er meget kompleks,
- G. der henviser til, at visse store forarbejdningsvirksomheder har vundet markedsandele i de senere år,
- H. der henviser til, at der i de senere år er sket væsentlige ændringer i fødevarerforsyningskædens konkurrencestruktur, og at koncentrationsgraden er blevet højere, såvel hos fødevarerproducenterne som hos grossister og detailhandlere,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ EUT C 255 af 14.10.2005, s. 44.

⁽³⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 621.

Torsdag, den 26. marts 2009

- I. der henviser til, at oplysninger, der er indhentet over hele EU, tyder på, at store supermarkeder udnytter deres købekraft til at tvinge de priser, der betales til leverandører, ned på et uholdbart niveau og pålægger dem urimelige vilkår; der henviser til, at store detailhandlere i EU er ved at få status som »ledvogtere«, som kontrollerer landmænds og andre leverandørers adgang til forbrugere,
- J. der henviser til, at forbrugerpriserne i EU i gennemsnit er op til fem gange højere end prisen ab landmand; der henviser til, at landmænd i Europa fik udbetalt cirka halvdelen af detailprisen på fødevarer for 50 år siden, og at den andel i dag - sammen med en væsentligt øget forarbejdningsgrad for fødevarerne - er faldet drastisk,
- K. der henviser til, at finansieringen af den fælles landbrugspolitik ganske vist i årenes løb har bidraget til at sikre lave forbrugerpriser, men at det kan observeres, at forbrugerpriserne trods faldet i priserne på landbrugsområdet stadig er høje og ikke er faldende,
- L. der henviser til, at en høj selvforsyningsgrad for EU er ønskværdig ud fra et strategisk synspunkt, og at det inden for disse rammer skal tilstræbes at sikre europæiske primærproducenter i EU en stærk position som fødevarerleverandører,
- M. der henviser til, at ubalancen i forhandlingspositionen mellem landbrugsproducenterne og de øvrige aktører i forsyningskæden har medført et vedvarende stærkt pres på landbrugsproducenternes marginer,
 1. mener, at det i overensstemmelse med EF-traktaten er i EU's offentligheds interesse at opretholde et passende niveau for produktions- og forbrugerpriser og at sikre lige konkurrencevilkår, navnlig i forbindelse med strategiske varer som landbrugsprodukter og fødevarer;
 2. mener, at konkurrencen giver forbrugerne adgang til fødevarer til konkurrencedygtige priser, men at også landmænd skal sikres en stabil indkomst med priser, som dækker produktionsomkostningerne og giver dem et rimeligt afkast for deres arbejde, ikke mindst for at sikre et udbud af fødevarer af god kvalitet;
 3. mener, at der er en lang række faktorer, som påvirker prisafsmitningen og forskellen mellem produktions- og forbrugerpriser; nævner blandt disse faktorer markedsadfærden blandt forsyningskædens aktører, herunder fabrikanter, grossister og detailhandlere, andelen af ikke-landbrugsrelaterede omkostninger (såsom energi og arbejdskraft), de lovgivningsmæssige og retlige rammer, varernes fordærvlighed, graden af produktforarbejdning, -markedsføring og -håndtering eller forbrugernes købsadfærd;
 4. mener, at blandt de faktorer, som påvirker prisafsmitningen og forskellen mellem produktions- og forbrugerpriser mest, spiller den stigende koncentration i hele fødevarerforsyningskæden, graden af produktforarbejdning og prisstigningerne på andre eksterne omkostningselementer samt spekulationen med landbrugsråvarer en afgørende rolle; understreger derfor, at markedsreguleringsinstrumenter er vigtige og mere nødvendige end nogensinde under de nuværende forhold;
 5. er enig med Kommissionen i, at udviklingen i udbud og efterspørgsel samt driftsmangler i fødevarerforsyningskæden er en væsentlig årsag til stigningen i fødevarerpriserne; understreger dog, at en anden væsentlig årsag er spekulation på finansmarkederne, som har medført forvridninger i prisdannelsesmekanismen;
 6. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at iværksætte en undersøgelse af fordelingen af fortjenstmarginerne i produktions- og distributionskæden som fastsat i budgettet for 2009 på grundlag af et tidligere forslag fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter under budgetproceduren; betragter det som et første skridt til at fremme gennemsigtheden i denne kæde;
 7. beklager den gradvise afskaffelse af EU's interventionsforanstaltninger på landbrugsmarkedet, da dette er en væsentlig årsag til de kraftige prisudsving; mener, at det er nødvendigt at indføre nye markedsstyringsinstrumenter for at sikre mere stabilitet i producenternes indkomster og for at kunne tilbyde forbrugerne acceptable priser;

Torsdag, den 26. marts 2009

8. mener, at det i forbindelse med den fælles landbrugspolitik er nødvendigt med markedsstyringsinstrumenter for at stabilisere landbrugssektoren og landbrugsfødevaremarkedet og opretholde en bæredygtig landbrugsproduktion i EU med rimelige priser for at undgå store svingninger, hvad angår både de salgspriser og produktionsfaktorerne;

9. mener, at selv om Kommissionens sammenligning mellem EU og USA med hensyn til produktivitet er relevant, kan den ikke udgøre det absolutte grundlag for en ideel måling af produktiviteten i fødevaresektoren (især landbrugsproduktion og forarbejdning) i EU; understreger, at landbrugs- og fødevareindustrien i EU adskiller sig væsentligt fra den i USA, både hvad angår de råvarer og sektorer, den omfatter, og de betingelser og regler, der gælder;

10. mener, at styrkelsen af konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i den primære landbrugssektor skal begunstiges, fordi de primære producenter derved i højere grad får mulighed for at diversificere deres bedrift, og afhængigheden af andre led i produktions- og distributionskæden mindskes;

11. mener, at en koncentration af udbuddet af landbrugsprodukter gennem producentorganisationer, andelsselskaber eller lignende organer vil gøre det muligt at ændre ved magtbalancen i fødevareforsyningskæden ved at styrke landmændenes forhandlingsposition, give deres produkter større merværdi og rykke distributionskanalerne tættere på forbrugerne;

Fødevaremarkedets mangler

12. henleder opmærksomheden på, at stor markedsstyrke giver udbytte, specielt i landbrugsfødevaresektoren, i lyset af den ringe elasticitet i priserne på udbuddet af landbrugsvarer på den ene side og forbrugernes efterspørgsel på den anden;

13. er foruroliget over markedsføringsmetoder som salg af varer under kostpris med henblik på at øge antallet af kunder i supermarkederne; går ind for at forbyde salg af fødevarer under kostpris og støtter de medlemsstater, som allerede har indført sådanne foranstaltninger; ønsker, at der indføres flere EU-foranstaltninger mod en sådan aggressiv prispolitik og andre former for konkurrencebegrænsende praksis, såsom bundtning af produkter eller ethvert andet misbrug af en markedsdominerende stilling;

14. mener, at priser, der ligger under kostpris, og som sådan ikke er rentable for nogen virksomhed, kun kan anvendes af store (differentierede) virksomheder i en kort periode og kun for at fortrænge konkurrenterne fra markedet; mener, at en sådan praksis på lang sigt hverken er til gavn for forbrugerne eller for markedet som helhed;

15. er endvidere bekymret over andre tilfælde, hvor handelssektoren udnytter sin markedsstyrke, herunder uforholdsmæssigt lange betalingsfrister, markedsføringspolitikker såsom betaling for optagelse af produkter i varesortimentet, vederlag for adgang til hyldeplads (slotting fees), trusler om at trække produkter ud af varesortimentet, rabatter med tilbagevirkende kraft på allerede solgte varer, et urimelig højt bidrag til detailhandleres salgsfremmende foranstaltninger eller insisteren på eksklusiv levering;

16. understreger, at køber- og sælgersiden af markedet i nogle medlemsstater er nogenlunde lige koncentreret, hvilket forværrer den markedsforvridende virkning;

17. understreger, at landbrugernes beslutninger om, hvad de vil producere, som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik og især afkoblingen i højere grad vil afhænge af markedssignaler, som ikke må begrænses af en øget koncentration i detailsektoren; mener, at en større EU-import af fødevarer vil være tilbøjelig til at trække landbrugenes priser i nedadgående retning;

18. henleder opmærksomheden på, at detailhandlere kan udnytte mærkninger såsom »fair trade-produkter« til at øge deres fortjenstmarginer; opfordrer derfor til at iværksætte en strategi for at støtte og udvikle fair trade i EU med henblik på at mindske denne forretningspraksis og kontrollere anvendelsen af sådanne mærkninger;

Torsdag, den 26. marts 2009

19. anerkender, at markedskoncentrationens virkninger på de forskellige niveauer af fødevareforsyningskæden kan føre til lavere fødevarerpriser på kort sigt, men at man på mellemlang og lang sigt bør påse, at dette ikke skader den frie konkurrence, skubber små producenter ud af markedet og begrænser forbrugernes valgmuligheder;

20. henleder opmærksomheden på, at mange små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i fødevaresektoren er særdeles sårbare, navnlig hvis de i høj grad afhænger af en af de store virksomheder; bemærker, at de store virksomheder i fødevareforsyningskæden ofte benytter sig af konkurrencer mellem leverandørerne om, hvem der kan tilbyde den laveste pris, og for at overleve er de små virksomheder nødt til at reducere omkostningerne og fortjenstmarginerne, hvilket indebærer lavere priser til landmændene, dårligere adgang til markedet og færre distributionskanaler for SMV'er, færre beskæftigede og en forringelse af produktkvaliteten for forbrugerne;

21. er bekymret over den øgede spekulation i fødevarer, der kan observeres på finansmarkederne; opfordrer Kommissionen til at indlede en undersøgelse af dette; afventer konklusionerne fra ekspertgruppen på højt plan om fødevareindustriens konkurrenceevne og opfordrer denne gruppe til at foreslå effektive foranstaltninger med henblik på at løse ubalancen på markedet;

22. har fortsat forbehold over for Kommissionens konklusioner, ifølge hvilke spekulation på finansmarkederne ikke har bidraget væsentligt til prisdannelsesprocessen; mener, at Kommissionen bør iværksætte initiativer til en forstærket overvågning af terminsmarkederne for basale landbrugsråvarer;

23. mener, at Kommissionen i øjeblikket kun foretager en delvis fortolkning af de forhåndenværende tal, da den ikke tager højde for de mulige virkninger af spekulative investeringer på terminsmarkederne, bl.a.:

- højere priser for den endelige køber (producent og forbruger), som skyldes, at der skabes falske forventninger til prisudviklingen,
- hindringer og yderligere usikkerhed for nyetablerede og små producentvirksomheder, der er afhængige af landbrugsprodukter, hvilket kan medføre, at der opstår hindringer for adgangen til markedet og for den proces, der skal styrke konkurrencen på visse markeder,
- uretfærdig (social og geografisk) omfordeling af overskuddet fra salget af landbrugsprodukter på landmændenes/producenternes bekostning og til gavn for mellemhandlere og spekulanter;

24. understreger i modsætning til Kommissionens vurderinger, at der er et mere påtrængende behov for at overveje nye lovgivningsmæssige bestemmelser for terminsmarkederne, da der er tegn på, at spekulationen allerede medfører problemer i forbindelse med prisfastsættelsen for basisfødevarer og dermed også for de markeder og producentvirksomheder, der er afhængige af disse;

25. mener, at Kommissionen i de sidste fem år har forbedret sit tilsyn med karteller, både ved indførelse af en bedre konkurrencelovgivning og ved at gennemføre eksisterende lovgivning; mener, at foranstaltninger såsom ansøgninger om bødenedsættelser, tvistbilæggelsesproceduren og retsvidenskabelig informatik udgør et vigtigt bidrag; der er dog stadig behov for forbedringer med hensyn til disse foranstaltningers indhold og medlemsstaternes gennemførelse af dem;

26. gør kommissæren med ansvar for konkurrence opmærksomt på den ovennævnte skriftlige erklæring, der er vedtaget af Parlamentet, om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union; udtrykker skuffelse over, at Kommissionen ikke har fulgt de deri indeholdte henstillinger; opfordrer i denne forbindelse til gennemførelse af en undersøgelse af markeds-koncentration og karteldannelse i detailsektoren samt til indførelse af sanktioner i tilfælde af uregelmæssigheder;

27. opfordrer Kommissionen til i sine årsberetninger at fremlægge analyser af forskellen mellem produktions- og forbrugerpriser, af forskellene mellem priserne i de enkelte medlemsstater og af prisforskellene mellem forskellige landbrugsprodukter;

Torsdag, den 26. marts 2009

28. henleder opmærksomheden på, at større virksomheder har entydige og kendte økonomiske fordele (stordriftsfordele), der reducerer omkostningerne og dermed priserne; understreger dog, at foranstaltninger, der skal forbedre fødevarerforsyningskæden, bør fremme etableringen af effektive systemer (f.eks. grupper, netværk og brancheforeninger), så landbrugssektoren kan udnytte disse fordele til at sætte virksomhederne på det efterfølgende niveau i stand til at mindske prisset på deres fortjenstmargin;

29. er meget bekymret, fordi Kommissionen i undersøgelsen over de vigtigste praksisser, som giver konkurrencemæssige problemer, i ovennævnte meddelelse om fødevarerpriser i Europa ikke nævner misbrug af markedsdominerede stilling, som kan iagttages i detailhandelen og i et vist omfang også i engroshandelen; mener, at konkurrencebegrænsende praksis, som udøves af virksomheder med en stor markedsandel, såsom eksklusivaftaler eller obligatorisk bundtning af produkter, udgør en væsentlig hindring for fair konkurrence i fødevarerforsyningskæden;

Den Europæiske Unions rolle

Reaktioner på ubalancen på markedet

30. støtter Kommissionens beslutning om at foreslå et effektivt EU-system til overvågning af markedet, som er i stand til at registrere pristendenser og omkostninger til input i hele forsyningskæden; mener, at dette system bør sikre gennemsigtighed og muliggøre grænseoverskridende sammenligninger mellem lignende produkter; mener, at dette system skal etableres i tæt samarbejde med Eurostat og de nationale statistiske myndigheder og bør samarbejde med Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre; henleder opmærksomheden på princippet om, at yderligere omkostninger og byrder skal holdes inden for rimelige grænser;

31. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en fællesskabslovgivning, der bl.a. omfatter en grundig revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner⁽¹⁾, og som fremmer harmoniske forhold mellem de forskellige aktører i fødevarerforsyningskæden ved at forhindre misbrug og fremme en mere retfærdig fordeling af fortjenstmarginerne;

32. opfordrer konkurrencemyndighederne på nationalt og EU-plan til at undersøge og evaluere forbrugerpriserne i hele EU for at sikre, at konkurrencereglerne overholdes, og for at fastlægge ansvaret hos de forskellige aktører, som udgør værdikæden; understreger, at prisfald skal slå igennem på forbrugerpriserne på kort sigt, mens prisstigninger hurtigere skal komme producenterne til gode;

33. anfører, at der kan opnås øget gennemsigtighed i omkostningsstrukturen gennem oprettelse af en EU-database, som er let tilgængelig for borgerne, og som indeholder referencepriser på produkter og input samt information om omkostninger til energi, lønninger, leje, gebyrer og afgifter fra hele EU; opfordrer Kommissionen til at udarbejde planer for et sådant elektronisk system baseret på eksisterende nationale modeller såsom det franske »observatoires des prix«; mener endvidere, at det ligeledes er nødvendigt i samarbejde med De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) at skabe et internationalt organ til overvågning af priserne på landbrugsprodukter, input og fødevarer for bedre at kunne overvåge disse data på internationalt plan;

34. opfordrer de enkelte parter i produktions- og distributionskæden til i samarbejde at udvikle bedste praksis eller resultatavler for at fremme prisgennemsigtighed på landbrugsprodukter;

35. opfordrer medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen til at foretage en dybtgående undersøgelse og analyse af prisafsmitning og marginer mellem prisen af landmand og den endelige forbrugerpris samt en analyse af supermarkeders placering og antal, deres omsætning og deres specifikke omkostninger til logistik og energi; opfordrer medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen til at undersøge, om kriterierne for konstatering af en markedsdominerende stilling i betragtning af udviklingen på detailmarkedet fortsat er relevante; opfordrer til at genoprette en taskforce under Kommissionen, som skal beskæftige sig med fødevarerforsyningskæden i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder;

⁽¹⁾ EUT L 200 af 8.8.2000, s. 35.

Torsdag, den 26. marts 2009

36. anfører, at en af årsagerne til forskellene mellem produktions- og salgspriser er ubalancen i fødevareforsyningskæden, og at EU trods dette ikke råder over tilstrækkelige foranstaltninger med henblik på at støtte indførelsen af producentorganisationer gennem andelsselskaber og andre organisationer for at fremme koncentrationen af udbuddet; opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger inden for både den fælles landbrugspolitik og andre EU-politikker for at fremme sådanne organisationer, hvilket vil føre til en bedre organisation af markedet og styrke producenternes forhandlingsposition over for de øvrige led i fødevareforsyningskæden;
37. foreslår, at de nationale konkurrencemyndigheder, som har en bred rolle i henhold til fællesskabslovgivningen med hensyn til overvågning af konkurrencen på alle niveauer af fødevareforsyningskæden, styrker deres samarbejde om overvågning af produktionsomkostninger og handel under Kommissionens koordination og gennem den åbne koordinationsmetode for at sikre, at det indre marked fungerer korrekt;
38. anser det i betragtning af, at detailhandelen især er præget af nationale, retlige, økonomiske, politiske og kulturelle parametre, for hensigtsmæssigt at udveksle flere informationer inden for rammerne af Det Europæiske Konkurrencenet (EKN) og i givet fald koordinere medlemsstaternes foranstaltninger med henblik på at undersøge andre former for konkurrencebegrænsende praksis, der udøves af virksomheder på EU-plan;
39. opfordrer til, at der inden for rammerne af Lissabonstrategien ydes støtte til de nationale planer, der sigter mod at reducere eller afskaffe uberettigede lovgivningsmæssige indgreb i detailhandelen, hvilket på forbrugernes bekostning ville begrænse konkurrencen og fødevareforsyningskædens smidige funktion;
40. mener, at bøderabatordningen bør anvendes både på nationalt og EU-plan, således at de ansvarlige konkurrencemyndigheder orienteres om flere eksempler på konkurrencebegrænsende praksis i fødevareforsyningskæden;
41. henleder opmærksomheden på, at der ud over Fællesskabets konkurrenceregler findes mange andre EU-politikker, der fastlægger bestemmelser vedrørende detailhandelen, bl.a. Fællesskabets bestemmelser om det indre marked og forbrugerlovgivning; understreger, at alle disse politikker bør være i overensstemmelse med hinanden og koordineres centralt på EU-plan for at opnå de bedst mulige resultater med hensyn til forbrugerpriserne;
42. understreger, at responsen på den nuværende fødevarekrise også bør foregå på internationalt plan; opfordrer til oprettelse af et internationalt netværk omkring FAO for at sikre, at verdens fødevarerlagre er tilstrækkelige;
43. opfordrer Kommissionen til at forhandle om en verdenshandelsorganisationsaftale, der giver landbruget tilstrækkeligt spillerum til, at sektoren fortsat kan klare sig i konkurrencen med tredjelande; mener, at det i denne sammenhæng er essentielt at medtage ikke-handelsrelaterede spørgsmål for at opretholde og håndhæve EU-produktionsstandarder;
44. opfordrer til, at der for visse basisfødevarer sørges for et kriseberedskab og -lager på EU-plan, ligesom det er tilfældet med olieprodukter;
45. opfordrer til indførelse af mekanismer for at bekæmpe spekulation på finansmarkederne med landbrugsråvarer samt af finansielle instrumenter, som er baseret på disse råvarer; støtter Kommissionens planer om at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at reducere prisudsvingene på markederne for landbrugsråvarer;
46. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem små landbrugsproducenter, således at de bedre kan konkurrere med store producenter, forarbejdningsevner og detailhandlere; mener, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne og EU sikrer eksistensen af forskellige former for handel og undgår en fuldstændig liberalisering af fødevaremarkedet, da det vil føre til yderligere koncentration; opfordrer Kommissionen til at påbegynde udarbejdelsen af en grønbog om styrkelse af producentorganisationer, effektive tilgange til kæden som helhed og problematikken med de store detailhandlers markedsstyrke;

Torsdag, den 26. marts 2009

47. opfordrer Kommissionen til mere indgående at kontrollere, at import af fødevarer finder sted under overholdelse af de europæiske hygiejne- og miljøstandarder, således at de importerede varer ikke udsætter EU's forbrugere for større risici;
48. anser det for nødvendigt at tilskynde til større koncentration af udbuddet af landbrugsprodukter gennem støtte til de forskellige retlige sammenslutningsformer med det formål at ændre magtbalancen i fødevareforsyningskæden, give landmændenes produkter øget merværdi og styrke deres forhandlingsposition over for de øvrige handelsaktører;
49. opfordrer til at genoprette en europæisk rådgivningstjeneste for fødevareproducenter, som rådgiver landmænd og producentorganisationer om varedistribution, detailmarkedet og mulighederne for produktion af specifikke produkter;
50. opfordrer til oprettelse af en telefontjeneste for forbrugere og landbrugsproducenter, hvor tilfælde af misbrug kan indberettes, og hvor oplysninger om sammenlignelige produkter og priser fra hele EU kan gøres tilgængelige; mener, at en sådan tjeneste bør oprettes og fungere inden for de nationale afdelinger af Det Europæiske Netværk af Forbrugerecentre (ECC);
51. bifalder indførelsen af en resultattavle for forbrugermarkedet som et redskab til at overvåge det indre marked mere effektivt og forsyne forbrugerne med flere oplysninger;
52. er bekymret over mellemløddenes indflydelse på de endelige forbrugerpriser; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en analyse af forsyningskæden for at undersøge, hvilken rolle de enkelte aktører i kæden har med hensyn til prisdannelse;

At bringe producenterne tættere på forbrugerne

53. opfordrer til indførelse af politikker, som støtter en øget og mere direkte kontakt mellem producenter og forbrugere, f.eks. EU's skolefrugtprogram, der blev vedtaget for nylig, eftersom dette kan give producenterne en mere relevant rolle på markedet og samtidig tilbyde forbrugerne et bedre og større udvalg af varer; en sådan politik kunne f.eks. være skabelse og fremme af områder, hvor producenterne kan markedsføre varer direkte;
54. opfordrer Kommissionen til at iværksætte aktioner til fremme af sammenslutninger og samarbejde mellem producentorganisationer som f.eks. andelsselskaber, således at administrative byrder og andre begrænsninger undgås, for at gøre producentorganisationerne større, så de kan tilpasse sig de leveringsbetingelser, som det globaliserede marked kræver;
55. mener, at bredere og bedre forbrugeroplysning er altafgørende for at skabe tillid til systemet, og at der bør fokuseres på en korrekt undervisning og oplysning af forbrugerne og på tilvejebringelse af neutrale oplysninger til forbrugerne;
56. opfordrer til, at der som led i forbrugeroplysningen i særlig grad lægges vægt på de bestræbelser, som producenterne i EU gør for at overholde EU's miljø-, fødevarer- og dyrebekyttelsesbestemmelser;
57. understreger, at forbrugerbeskyttelsespolitik ikke kun vedrører priser, men også fødevarers mangfoldighed og kvalitet; foreslår derfor, at Kommissionen undersøger, under hvilke driftsforhold i fødevareforsyningskæden og særlig i detailsektoren der sker en forringelse af produkternes kvalitet og mangfoldighed;
58. henviser til den merværdi, der tilføres af lokale detailhandlere, idet de yder et væsentligt bidrag til at bygge bro mellem producenter og forbrugere og også til en forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne gennem skabelse af nye arbejdspladser og styrkelse af eksisterende sociale relationer;

Torsdag, den 26. marts 2009

59. mener, at anvendelse af ny teknologi og internettet bør fremmes generelt; understreger, at ny teknologi kan anvendes til at tilvejebringe flere oplysninger om de forskellige produktvarianters oprindelse, pris og karakteristika; mener, at dette i højere grad kan opfylde nicheefterspørgsel, og at forbrugeren kan tilbydes et større produktudvalg; går ind for at anvende de EU-fonde til udvikling af landdistrikterne og til fremme af konkurrenceevnen samt samhørighedsfonde til at lette producenterens adgang til markedet gennem moderne teknologi og internettet;

60. opfordrer til iværksættelse af foranstaltninger med henblik på at fremme begrebet »lokale fødevarer«, især foranstaltninger med henblik på at fremme salget og informere forbrugere om de pågældende produkters særpræg og om de sundhedsmæssige og økonomiske fordele, der er knyttet til dem, og på at støtte de traditionelle markeder og handelsformer, hvor producenterne møder kunderne direkte;

61. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til i højere grad at støtte den økologiske sektor; opfordrer endvidere til indførelse af en ambitiøs politik med økonomiske incitamenter for at fremme denne form for landbrugsproduktion og give forbrugere adgang til produkter af god kvalitet og til rimelige priser;

62. tilskynder til at styrke samarbejdet mellem producenter enten ved at fremme traditionelle producentorganisationer eller ved at indføre nye former for samarbejde i tilknytning til landbrugernes markedsføringsvirksomhed;

63. opfordrer til øget fremme af differentieringen af landbrugsprodukter som markedsføringskoncept, hvilket giver mulighed for at anvende forskellige priser på grundlag af kvaliteten;

64. er bekymret over, at fødevareproducenters stærke forhandlingsposition i forhold til detailhandlere, der skyldes et stærkt varemærke eller produktdifferentiering, fremstilles urimelig negativt i Kommissionens ovennævnte meddelelse om fødevarerpriser i Europa i sammenligning med langt vigtigere faktorer såsom manglende konkurrence og oligopoler eller monopoler; mener, at oprettelsen af et stærkt varemærke og produktdifferentiering er legitime praksisser, og at kun et misbrug af den deraf resulterende stilling udgør en urimelig praksis;

65. opfordrer til styrkelse og strømlining af EU's politikker for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og andre certificeringer, som differentierer landbrugsprodukter; glæder sig i denne sammenhæng over den debat, som offentliggørelsen den 15. oktober 2008 af grønbogen om landbrugsprodukters kvalitet: produktstandarder, produktionskrav og kvalitetsordninger (KOM(2008)0641) udløste;

66. anser det for nødvendigt at foretage en mere dybdegående undersøgelse af muligheden for en særlig mærkning af europæiske landbrugsprodukter baseret på eksisterende modeller; mener, at denne mærkning bør overholde europæiske produktionsstandarder som f.eks. retfærdig behandling af markedsdeltagere i hele produktions- og distributionskæden; mener desuden, at en sådan mærkning vil virke som incitament for forbrugere til at øge forbruget af EU-produkter og dermed støtte producenterne i EU;

67. opfordrer Kommissionen til at vurdere de omkostninger, som producenterne skal afholde for at opfylde fællesskabsbestemmelserne om krydsoverensstemmelse, og til at bestemme, i hvilket omfang disse afviger fra hinanden i de forskellige medlemsstater under hensyntagen til, at de pågældende bestemmelser er strengere end dem, der gælder for importvarer;

*

* *

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag, den 26. marts 2009

Konsekvenser af den omfattende urbanisering i Spanien

P6_TA(2009)0192

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om konsekvenserne af den omfattende urbanisering i Spanien for EU-borgernes individuelle rettigheder, for miljøet og for anvendelsen af EU-lovgivningen, på grundlag af indgivne andragender (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de andragender, der er modtaget i forbindelse med denne beslutnings emne, navnlig andragende 0609/03,
- der henviser til retten til at indgive andragender i medfør af EF-traktatens artikel 194,
- der henviser til forretningsordens artikel 192, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender og Retsudvalgets udtalelse (A6-0082/2009),
- A. der henviser til, at proceduren med indgivelse af andragender giver EU-borgere og andre med bopæl inden for EU mulighed for at få afhjulpet deres problemer uden om domstolene, når der er tale om spørgsmål, der falder ind under EU's virksomhedsfelt,
- B. der henviser til, at det i artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes, at »Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles«,
- C. der henviser til, at Unionen i henhold til den nævnte traktats artikel 6, stk. 2, forpligter sig til at respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- D. der henviser til, at enhver statsborger eller anden person med bopæl i en EMRK-signatarstat, som mener, at vedkommendes menneskerettigheder er blevet krænket, først kan indbringe sin sag for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, når alle nationale retsmidler er blevet udtømt, jf. artikel 35 i EMRK,
- E. der henviser til, at EU-traktatens artikel 7 fastlægger de procedurer, Unionen kan benytte for at reagere på krænkelser af de i artikel 6, stk. 1, nævnte principper og søge løsninger,
- F. der henviser til, at EU-traktatens artikel 7 også giver Parlamentet ret til at fremsætte et begrundet forslag til Rådet med henblik på at få fastslået, om der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder de principper, som Unionen bygger på,
- G. der henviser til, at artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sikrer respekten for borgernes privatliv og familieliv, herunder deres private hjem, og at artikel 8 i EMRK giver de samme rettigheder og bestemmer, at »ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder«; der henviser til, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen har forpligtet sig til at overholde chartrets bestemmelser i alle deres aktiviteter,

Torsdag, den 26. marts 2009

- H. der henviser til, at den private ejendomsret anerkendes som en grundlæggende rettighed for EU-borgerne i artikel 17 i chartret om grundlæggende rettigheder, hvori det fastslås, at »enhver har ret til at besidde retmæssigt erhvervet ejendom, at anvende den, at træffe dispositioner hermed og at lade den gå i arv«, at »ingen må berøves sin ejendom, medmindre det skønnes nødvendigt i samfundets interesse, og det sker i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat ved lov, og mod rimelig og rettidig erstatning for tabet« og at »anvendelsen af ejendommen kan reguleres ved lov, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til almenvellet«,
- I. der henviser til, at det i EF-traktatens artikel 18 bestemmes, at »enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil«,
- J. der henviser til, at det i EF-traktatens artikel 295 bestemmes, at »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne berøres ikke af denne traktat«; der henviser til, at denne bestemmelse i henhold til Domstolens retspraksis alene anerkender medlemsstaternes beføjelser til at definere reglerne for det ejendomsretlige system, og at disse beføjelser, igen i henhold til Domstolens praksis, altid skal udøves i overensstemmelse med fællesskabsrettens grundprincipper såsom den frie bevægelighed for varer, personer, tjenester og kapital (se dom af 22. juni 1976 i sag C-119/75, Terrapin mod Terranova, Sml. 1976, s. 1039),
- K. der henviser til, at Domstolen konsekvent har fastslået, at selv om ejendomsretten udgør en del af fællesskabsrettens generelle principper, er den ikke en absolut ret, men skal ses i sammenhæng med sin sociale funktion, og at udøvelsen heraf derfor kan underkastes begrænsninger, forudsat disse er i overensstemmelse med de formål, som Fællesskabet forfølger i almenhedens interesse, og ikke henset til det tilstræbte formål udgør et uforholdsmæssigt og uacceptabelt indgreb, der krænker selve de garanterede rettigheders kerne (se dom af 10. december 2002 i sag C-491/01, British American Tobacco (Investments) og Imperial Tobacco (2002) Sml. I-11453),
- L. der henviser til, at Domstolen uanset denne retspraksis konsekvent har fastslået, at når de nationale forskrifter falder uden for fællesskabsrettens anvendelsesområde, har Domstolen ikke kompetence til at vurdere, om disse forskrifter er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som den skal beskytte (se f.eks. afgørelse af 6. oktober 2005 i sag C-328/04 *Vajnai* (2005), Sml. I-8577, præmis 12 og 13),
- M. der henviser til, at det i artikel 1, stk. 1, i den første tillægsprotokol til EMRK fastsættes, at »enhver fysisk eller juridisk person har ret til respekt for sin ejendom«, og at »ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved lov og følger af folkerettens almindelige principper«; der henviser til, at artiklens stk. 2 fastslår, at »foranstående bestemmelser [...] imidlertid ikke på nogen måde [begrænser] statens ret til at håndhæve sådanne love, som den anser for nødvendige for at overvåge, at ejendomsretten udøves i overensstemmelse med almenhedens interesse, eller for at sikre betaling af skatter, andre afgifter og bøder«; der henviser til, at Spanien i forbindelse med ratificeringen af protokollen tog forbehold for artikel 1 under henvisning til artikel 33 i den spanske forfatning, som fastslår følgende: »Den private ejendomsret og arveretten anerkendes. 2. Disse rettigheders indhold er afgrænset af deres sociale funktion som fastsat ved lov. 3. Ingen kan fratages sin ejendom eller sine rettigheder, medmindre det er begrundet i hensyn til den offentlige interesse eller almenvellet og sker mod en passende erstatning i overensstemmelse med loven«,
- N. der henviser til, at Parlamentet anser krav om afgivelse af retmæssigt erhvervet privat ejendom, uden at sagen har været igennem en behørig procedure og uden at der er ydet en passende erstatning, samt krav om betaling af vilkårlige beløb til uopfordrede og ofte unødvendige infrastrukturarbejder for at udgøre en krænkelse af et individs grundlæggende rettigheder i henhold til EMRK og i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis (se f.eks. Aka mod Tyrkiet ⁽¹⁾),

⁽¹⁾ Dom af 23. september 1998; Jf. også Europa-Parlamentets beslutning af 21. juni 2007 om resultaterne af Udvalget for Andragenders undersøgelsesrejse til regionerne Andalusien, Valencia og Madrid (EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 340).

Torsdag, den 26. marts 2009

- O. der henviser til, at de spanske myndigheder i 2008 udstedte instrukser om anvendelsen af kystloven fra 1988, efter at denne i årevis havde været negligeret med omfattende skader på miljøet i de spanske kystområder til følge; der henviser til, at end ikke de nye instrukser indeholder klare retningslinjer for de gennemførelsesforanstaltninger, som de berørte lokale og regionale myndigheder skal træffe; der henviser til, at mange af de seneste andragender, der er modtaget, vidner om, at instrukserne anvendes med tilbagevirkende kraft og indebærer arbitrær ødelæggelse og nedrivning af personers retmæssigt erhvervede ejendom og tilsidesættelse af deres ret til denne ejendom og af deres mulighed for at lade denne ret gå i arv,
- P. der henviser til, at demarkationslinjens faktiske forløb har givet de berørte personer et stærkt indtryk af, at den er fastlagt på en arbitrær facon, som er til skade for udenlandske ejere, f.eks. på øen Formentera,
- Q. der henviser til, at kystloven rammer de enkelte boligejere, hvis rettigheder skulle respekteres fuldt ud, uforholdsmæssigt hårdt, samtidig med at den farer med lempe mod dem, der bærer det egentlige ansvar for ødelæggelsen af kysterne, og som i mange tilfælde har stået bag den voldsomme overbebyggelse af kysten, bl.a. i form af feriebyer, og som havde al mulig grund til at vide, at de til stadighed handlede i strid med bestemmelserne i den nævnte lov,
- R. der henviser til, at Udvalget for Andragender i den indeværende valgperiode som reaktion på det meget store antal modtagne andragender har foretaget detaljerede undersøgelser, har rapporteret tre gange om omfanget af krænkelse af EU-borgeres legitime ret til deres retmæssigt erhvervede ejendomme i Spanien og også har givet udtryk for sine betænkeligheder ved undergravningen af bæredygtig udvikling, miljøbeskyttelse, vandkvalitet og -forsyning, de offentlige indkøbsprocedurer i forbindelse med tildeling af byggekontrakter og mange af de lokale og regionale spanske myndigheders utilstrækkelige overvågning af procedurerne for byggeprojekter ⁽¹⁾, og at disse spørgsmål er genstand for verserende sager såvel i Spanien som ved Domstolen,
- S. der påpeger, at der er mange eksempler på, at myndigheder på alle forvaltningsniveauer fra det centrale over det regionale til det lokale har medvirket til at gennemføre en uholdbar udviklingsmodel, som har haft alvorlige miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger,
- T. der henviser til, at Parlamentet har modtaget mange andragender fra privatpersoner og forskellige organisationer, der repræsenterer EU-borgere, hvori de klager over forskellige problemer i forbindelse med byggevirksomhed; der henviser til, at mange af de spørgsmål, der rejses i andragenderne vedrørende nybyggerier, ikke udgør krænkelse af fællesskabsretten, som det er fremgået af meddelelserne til medlemsstaterne herom, hvorfor de skal løses ved hjælp af de retsmidler, som er til rådighed i den pågældende medlemsstat,
- U. der henviser til, at stadig mere tyder på, at de spanske retlige myndigheder er begyndt at tage den udfordring op, som overbebyggelsen af mange kystområder indebærer, navnlig ved at iværksætte undersøgelser og rejse sigtelse mod visse korrupte lokale embedsmænd, der gennem deres virke har fremmet en ukontrolleret byggeaktivitet af hidtil uset omfang på bekostning af EU-borgeres rettigheder og derigennem anrettet ubodelig skade på biodiversiteten og miljøintegriteten i mange spanske regioner; der henviser til, at Parlamentet imidlertid har erfaret, at behandlingen af disse sigtelser fortsat foregår med en uheldig langsomhed, og at de afsagte domme i mange af disse sager ikke vil kunne fyldebyrdes på en måde, der vil være tilfredsstillende for ofrene for dette misbrug; der henviser til, at dette har forstærket det indtryk af et passivt og/eller partisk spansk retsvæsen, der deles af mange af de berørte ikke-spanske EU-borgere; der dog samtidig finder det værd at bemærke, at sådanne sager vil kunne appelleres til Menneskerettighedsdomstolen, når først alle nationale retsmidler er udtømt,

⁽¹⁾ Jf. ovennævnte beslutning af 21. juni 2007 og beslutning af 13. december 2005 om påstande om uretmæssigheder i forbindelse med loven om regulering af bymæssig bebyggelse i Valencia og dens virkninger for unionsborgerne (andragende 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/2002, 107/2004 m.fl.) (EUT C 286 E af 23.11.2006, s.225).

Torsdag, den 26. marts 2009

- V. der henviser til, at denne udbredte aktivitet, der er blevet støttet af uansvarlige lokale og regionale myndigheder via en utilstrækkelig og til tider malplaceret lovgivning, som i mange tilfælde er i strid med målsætningerne i flere europæiske retsakter, har været til stor skade for Spaniens omdømme og for dets bredere økonomiske og politiske interesser i Europa, hvilket også gælder den lemfældige måde, hvorpå den gældende byplanlægnings- og miljølovgivning i Spaniens selvstyrende regioner er blevet anvendt på visse byggeprojekter, samt de store korrupsionssager i relation til dette misbrug, der er kommet for dagens lys,
- W. der henviser til, at regionale ombudsmænd ofte under yderst vanskelige forhold har forsvaret EU-borgernes interesser i sager om misbrug af bygge reglerne, selv om regeringerne i visse selvstyrende regioner i nogle tilfælde har formået at ignorere deres indsats,
- X. derhenviser til, at artikel 33 i den spanske forfatning omhandler den enkeltes ejendomsret, og at der har været foretaget forskellige fortolkninger af denne artikel, navnlig hvad angår spørgsmålet om inddragelse af en ejendom til et samfundsmæssigt formål set i forhold til personers ret til deres retmæssigt erhvervede boliger; der henviser til, at der ikke er truffet nogen retsafgørelse om anvendelsen af jordlovene i Valencia-regionen,
- Y. der henviser til, at den spanske forfatnings artikel 47 fastslår alle spanieres ret til en værdig og passende bolig og pålægger de offentlige myndigheder at fastlægge de nødvendige betingelser og bestemmelser, der kan gøre denne ret effektiv, samt at regulere arealanvendelsen i henhold til almenhedens interesser for at undgå spekulation,
- Z. der henviser til, at den nationale regering i Spanien er forpligtet til at gennemføre EF-traktaten og forsvare og sikre en fuld anvendelse af den europæiske lovgivning på sit territorium, uafhængigt af den interne fordeling af de politiske beføjelser, der er fastlagt i Kongeriget Spaniens forfatning,
- AA. der henviser til, at Kommissionen på grundlag af de beføjelser, den er tildelt af EF-traktatens artikel 226, har indledt en procedure mod Spanien ved Domstolen i en sag vedrørende det massive misbrug af bygge reglerne i Spanien, i dette tilfælde direkte relateret til de valencianske myndigheders gennemførelse af direktivet om offentlige kontrakter ⁽¹⁾,
- AB. der henviser til, at Kommissionen efter anmodning fra Udvalget for Andragender har indledt en undersøgelse af mere end 250 større byggeprojekter, der har været genstand for negative udtalelser fra de ansvarlige myndigheder for vand- og flodressourcer og som derfor kan være i strid med vandrammedirektivet ⁽²⁾, navnlig i Andalusien, Castilien-La Mancha, Murcia og Valencia,
- AC. der henviser til, at mange af disse byggeprojekter er adskilt fra eksisterende byområder og indebærer væsentlige udgifter til grundlæggende serviceydelser såsom el- og vandforsyning og vejinfrastruktur; der påpeger, at der ofte indgår EU-midler i investeringerne i disse projekter,
- AD. derhenviser til, at Kommissionen i mange dokumenterede sager om problematiske byggeprojekter i Spanien ikke har været tilstrækkelig håndfast i sin fremfærd, ikke blot med hensyn til håndhævelsen af forsigtighedsprincippet i miljølovgivningen, men også ved at anlægge en »slap« fortolkning af handlinger foretaget af kompetente lokale og regionale myndigheder med bindende retsvirkning, såsom en lokal myndigheds »foreløbige godkendelse« af masterplanen til et byggeprojekt,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

Torsdag, den 26. marts 2009

- AE. der henviser til, at formålet med direktivet om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, hvis artikel 3 udtrykkeligt omhandler turisme og fysisk planlægning, er at yde et højt beskyttelsesniveau af miljøet og bidrage til inddragelsen af miljøhensyn i forberedelsen og vedtagelsen af planer og programmer med henblik på at fremme bæredygtig udvikling; der henviser til, at vandrammedirektivet forpligter medlemsstaterne til at hindre forringelsen af deres vandområder og fremme en bæredygtig anvendelse af deres ferskvandsressourcer,
- AF. der henviser til, at en række undersøgelsesrejser foretaget af Udvalget for Andragender har vist, at disse målsætninger tilsyneladende ofte misforstås af nogle lokale og regionale myndigheder (ikke kun i kystområderne), når de foreslår eller godkender store byggeprojekter; der henviser til, at de fleste af de byggeprojekter, der klages over i andragenderne, omfatter omklassificering af arealer fra landzone til byzone - til stor økonomisk fordel for bygherren og developeren; der henviser til, at der også er mange eksempler på, at arealer, der har været omfattet af beskyttelse eller har opfyldt betingelserne for beskyttelse på grund af deres følsomme biodiversitet, er blevet afregistreres, omklassificeret eller slet ikke er blevet registreret, specifikt med det formål at gøre det muligt at bebygge arealet,
- AG. derhenviser til, at sådanne forhold er en del af baggrunden for de overgreb, der har ramt tusinder af EU-borgere, der som følge af entreprenørers byggeplaner ikke blot har mistet deres legitime erhvervede ejendomme, men også er blevet tvunget til at betale vilkårlige beløb til uønskede og ofte unødvendige og uberettigede infrastrukturprojekter i direkte tilknytning til deres ejendomsrettigheder, hvilket har resulteret i en økonomisk og følelsesmæssig katastrofe for mange familier,
- AH. der henviser til, at tusinder af EU-borgere under forskellige omstændigheder har købt ejendom i Spanien og været i god tro over for lokale advokater, byplanlæggere og arkitekter, kun for senere at finde ud af, at de har været ofre for skrupelløse lokale myndigheders misbrug af byggereglerne, og at deres ejendom som følge heraf risikerer at blive revet ned, fordi det er blevet konstateret, at den er ulovligt opført og dermed er blevet værdiløs og usælgelig,
- AI. der henviser til, at ejendomsmæglere i medlemsstaterne, herunder Det Forenede Kongerige, og andre tjenesteydere på boligmarkedet i Spanien fortsat markedsfører ejendomme i nye bebyggelser, også i tilfælde hvor de må være klar over, at der er en åbenlys mulighed for, at det pågældende projekt ikke vil blive færdiggjort eller opført,
- AJ. der henviser til, at naturen på de spanske øer og kyster i Middelhavsområdet i det sidste årti har været ramt af omfattende ødelæggelser, i takt med at de er blevet dækket med cement og beton i en grad, der ikke bare har påvirket det følsomme kystmiljø - hvoraf en stor del formelt er beskyttet af habitatdirektivet ⁽²⁾, Natura 2000-direktivet og fugledirektivet ⁽³⁾, herunder de bebyggede områder i Cabo de Gata (Almería) og i Murcia - men også de sociale og kulturelle aktiviteter i mange områder, hvilket er et tragisk og uigenkaldeligt tab for den kulturelle identitet og kulturarv samt miljøintegriteten, alt sammen primært på grund af manglende planlægning på overkommunalt plan og mangelen på regionale planlægningsbestemmelser, som kunne fastsætte fornuftige grænser for byvækst og nybyggeri ud fra eksplicite kriterier vedrørende miljømæssig bæredygtighed, samt på grund af den grådighed og spekulative adfærd, der er udvist af visse lokale og regionale myndigheder og aktører i byggeindustrien, hvis aktiviteter på dette område har sikret dem massive fortjenester, hvoraf hovedparten er blevet sendt ud af landet ⁽⁴⁾,
- AK. derhenviser til, at denne vækstmodel også har negative konsekvenser for turismen, eftersom der er tale om en ødelæggende model for turismens kvalitet, da den ødelægger lokalområdernes værdier og fremmer overbebyggelse,
- AL. derhenviser til, at denne model udpiner de kulturelle goder, ødelægger de værdier og identitetsmæssige kendetegn, der er grundlæggende elementer i den spanske kulturelle mangfoldighed, og ødelægger arkæologiske fundsteder og bygninger og lokaliteter af kulturel interesse samt den natur og de landskaber, der omgiver dem,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1).

⁽⁴⁾ Jf. de nylige rapporter fra den spanske centralbank, Greenpeace og Transparency International.

Torsdag, den 26. marts 2009

AM. der henviser til, at byggesektoren, der høstede store økonomiske gevinster i årene med hurtig økonomisk ekspansion, er blevet det første offer for det aktuelle sammenbrud på de finansielle markeder, som i sig selv delvist skyldes spekulative investeringer i boligsektoren, og at dette ikke kun rammer selve virksomhederne, som nu er ramt af konkurser, men også titusinder af ansatte i byggesektoren, som nu er kastet ud i arbejdsløshed på grund af de uholdbare byggepolitikker, som er blevet ført, og som nu også de er blevet ofre for,

1. opfordrer den nationale spanske regering og de berørte regionalregeringer til at foretage en grundig undersøgelse og revision af enhver lovgivning, der berører individuelle boligejeres rettigheder i forbindelse med massiv overbebyggelse, med henblik på at standse krænkelse af de rettigheder og forpligtelser, der er knæsat i EF-traktaten, chartret om grundlæggende rettigheder, EMRK, de relevante EU-direktiver samt andre konventioner, hvor EU er kontraherende part;

2. opfordrer de spanske myndigheder til at afskaffe alle retlige former, der kan tilskynde til spekulation, såsom den såkaldte »agente urbanizador«;

3. mener, at de kompetente regionale myndigheder bør suspendere og revurdere alle nye byggeplaner, der ikke strengt overholder kriterierne for miljømæssig bæredygtighed og socialt ansvar, og som ikke sikrer respekten for den retmæssige ejendomsret til retmæssigt erhvervede ejendomme, og bør standse og annullere alle igangværende byggeprojekter i de tilfælde, hvor kriterier i EU-lovgivningen, navnlig vedrørende tildeling af byggekontrakter og overholdelse af bestemmelser vedrørende vand og miljø, ikke er blevet overholdt eller anvendt;

4. opfordrer de spanske myndigheder til at sikre, at ingen administrativ bestemmelse, der kan forpligte en borger til at afgive retmæssigt erhvervet privat ejendom, får hjemmel i en lovgivning, der er blevet vedtaget efter ejendommens opførelsesdato, eftersom dette ville krænke princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft i administrative bestemmelser, som er et almindeligt princip i fællesskabsretten (se Domstolens dom af 29. januar 1985 i sag 234/83 Gesamthochschule Duisburg (1985), Sml. 327) og som ville undergrave de garantier, der skal sikre borgernes retssikkerhed, tillid og berettigede forventninger til beskyttelse i henhold til EU-lovgivningen;

5. opfordrer de spanske myndigheder til at udvikle en åbenhedskultur, der er indrettet til at informere borgerne om arealforvaltningen og fremme effektive mekanismer til oplysning og inddragelse af offentligheden;

6. opfordrer den spanske regering til at gennemføre en offentlig debat med deltagelse af alle administrative organer, som skal omfatte en grundig undersøgelse gennem oprettelse af et arbejdsudvalg om byggepolitik i Spanien, der kan gøre det muligt at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger mod spekulation og ubæredygtig udvikling;

7. opfordrer indtrængende de kompetente nationale og regionale myndigheder til at oprette effektive retlige og administrative mekanismer, der inddrager regionale ombudsmænd og giver dem beføjelse til at tage skridt til at fremskynde procedurerne for behandling af klager og opnåelse af erstatning for personer, som har lidt tab på grund af misbrug af bestemmelserne i den eksisterende bygge-lovgivning,

8. anmoder de kompetente organer i den finansielle og kommercielle branche, der beskæftiger sig med bygge- og anlægssektoren, om at samarbejde med de politiske myndigheder om at finde løsninger på de problemer, der er skabt af den omfattende byggeaktivitet, og som har ramt talrige EU-borgere, der har valgt at gøre brug af den ret, som EF-traktatens artikel 44 giver dem til at etablere sig i en anden medlemsstat end deres egen;

9. opfordrer de kompetente, nationale, regionale og lokale myndigheder til at sikre en retfærdig afgørelse af de mange verserende sager vedrørende EU-borgere, hvis huse ikke er blevet færdigbygget som resultat af dårlig planlægning og koordinering mellem institutioner og byggefirmaer;

Torsdag, den 26. marts 2009

10. understreger, at hvis de krænkede parter ikke får medhold ved de spanske domstole, vil de kun kunne appellere sagen til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, eftersom de påståede krænkelse af den grundlæggende ejendomsret ikke henhører under EF-Domstolens kompetence;
11. opfordrer EU-institutionerne til at rådgive og støtte de spanske myndigheder, hvis disse anmoder herom, for at sætte dem i stand til effektivt at afhjælpe de katastrofale følger, som den massive byggeaktivitet har haft for borgernes tilværelse, inden for en tilstrækkelig kort, omend stadig rimelig frist;
12. opfordrer samtidig Kommissionen til at sørge for en streng anvendelse af fællesskabslovgivningen og af de fastsatte målsætninger i de direktiver, der er omfattet af denne beslutning, således at overholdelsen heraf kan sikres;
13. giver udtryk for sin dybe bekymring og forfærdelse over de vanskeligheder, som de retlige myndigheder i Spanien har haft med at håndtere de virkninger, som den massive byggeaktivitet har haft på borgernes tilværelse, sådan som det fremgår af de mange tusinde henvendelser, som Parlamentet og dets ansvarlige udvalg i den forbindelse har modtaget;
14. finder det foruroligende, at andragerne tilsyneladende nærer stor mistillid til det spanske retssystems evne til at sikre en effektiv og retfærdig behandling af klager;
15. udtrykker sin bekymring over den mangelfulde gennemførelse af direktiverne om hvidvaskning af penge ⁽¹⁾, som er genstand for et verserende traktatbrudssøgsmål og som har gjort det vanskeligt at gennemskue og retsforfølge ulovlige transaktioner med finansieringskapital, herunder investeringer i visse store byggeprojekter;
16. mener, at personer, som i god tro har købt en ejendom i Spanien, der efterfølgende er blevet erklæret ulovlig, bør have ret til en passende erstatning via de spanske domstole;
17. mener, at hvis privatpersoner, som har købt en ejendom i Spanien, selv om de vidste, at transaktionen sandsynligvis var ulovlig, kan tilpligtes at bære omkostningerne ved deres risikotagning, skal dette med desto større ret også gælde for erhvervsdrivende på området; mener derfor, at bygherrer, som har indgået kontrakter, hvis ulovlighed de burde have kendt til, ikke bør kunne få erstatning for planer, som må opgives, fordi de ikke overholder nationale og europæisk love, og de bør heller ikke have nogen automatisk ret til at få refunderet beløb, der allerede er indbetalt til kommuner, når disse betalinger er foretaget i fuld bevidsthed om, at den indgåede kontrakt formentlig var ulovlig;
18. mener ikke desto mindre, at mangelen på klarhed, præcision og sikkerhed med hensyn til individuelle ejendomsrettigheder i den gældende lovgivning og mangelen på en korrekt og konsekvent anvendelse af miljølovgivningen er de grundlæggende årsager til mange af problemerne i forbindelse med byggeaktiviteter, og at dette kombineret med en vis mangel på stringens i retsprocesserne ikke blot har forværret problemet, men også har skabt en form for korruption på lokalt plan, der, endnu en gang, først og fremmest er gået ud over EU-borgeren, men som også har påført den spanske stat betydelige tab;
19. støtter de konklusioner, som Ombudskvinden i Valencia (Síndica de Greuges) - en institution, der med rette er berømt for sit forsvar for borgernes grundlæggende rettigheder - har udarbejdet, og ifølge hvilke boligerejeres rettigheder kan være blevet krænkede, hvad enten det skyldes, at bygherren har anført en for lav værdiansættelse, eller fordi de pågældende ejere i forbindelse med byggeriet undertiden har måttet betale ekstraordinært store udgifter, som bygherren ensidigt har pålagt dem;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15); Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29).

Torsdag, den 26. marts 2009

20. mener, at det er nødvendigt at sikre adgangen til information og inddragelsen af borgeren lige fra et byggeprojekts indledende fase, og at miljøinformationen bør formidles til borgerne i en klar, enkelt og let forståelig form;

21. finder, at begrebet »almen interesse« ikke er blevet tilstrækkeligt defineret, hverken i den eksisterende bygge Lovgivning eller af de kompetente myndigheder, og påpeger, at begrebet anvendes til godkendelse af projekter, som ikke er bæredygtige ud fra et miljømæssigt synspunkt, samt i nogle tilfælde til at omgå negative miljøkonsekvensvurderinger og rapporter fra vandtilsynsmyndighederne;

22. anerkender og støtter de spanske myndigheders bestræbelser på at beskytte kystmiljøet og om muligt genoprette det på en måde, som sikrer biodiversiteten og genoprettelsen af naturligt forekommende plante- og dyrearter, og opfordrer dem i den forbindelse til snarest muligt at gennemgå og eventuelt revidere kystloven for at beskytte rettighederne for de retmæssige husejere og de personer, der ejer små grundstykker i kystområder, som ikke har en negativ indvirkning på kystmiljøet; understreger, at denne beskyttelse ikke bør anvendes i forbindelse med projekter, der har et spekulativt formål, og som ikke overholder EU's miljødirektiver; agter at tage de indgivne andragender om dette emne op til fornyet behandling i lyset af svarene fra de kompetente spanske myndigheder;

23. udtrykker sin bekymring over byplanlægningen i Marbella kommune i Andalusien, hvor titusinder af boliger, som er opført ulovligt, sandsynligvis i strid med EU-lovgivningen om miljøbeskyttelse og offentlig deltagelse, vandpolitik og offentlige indkøb, nu skal lovliggøres gennem en ny byplan, hvilket vil resultere i en mangel på retssikkerhed for boligkøbere, boligejere og borgere generelt;

24. hylder og støtter fuldt ud de regionale ombudsmænd (»síndics de greuges«) og deres medarbejdere samt de mere ihærdige offentlige anklagere (»fiscales«), der har gjort en betydelig indsats for at sikre, at de kompetente institutioner på ny anvender de korrekte procedurer for disse spørgsmål;

25. roser ligeledes den indsats, der er gjort af andragerne, deres foreninger og de lokale borgersammenlutninger, der omfatter tusinder af spanske og udenlandske statsborgere, som har gjort Parlamentet opmærksom på dette problem, og som har medvirket til at sikre de grundlæggende rettigheder for deres naboer og for alle de personer, der er berørt af dette komplekse problem;

26. minder om, at direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ og direktivet om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet ⁽²⁾ omfatter en forpligtelse til at høre offentligheden allerede i forbindelse med udarbejdelsen og affattelsen af planer, og ikke - som det så ofte har været tilfældet i sager, som er blevet indbragt for Parlamentets Udvalg for Andragender - først når planerne de facto er blevet godkendt af den lokale myndighed; minder i den forbindelse om, at enhver væsentlig ændring af de eksisterende planer også skal gennemgå denne procedure, og at planerne endvidere skal være ajourført og ikke statistisk unøjagtige eller forældede;

27. minder desuden om, at Kommissionen i henhold til artikel 91 i forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽³⁾ har beføjelse til at afbryde udbetalingen af strukturfondsmidler og i henhold til artikel 92 at suspendere sådanne betalinger til en medlemsstat eller region og træffe korrigerende foranstaltninger for de programmer, som modtager støtte, men som efterfølgende vurderes ikke at være i fuld overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af relevante EU-retsakter;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

Torsdag, den 26. marts 2009

28. minder også om, at Parlamentet som budgetmyndighed ligeledes kan beslutte at overføre bevillinger øremærket til samhørighedspolitikker til reserven, hvis det anser det for at være nødvendigt for at overtale en medlemsstat til at ophøre med at begå alvorlige brud på de regler og principper, som den har pligt til at overholde enten i henhold til traktaten eller som følge af anvendelsen af EU-retten, indtil problemet er løst;
29. gentager under henvisning til konklusionerne fra sine tidligere beslutninger, at der bør sættes spørgsmålstegn ved metoden med udnævnelsen af »agentes urbanizadores« og ved den ofte alt for store magt, som byplanlæggere og bygherrertildeles af visse lokale myndigheder på bekostning af lokalsamfundene og de borgere, som har deres hjem i området;
30. opfordrer endnu engang kraftigt de lokale myndigheder til at høre borgerne og inddrage dem i byudviklingsprojekter, så man der, hvor det er nødvendigt, fremmer en retfærdig, gennemsigtig og bæredygtig byudvikling, som tjener lokalsamfundenes interesser og ikke kun interesserne for bygherrer og ejendomsmæglere og andre særinteresser;
31. opfordrer de kompetente byudviklingsmyndigheder til at udvide høringsprocessen, så den omfatter boligejerne, som skal kvittere for modtagelsen, når der sker ændringer i klassificeringen af deres ejendomme; foreslår, at kommunerne udsender direkte og personlige indbydelse til behandlingen af klager over lokalplaner eller ændring af områdeklassificering;
32. fordømmer kraftigt visse bygherrers ulovlige praksis med, under forskellige påskud, at undergrave EU-borgeres legitime ejendomsret ved at gribe ind i ejendomsregistreringen og matrikuleringen og opfordrer de lokale myndigheder til at sørge for en passende retlig beskyttelse mod denne praksis;
33. fastholder, at når der tilkendes ret til erstatning for tab af ejendom, bør denne sættes til et rimeligt beløb, som er i overensstemmelse med loven og med EF-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis;
34. minder om, at direktivet om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾ forpligter alle medlemsstater til at sikre passende former for retsmidler og afhjælpende foranstaltninger for de forbrugere, der har været ofre for en sådan praksis, og sikre, at der indføres passende sanktioner mod disse praksisser;
35. opfordrer på ny Kommissionen til at iværksætte en oplysningskampagne, der er rettet mod de EU-borgere, som køber fast ejendom i en anden medlemsstat end deres egen;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til regeringen og parlamentet i Kongeriget Spanien og de selvstyrede regionalregeringer og regionale forsamlinger, til de nationale og regionale ombudsmænd i Spanien og til andragerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

Torsdag, den 26. marts 2009

De transatlantiske forbindelser efter det amerikanske valg

P6_TA(2009)0193

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om de transatlantiske forbindelser efter valget i USA (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om de transatlantiske forbindelser, særlig de to beslutninger af 1. juni 2006 om forbedring af forbindelserne mellem EU og USA inden for rammerne af en transatlantisk partnerskabsaftale⁽¹⁾, og om de transatlantiske økonomiske forbindelser mellem EU og USA⁽²⁾, af 25. april 2007 om de transatlantiske forbindelser⁽³⁾ samt den seneste beslutning af 5. juni 2008 om det kommende topmøde mellem EU og USA⁽⁴⁾,
 - der henviser til den transatlantiske erklæring om forbindelserne mellem EU og USA fra 1990 og den nye transatlantiske dagsorden fra 1995,
 - der henviser til resultaterne af topmødet mellem EU og USA i Brdo den 10. juni 2008,
 - der henviser til konklusionerne fra det uformelle møde i Rådet (almindelige anliggender) den 8. januar 2009 vedrørende prioritetsområder for det transatlantiske samarbejde under det tjekkiske formandskab (økonomisk og finansielt samarbejde, energisikkerhed, forberedelse af FN's konference om klimaændringer og styrket dialog om Mellemøsten, Afghanistan og Iran),
 - der henviser til fælleserklæringerne fra den 64. transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger i maj 2008 i Ljubljana og fra den 65. transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger i december 2008 i Miami,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11. og 12. december 2008,
 - der henviser til erklæringen fra topmødet i Bukarest i Det Nordatlantiske Råd den 3. april 2008,
 - der henviser til sine beslutninger om EU's politik over for bl.a. Mellemøsten, Afghanistan, Iran og Irak, om FN og årtusindudviklingsmålene og om energisikkerhed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0114/2009),
- A. der henviser til, at den nye amerikanske præsidents tiltrædelse indleder en ny æra i USA's historie, at den imødeses med store forventninger i hele verden og vil kunne give det transatlantiske partnerskab ny kraft,
- B. der henviser til, at Den Europæiske Union er en stadig vigtigere aktør på den globale scene, og til, at EU, når Lissabontraktaten med dens udenrigspolitiske instrumenter træder i kraft, vil kunne spille en langt større og mere kohærent rolle i international sammenhæng,

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 226.

⁽²⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 235.

⁽³⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 670.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0256.

Torsdag, den 26. marts 2009

- C. der henviser til, at det af opinionsundersøgelser fremgår, at flertallet af europæerne går ind for, at EU påtager sig en vigtigere rolle i international sammenhæng; der henviser til, at et flertal af europæere og amerikanere mener, at EU og USA bør imødegå internationale trusler i fællesskab,
- D. der henviser til, at mange europæere forventer, at den nye amerikanske regering vil være indstillet på at samarbejde på internationalt plan, og at der vil ske en styrkelse af forbindelserne mellem EU og USA, der bygger på gensidig respekt og gensidig forståelse af partnerens begrænsninger og prioriteter,
- E. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab er en grundpille i EU's eksterne foranstaltninger,
- F. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab bygger på fælles kerneværdier som demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og multilateralisme samt fælles mål som åbne og integrerede økonomier og bæredygtig udvikling; der henviser til, at dette fundament står fast på trods af visse uoverensstemmelser i de seneste år,
- G. der henviser til, at EU og USA har afgørende roller inden for den globale politik og økonomi og er fælles om ansvaret for at fremme fred, respekt for menneskerettighederne og stabiliteten og for at imødegå de forskellige globale farer og udfordringer såsom den alvorlige finanskrisen, udryddelsen af fattigdom og opfyldelsen af andre årtusindsmål, klimaændringen, energisikkerhed, terrorisme og spredning af atomvåben,
- H. der henviser til, at det i en stadig mere global og kompleks verden i forandring er i begge parter, både EU's og USA's interesse, sammen og i enighed at tilvejebringe et internationalt miljø og i fællesskab at reagere på de fælles trusler og udfordringer på grundlag af folkeretten og de multilaterale institutioner, især FN-systemet, og at invitere andre partnere til at samarbejde i denne indsats,
- I. der henviser til, at det er påkrævet at inddrage nye aktører i ansvaret for verdensordenen, for, som Barack Obama, der dengang var præsidentkandidat, udtalte i Berlin i juli 2008, ingen nation, uanset hvor stor og magtfuld den er, kan løfte de globale udfordringer alene,
- J. der henviser til, at det på baggrund af de to partners indbyrdes forbindelser og deres ansvar for den internationale orden og i betragtning af de forandringer, som de og hele verden er underkastet, er nødvendigt, at EU-US-partnerskabet baseres på et solidt og tidssvarende grundlag i form af en ny partnerskabsaftale,
- K. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab og NATO er uomgængeligt nødvendige for den kollektive sikkerhed,
- L. der henviser til, at arbejdet i Det Transatlantiske Økonomiske Råd (TEC) nødvendigvis må videreføres for at nå målet om et reelt integreret transatlantisk marked; der henviser til, at der i den aktuelle krise er behov for et fælles lederskab for at kunne gennemføre en afgørende reform af de internationale økonomiske institutioner,
- M. der henviser til, at EU's og USA's bruttonationalprodukt tilsammen udgør mere end halvdelen af verdens samlede bruttonationalprodukt; der henviser til, at de to partnere udgør verdens største bilaterale handels- og investeringspartnerskab, og at næsten 14 millioner arbejdspladser i EU og i USA ifølge Kommissionen er afhængige af de transatlantiske handels- og investeringsforbindelser,

Bilaterale institutionelle spørgsmål

1. lykønsker Barack Obama med valget til USA's præsident; henviser til hans markante løfte vedrørende det transatlantiske partnerskab, som han gav i sin tale i Berlin i juli 2008, hvori han udtalte, at »Amerika ikke har nogen bedre partner end Europa« og tilføjede, at tidspunktet nu var kommet til i fællesskab at tage det 21. århundredes udfordringer op; gentager sin indbydelse til præsident Obama om at tale på Europa-Parlamentets plenarmøde i forbindelse med hans første officielle besøg i Europa;

Torsdag, den 26. marts 2009

2. opfordrer Rådet, EU's medlemsstater og Kommissionen til at forbedre koordinering og sammenhæng i EU's politik over for den nye amerikanske regering;
3. er overbevist om, at forholdet mellem EU og USA er det vigtigste strategiske partnerskab for EU; mener, at en koordineret indsats mellem EU og USA for at imødegå de globale udfordringer med respekt for folkeretten og styrke multilateralisme er af grundlæggende betydning for det internationale samfund; opfordrer indtrængende Rådets tjekkiske formandskab og Kommissionen til sammen med den nye amerikanske regering at sætte en fælles dagsorden for kort- og langsigtede mål med hensyn til såvel bilaterale anliggender som globale og regionale spørgsmål og konflikter;
4. glæder sig især over det kommende topmøde i Prag den 5. april 2009 mellem præsident Obama og EU's 27 stats- og regeringschefer og håber, at dette møde vil blive et stærkt afsæt for en styrkelse af de transatlantiske forbindelser og etablering af en fælles dagsorden;
5. betoner, at den nuværende dynamik også bør udnyttes til at forbedre og forny rammerne for de transatlantiske forbindelser; understreger behovet for at erstatte den nuværende nye transatlantiske dagsorden med en ny transatlantisk partnerskabsaftale, der skal udgøre et mere stabilt og tidssvarende grundlag for forbindelserne;
6. anser det for hensigtsmæssigt for indgåelsen af den nye aftale at påbegynde arbejdet, så snart Lissabontraktaten træder i kraft, for at den kan afsluttes inden 2012;
7. er overbevist om, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd bør integreres i den nye aftale som det organ, der er ansvarligt for at intensivere den økonomiske integration og det transatlantiske regelsamarbejde; glæder sig over, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd rådgives af en række interessenter, herunder repræsentanter for erhvervslivet, og anmoder om, at repræsentanter for fagforeningsbevægelsen på begge sider af Atlanten får en lignende rolle;
8. henstiller, at topmøderne mellem EU og USA finder sted to gange årligt med henblik på at tilføre partnerskabet en strategisk styring og impuls, og at de fortsat giver tilstrækkeligt overblik vedrørende gennemførelsen af de tidligere identificerede mål;
9. finder, at der med den nye aftale bør oprettes et organ for systematiske konsultationer og samordning på højt niveau inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken; henstiller, at formandsposten i dette organ fra EU's side beklædes af den højtstående repræsentant/Kommissionens næstformand og fra amerikansk side af udenrigsministeren, og at det træder sammen mindst hver tredje måned, uden at dette berører de uformelle kontakter; foreslår, at denne mekanisme benævnes Det Transatlantiske Politiske Råd (TPC);
10. slår fast, at den nuværende transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger med den nye aftale bør opgraderes til en transatlantisk forsamling, der skal fungere som forum for parlamentarisk dialog, identificering af mål og fælles overvågning af aftalens gennemførelse samt for koordinering af arbejdet i både Europa-Parlamentet og den amerikanske Kongres om emner af fælles interesse, herunder et tæt samarbejde mellem udvalg og ordførere fra begge sider; mener, at denne forsamling bør afholde et plenarmøde to gange om året og være sammensat ligeligt af både medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmer af begge kamre i den amerikanske Kongres; er af den opfattelse, at forsamlingen kan nedsætte arbejdsgrupper til at forberede plenarmøderne; gentager, at der inden for rammerne af forsamlingen bør indføres et gensidigt tidligt varslingsystem for lovgivning; mener, at et styrelsesudvalg bør være ansvarligt for at styrke samarbejdet mellem de lovgivende udvalg og ordførerne i Europa-Parlamentet og den amerikanske Kongres om lovgivning, som er relevant i forbindelse med yderligere integration af det transatlantiske marked og især arbejdet i Det Transatlantiske Økonomiske Råd;
11. mener, at den transatlantiske forsamling bør holdes underrettet af Det Transatlantiske Økonomiske Råd og Det Transatlantiske Politiske Råd om deres aktiviteter, herunder retten til at foretage høringer med repræsentanter for disse råd, ligesom det skal kunne forelægge forslag for de to råd og til topmøderne mellem EU og USA; anmoder om, at parlamentsmedlemmernes rolle i Det Transatlantiske Økonomiske Råd styrkes, samt at begge forsamlingens medformænd opfordres til at deltage i åbningsmøderne i begge råd og i topmøderne mellem EU og USA;

Torsdag, den 26. marts 2009

12. opfordrer den amerikanske kongres til i fuldt samarbejde med Europa-Parlamentet at overveje muligheden for at oprette et forbindelseskontor i Bruxelles for den amerikanske kongres;
13. opfordrer Parlamentets generalsekretær til som en hastesag at gennemføre Præsidiets beslutning af 11. december 2006 om udstationering af en tjenestemand i Washington som forbindelsesofficer;
14. fastholder fordelene ved et fælles program for udveksling af medarbejdere og opfordrer Parlamentets generalsekretær til hos medarbejderne i det amerikanske Repræsentanternes Hus og Senatet at undersøge muligheden for et fælles memorandum om udveksling af medarbejdere i lighed med det, som blev aftalt mellem Parlamentet og FN's sekretariat;
15. understreger, at der bør være støtte til det transatlantiske partnerskab i form af en omfattende forståelse og tættere forbindelser i de to partners civilsamfund; betoner behovet for at intensivere udvekslingen af studerende, akademikere og andre af civilsamfundets aktører fra begge sider for at sikre, at de nuværende og de fremtidige generationer opnår en fælles forståelse og fortsat bakker op om partnerskabet; mener, at der bør ydes opbakning og støtte til dette initiativ fra EU's budget for 2010 og fra de relevante amerikanske institutioners budgetter for at sikre en effektiv udvikling;
16. glæder sig især over den stadig større tilstedeværelse af organisationer med amerikansk oprindelse i Bruxelles og navnlig deres engagement i forhold til EU, dens institutioner og et styrket partnerskab mellem EU og USA; understreger, at europæiske organisationer på samme vis skal forpligte sig til at virke i Washington DC for at fremme EU's profil og de europæiske perspektiver for transatlantiske og globale spørgsmål i de politiske kredse i USA; er klar over, at europæiske institutioner ofte er ude af stand til at matche de ressourcer, som deres amerikanske modparter har til rådighed; foreslår derfor, at der stilles finansiering til rådighed, som prioriteres til projekter organiseret af europæiske organisationer, som er rettet mod at forbedre opmærksomheden om og forståelsen af europæiske spørgsmål og perspektiver i USA;
17. opfordrer EU og USA til at styrke samarbejdet på kulturområdet og fortsat udvikle og fremme de gensidige fordele, som følger af kulturudveksling;
18. understreger betydningen af et tættere samarbejde inden for rumprogrammer, navnlig mellem ESA (Det Europæiske Rumagentur) og NASA;

Globale udfordringer

19. opfordrer indtrængende partnerne til at engagere sig i reel multilateralisme, der skal inddrage nye aktører i en ånd med en fælles ansvarlighed for verdensordenen, respekt for folkeretten og de fælles problemer; understreger, at EU og USA bør øge deres indsats for at gennemføre dagsordenen om en reform af FN, herunder en reform af FN's Sikkerhedsråd og andre multilaterale fora i det internationale samarbejde;
20. opfordrer partnerne til at fremme respekt for menneskerettighederne i verden som et vigtigt element af deres politik; betoner behovet for en omfattende koordinering af et forebyggende krisediplomati og for at kunne reagere på en koordineret og effektiv måde på pandemier og humanitære katastrofer; opfordrer den nye amerikanske regering til at ratificere og tiltræde Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; gentager sin opfordring til afskaffelse af dødsstraffen;
21. opfordrer partnerne til effektivt at bidrage til opnåelse af årtusindmålene, navnlig i Afrika, hvor der ikke må opstå usikkerhed om disse mål på grund af den økonomiske krise, og til at undersøge mulighederne for en koordineret indsats på disse områder; opfordrer begge parter til at opfylde deres forpligtelse til at bruge 0,7 % af deres BNP på udviklings samarbejde;
22. anmoder de to partnere om i fællesskab at gå i spidsen for de multilaterale bestræbelser, der iværksattes på konferencen i Washington den 15. november 2008, på at finde en løsning på den nuværende økonomi- og finanskriser og gennemføre en reform af det internationale finanssystem, Verdensbanken og IMF, herunder vækstlandene, og samtidig modstå protektionisme og arbejde for en positiv afslutning af Doha-runden;

Torsdag, den 26. marts 2009

23. glæder sig over, at den nye amerikanske præsident har afgivet et utvetydigt tilsagn om at gribe ind over for klimaændringerne; opfordrer indtrængende EU og USA til at gå i spidsen og indgå en ambitiøs post-2012-aftale på den konference, der skal afholdes i København i 2009, og som skal forpligte alle de relevante lande med udslip af drivhusgasser til bindende mellem- og langfristede mål;

24. opfordrer til et snævrere samarbejde mellem EU og USA på energiområdet; opfordrer indtrængende til, at en effektiv samordning af deres holdninger til producentlandene og en større alsidighed i forsyningen, ressourcerne og transporten prioriteres; slår til lyd for et snævrere videnskabeligt og teknologisk samarbejde om energi og energieffektivitet;

25. gør opmærksom på rapporten fra National Intelligence Council med titlen »Global Trends 2025: A Transformed World«, og anmoder indtrængende hhv. det tjekkiske (fra januar til juni 2009) og det svenske formandskab (fra juli til december 2009) om på baggrund af behovet for en langsigtet strategisk tilgang til politiske temaer i EU-institutionerne at tilstræbe indførelse af et analysesystem i lighed med det af National Intelligence Council anvendte for at identificere langsigtede tendenser set ud fra et EU-perspektiv i tæt samarbejde med EU's Institut for Sikkerhedsstudier (EUISS); er overbevist om, at et sådant skridt vil fremme dialogen om de vigtigste strategiske spørgsmål, som det transatlantiske partnerskab på længere sigt vil stå over for;

Regionale spørgsmål

26. understreger, at en fredelig og retfærdig løsning på Mellemøstkonflikten er helt afgørende, og glæder sig over, at en løsning vil udgøre et af de højest prioriterede mål for den nye amerikanske regering; anmoder den amerikanske regering om at samarbejde tæt med EU og engagere sig i Mellemøstkvartetten; glæder sig over den tidlige udpegelse af forhenværende senator George Mitchell som USA's særlige udsending for Mellemøsten; betoner, at begge parter bør tilstræbe en intensivering af forhandlingerne med udgangspunkt i køreplanen og resultaterne fra Annapolis-konferencen med det mål at nå frem til en tostatsløsning; opfordrer indtrængende parterne til at arbejde tæt sammen for at bidrage til at gøre den aktuelle skrøbelige våbenstilstand i Gaza solid og varig og samtidig inddrage de regionale aktører og bidrage til at nå målene i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1860 af 8. januar 2009 (S/RES/1860(2009)), såsom øjeblikkelig humanitær bistand til befolkningen i Gaza og sikring af, at ulovlig våben- og ammunitionshandel forebygges, og at blokaden over for Gaza ophæves; opfordrer de transatlantiske partnere til at støtte bestræbelserne på at fremme en forsoning blandt palæstinenserne og påpeger, at det er vigtigt at forbedre levevilkårene for palæstinenserne i både Vestbredden og Gaza, herunder genopbygning af Gaza;

27. opfordrer indtrængende EU og USA til at arbejde sammen om at forny strategier med henblik på at styrke respekt for menneskerettighederne og demokratiet i Mellemøsten baseret på deres økonomiske og bløde magt i regionen;

28. fremhæver, at det transatlantiske fællesskabs værdier, sikkerhed og troværdighed står på spil i Afghanistan; opfordrer indtrængende EU, USA, NATO og FN til at forelægge et nyt fælles strategisk koncept, som omfatter alle komponenterne i et internationalt engagement for at øge sikkerheden i alle landets regioner, styrke de afghanske regeringsinstitutioner og de lokale institutioner og støtte nationsopbygningen og en forbedring af velstanden i tæt samarbejde med nabolandene; mener, at det endelige mål bør være en gradvis overdragelse af ansvaret for sikkerheden og stabiliteten til de afghanske myndigheder; henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1833 af 22. september 2008 (S/RES/2008), hvori alle parter og grupper i Afghanistan tilskyndes til på en konstruktiv måde at deltage i den politiske dialog og afstå fra voldsanvendelse;

29. opfordrer EU og USA til at udarbejde en fælles strategi over for Pakistan med henblik på at styrke landets demokratiske institutioner, retsstaten og dets kapacitet til at bekæmpe terrorismen, samtidig med at Pakistan tilskyndes til at påtage sig et ansvar for stabiliteten i regionen, herunder sikkerheden ved grænsen til Afghanistan og fuldstændig statslig kontrol over Pakistans grænseprovinser og stammeområder; glæder sig over udnævnelsen af Richard Holbrooke som eneste særlige udsending for Pakistan-Afghanistan-regionen;

Torsdag, den 26. marts 2009

30. understreger, at det iranske atomprogram udgør en fare for ikke-spredningssystemet og for stabiliteten i regionen og verden; glæder sig over meddelelsen fra præsident Obama om, at der skal tages hensyn til den direkte kontakt med den iranske side og tilslutter sig den målsætning, som begge parter i fællesskab forfølger, om at nå frem til en forhandlingsløsning sammen med Iran ud fra den tosidede strategi med dialog og sanktioner koordineret med andre medlemmer af Sikkerhedsrådet og Det Internationale Atomenergiagentur; mener, at ethvert initiativ, der tages af parterne vedrørende Iran, skal samordnes effektivt mellem dem indbyrdes i en ånd præget af tillid og åbenhed; opfordrer de transatlantiske partnere til hurtigst muligt at definere en fælles strategi i forhold til Iran og ikke vente, til spørgsmålet skal tages op som en hastesag;

31. hilser ratificeringen af aftalen mellem USA og Irak om tilstedeværelsen af amerikanske styrker i Irak velkommen; understreger, at EU er villig til fortsat at bistå ved genopbygningen af Irak, især med hensyn til retsstatsforhold, respekt for menneskerettighederne og konsolidering af de statslige institutioner samt støtte til den økonomiske udvikling i Irak og landets fornyede integration i verdensøkonomien; henstiller til partnerne gennem en koordineret indsats at fortsætte deres samarbejde med de irakiske myndigheder og med FN for at øge stabiliteten og styrke den nationale forsoning samt bidrage til Iraks enhed og uafhængighed;

32. opfordrer indtrængende begge partnere til nøje at samordne deres politik over for Rusland; der er bevidst om Ruslands betydning som naboland, dets samhørighed med EU og dets rolle som en vigtig aktør på regionalt og globalt plan, og understreger vigtigheden af at opbygge et konstruktivt samarbejde med Rusland om udfordringer, trusler og muligheder af gensidig interesse, herunder sikkerhed, nedrustning og ikke-spredning, idet de demokratiske principper, menneskerettighederne og folkeretten respekteres; understreger i denne forbindelse behovet for at styrke den gensidige tillid mellem de transatlantiske partnere og Rusland og at intensivere samarbejdet inden for NATO-Rusland-rådet; henstiller til begge transatlantiske partnere nøje at samordne deres strategi i forbindelse med enhver reform af den europæiske sikkerhedsarkitektur under overholdelse af OSCE-principperne og opretholdelse af NATO's samhørighed; mener, at udviklingen i denne arkitektur, som også omfatter internationale arrangementer, såsom traktaten om konventionelle styrker i Europa, skal løses i en dialog med Rusland og også andre OSCE-medlemmer, som ikke er medlemmer af EU;

33. glæder sig over de seneste udtalelser fra den amerikanske vicepræsident, Joe Biden, på den europæiske sikkerhedskonference i München, ifølge hvilke USA vil fortsætte høringerne med sine NATO-allierede og Rusland om det amerikanske missilskjold, og den nye regering vil overveje systemets omkostninger og effektivitet; bemærker nogle signaler fra Rusland om, at det ville suspendere planerne om at placere kortrækkende Iskander-raketter i Kaliningrad;

34. opfordrer EU og USA til at udvikle en fælles strategi vedrørende de seks østeuropæiske lande (Moldova, Ukraine, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan og Belarus), som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, for at opnå betydelige og varige resultater i gennemførelsen af det nye østpartnerskab og Sortehavssynergien;

35. opfordrer indtrængende begge partnere til at udvise særlig opmærksomhed over for Latinamerika og navnlig de regionale organisationer gennem en koordinering af deres indsats for befæstelse af demokratiet, respekten for menneskerettighederne, god regeringsførelse, bekæmpelsen af fattigdom, styrkelsen af den sociale sammenhængskraft, markedsøkonomien, retsstatsforholdene, herunder kampen mod den organiserede kriminalitet og narkotikahandelen samt støtte til den regionale integration og samarbejde i forhold til klimaændringer;

36. anbefaler endvidere, at der gøres en indsats for at nå frem til en fælles tilgang til de øvrige større geopolitiske aktører som Kina, Indien og Japan og til de forskellige kriser og problemer i Afrika syd for Sahara;

Forsvar, våbenkontrol og sikkerhed

37. fremhæver NATO's betydning som fundamentet for den transatlantiske sikkerhed; glæder sig over den afgørelse, der blev truffet af Det Europæiske Råd i december 2008 om en styrkelse af det strategiske partnerskab mellem EU og NATO, og opfordrer de to partnere til at fremskynde oprettelsen af en EU-NATO-gruppe på højt niveau med henblik på at forbedre samarbejdet mellem de to organisationer; foreslår, at der holdes drøftelser om værdien af en euro-atlantisk sikkerhedsstrategi, der kan definere fælles sikkerhedsproblemer og -interesser;

Torsdag, den 26. marts 2009

38. fremhæver den stadig større betydning af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og behovet for en fortsat forbedring af den europæiske civile og militære kapacitet; glæder sig over, at værdien af en bedre europæisk forsvarskapacitet til styrkelse af den transatlantiske sikkerhed blev anerkendt på NATO's topmøde i Bukarest i april 2008;

39. opfordrer EU og USA til at indføre en fælles strategi i alle internationale organer, navnlig FN, om begrænsning af masseødelæggelsesvåben og konventionelle våben; opfordrer indtrængende den nye amerikanske regering til at genoptage forbindelserne med Rusland for så vidt angår våbenkontrol og udvide de to landes nuværende bilaterale aftaler; fremhæver behovet for et snævrere samarbejde for at opnå fremskridt forud for NPT-gennemgangskonferencen i 2010 og hilser det velkomment, at den nye amerikanske præsident har lovet at ratificere traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger;

40. understreger betydningen af at styrke det transatlantiske samarbejde i kampen mod terror med udgangspunkt i en uindskrænket overholdelse af folkeretten og menneskerettighederne og af at støtte FN's rolle ved bekæmpelsen af denne trussel; påpeger nødvendigheden af at arbejde tæt sammen, når gidslers liv er i fare;

41. glæder sig over den amerikanske præsident Barack Obamas afgørelse om at lukke tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay, samt andre relaterede bekendtgørelser vedrørende lovlige forhør og CIA-tilbageholdelsesfaciliteter, og opfordrer den amerikanske regering til at lukke alle tilbageholdelsesfaciliteter uden for USA, som ikke er i overensstemmelse med folkeretten, og udtrykkeligt at sætte en stopper for politikken om ekstraordinære overførsler; opfordrer medlemsstaterne, såfremt den amerikanske regering anmoder herom, til at samarbejde om at finde løsninger fra sag til sag på spørgsmålet om at tage imod nogle af Guantánamo-fangerne i EU, samtidig med at pligten til loyalt samarbejde om at høre hinanden med hensyn til mulige virkninger på den offentlige sikkerhed i hele EU respekteres;

42. fremhæver betydningen af, at aftalerne mellem EU og USA om udlevering og retshjælp hurtigt træder i kraft, og anmoder indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret aftalerne, til snarest at gøre dette; understreger, at en effektiv gennemførelse af disse aftaler kræver en høj grad af gensidig tillid baseret på alle parter fulde respekt for menneskerettighedsforpligtelser, retten til forsvar og retfærdig rettergang og respekten for national ret og folkeretten;

43. betoner, at fælles brug af data og information er et værdifuldt redskab i den internationale indsats mod terrorismen og den grænseoverskridende kriminalitet, men understreger, at denne indsats skal finde sted inden for fastsatte retlige rammer for at sikre en korrekt beskyttelse af de borgerlige rettigheder, herunder retten til privatlivets fred, ligesom den skal bygge på en bindende international aftale, således som der var enighed om på topmødet mellem EU og USA i 2008;

44. glæder sig over udvidelsen af visumfritagelsesprogrammet til at omfatte yderligere syv medlemsstater; opfordrer imidlertid indtrængende USA til at ophæve visumordningen for de resterende fem medlemsstater og at behandle alle EU-borgere lige og på grundlag af fuldstændig gensidighed; anmoder Kommissionen om at prioritere dette spørgsmål over for den nye amerikanske regering;

45. mener, at det nære samarbejde mellem EU og USA om retlige og indre anliggender også er nødvendigt med henblik på gradvist at etablere et transatlantisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

Økonomi og samhandel

46. opfordrer partnerne til at udnytte det Det Transatlantiske Økonomiske Råds potentiale fuldt ud for at overvinde de eksisterende hindringer for den økonomiske integration og gennemføre et fælles transatlantisk marked inden 2015; anmoder på baggrund af den undersøgelse, som Europa-Parlamentet godkendte og finansierede i sit budget for 2007, Kommissionen til at udarbejde en detaljeret køreplan over eksisterende hindringer, som skal fjernes med det formål at nå denne måldato;

47. fremhæver betydningen af også at bruge Det Transatlantiske Økonomiske Råd som en ramme for makroøkonomisk samarbejde mellem begge parter og opfordrer de kompetente monetære institutioner om at styrke deres samordning;

Torsdag, den 26. marts 2009

48. glæder sig over de fremskridt, der er opnået i løbet af de seneste måneder, med hensyn til at fremme transatlantisk økonomisk integration; finder især, at forbedret samarbejde på områder såsom investering, regnskabsstandarder, lovgivningsmæssige spørgsmål, sikkerhed for importerede produkter og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder allerede har resulteret i betydelige fremskridt og bør fortsætte;

49. mener samtidig, at det transatlantiske økonomiske samarbejde skal gøres mere ansvarligt, gennemsigtigt og forudsigeligt; mener, at mødeplaner, dagsordener, køreplaner og statusrapporter skal aftales mellem de vigtigste aktører så tidligt som muligt og derefter offentliggøres på et websted;

50. mener, at der er et stort potentiale for, at USA og EU kan vedtage fælles holdninger og initiativer i internationale fora på baggrund af det store antal handelspolitiske interesser, som de har til fælles, som f.eks. en ikke-diskriminerende adgang til råstoffer på verdensmarkedet, gennemførelsen af aftalen om de immaterielle rettigheder og en global patentharmonisering; opfordrer til i gensidig interesse at udnytte dette potentiale bedre;

51. var bekymret over den nye handelshæmmende amerikanske lov om en økonomisk vækstpakke (stimulus Bill), bemærker endvidere, at den er blevet ændret for at overholde WTO's bestemmelser, og insisterer på, at det er absolut nødvendigt med en fælles reaktion på den nuværende krise frem for foranstaltninger, der afskærer EU og USA fra hinanden;

52. går ind for en gradvis integration af finansmarkederne gennem gensidig anerkendelse ledsaget af en vis konvergens af de nuværende lovrammer og fastlæggelse af lejlighedsvis undtagelser, hvor dette er muligt; erindrer om, at fri adgang til markederne, tilpasning af bestemmelserne til de globale standarder, ensartet anvendelse af disse bestemmelser og en løbende dialog med markedsaktørerne er grundlaget for vellykket integration; opfordrer såvel de europæiske som de amerikanske myndigheder til at undlade at opstille hindringer for udenlandske investeringer eller at vedtage lovgivning med grænseoverskridende konsekvenser uden forudgående høring og aftale;

53. tilslutter sig fjernelsen af hindringer, der vanskeliggør investeringer og transatlantiske finansielle tjenesteydelser, og går ind for øget integration af EU's og USA's markeder, så de bedre kan konkurrere med de nye vækstmarkeder, under forudsætning af at der indføres tilstrækkelige sikkerhedsbestemmelser til at undgå, at en krise på den ene side af Atlanterhavet påvirker den anden side;

54. påpeger, at integration af markederne for finansielle tjenesteydelser uden en sideløbende revision af lovrammen og tilsynsbestemmelserne vil svække myndighedernes muligheder for at udøve effektiv kontrol; går derfor ind for, at der vedtages bestemmelser, der sikrer konkurrence, øget gennemsækelighed og effektiv kontrol med produkter, finansinstitutioner og markeder og fastlægger fælles standarder for risikoforvaltning i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået på G20-topmødet i november 2008;

55. anerkender, at de amerikanske tilsynsmyndigheder har gjort fremskridt med hensyn til gennemførelse af Basel II-aftalen for så vidt angår storbankerne, men beklager, at der stadig er afvigelser, som skal korrigeres, fordi de pålægger amerikanske filialer af europæiske banker yderligere forpligtelser, som svækker disses konkurrenceevne, og konstaterer, at der fortsat er nogle punkter (finansielle holdingselskaber og små banker), der bør afklares snarest muligt; opfordrer derfor den amerikanske kongres til at overveje en mere sammenhængende tilsynsstruktur i bank- og forsikringssektoren for derigennem at lette den europæisk-amerikanske samordning;

56. opfordrer til øget samarbejde mellem tilsynsorganerne med henblik på at overvåge de grænseoverskridende finansielle institutioners aktiviteter og hindre udøvelse af aktiviteter iværksat af institutioner med hjemsted i jurisdiktioner, der er usamarbejdsvillige og mindre gennemsækelige, og opfordrer til, at enhver form for skattely afskaffes;

Torsdag, den 26. marts 2009

57. opfordrer kraftigt de europæiske og amerikanske myndigheder til at regulere kreditvurderingsinstitutter efter fælles principper og metoder for at genskabe tilliden til vurderingerne og sikre, at de er velfunderede; erindrer imidlertid om, at EU bør fastlægge sin egen lovramme, da eksteritorial anvendelse af bestemmelser vedtaget af USA's Securities and Exchange Commission på de amerikanske institutter, der er aktører på det europæiske marked, ikke vil være acceptabel;

58. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at forpligte kreditinstitutionerne til at tilbageholde en del af kreditterne for at tvinge disse institutioner til at påtage sig en del af de overførte risici; ønsker, at dette spørgsmål bliver taget op under den transatlantiske dialog for at bevare ligestillingen på internationalt plan og begrænse systemrisiciene på de globale finansmarkeder; mener, at der bør vedtages en adfærdskodeks for statslige investeringsfonde;

59. opfordrer den nye Kongres til at ændre kravet i amerikansk lovgivning, om obligatorisk scanning af 100 % af indgående fragt, og tilskynder den til at arbejde tæt sammen med EU for at sikre gennemførelsen af en gradueret tilgang, der er baseret på faktiske risici; bemærker, at sikker handel er særligt vigtig i en stadig mere integreret global økonomi, men mener, at denne tunge foranstaltning udgør en potentiel ny handelshindring, som giver betydelige udgifter for de økonomiske aktører, men som ikke indebærer nogen fordel med hensyn til sikkerheden i forsyningskæden;

60. mener, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd (TEC) med fordel kan organisere seminarer i Bruxelles og Washington om denne 100 %-kontrol af fragt for at skabe en bedre forståelse mellem lovgivere fra EU og USA og for at fremme en mulig og gensidigt acceptabel løsning på dette problem;

61. anbefaler, at det på næste TEC-møde bør drøftes, om det ville være hensigtsmæssigt at integrere mere tekniske emner i TEC's arbejdsområde, og om tættere samarbejde mellem EU og USA er væsentligt for at nå frem til et brugbart cap-and-trade-emissionssystem; anbefaler, at eksisterende fælles internationale benchmarks for energiintensive industrier bør udvikles eller integreres i TEC-processen;

*

* *

62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og USA's præsident og den amerikanske Kongres.

Styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet

P6_TA(2009)0194

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 26. marts 2009 om styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forslag til henstilling til Rådet fra Stavros Lambrini for PSE-Gruppen om styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet (B6-0302/2008),

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) og Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, særlig bestemmelserne vedrørende beskyttelse af personlige data, ytringsfriheden, respekt for privatlivet og familielivet såvel som retten til frihed og sikkerhed,

Torsdag, den 26. marts 2009

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽³⁾, Kommissions forslag af 13. november 2007 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og forbrugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde (KOM(2007)0698), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet ⁽⁴⁾ og til De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 10. februar 2009 i sag C-301/06, Irland mod Parlamentet og Rådet,
 - der henviser til Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb mod informationssystemer ⁽⁵⁾, Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter ⁽⁶⁾, Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA af 28. november 2008 om ændring af rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme ⁽⁷⁾, Kommissionens meddelelse af 22. maj 2007 »Hen imod en generel politik til bekæmpelse af cyberkriminalitet« (KOM(2007)0267) samt de seneste initiativer med henblik på opdagelse af alvorlige forbrydelser og terrorisme (som f.eks. »Check the Web«-projektet),
 - der henviser til det arbejde, der er foretaget inden for rammerne af Europarådet, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og De Forenede Nationer (FN), for så vidt angår både bekæmpelse af kriminalitet og cyberkriminalitet og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder på internettet ⁽⁸⁾,
 - der henviser til de seneste domme fra de europæiske domstole og nationale forfatningsdomstole på dette område og i særdeleshed den dom fra den tyske forfatningsdomstol, som anerkender en særlig ret til beskyttelse af fortroligheden og integriteten i informationsteknologiske systemer ⁽⁹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 94,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0103/2009),
- A. der henviser til, at udviklingen af internettet viser, at det er ved at blive et uundværligt værktøj for fremme af demokratiske initiativer, en ny arena for den politiske debat (f.eks. e-kampagner og e-afstemning), et vigtigt instrument på verdensplan for udøvelse af ytringsfriheden (f.eks. blogging) og for udvikling af erhvervsvirksomhed og en mekanisme for udbredelse af digitale færdigheder og formidling af viden (e-læring); der henviser til, at internettet også har skabt et stigende antal muligheder for folk i alle aldre til at kommunikere med mennesker fra forskellige dele af verden f.eks. og dermed har udvidet mulighederne for folk til at stifte bekendtskab med andre kulturer og således styrke deres forståelse for andre mennesker og kulturer; der henviser til, at internettet også har udvidet det mangfoldige udbud af nyhedskilder for privatpersoner, da de nu kan udnytte strømmen af nyheder fra forskellige dele af verden,

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54.

⁽⁵⁾ EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

⁽⁶⁾ EUT L 149 af 2.6.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 330 af 9.12.2008, s. 21.

⁽⁸⁾ F.eks. Europarådets konvention om cyberkriminalitet af 23. november 2001 og Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

⁽⁹⁾ BVerfG, 1 BvR 370/07, 27.2.2008.

Torsdag, den 26. marts 2009

- B. der henviser til, at regeringer og almenyttige organisationer og institutioner bør tilvejebringe hensigtsmæssige lovgivningsmæssige rammer og passende tekniske midler til, at borgerne aktivt og effektivt kan tage del i administrative processer gennem e-forvaltningssystemer,
- C. der henviser til, at internettet giver fuld betydning til den definition af ytringsfriheden, som er nedfældet i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, især hvad angår »uden hensyn til landegrænser«,
- D. der henviser til, at gennemskuelighed, respekt for privatlivet og et miljø præget af tillid blandt internetbrugere bør anses for at være uundværlige elementer med henblik på at opbygge en bæredygtig sikkerhedsvision vedrørende internettet,
- E. der henviser til, at ytringsfrihed og privatliv på internettet samtidig kan være både bedre og mere udsat for indtrængen og begrænsninger fra både private og offentlige aktørers side,
- F. der henviser til, at internettet gennem den frihed, det skaber, også er blevet brugt som en platform for voldelige budskaber som f.eks. bevidste opfordringer til terroristangreb samt for hjemmesider, som specifikt kan opfordre til hadbaserede kriminelle handlinger, samt til, at trusler om cyberkriminalitet mere bredt er i stigning på verdensplan og bringer privatpersoner (herunder børn) og netværker i fare,
- G. der henviser til, at disse forbrydelser bør bekæmpes effektivt og beslutsomt uden at ændre internettets grundlæggende frie og åbne art,
- H. der henviser til, at det i et demokratisk samfund er borgerne, der er berettigede til at iagttage og dagligt bedømme de handlinger og overbevisninger, der præsenteres for af deres regeringer og private selskaber, som forsyner dem med tjenester; der henviser til, at teknologisk avancerede overvågningsteknikker, til tider kombineret med manglende retsgarantier, hvad angår grænserne for disses anvendelse, i stadig højere grad truer dette princip,
- I. der henviser til, at personer har ret til at udtrykke sig frit på internettet (f.eks. brugergenereret indhold, blogs og socialnetworking), og der henviser til, at internetsøgemaskiner og tjenesteudbydere har gjort det betydeligt lettere for folk at få oplysninger om f.eks. andre personer; der imidlertid henviser til, at der er situationer, hvor personer ønsker at slette oplysninger, der opbevares, i sådanne databaser; der henviser til, at virksomhederne derfor skal være i stand til at sikre, at personer kan få personrelaterede data slettet fra databaser,
- J. der henviser til, at den teknologiske udvikling i stadig højere grad muliggør hemmelig overvågning, som er næsten umulig at opdage for den enkelte, af borgernes aktiviteter på internettet; der henviser til, at den blotte eksistens af overvågningsteknologier ikke automatisk må berettige anvendelsen deraf, men at den altoverskyggende interesse i at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder bør være afgørende for de grænser og nøjagtige omstændigheder, hvorunder sådanne teknologier kan anvendes af de offentlige myndigheder eller selskaber; der henviser til, at bekæmpelse af internetkriminalitet og truslerne mod et åbent demokratisk samfund, som visse personer og organisationer udgør, når de bruger internettet til at krænke borgerrettighederne, ikke må være ensbetydende med, at medlemsstaterne tiltager sig retten til at opsnappe og overvåge al datatrafik på internettet, som finder sted på deres territorium, enten det drejer sig om deres egne borgere eller datatrafik fra udlandet; der henviser til, at kriminalitetsbekæmpelsen skal stå i et rimeligt forhold til forbrydelsens art,
- K. der henviser til, at identitetstyveri og -svindel er et stigende problem, som myndighederne, de enkelte borgere og selskaber kun lige er begyndt at erkende, samtidig med at de ignorerer alvorlige sikkerhedsproblemer i forbindelse med den intensiverede brug af internettet til en lang række formål, bl.a. handel og udveksling af fortrolige oplysninger,
- L. der henviser til, at man bør erindre, at de offentlige myndigheder – når der er tale om rettigheder som f.eks. ytringsfrihed eller respekten for privatlivet – kan beordre begrænsninger i udøvelsen af disse rettigheder, hvis det er »i overensstemmelse med loven«, nødvendigt, rimeligt og hensigtsmæssigt i et demokratisk samfund,

Torsdag, den 26. marts 2009

- M. der henviser til, at der på internettet er et stort magt- og videnskel mellem på den ene side selskaber og offentlige myndigheder og på den anden side individuelle brugere; der henviser til, at der derfor skal indledes en debat om nødvendige begrænsninger af »samtykke«, både hvad angår det, som selskaber og offentlige myndigheder kan anmode en bruger om at oplyse om, og om, i hvilket omfang privatpersoner bør pålægges at opgive deres ret til privatlivets fred og andre grundlæggende rettigheder for at få adgang til visse internet tjenester eller andre privilegier,
- N. der henviser til, at internettet på grund af dets globale, åbne og partcipatoriske karakter som regel nyder frihed, men dette udelukker ikke behovet for (på nationalt og internationalt plan samt offentligt og privat) at tænke over, hvordan internetbrugernes grundlæggende rettigheder såvel som deres sikkerhed respekteres og beskyttes,
- O. der henviser til, at mængden af grundlæggende rettigheder, der er berørt af internetverdenen, omfatter, men ikke er begrænset til, respekten for privatlivets fred (herunder retten til permanent at slette et personligt digitalt fodspor), databeskyttelse, ytringsfrihed, talefrihed og foreningsfrihed, pressefrihed, frihed til politisk meningsudveksling og deltagelse, ikkeforskelsbehandling og uddannelse; der henviser til, at indholdet af sådanne rettigheder, herunder deres anvendelsesområde og omfang, det beskyttelsesniveau, som disse rettigheder giver, og forbuddene mod misbrug af disse rettigheder, bør omfattes af bestemmelserne om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, som er garanteret i medlemsstaternes forfatninger, internationale traktater om menneskerettigheder, herunder EMRK, generelle principper for fællesskabsretten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og/eller af andre relevante bestemmelser i national ret, folkeret og fællesskabsret på deres respektive anvendelsesområder,
- P. der henviser til, at alle de aktører, der er involverede og aktive på internettet, bør påtage sig deres respektive ansvar og deltage i fora, hvor presserende og vigtige spørgsmål vedrørende internetaktiviteter drøftes, for at finde frem til og fremme fælles løsninger,
- Q. der henviser til, at e-analfabetisme vil blive den nye analfbetisme i det 21. århundrede; der henviser til, at det er vigtigt at sikre, at alle borgere har adgang til internettet, svarer til at sikre, at alle borgere har adgang til uddannelse, og at denne adgang ikke som straf bør nægtes af regeringer eller private selskaber; der henviser til, at en sådan adgang ikke må misbruges til at gennemføre ulovlige aktiviteter; der henviser til, at det er vigtigt at tackle de nye spørgsmål såsom netværksneutralitet, interoperabilitet, global tilgængelighed for alle internetknodepunkter og anvendelse af åbne formater og standarder,
- R. der henviser til, at internettets internationale, multikulturelle og særligt flersprogede karakter endnu ikke støttes fuldt ud af dets tekniske infrastruktur og www-protokollerne,
- S. der henviser til, at det i den igangværende proces vedrørende internettets grundlov er vigtigt at tage hensyn til alle relevante undersøgelser og virksomheder på området, herunder de seneste EU-undersøgelser om emnet ⁽¹⁾,
- T. der henviser til, at økonomisk aktivitet er vigtig for den videre dynamiske udvikling af internettet, mens beskyttelsen af dets økonomiske effektivitet bør sikres gennem retfærdig konkurrence og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som nødvendigt, rimeligt og hensigtsmæssigt,
- U. der henviser til, at man bør bevare den rigtige balance mellem genanvendelse af oplysninger fra den offentlige sektor, som åbner hidtil ukendte muligheder for kreativ og kulturel eksperimenteren og udveksling, og beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder,

⁽¹⁾ En nylig undersøgelse om »Styrkelse af sikkerhed og de grundlæggende friheder på internettet – en EU-politik om kampen mod cyberkriminalitet« foreslår blandt andre ideer vedtagelse af en ikke-bindende internet grundlov.

Torsdag, den 26. marts 2009

- V. der henviser til, at myndighederne lægger stadig mere pres på selskaber i sektoren for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) for at få dem til at overholde nationale love og politikker på måder, der kan være i strid med de internationalt anerkendte menneskerettigheder i form af ytringsfrihed og privatlivets fred; der henviser til, at der er blevet taget positive skridt, herunder kan nævnes skridt taget af en multiinteressentgruppe bestående af selskaber, civilsamfundsorganisationer (herunder menneskerettigheds- og pressefrihedsgrupper), investorer og akademikere, har skabt en samarbejdsbaseret tilgang med det formål at beskytte og fremme ytringsfriheden og privatlivets fred i IKT-sektoren og har dannet Global Network Initiative (GNI) ⁽¹⁾,
- W. der henviser til, at stærke databeskyttelsesbestemmelser har stor betydning for EU og dets borgere, og at det fremgår tydeligt af punkt 2 i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af data, at teknologi (dvs. databehandlingssystemer) er »til for menneskets skyld« og skal være i overensstemmelse med »de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der gælder for fysiske personer, herunder retten til privatlivets fred, og bidrage til at sikre økonomiske og sociale fremskridt og til at fremme samhandelen og det enkelte menneskes velfærd«,
1. henstiller til Rådet, at det:

Fuldstændig og sikker adgang til internettet for alle

- a) deltager i initiativerne med henblik på at gøre internettet til et vigtigt redskab for styrkelsen af brugerne, et miljø, som muliggør udvikling af bottom up-metoder og e-demokrati, samtidig med at det sikrer, at der oprettes vigtige beskyttelsesmetoder, da nye former for kontrol og censur kan udvikle sig på dette område; den frihed og beskyttelse af privatlivet, som brugerne har på internettet, bør være virkelighed og ikke en illusion;
- b) erkender, at internettet kan udgøre en ekstraordinær mulighed for at øge aktivt borgerskab, og at adgang til netværker og indhold i denne henseende er et af nøgleelementerne; anbefaler, at dette spørgsmål yderligere behandles på grundlag af den formodning, at alle har ret til at deltage i informationssamfundet, og at institutioner og berørte parter på alle niveauer har et generelt ansvar for at hjælpe med til denne udvikling, således at man kan tackle de to nye udfordringer, nemlig e-analfabetisme og den demokratiske udstødelse i den elektroniske alder ⁽²⁾;
- c) indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at reagere på et stadig mere informationsopmærksomt samfund og skabe muligheder for at give større gennemsækelighed i beslutningsprocedurerne gennem øget adgang for deres borgere til de oplysninger, som de offentlige myndigheder har lagret for at give borgerne mulighed for at drage nytte af informationen samt anvende samme princip på deres egne informationer;
- d) sammen med andre relevante aktører sikrer, at sikkerhed, ytringsfrihed og beskyttelse af privatliv såvel som åbenhed på internettet ikke behandles som konkurrerende mål, men i stedet leveres samtidig med en sammenfattende vision, som svarer på alle disse fordringer på en passende måde;
- e) sikrer, at mindreåriges lovfæstede rettigheder til beskyttelse mod skade, som foreskrevet i FN's konvention om barnets rettigheder og som afspejlet i EU-retten, afspejles fuldt ud i og på tværs af alle relevante aktioner, instrumenter og beslutninger om styrkelse af sikkerhed og frihed på internettet;

Stærk forpligtelse til bekæmpelse af cyberkriminalitet

- f) opfordrer Rådets formandskab og Kommissionen til at gøre sig overvejelser om og udarbejde en sammenfattende strategi med henblik på at bekæmpe cyberkriminalitet bl.a. i overensstemmelse med Europarådets konvention om cyberkriminalitet, herunder metoder til at behandle spørgsmålet om »identitetstyveri« og bedrageri på EU-plan i samarbejde med både internetudbydere og brugerorganisationer samt politimyndighederne, der behandler it-relateret kriminalitet, og fremsætte et forslag om, hvordan man laver oplysningskampagner og forebygger en sådan kriminalitet, samtidig med at man sikrer, at anvendelsen af internettet er sikker og gratis for alle; anmoder om oprettelsen af en EU-helpdesk til at bistå ofre for identitetstyveri og identitetsbedrageri;

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ I dokumentet med titlen »Internet – a critical resource for all« af Europarådet af 17. september 2008 understreges det tillige, at »sikring og fremme af ret og rimelighed og deltagelse vedrørende internettet er et væsentligt fremskridt for ret og rimelighed og deltagelse i samfundet som helhed«.

Torsdag, den 26. marts 2009

- g) opmuntrer til overvejelser om det nødvendige samarbejde mellem private og offentlige aktører på dette område og udvidelse af samarbejdet om retshåndhævelse sammen med en relevant uddannelse for de retshåndhævende og retlige myndigheder, herunder uddannelse om spørgsmål om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder; anerkender behovet for fælles ansvar og fordelene ved samregulering og selvregulering som effektive alternativer eller supplerende instrumenter til den traditionelle lovgivning;
- h) sikrer, at det arbejde, der er igangsat inden for rammerne af »Check the Web«-projektet, og de seneste initiativer med det mål at forbedre cirkulationen af informationer om cyberkriminalitet, bl.a. ved at etablere nationale indberetningsplatforme og en europæisk indberetningsplatform for indberetninger af strafbare handlinger på internettet (Europols oprettelse af en europæisk platform for cyberkriminalitet), er nødvendige, rimelige og hensigtsmæssige og ledsages af alle de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger;
- i) opfordrer medlemsstaterne til at opdatere lovgivningen til beskyttelse af de mindreårige, der benytter internettet, navnlig med hensyn til lovovertredelsen »grooming« (lokke mindreårige på nettet i seksuelt øjemed) som fastlagt i Europarådets konvention til beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af 25. oktober 2007;
- j) støtter programmer med henblik på at beskytte børn og oplyse deres forældre som fastlagt i EU-retten med hensyn til de nye e-farer og laver en konsekvensanalyse af effektiviteten af de eksisterende programmer indtil nu; tager i denne forbindelse særligt hensyn til onlinespil, som primært er rettet mod børn og unge;
- k) tilskynder alle EU's computerproducenter til at forudinstallere børnebeskyttelsessoftware, som let kan aktiveres;
- l) går i gang med vedtagelsen af direktivet om strafferetlige foranstaltninger med henblik på håndhævelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder efter en vurdering, i lyset af den seneste innovative forskning, af, i hvor stort omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, og samtidig med henblik herpå forbyder systematisk kontrol og overvågning af samtlige brugeres aktiviteter på internettet samt sikrer, at straffene står i rimeligt forhold til de begåede lovovertredelser; i denne forbindelse også respekterer de enkelte brugeres ytringsfrihed og forsamlingsfrihed og bekæmper incitamenterne til cyberovertrædelser af de intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder visse overdrevne adgangsbegrænsninger, som ejerne af de intellektuelle ejendomsrettigheder selv fastlægger;
- m) sikrer, at offentliggørelse af kontroversielle politiske overbevisninger via internettet ikke bliver genstand for strafferetlig forfølgelse;
- n) sikrer, at der ikke findes nogen love eller praksis, der begrænser eller kriminaliserer journalisters og mediers ret til at indsamle og distribuere oplysninger med journalistiske formål;

Vedvarende opmærksomhed på den absolutte beskyttelse og øgede befordring af de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet

- o) tager i betragtning, at »digital identitet« i stadig højere grad er ved at blive en integreret del af vores personlighed og i denne forbindelse fortjener at blive tilstrækkeligt og effektivt beskyttet mod indtrængen både fra private og offentlige aktører, hvilket indebærer, at det særlige datasæt, der er organisk sammenkædet med en persons »digitale identitet«, bør defineres og beskyttes, og alle dets elementer bør betragtes som umistelige personlige, ikkeøkonomiske rettigheder, der ikke kan gøres til genstand for handel; tager behørigt hensyn til betydningen af anonymitet, pseudonymitet og kontrollen af informationsstrømme for privatlivet og den omstændighed, at brugerne bør gives og oplyses om midler til effektivt at beskytte den, f.eks. gennem forskellige tilgængelige teknologier til beskyttelse af privatlivet;

Torsdag, den 26. marts 2009

- p) sikrer, at medlemsstater, der aflytter og overvåger datatrafikken, uanset om dette gælder deres egne borgere eller datatrafik fra udlandet, gør dette under strenge betingelser og beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt ved lov; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at fjernransagninger, hvis de er i henhold til national ret, gennemføres på grundlag af en gyldig ransagningskendelse udstedt af de kompetente retslige myndigheder; bemærker, at forenkede procedurer vedrørende udførelse af ransagninger på afstand sammenlignet med direkte ransagninger er uacceptable, da de er i strid med retsstatsprincippet og retten til privatlivet;
- q) anerkender faren ved visse former for internetovervågning og -kontrol, der også sigter imod at spore alle privatpersoners digitale skridt med det formål at udarbejde en profil af brugeren og tildele »point«; gør det klart, at sådanne teknikker altid bør vurderes på baggrund af deres nødvendighed og deres forholdsmæssighed på baggrund af de mål, de tager sigte på at nå; understreger tillige behovet for øget opmærksomhed og informeret samtykke fra brugernes side med hensyn til deres e-aktiviteter, som omfatter deling af personoplysninger (f.eks. i tilfælde af sociale netværk);
- r) indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at finde frem til alle organer, som bruger netovervågning, og til at udarbejde offentligt tilgængelige årlige rapporter om netovervågning for at sikre lovlighed, proportionalitet og gennemsigtighed;
- s) undersøger og fastsætter grænser for det »samtykke«, som brugerne kan blive anmodet om at afgive, det være sig af regeringer eller private selskaber, til at opgive en del af deres privatliv, da der er en klar ubalance i forhandlingsstyrke og viden mellem private brugere og sådanne institutioner;
- t) nøje begrænser, definerer og regulerer de tilfælde, hvor et privat internetselskab kan anmodes om at oplyse data til de statslige myndigheder, og yderligere sikrer, at regeringernes anvendelse af disse data er underkastet de strengeste databeskyttelsesstandarder; opretter effektiv kontrol og evaluering af denne procedure;
- u) understreger betydningen af, at internetbrugere er i stand til at forstærke deres ret til at opnå en permanent sletning af deres personlige data på internethjemmesider eller på et eventuelt tredjemands dataoplagringsmedie; sikrer, at sådan en beslutning truffet af brugerne respekteres af internettjenesteudbydere, e-handelsudbydere og informationsfundstjenester; sikrer, at medlemsstaterne søger for en effektiv håndhævelse af borgernes ret til adgang til deres personlige data, herunder eventuelt sletning af sådanne data eller disses fjernelse fra hjemmesider;
- v) fordømmer statsstyret censur af det indhold, der kan findes på internetsider, især når sådanne restriktioner kan have en begrænsende virkning på den politiske talefrihed;
- w) opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at ytringsfriheden ikke bliver udsat for vilkårlige begrænsninger fra den offentlige og/eller private sektor, og undgår alle lovgivningsmæssige eller forvaltningsmæssige foranstaltninger, der kan have en begrænsende virkning på alle aspekter af talefrihed;
- x) erindrer om, at overførsel af personlige data til tredjelande bør finde sted i overensstemmelse med de bestemmelser, der bl.a. er fastlagt i direktiv 95/46/EF og i rammeafgørelse 2008/977/RIA;
- y) henleder opmærksomheden på, at udviklingen af »tingenes internet« og brugen af radiofrekvensidentificeringssystemer (RFID) ikke bør omgå beskyttelsen af data og borgernes rettigheder;
- z) opfordrer medlemsstaterne til at anvende direktiv 95/46/EF om personoplysninger korrekt i forbindelse med internettet; minder medlemsstaterne om, at dette direktiv, især artikel 8, finder anvendelse, uanset hvilken teknologi der anvendes til behandling af personoplysninger, og at medlemsstaterne i henhold til dets bestemmelser skal sikre retten til at indbringe en klage for en domstol og erstatning for deres overtrædelse (artikel 22, 23 og 24);

Torsdag, den 26. marts 2009

- aa) tilskynder til, at de grundlæggende principper i »internettets grundlov« inddrages i forsknings- og udviklingsprocessen vedrørende internetrelaterede instrumenter og applikationer, og at princippet om indbygget databeskyttelse (»privacy by design«), hvorefter krav om beskyttelse af privatlivet og databeskyttelse bør indføres så tidligt som muligt i det forløb, der fører til udvikling af ny teknologi, fremmes, således at borgerne sikres et brugervenligt miljø;
- ab) støtter og anmoder om aktiv inddragelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og af Artikel 29-Arbejdsgruppen i udviklingen af europæisk lovgivning om internetaktiviteter med potentiel indvirkning på databeskyttelse;

Internationale foretagender

- ac) opfordrer alle internetaktører til at deltage i den igangværende procedure vedrørende »internettets grundlov«, som bygger på eksisterende grundlæggende rettigheder, går ind for disses håndhævelse og fremmer anerkendelsen af nye principper; i denne forbindelse har den dynamiske koalition vedrørende internettets grundlov en vigtig rolle at spille;
- ad) i denne forbindelse sikrer, at et procedureorienteret initiativ med mange deltagere på mange planer og en blanding mellem globale og lokale initiativer tages i betragtning for at fastlægge og beskytte internetbrugernes rettigheder og dermed sikre procedurens legitimitet, ansvarlighed og accept;
- ae) erkender, at internettets globale og åbne karakter kræver globale standarder for databeskyttelse, sikkerhed og ytringsfrihed; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne og Kommissionen til at tage initiativ til udarbejdelse af sådanne standarder; bifalder beslutningen om det presserende behov for at beskytte privatlivet i en verden uden grænser og for at nå frem til et fælles forslag om fastsættelse af internationale standarder om beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger på den 30. internationale konference for databeskyttelsesmyndigheder og -ansvarlige, som fandt sted i Strasbourg den 15.-17. oktober 2008; opfordrer alle EU-aktører (offentlige såvel som private) til at indgå i disse overvejelser;
- af) understreger betydningen af at udvikle en ægte e-agera på nettet, hvor EU's borgere kan få en mere interaktiv diskussion med politiske beslutningstagere og andre institutionelle aktører;
- ag) opfordrer til EU's aktive deltagelse i forskellige internationale fora vedrørende de globale og lokaliserede aspekter af internettet som f.eks. Forum for Internetforvaltning (Internet Governance Forum);
- ah) sammen med alle de relevante EU-aktører deltager i oprettelsen af et europæisk forum for internetforvaltning, som kan tage bestik af den erfaring, de nationale fora for internetforvaltning har indhøstet, fungerer som en regional pol og på en mere effektiv måde viderebringe europæiske spørgsmål, holdninger og bekymringer på de kommende internationale fora for internetforvaltning;

*

* *

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen.
-

Torsdag, den 26. marts 2009

Ophugning af skibe

P6_TA(2009)0195

Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om en EU-strategi for forbedret ophugning af skibe

(2010/C 117 E/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens Grønbog af 22. maj 2007 om forbedret ophugning af skibe (KOM(2007)0269),
 - der henviser til sin beslutning af 21. maj 2008 om grønbog om forbedret ophugning af skibe ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. november 2008 om en EU-strategi for forbedret ophugning af skibe (KOM(2008)0767),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 2 og 6, der fastsætter, at miljøbeskyttelseskrav skal integreres i de forskellige områder af Fællesskabets politik for at fremme en bæredygtig udvikling af de økonomiske aktiviteter,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 175,
 - der henviser til Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf (Baselkonventionen), som FN vedtog den 22. marts 1989 som ramme for reguleringen af internationale overførsler af farligt affald,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ⁽²⁾ (forordning om overførsel af affald),
 - der henviser til den diplomatiske konference, som Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vil holde i maj 2009 om konventionen om sikker og miljøforsvarlig ophugning af skibe (konventionen om skibsophugning),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at der er alvorlig bekymring for, at forholdene omkring ophugning af skibe i det sydlige Asien, som både er ødelæggende for miljøet og mennesker, vil forværres yderligere, hvis der ikke snarligt vedtages et konkret reguleringsindgreb på EU-plan,
- B. der henviser til, at Baselkonventionen (efter Det Europæiske Råds tilslutning) anerkender, at et skib kan klassificeres som affald, men at det samtidig i henhold til andre internationale regler fortsat kan være omfattet af definitionen på et skib, eftersom et flertal af skibsredere i øjeblikket ikke oplyser myndighederne om deres planer om bortskaffelse af skibe; der henviser til, at skibsredere derfor bør bidrage til at sikre, at der gives adgang til oplysninger om deres planer om bortskaffelse af skibe og om eventuelle farlige stoffer på deres skibe,
- C. der henviser til, at forordningen om overførsel af affald fortsat systematisk ignoreres, og til, at det er anerkendt, at bekvemmelighedsflagstaters ansvar og rolle er en alvorlig hindring for bekæmpelsen af ulovlig eksport af giftigt affald,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

Torsdag, den 26. marts 2009

- D. der henviser til, at antallet af udtjente skibe som følge af den globale udfasning af enkeltskrogede tankskibe, og af gamle skibe, som nu fjernes fra markedet delvis på grund af recessionen, vil føre til en ukontrolleret vækst i substandardanlæg i afrikanske lande, hvis der ikke træffes omgående og konkrete foranstaltninger fra EU's side,
- E. der henviser til, at ophugning af skibe ved hjælp af den såkaldte strandværftsmetode, hvor skibe løbes på grund ved ebbe, er genstand for international fordømmelse, da den ikke er i stand til at yde arbejdstagerne sikkerhed og beskytte havmiljøet tilstrækkeligt mod forurenende stoffer fra skibene,
1. påpeger, at Parlamentets ovennævnte beslutning og de synspunkter, der er udtrykt deri, stadig står ved magt, og understreger, at disse synspunkter så vidt muligt bør afspejles i konventionen om skibsofhugning, der forventes vedtaget i maj 2009;
 2. gør opmærksom på nødvendigheden af at integrere ophugningen i skibenes livscyklus og dermed af at tage højde for de krav, der følger heraf, lige fra planlægningsfasen i forbindelse med skibenes bygning og udstyr;
 3. påpeger, at udtjente skibe bør betragtes som farligt affald på grund af de mange farlige stoffer, der er indeholdt i disse skibe, og derfor bør være omfattet af Baselkonventionens anvendelsesområde;
 4. glæder sig over EU's strategi for forbedret ophugning af skibe, men understreger, at Kommissionen hurtigt må afslutte gennemførlighedsundersøgelserne og fuldt ud koncentrere sig om en indsats, som kan sikre, at forordningen om overførsel af affald gennemføres fuldt ud; opfordrer i denne forbindelse til nøjere kontrol og overvågning fra de nationale havnemyndigheders side og opfordrer Kommissionen til at forelægge retningslinjer på dette område;
 5. understreger, at der ikke er nogen tid at spilde, og opfordrer til et snarligt konkret reguleringsindgreb på EU-plan, som går videre end IMO's beklageligt vage foranstaltninger;
 6. opfordrer til et udtrykkeligt forbud mod ophugning af udtjente skibe på strandværfter og mener, at yderligere teknisk bistand til det sydlige Asien inden for en EU-ramme i højere grad skal sigte mod at udfase denne ophugningsmetode, der er alt andet end bæredygtig og behæftet med alvorlige fejl og mangler;
 7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forhandle ikrafttrædelsesbetingelser, som sikrer, at konventionen om skibsofhugning finder effektiv anvendelse meget hurtigt;
 8. opfordrer medlemsstaterne til at undertegne konventionen om skibsofhugning og til at ratificere den så hurtigt som muligt, efter at der er indgået en aftale på IMO-plan;
 9. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og rederne til hurtigst muligt at anvende de vigtigste elementer i konventionen om skibsofhugning for at sikre, at skibe, som sendes til ophugning i de kommende måneder og år, faktisk behandles på en sikker og miljøforsvarlig måde;
 10. understreger, at det vil være nødvendigt at evaluere konventionen om skibsofhugning, når den er blevet vedtaget i Hong Kong i maj 2009, med hensyn til et kontrolniveau, der svarer til Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf, som er inkorporeret i den europæiske forordning om overførsel af affald;
 11. støtter Kommissionens forslag vedrørende foranstaltninger til indførelse af en uafhængig certificering af og kontrol med skibsophugningsanlæg; mener, at der er et presserende behov for sådanne foranstaltninger, og understreger, at enhver fællesskabsfinansiering af skibsindustrien bør gøres betinget af, at modtagerne anvender sådanne certificerede anlæg; glæder sig i denne forbindelse over de standarder, som Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) har udviklet, og som bevæger sig i den rigtige retning, men forventer, at der gøres yderligere forbedringer i nær fremtid;

Torsdag, den 26. marts 2009

12. opfordrer Kommissionen til at foreslå konkrete foranstaltninger, f.eks. mærkningsordninger for sikre og bæredygtige ophugningsanlæg, til fremme af overførsel af knowhow og teknologi for at hjælpe ophugningsanlæg i det sydlige Asien med at overholde de internationale sikkerheds- og miljøstandarder og navnlig de standarder, der vil blive fastsat i konventionen om skibsophugning; mener, at der bør tages hensyn til dette mål i de bredere rammer for EU's politik for udviklingsbistand til de lande, der er involveret i skibsophugning;

13. opfordrer på det kraftigste til dialog mellem EU og regeringerne i de lande i Sydasiens, der er involveret i skibsophugning, om spørgsmålet om arbejdsforhold i skibsophugningsanlæg, herunder spørgsmålet om børnearbejde;

14. opfordrer til, at der indføres en finansieringsmekanisme baseret på obligatoriske bidrag fra skibsindustrien og på linje med producentansvarsprincippet;

15. opfordrer Kommissionen til klart at fastsætte, at den stat, der har kompetence over for ejere af affald, er den ansvarlige stat;

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringerne i Tyrkiet, Bangladesh, Kina, Pakistan og Indien samt til IMO.

Tirsdag, den 24. marts 2009

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Aftale EF/Nepal om visse aspekter af lufttrafik *

P6_TA(2009)0146

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Nepals regering om visse aspekter af lufttrafik (KOM(2008)0041 - C6-0041/2009 - 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2008)0041),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 80, stk. 2, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0041/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0071/2009),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Nepals regering.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) ***I

P6_TA(2009)0147

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse dele af og specifikationer for landbrugs- og skovbrugstraktorer (kodificeret udgave) (KOM(2008)0690 - C6-0414/2008 - 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Fælles beslutningsprocedure – kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0690),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0414/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0130/2009),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (kodificeret udgave) *

P6_TA(2009)0148

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (kodificeret udgave) (KOM(2008)0842 - C6-0019/2009 - 2008/0235(CNS))

(2010/C 117 E/37)

(Høringsprocedure – kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0842),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 26, 37 og 308, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0019/2009),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0129/2009),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information *

P6_TA(2009)0149

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om henstilling med henblik på Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2533/98 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (13411/2008 - C6-0351/2008 - 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks henstilling til Rådet (13411/2008) ⁽¹⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 107, stk. 6, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0351/2008),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0119/2009),

1. godkender Den Europæiske Centralbanks henstilling til Rådet som ændret;
2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Den Europæiske Centralbanks henstilling i væsentlig grad;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Den Europæiske Centralbank.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

**Henstilling til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 7 a (ny)**

(7a) For at øge gennemskeligheden bør de statistiske data, som ESCB indsamler fra institutioner i den finansielle sektor, gøres offentligt tilgængelige, men der skal sikres en høj grad af databeskyttelse.

Ændring 2

**Henstilling til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 7 b (ny)**

(7b) Der bør i udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker tages hensyn til bedste praksis og relevante internationale henstillinger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 3.10.2008, s. 1.

Tirsdag, den 24. marts 2009

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 3**Henstilling til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 8**

(8) Desuden er det vigtigt at sikre et tæt samarbejde mellem ESCB og det europæiske statistiske system (EES), især med henblik på at fremme udveksling af fortrolige data mellem de to systemer til statistiske formål, på grundlag af artikel 285 i traktaten og artikel 5 i statuten.

(8) Desuden er det **med henblik på at undgå overlapning i forbindelse med indsamling af statistiske data** vigtigt at sikre et tæt samarbejde mellem ESCB og det europæiske statistiske system (EES), især med henblik på at fremme udveksling af fortrolige data mellem de to systemer til statistiske formål, på grundlag af artikel 285 i traktaten og artikel 5 i statuten.

Ændring 4**Henstilling til forordning – ændringsretsakt**

Artikel 1 – nr. 2 a (nyt)
Forordning (EF) nr. 2533/98
Artikel 2 a (ny)

2a. Der indsættes følgende artikel:**»Artikel 2a****Samarbejde med ESS**

Under overholdelse af principperne for statistikker som fastsat i artikel 3 arbejder ESCB og ESS tæt sammen for at begrænse indberetningsbyrden til et minimum, undgå overlapning og sikre kohærens i udarbejdelsen af europæiske statistikker.«

Ændring 5**Henstilling til forordning – ændringsretsakt**

Artikel 1 – nr. 4 – litra g
Forordning (EF) nr. 2533/98
Artikel 8 – stk. 11-13

g) Følgende indsættes som stk. 11, 12 og 13:**udgår**

»11. For så vidt ikke andet er fastsat i nationale bestemmelser om udveksling af anden fortrolig statistisk information end information omhandlet i denne forordning, kan overførsel af fortrolig statistisk information mellem et medlem af ESCB, som har indsamlet informationen, og en ESS-myndighed finde sted, forudsat at denne overførsel er nødvendig for en effektiv udvikling, udarbejdelse og formidling eller for forbedringen af kvaliteten af europæiske statistikker inden for ESS' og ESCB's respektive kompetenceområder. Alle videreoverførsler af den første overførsel skal udtrykkeligt godkendes af det ESCB-medlem, der har indsamlet informationerne.

12. Hvis der overføres fortrolige data mellem en ESS-myndighed og et ESCB-medlem, som har indsamlet dataene, må disse data udelukkende anvendes til statistiske formål og må kun være tilgængelig for personale, der udfører statistiske opgaver inden for deres særlige arbejdsområde.

Tirsdag, den 24. marts 2009

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORSLAG

ÆNDRING

13. De i artikel 19 i forordning (EF) nr. [XX] omhandlede beskyttelsesforanstaltninger finder anvendelse på alle fortrolige data, der fremsendes mellem en ESS-myndighed og ESCB i henhold til stk. 11 og 12 og artikel 20, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. [XX]. ECB offentliggør en årlig fortrolighedsrapport om de foranstaltninger, der er indført for at sikre de statistiske datas fortrolighed.»

Ændring 6

Henstilling til forordning - ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 4 a (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 8 a (ny)

4a.) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 8a

Samarbejde mellem ESS og ESCB

1. For så vidt ikke andet er fastsat i nationale bestemmelser om udveksling af anden fortrolig statistisk information end information omhandlet i denne forordning, kan overførsel af fortrolig statistisk information mellem et medlem af ESCB, som har indsamlet informationen, og en ESS-myndighed finde sted, forudsat at denne overførsel er nødvendig for en effektiv udvikling, udarbejdelse og formidling eller for forbedringen af kvaliteten af europæiske statistikker, herunder statistikker fra euroområdet, inden for ESS' og ESCB's respektive kompetenceområder.

Det ESCB-medlem, der har indsamlet informationerne, skal give udtrykkelig tilladelse til enhver yderligere fremsendelse ud over den første fremsendelse.

2. Overføres der fortrolige data mellem en ESS-myndighed og et ESCB-medlem, som har indsamlet dataene, må disse data udelukkende anvendes til statistiske formål og må kun være tilgængelig for personale, der udfører statistiske opgaver inden for deres særlige arbejdsområde.

3. De i artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 (*) omhandlede regler og foranstaltninger finder anvendelse på alle fortrolige data, der fremsendes mellem en ESS-myndighed og ESCB i henhold til stk. 1 og 2, og artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2009. ECB offentliggør en årlig rapport om de foranstaltninger, der er indført for at sikre de statistiske datas fortrolighed.

(*) EUT L ...«.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Kosmetiske midler (omarbejdning) *I**

P6_TA(2009)0158

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kosmetiske midler (omarbejdning) (KOM(2008)0049 - C6-0053/2008 - 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Fælles beslutningsprocedure: omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0049),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0053/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 21. november 2008 fra Retsudvalget til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0484/2008),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret i det nedenstående;
 2. tager Kommissionens erklæringer, som er vedføjet denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Tirsdag, den 24. marts 2009

P6_TC1-COD(2008)0035

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om kosmetiske midler (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. ...).

BILAG

Erklæringer fra Kommissionen

Kommissionen noterer sig medlemsstaternes betænkeligheder med hensyn til omarbejdning af direktiver til forordninger.

Det er Kommissionens opfattelse, at allerede eksisterende bestemmelser i et direktiv, der er tilstrækkeligt klare, præcise og detaljerede, kan omdannes til umiddelbart anvendelige bestemmelser i en forordning ved en omarbejdning. Det gælder navnlig, når de pågældende bestemmelser er af teknisk karakter og allerede er fuldt gennemført i national ret af alle medlemsstater.

I lyset af de forskellige holdninger, der er kommet til udtryk, accepterer Kommissionen, at det konkrete tilfælde med kosmetikforordningen ikke kan danne præcedens ved fortolkningen af den interinstitutionelle aftale på dette punkt.

Kommissionen forpligter sig til at afklare situationen vedrørende internetsalg af kosmetiske midler inden forordningens anvendelsesdato.

I lighed med Europa-Parlamentet er Kommissionen foruroliget over, at kosmetiksektoren kan blive udsat for forfalskninger, der kan øge risikoen for menneskers sundhed. Derfor vil Kommissionen tage initiativ til at styrke samarbejdet mellem de nationale kompetente myndigheder for at bekæmpe forfalskninger.

Kommissionen agter at udarbejde en forklarende note om forordningens overgangsbestemmelser og anvendelsesdatoer (særlig med henblik på artikel 7, 8, 10 og 12a).

Kommissionen bemærker, at der fortsat arbejdes på at finde en fælles definition af nanomaterialer. Kommissionen bekræfter derfor, at der bør tages hensyn til fremskridt i retning af en fælles definition i kommende fællesskabsretsakter, og bemærker, at udvalgsprocedurerne i dette forslag også gør det muligt at opdatere definitionen i forslaget.

Tirsdag, den 24. marts 2009

Markedsføring af biocidholdige produkter *I**

P6_TA(2009)0159

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter for så vidt angår forlængelse af visse tidsfrister (KOM(2008)0618 - C6-0346/2008 - 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0618),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0346/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0076/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0188

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter for så vidt angår forlængelse af visse tidsfrister

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/107/EF).

Tirsdag, den 24. marts 2009

Punktafgiftsstruktur og -satser for forarbejdet tobak *

P6_TA(2009)0160

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (KOM(2008)0459 - C6-0311/2008 - 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0459),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 93, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0311/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0121/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til direktiv - ændringsretsakt Betragtning 2

(2) Med henblik på at sikre et velfungerende indre marked og samtidig et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, jf. EF-traktatens artikel 152, og under hensyntagen til at Fællesskabet er part i Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol, bør der foretages forskellige ændringer på området. Disse ændringer bør tage højde for situationen for hver af de forskellige tobaksvarer.

(2) Med henblik på at sikre et velfungerende indre marked og samtidig et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, jf. EF-traktatens artikel 152, og under hensyntagen til at Fællesskabet er part i Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol, bør der foretages forskellige ændringer på området. Disse ændringer bør **eventuelt** tage højde for **rygeforbuddet og situationen for hver af de forskellige tobaksvarer, og bør supplere forbuddet mod tobaksreklamer og igangsættelsen af oplysningskampagner. Der bør også tages hensyn til behovet for at bekæmpe smugling fra tredjelande og organiseret kriminalitet og etableringen og udvidelsen af Schengenområdet.**

Tirsdag, den 24. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2

Forslag til direktiv – ændringsretsakt
Betragtning 3

(3) Med hensyn til cigaretter bør bestemmelserne forenkles for at skabe neutrale konkurrencevilkår for producenterne, reducere opdelingen af tobaksmarkederne **og** fremhæve sundhedsmålene. I den henseende bør konceptet om den mest efterspurgte prisklasse afskaffes; **den prisrelaterede minimumsafgift bør i stedet fastsættes med udgangspunkt i den vejede gennemsnitlige detailsalgspris, og den specifikke minimumsafgift bør finde anvendelse for alle cigaretter. Af samme årsag bør** den vejede gennemsnitlige detailsalgspris **også** anvendes som udgangspunkt for måling af specifikke punktafgifters andel af det samlede afgiftsbeløb.

(3) Med hensyn til cigaretter bør bestemmelserne forenkles for at skabe neutrale konkurrencevilkår for producenterne, reducere opdelingen af tobaksmarkederne, **sikre lige vilkår for alle medlemsstater, EU-tobaksproducenter og tobaksindustrien**, fremhæve sundhedsmålene, **og for at gennemføre de makroøkonomiske målsætninger såsom målet om lav inflation i lyset af udvidelsen af euroområdet og priskonvergenen**. I den henseende bør konceptet om den mest efterspurgte prisklasse afskaffes; **kravene til minimumspunktafgifterne for alle tobaksvarer i alle medlemsstater bør senest den 1. januar 2012 fastsættes udelukkende som en specifik afgift på de enkelte tobaksvarer**. Den vejede gennemsnitlige detailsalgspris **bør kun** anvendes som udgangspunkt for måling af specifikke punktafgifters andel af det samlede afgiftsbeløb. **Medlemsstater med et højt punktafgiftsniveau for tobaksvarer bør fastsætte en politik om tilbageholdenhed, hvad angår forhøjelse af afgifter under hensyntagen til betydningen af konvergens i afgiftsniveauet på det indre marked.**

Ændring 3

Forslag til direktiv – ændringsretsakt
Betragtning 5

(5) Med hensyn til finskåren tobak til rulning af cigaretter bør Fællesskabets minimumsafgifter udtrykkes på en sådan måde, at der opnås de samme virkninger som på cigaretområdet. I den henseende bør det sikres, at de nationale afgiftsniveauer både overholder en minimumsafgift, der er udtrykt som **en procentdel af detailprisen, og en minimumsafgift, der er udtrykt som et fast beløb.**

(5) Med hensyn til finskåren tobak til rulning af cigaretter bør Fællesskabets minimumsafgifter udtrykkes på en sådan måde, at der opnås de samme virkninger som på cigaretområdet. I den henseende bør det sikres, at de nationale afgiftsniveauer overholder en minimumsafgift, der er udtrykt som **en fast afgift på de enkelte tobaksvarer senest den 1. januar 2012.**

Ændring 7

Forslag til direktiv – ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. 1
Direktiv 92/79/EØF
Artikel 2 – stk. 1 - afsnit 1

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at punktafgiften **(specifik afgift og værdiafgift) på cigaretter udgør mindst 57 % af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris på solgte cigaretter. Punktafgiften** er mindst 64 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter **uanset den vejede gennemsnitlige detailsalgspris.**

1. **Senest den 1. januar 2012** drager medlemsstaterne omsorg for, at punktafgiften er mindst 64 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter **for alle former for cigaretter.**

Tirsdag, den 24. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 1**

Direktiv 92/79/EØF

Artikel 2 – stk. 2

2. Fra 1. januar 2014 drager medlemsstaterne omsorg for, at punktafgiften (*specifik afgift og værdiafgift*) på cigaretter **udgør mindst 63 % af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris på solgte cigaretter. Punktafgiften er mindst 90 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter uanset den vejede gennemsnitlige detailsalgspris.**

Medlemsstater, som opkræver en punktafgift på mindst 122 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter på grundlag af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris, er dog undtaget fra 63 % -reglen i første afsnit.

2. Fra den 1. januar 2014 drager **alle** medlemsstaterne omsorg for, at punktafgiften på **alle former for** cigaretter er mindst **75 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter eller 8 EUR mere end satsen for 1 000 cigaretter pr. 1. januar 2010.**

Ændring 9**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 1**

Direktiv 92/79/EØF

Artikel 2 – stk. 3

3. Den vejede gennemsnitlige detailsalgspris fastsættes pr. **1. januar** hvert år i forhold til år n-1 på grundlag af den samlede **overgang til forbrug** og priserne inklusive moms.

3. Den vejede gennemsnitlige detailsalgspris fastsættes pr. **1. marts** hvert år i forhold til år n-1 på grundlag af den samlede **mængde, der bringes i omsætning**, og priserne inklusive moms.

Ændring 10**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 1**

Direktiv 92/79/EØF

Artikel 2 – stk. 5

5. Medlemsstaterne forhøjer gradvis punktafgifterne med henblik på at efterkomme **stk. 2 på de datoer, der er fastsat i henholdsvis stk. 2 og 4.**

5. Medlemsstaterne forhøjer gradvis punktafgifterne med henblik på at efterkomme **kravene fastsat i stk. 1 senest den 1. januar 2012.**

Medlemsstater, hvor den punktafgift, der finder anvendelse den 1. januar 2009, for en detailsalgspriskategori er højere end 64 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter, nedsætter ikke deres punktafgiftssats.

Ændring 11**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 1**

Direktiv 92/79/EØF

Artikel 2 – stk. 6 – afsnit 1 a (nyt)

Kommissionen beregner og offentliggør ved samme lejlighed til orientering EU-mindsteprisen på cigaretter angivet i euro eller en anden national valuta, idet den punktafgift og den moms, der opkræves af en normal pakke cigaretter med en værdi på 0 EUR før tillæg af afgift, lægges til.

Tirsdag, den 24. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 12

Forslag til direktiv - ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 2

Direktiv 92/79/EØF

Artikel 2a

Artikel 2a affattes således:

udgår

»Artikel 2a

1. Når der i den vejede gennemsnitlige detailsalgspris for cigaretter i en medlemsstat indtræffer en ændring, der bevirker, at punktafgiften falder til under det niveau, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2 i artikel 2, kan den pågældende medlemsstat undlade at tilpasse afgiften indtil senest den 1. januar i det andet år efter det år, hvor ændringen fandt sted.

2. Forhøjer en medlemsstat momssatsen for cigaretter, kan den nedsætte punktafgiften med op til et beløb, der udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris svarer til forhøjelsen af momssatsen, ligeledes udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris, også selv om en sådan tilpasning bevirker, at punktafgiften falder til under det niveau, der udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2 i artikel 2.

Medlemsstaten forhøjer imidlertid afgiften igen, så den når op på mindst dette niveau senest den 1. januar i det andet år efter det år, hvor nedsættelsen fandt sted.«

Ændring 13

Forslag til direktiv - ændringsretsakt

Artikel 2 – nr. 1

Direktiv 92/80/EØF

Artikel 3, stk. 1 – afsnit 8 og 9

Fra **den 1. januar 2010** anvender medlemsstaterne en punktafgift for finskåren tobak til rulning af cigaretter på mindst **38 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter og mindst 43 EUR pr. kg.**

Fra **den 1. januar 2014** anvender medlemsstaterne en punktafgift for finskåren tobak til rulning af cigaretter på mindst **50 EUR pr. kg eller 6 % mere end satsen pr. kg pr. 1. januar 2012.**

Fra **den 1. januar 2014** anvender medlemsstaterne en punktafgift for finskåren tobak til rulning af cigaretter på mindst **42 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter og mindst 60 EUR pr. kg.**

Fra **den 1. januar 2012** anvender medlemsstaterne en punktafgift for finskåren tobak til rulning af cigaretter på mindst **43 EUR pr. kg. eller 20 % mere end satsen pr. kg pr. 1. januar 2010.**

Tirsdag, den 24. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 14**Forslag til direktiv - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Direktiv 92/80/EØF

Artikel 3 – stk. 1 – afsnit 10 og 11

Medlemsstaterne forhøjer gradvis punktafgifterne med henblik på at efterkomme de nye minimumsregler, **der er fastsat i niende afsnit, den 1. januar 2014.**

Medlemsstaterne forhøjer gradvis punktafgifterne med henblik på at efterkomme **disse** nye minimumsregler.

Fra **den 1. januar 2010** skal punktafgiften udtrykt **som en procentdel**, som et beløb pr. kg eller for et givet antal styk mindst svarer til følgende:

Fra **den 1. januar 2012** skal punktafgiften udtrykt som et beløb pr. kg eller for et givet antal styk mindst svare til følgende:

- a) for cigarer og cigarillos: **5 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller** 12 EUR pr. 1 000 stk. eller pr. kg
- b) for anden røgtobak end finskåren tobak til rulning af cigaretter: **20 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller** 22 EUR pr. kg.

- a) for cigarer og cigarillos: 12 EUR pr. 1 000 stk. eller pr. kg
- b) for anden røgtobak end finskåren tobak til rulning af cigaretter: 22 EUR pr. kg.

Ændring 15**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 3 – nr. 4 a (nyt)**

Direktiv 95/59/EF

Artikel 9 – stk. 1 - afsnit 3

4a) Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Den i andet afsnit omhandlede bestemmelse kan dog ikke være til hinder for anvendelsen af nationale systemer om kontrol med prisniveauet, overholdelse af fastsatte priser eller en medlemsstats kompetente myndigheds gennemførelse af hensigtsmæssige takstlofter for alle tobaksvarer inden for den pågældende medlemsstats folkesundhedspolitik med henblik på at bekæmpe tobaksforbrug, navnlig blandt de unge, såfremt de er forenelige med fællesskabsforskrifterne.«

Ændring 16**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Artikel 3 – nr. 5**

Direktiv 95/59/EF

Artikel 16 – stk. 1

1. Punktafgiftens specifikke element må ikke være under 10 % **eller** over **75 %** af det samlede afgiftsbeløb, der fremkommer ved sammenlægning af følgende:

1. Punktafgiftens specifikke element må ikke være under 10 % **fra den 1. januar 2012 og må ikke være** over **55 %** af det samlede afgiftsbeløb, der fremkommer ved sammenlægning af følgende:

- a) den specifikke punktafgift
- b) den proportionale punktafgift og moms, der opkræves af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris

- a) den specifikke punktafgift
- b) den proportionale punktafgift og moms, der opkræves af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris

Tirsdag, den 24. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

Den vejede gennemsnitlige detailsalgspris fastsættes pr. **1. januar** hvert år i forhold til år n-1 på grundlag af den samlede overgang til forbrug og priserne inklusive moms.

ÆNDRING

Den vejede gennemsnitlige detailsalgspris fastsættes pr. **1. marts** hvert år i forhold til år n-1 på grundlag af den samlede overgang til forbrug og priserne inklusive moms.

1a. Punktafgiftens specifikke element må ikke være under 10 % fra den 1. januar 2014 og må ikke være over 60 % af det samlede afgiftsbeløb, der fremkommer ved en sammenlægning af følgende:

- a) det specifikke punktafgiftsbeløb og
- b) den proportionale punktafgift og moms, der opkræves af den vejede gennemsnitlige detailsalgspris.

Den vejede gennemsnitlige detailsalgspris fastsættes pr. **1. marts** hvert år i forhold til år n-1 på grundlag af den samlede overgang til forbrug og priserne inklusive moms.

Onsdag, den 25. marts 2009

Fælles konsulære instrukser: Biometriske identifikatorer og visumansøgninger ***II

P6_TA(2009)0167

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger (5329/1/2009 - C6-0088/2009 - 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2006)0269),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0143/2009),
1. godkender den fælles holdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 10.7.2008, P6_TA(2008)0358.

Onsdag, den 25. marts 2009

Fællesskabsgaranti til EIB *I**

P6_TA(2009)0168

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet (KOM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0910),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 179 og 181(a), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0025/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0109/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0268

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2009/EF om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 633/2009/EF).

Onsdag, den 25. marts 2009

Det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed ***I

P6_TA(2009)0169

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 549/2004, (EF) nr. 550/2004, (EF) nr. 551/2004 og (EF) nr. 552/2004 for at forbedre det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed (KOM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0388),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0250/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0002/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0127

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 549/2004, (EF) nr. 550/2004, (EF) nr. 551/2004 og (EF) nr. 552/2004 for at forbedre det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. ...).

Onsdag, den 25. marts 2009

Flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester *I**

P6_TA(2009)0170

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester, og om ophævelse af Rådets direktiv 2006/23/EF (KOM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0390),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0251/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0515/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0128

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester, og om ophævelse af Rådets direktiv 2006/23/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. ...).

Onsdag, den 25. marts 2009

Nye fødevarer ***I

P6_TA(2009)0171

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. .../2009 [fælles procedure] (KOM(2007)0872 - C6-0027/2008 - 2008/0002(COD))

(2010/C 117 E/46)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0872),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0027/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0512/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om nye fødevarer, || om ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97

P6_TC1-COD(2008)0002

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,
under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

Onsdag, den 25. marts 2009

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) *Ved gennemførelsen af Fællesskabets politik og under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bør der sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og forbrugerskyttelse og samtidig et højt niveau for dyrevelfærd og miljøbeskyttelse. Forsigtighedsprincippet som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed ⁽³⁾ bør også til enhver tid finde anvendelse.*
- (2) *Der bør ved gennemførelsen af Fællesskabets politik sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed, og dette bør prioriteres højere end det indre markeds funktion.*
- (3) *I henhold til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen og medlemsstaterne ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker tage fuldt hensyn til velfærden hos dyr som førende væsener.*
- (4) *De standarder, der er defineret i fællesskabslovgivningen, skal anvendes på alle fødevarer, herunder fødevarer importeret fra tredjelande, der bringes i omsætning på fællesskabsmarkedet.*
- (5) *Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 3. september 2008 om kloning af dyr til fødevarer ⁽⁴⁾ Kommissionen til at fremsætte forslag om at forbyde følgende til fødevarerformål: i) kloning af dyr, ii) opdræt af klonede dyr eller disses afkom, iii) omsætning af kød eller mejeriprodukter stammende fra klonede dyr eller disses afkom og iv) import af klonede dyr, disses afkom, sæd eller embryoer fra klonede dyr eller disses afkom og kød eller mejeriprodukter stammende fra klonede dyr eller disses afkom.*
- (6) *Kommissionens Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici (VKNNPS) konkluderede i sin udtalelse vedtaget den 28.-29. september 2005, at der er »store mangler i den viden, som er nødvendig for risikovurdering, bl.a. med hensyn til nanopartikelkarakterisering, påvisning og måling af nanopartikler, dosis-respons-forholdet, nanopartiklers skæbne og persistens i mennesker og i miljøet samt alle de toksikologiske og miljøtoksikologiske aspekter i relation til nanopartikler«. VKNNPS konkluderede endvidere, at »de eksisterende toksikologiske og økotoxikologiske metoder måske ikke er tilstrækkelige til at dække alle de spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med nanopartikler«.*
- (7) *Der blev indført fællesskabsregler om nye fødevarer ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽⁵⁾ og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 af 20. september 2001 om udførlige regler for offentliggørelse af visse oplysninger og for beskyttelse af de oplysninger, der fremlægges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽⁶⁾. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 258/97 ophæves og erstattes af nærværende forordning. Nærværende forordning bør omfatte de foranstaltninger, der for øjeblikket hører under forordning (EF) nr. 1852/2001.*

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.3.2009.

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1. ||

⁽⁶⁾ EFT L 253 af 21.9.2001, s. 17.

Onsdag, den 25. marts 2009

- (8) For at sikre en glidende overgang fra forordning (EF) nr. 258/97 bør et kriterium for, hvornår en fødevarer kan betragtes som en ny fødevarer, fortsat være, at den ikke må have været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før anvendelsesdatoen for forordning (EF) nr. 258/97, dvs. den 15. maj 1997. **Ved anvendelse inden for Fællesskabet forstås anvendelse i medlemsstaterne, uanset tidspunktet for deres tiltrædelse af Den Europæiske Union.**
- (9) Den eksisterende definition af nye fødevarer bør præciseres **med en uddybelse af kriterierne for, hvornår en fødevarer kan betragtes som en ny fødevarer**, og opdateres ved at erstatte de nuværende kategorier med en henvisning til den generelle definition af fødevarer i || forordning (EF) nr. 178/2002 ||.
- (10) **Fødevarer, der har en ny eller bevidst ændret primær molekylestruktur, fødevarer, der består af eller er isoleret fra mikroorganismer, svampe eller alger, nye stammer af mikroorganismer uden langvarig sikker anvendelse samt koncentratet af stoffer, som forekommer naturligt i planter, bør betragtes som nye fødevarer i denne forordning.**
- (11) Det bør endvidere præciseres, at en fødevarer bør betragtes som en ny fødevarer, når der anvendes en produktionsteknologi, der ikke har været anvendt før. Navnlig bør denne forordning omfatte nye teknologier inden for avl og fødevarerfremstillingsprocesser, som har betydning for fødevareren og dermed kan have betydning for fødevarerens sikkerhed. Nye fødevarer bør derfor omfatte fødevarer, der er af vegetabilsk og animalsk oprindelse, og som er fremstillet ved ikke-traditionelle avlsmetoder, og fødevarer, der er *modificerede* ved nye fremstillingsprocesser, f.eks. nanoteknologi og nanovidenskab, som kan have en indvirkning på fødevarer. Fødevarer fremstillet på grundlag af nye plantesorter eller dyreracer frembragt ved traditionelle avlsmetoder bør ikke betragtes som nye fødevarer.
- (12) **Kloning af dyr er uforeneligt med Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål ⁽¹⁾, punkt 20 i bilaget, hvori det fastslås, at der ikke må anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr lidelse eller skade. Derfor må fødevarer fra klonede dyr eller deres afkom ikke opføres på fællesskabslisten.**
- (13) **De forsøgsmetoder, der er tilgængelige i dag, er ikke tilstrækkelige til at vurdere de risici, der er forbundet med nanomaterialer. Det er tvingende nødvendigt at udvikle metoder til forsøg med nanomaterialer uden brug af dyr.**
- (14) **Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi erklærede i sin udtalelse (nr. 23) af 16. januar 2008 om etiske aspekter af kloning af dyr til fødevarerforsyning, at den »ikke ser nogen overbevisende argumenter for at producere fødevarer af kloner og disses afkom«. Den Europæiske Fødevarerensikkerhedsautoritet (EFSA) Videnskabelige Komité konkluderede i sin udtalelse af 15. juli 2008 om kloning af dyr ⁽²⁾, at »sundheden og velfærdens hos et betydeligt antal klonede dyr var negativt påvirket, ofte i alvorlig grad og med dødelig udgang«.**
- (15) **Kun nanomaterialer opført på en liste over godkendte nanomaterialer bør forekomme i fødevareremballager og ledsages af en grænse for migration til de fødevarer, der er indeholdt i emballagen.**
- (16) **Fødevarer fra klonede dyr og deres afkom bør dog undtages fra denne forordnings anvendelsesområde. Der bør fastsættes regler for sådanne fødevarer i en særlig forordning, som vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, og de bør ikke henhøre under den fælles godkendelsesprocedure. Kommissionen bør fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag med dette formål, inden nærværende forordning finder anvendelse. Indtil en forordning om klonede dyr træder i kraft, bør der gælde et moratorium for markedsføring af fødevarer fremstillet af klonede dyr og deres afkom.**

⁽¹⁾ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

⁽²⁾ EFSA Journal (2008) 767, s. 32.

Onsdag, den 25. marts 2009

- (17) **█** Der bør vedtages gennemførelsesbestemmelser for at fastsætte *yderligere* kriterier med henblik på at lette vurderingen af, om en fødevarer har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før den 15. maj 1997. Hvis en fødevarer inden nævnte dato udelukkende har været anvendt som eller i et kosttilskud som defineret i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud* ⁽¹⁾, kan den markedsføres efter nævnte dato til samme anvendelsesformål, uden at den betragtes som en ny fødevarer. En sådan anvendelse som eller i et kosttilskud bør dog ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om en fødevarer har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før den 15. maj 1997. Derfor skal anden anvendelse af den pågældende fødevarer, dvs. anden anvendelse end som kosttilskud, godkendes i henhold til denne forordning.
- (18) *Fødevarer med ny produktformel* **█** fremstillet af eksisterende fødevarer ingredienser, der findes på Fællesskabets marked, f.eks. *fødevarer, hvis ny produktformel ændrer fødevarernes sammensætning eller mængden af de pågældende fødevarer ingredienser*, bør ikke betragtes som en ny fødevarer.
- (19) **Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler** ⁽²⁾ **bør finde anvendelse, når et produkt under hensyntagen til alle dets karakteristika kan omfattes af såvel definitionen af et »lægemiddel« som definitionen af et produkt, som er dækket af anden fællesskabslovgivning. I denne henseende kan en medlemsstat, hvis den i henhold til direktiv 2001/83/EF fastslår, at et stof er et lægemiddel, begrænse et sådant produkts markedsføring i henhold til fællesskabslovgivningen.**
- (20) Nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør bevare deres status som nye fødevarer, men der bør kræves godkendelse for eventuelle nye anvendelser af de pågældende fødevarer.
- (21) Fødevarer, der er bestemt til teknologiske formål, eller som er genetisk modificerede, bør falde uden for denne forordnings anvendelsesområde, **i det omfang disse fødevarer er omfattet af andre fællesskabsbestemmelser om sikkerhedsevaluering og godkendelse.** Nærværende forordnings anvendelsesområde bør derfor ikke omfatte fødevarer, der udelukkende anvendes som tilsætningsstoffer, og som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarer tilsætningsstoffer ⁽³⁾, aromaer, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevarer ingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer ⁽⁴⁾ ekstraktionsmidler, som er omfattet af Rådets direktiv 88/344/EØF af 13. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser ⁽⁵⁾, enzymer, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevarer enzymer ⁽⁶⁾ og genetisk modificerede fødevarer, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ⁽⁷⁾.
- (22) Anvendelse af vitaminer og mineraler er reguleret ved særlige fødevarer sektorrelaterede forskrifter. Nærværende forordnings anvendelsesområde bør derfor ikke omfatte vitaminer og mineraler, der er omfattet af Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring ⁽⁸⁾, **█** direktiv 2002/46/EF **█** og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

⁽³⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT L 157 af 24.6.1988, s. 28. **█**

⁽⁶⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7.

⁽⁷⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s.1. **█**

⁽⁸⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27. **█**

⁽⁹⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.

Onsdag, den 25. marts 2009

- (23) Nye fødevarer, bortset fra vitaminer og mineraler, bestemt til særlig ernæring, til berigelse af fødevarer eller til anvendelse som kosttilskud bør vurderes i overensstemmelse med de sikkerhedskriterier og krav, der gælder for alle nye fødevarer. Samtidig bør de fortsat være omfattet af bestemmelserne i direktiv 89/398/EØF og de særdirektiver, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og bilag I i direktiv 89/398/EØF, samt direktiv 2002/46/EF og forordning (EF) nr. 1925/2006.
- (24) **Kommissionen bør indføre en enkel og åben procedure i situationer, hvor den ikke har oplysninger om konsum før den 15. maj 1997 ¶. Medlemsstaterne bør inddrages i denne procedure. Proceduren bør indføres senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.**
- (25) Nye fødevarer bør kun markedsføres i Fællesskabet, hvis de er sikre og ikke vildleder forbrugeren. **Evalueringen af deres sikkerhed bør baseres på forsigtighedsprincippet som fastlagt i artikel 7 i forordning (EF) nr. 178/2002.** Desuden bør de ikke afvige fra de fødevarer, som de er bestemt til at erstatte, således at de ville være ernæringsmæssigt ufordelagtige for forbrugeren.
- (26) Det er nødvendigt at anvende en harmoniseret, centraliseret risikovurderings- og godkendelsesprocedure, som er effektiv, som er undergivet visse frister, og som er gennemskuelig. Med henblik på yderligere harmonisering af de forskellige godkendelsesprocedurer vedrørende fødevarer bør risikovurderingen af nye fødevarer og optagelse heraf på fællesskabslisten foretages efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymer og fødevarearomaer ⁽¹⁾. **I forbindelse med godkendelsen af nye fødevarer bør der ligeledes tages hensyn til andre relevante faktorer, herunder etiske faktorer.**
- (27) **For at undgå dyreforsøg bør forsøg med hvirveldyr i forbindelse med denne forordning kun finde sted som en sidste udvej. Denne forordning bør sikre, at forsøg med hvirveldyr minimeres, og at gentagelser af forsøg undgås, og bør fremme anvendelsen af forsøgsmetoder uden brug af dyr og intelligente teststrategier. Eksisterende resultater fra forsøg med hvirveldyr bør udveksles i forbindelse med udviklingen af nye fødevarer. Endvidere skal forsøg med hvirveldyr i henhold til Rådets direktiv 86/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽²⁾ erstattes, reduceres eller forfines. Gennemførelsen af denne forordning bør, hvor dette er muligt, baseres på anvendelsen af relevante alternative forsøgsmetoder. Senest syv år efter denne forordnings ikrafttræden, bør Kommissionen foretage en gennemgang af reglerne om databeskyttelse af resultater fra forsøg med hvirveldyr og, hvor dette er nødvendigt, ændre disse regler.**
- (28) Der bør endvidere fastsættes kriterier for vurderingen af de potentielle risici ved nye fødevarer. For at sikre en harmoniseret videnskabelig vurdering af nye fødevarer bør sådanne vurderinger foretages af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten») **i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder.**
- (29) **Der bør indgå etiske og miljømæssige aspekter i risikovurderingen i forbindelse med godkendelsesproceduren. Vurderingen af disse aspekter bør foretages af henholdsvis Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi og Det Europæiske Miljøagentur.**
- (30) For at forenkle procedurerne bør ansøgere kunne indgive én samlet ansøgning vedrørende fødevarer, der er omfattet af forskellige fødevaresektorrelaterede forskrifter. Forordning (EF) nr. 1331/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (31) Der bør indføres krav om overvågning efter markedsføringen vedrørende anvendelsen af nye fødevarer til konsum, hvis de er relevante og baseret på konklusionerne af sikkerhedsvurderingen.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

Onsdag, den 25. marts 2009

- (32) Optagelse af en ny fødevarer på fællesskabslisten over nye fødevarer bør ikke berøre muligheden for at evaluere virkningerne af det samlede forbrug af et stof, der tilsættes til eller anvendes til fremstilling af den pågældende fødevarer, eller af et sammenligneligt produkt i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1925/2006.
- (33) For at stimulere forskning og udvikling i fødevarer sektoren, og dermed innovation, **er det under særlige omstændigheder hensigtsmæssigt at beskytte den investering, som produktudviklere foretager ved indsamling af oplysninger og data til støtte for en ansøgning, der indgives i henhold til denne forordning.** Nylyt udviklet videnskabelig dokumentation og videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder, som er fremlagt til støtte for ansøgninger om optagelse af en ny fødevarer på fællesskabslisten, **bør** i et begrænset tidsrum ikke anvendes til fordel for en anden ansøger, medmindre den første ansøger har givet sit samtykke. Beskyttelsen af videnskabelige data fremlagt af en ansøger bør ikke hindre andre ansøgere i at anmode om optagelse på fællesskabslisten over nye fødevarer på grundlag af deres egne videnskabelige data. **Desuden bør beskyttelsen af videnskabelige data ikke forhindre gennemsigtighed og adgang til oplysninger med hensyn til data, der anvendes til sikkerhedsvurdering af nye fødevarer. Imidlertid bør intellektuelle ejendomsrettigheder respekteres.**
- (34) Nye fødevarer er omfattet af de generelle mærkningsbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽¹⁾. I visse tilfælde kan det være nødvendigt at kræve supplerende mærkningsoplysninger, navnlig vedrørende beskrivelsen af fødevarer, dens oprindelse eller dens anvendelsesbetingelser. || Optagelse af en ny fødevarer på fællesskabslisten kan || derfor *forudsætte* særlige anvendelsesbetingelser eller mærkningskrav.
- (35) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽²⁾ er medlemsstaternes bestemmelser om ernærings- og sundhedsanprisninger blevet harmoniseret. Anprisning vedrørende nye fødevarer bør derfor kun ske i overensstemmelse med nævnte forordning. **Såfremt en ansøger ønsker, at en ny fødevarer skal bære en sundhedsanprisning, som i henhold til artikel 17 eller 18 i forordning (EF) nr. 1924/2006 kræver godkendelse, og både ansøgningen om godkendelse som ny fødevarer og ansøgningen om godkendelse af sundhedsanprisningen omfatter ansøgning om beskyttelse af beskyttede data, bør databeskyttelsesperioden efter anmodning fra ansøgeren begynde samtidig og have samme løbetid.**
- (36) Når det drejer sig om sikkerhedsvurdering og -styring af traditionelle fødevarer fra tredjelande, bør langvarig sikker anvendelse i oprindelsestredjelandet tages i betragtning. Langvarig sikker anvendelse som fødevarer bør ikke omfatte anvendelse som nonfoodprodukt eller anvendelse, der ikke er forbundet med normal kost. Hvis || medlemsstater **og/eller** autoriteten **ikke** har fremlagt videnskabeligt dokumenterede, begrundede sikkerhedsrelaterede indsigelser, f.eks. oplysninger om negativ indvirkning på sundheden, **vil** det være tilladt at markedsføre fødevarer i Fællesskabet efter meddelelse om, at fødevarer agtes markedsført, **såfremt der ikke gøres etiske indsigelser herimod.**
- (37) Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi (EGE), som er nedsat ved Kommissionens afgørelse af 16. december 1997 (SEK(97) 2404), **bør i begrundede tilfælde** høres || med henblik på at få råd om de etiske aspekter i forbindelse med **anvendelse af ny teknologi og** markedsføringen af nye fødevarer.
- (38) Nye fødevarer, der er blevet markedsført i Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør fortsat markedsføres. Nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør optages på fællesskabslisten over nye fødevarer, der oprettes ved nærværende forordning. Endvidere bør ansøgninger, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, og **hvorom den første vurderingsrapport, jf. artikel 6, stk. 3, i samme forordning, endnu ikke er sendt til Kommissionen, og i forbindelse med hvilke der kræves en yderligere vurdering, jf. samme forordnings artikel 6, stk. 3, eller 4,** for nærværende forordnings anvendelsesdato, betragtes som ansøgninger i henhold til nærværende forordning. **Autoriteten og medlemsstaterne bør tage hensyn til resultaterne af den første vurdering, når de anmodes om afgivelse af en udtalelse. Andre ansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97 for nærværende forordnings anvendelsesdato, bør behandles i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 258/97.**

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. ||

⁽²⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9. ||

Onsdag, den 25. marts 2009

- (39) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (40) Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.
- (41) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (42) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at fastsætte kriterierne for, hvornår fødevarer kan anses for at have været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før den 15. maj 1997. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at *ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser*, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (43) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽²⁾, er der fastsat generelle regler for den offentlige kontrol med, om fødevarerlovgivningen overholdes. For at håndhæve overholdelsen af nærværende forordning skal medlemsstaterne derfor foretage offentlig kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Indledende bestemmelser

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning fastsættes der harmoniserede bestemmelser om markedsføring af nye fødevarer i Fællesskabet med henblik på at sikre et højt niveau for **beskyttelse af menneskers liv og sundhed, dyresundhed og -velfærd, miljøet og forbrugernes interesser**, og samtidig sikre, at det indre marked **er gennem-sigtigt og** fungerer effektivt, **og at innovationen i fødevarer sektoren fremmes**.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på markedsføring af nye fødevarer i Fællesskabet.
2. **Medmindre andet er fastsat**, finder denne forordning ikke anvendelse på:
 - a) fødevarer, når og for så vidt som de anvendes som:

- i) fødevaretilsætningsstoffer, der er omfattet af forordning (EF) nr. **1333/2008**

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. ||

⁽²⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. ||

Onsdag, den 25. marts 2009

- ii) fødevareromaer, der er omfattet af forordning (EF) nr. **1334/2008**
 - iii) ekstraktionsmidler til fremstilling af fødevarer, der er omfattet af || direktiv 88/344/EØF
 - iv) fødevarerzymer, der er omfattet af forordning (EF) nr. **1332/2008**
 - v) vitaminer og mineraler, der er omfattet af direktiv 89/398/EØF, direktiv 2002/46/EF eller forordning (EF) nr. 1925/2006, **bortset fra allerede godkendte vitaminer og mineraler, der opnås ved fremstillingsmetoder eller anvendelse af nye kilder, der ikke blev taget i betragtning, da de blev godkendt i henhold til specifik lovgivning, hvis disse fremstillingsmetoder eller nye kilder medfører betydelige ændringer, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iii)**
- b) fødevarer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1829/2003
- c) **fødevarer, der stammer fra klonede dyr og disses afkom. Inden ... (*) fremsætter Kommissionen et lovgivningsmæssigt forslag om forbud mod markedsføring i Fællesskabet af fødevarer hidrørende fra klonede dyr og disses afkom. Forslaget fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.**

3. Med forbehold af stk. 2 gælder denne forordning for fødevarerætsætningsstoffer, fødevarerzymer, fødevareromaer samt visse fødevarer ingredienser med aromagivende egenskaber, der har været genstand for en ny fremstillingsproces, der ikke anvendtes før 15. maj 1997, og som medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur som f.eks. industrielt fremstillede nanomaterialer.

4. Hvorvidt en fødevarer type er omfattet af denne forordning, kan om nødvendigt afgøres efter **forskrifts-proceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3. Hvis en ny fødevarer kan have en indvirkning på det menneskelige legeme, der kan sammenlignes med et lægemiddels virkning, anmoder Kommissionen Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) om en udtalelse om, hvorvidt den nye fødevarer er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹⁾.**

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i forordning (EF) nr. 178/2002.
2. Endvidere forstås ved:
 - a) »nye fødevarer«:
 - i) fødevarer, der ikke anvendtes til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før den 15. maj 1997

I

- ii) fødevarer af vegetabilsk eller animalsk oprindelse, hvis der til planten eller dyret er anvendt en ikke-traditionel avlsmetode, som ikke anvendtes før den 15. maj 1997, **bortset fra fødevarer hidrørende fra klonede dyr og disses afkom**

(*) Seks måneder efter datoen for denne forordnings offentliggørelse.

(1) EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

Onsdag, den 25. marts 2009

- iii) fødevarer, for hvilke der anvendes en ny fremstillingsproces, der ikke anvendtes før den 15. maj 1997, hvis denne fremstillingsproces medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, metabolisme eller indhold af uønskede stoffer
- (iv) fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer, der ikke anvendtes til fødevarereproduktion i Fællesskabet før den 15. maj 1997.

Anvendelse af en fødevarer udelukkende som eller i et kosttilskud er ikke tilstrækkeligt til at dokumentere, at en fødevarer anvendes til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før den 15. maj 1997. Hvis en fødevarer inden nævnte dato udelukkende anvendes som eller i et kosttilskud, kan den dog markedsføres i Fællesskabet efter nævnte dato til samme anvendelsesformål, uden at den betragtes som en ny fødevarer. Der kan vedtages supplerende kriterier Til vurdering af, om en fødevarer anvendes til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet før den 15. maj 1997, kan der vedtages supplerende kriterier, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, bl.a. ved at supplere den, efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.

- b) »traditionelle fødevarer fra et tredjeland«: **naturlige, ikke-industrielt fremstillede** nye fødevarer, der i lang tid har været anvendt som fødevarer i et tredjeland, dvs. at den pågældende fødevarer i **mindst 25 år** før ... (*) har indgået og fortsat indgår i den normale kost for en stor del af landets befolkning
- c) »langvarig sikker anvendelse som fødevarer«: det forhold, at den pågældende fødevarers sikkerhed er bekræftet ved data om sammensætning og erfaring fra anvendelse og fortsat anvendelse **i mindst 30 år** i den **sædvanlige** kost for en stor del af et lands befolkning
- d) »klonede dyr«: dyr frembragt ved en asekuel, kunstig reproduktionsmetode med henblik på at frembringe en genetisk identisk eller næsten identisk kopi af et enkelt dyr
- e) »afkom af klonede dyr«: dyr frembragt ved en seksuel reproduktion, hvor mindst én af progenitorerne er et klonet dyr
- f) »industrielt fremstillet nanomateriale«: bevidst fremstillet materiale, der har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder eller består af separate funktionelle dele enten internt eller på overfladen, hvoraf mange har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, herunder strukturer, agglomerater eller aggregater, der kan være større end 100 nm, men som bevarer egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse.

Egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse, omfatter:

- i) egenskaber relateret til de pågældende materialers store specifikke overfladeareal og/eller
- ii) specifikke fysisk-kemiske egenskaber, der adskiller sig fra egenskaberne hos samme materiale i ikke-nanoform.

3. På baggrund af de forskellige definitioner af nanomaterialer, der er offentliggjort af forskellige organer på internationalt plan, og den stadige tekniske og videnskabelige udvikling inden for nanoteknologier justerer og tilpasser Kommissionen stk. 2, litra f), til den tekniske og videnskabelige udvikling og med definitioner, der senere fastlægges på internationalt plan. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.

(*) Seks måneder efter datoen for denne forordnings offentliggørelse.

Onsdag, den 25. marts 2009

Artikel 4

Indhentning af oplysninger om *klassificering af en ny fødevarer*

1. Kommissionen **indhenter** oplysninger fra medlemsstaterne og/eller fra fødevarerivsksomhedsledere **eller andre berørte parter** for at afgøre, **om en fødevarer falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Medlemsstater, virksomhedsledere og andre berørte parter fremsender til Kommissionen oplysninger om**, i hvilket omfang en fødevarer anvendes til konsum i Fællesskabet før den 15. maj 1997.
2. **Kommissionen offentliggør disse oplysninger og konklusionerne af dataindsamlingen og ikke-fortrolige oplysninger til underbygning heraf.**
3. **Gennemførelsesbestemmelser vedrørende hvilke foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor Kommissionen ikke har oplysninger om anvendelse til konsum før den 15. maj 1997, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, bl.a. ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3, senest ... (*).**
4. Gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af stk. 1, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, *herunder* ved at supplere den, || vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i *artikel 20, stk. 3*.

Kapitel II

Krav og optagelse på fællesskabslisten over nye fødevarer

Artikel 5

Fællesskabsliste over nye fødevarer

Kun nye fødevarer, der er optaget på fællesskabslisten over nye fødevarer (»fællesskabslisten«), må markedsføres. **Fællesskabslisten offentliggøres og vedligeholdes af Kommissionen på en dertil indrettet offentlig tilgængelig side på Kommissionens websted.**

Artikel 6

Forbud mod nye fødevarer, der ikke overholder kravene

Nye fødevarer må ikke markedsføres, hvis de ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 7

Betingelser for optagelse på fællesskabslisten

1. En ny fødevarer kan kun optages på fællesskabslisten, hvis den opfylder følgende betingelser:
 - a) så vidt det kan bedømmes på grundlag af foreliggende videnskabelige data, udgør den ikke noget sikkerhedsproblem for forbrugerens **og dyrs sundhed, hvilket indebærer, at der vil blive taget hensyn til kumulative virkninger og synergivirkninger såvel som til mulige negative følger for særlige befolkningsgrupper ved risikovurderingen**
 - b) den vildleder ikke forbrugerens ■

(*) Seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Onsdag, den 25. marts 2009

- c) hvis den er bestemt til at erstatte en anden fødevarer, afviger den ikke fra den pågældende fødevarer **på en sådan måde**, at den ved normal indtagelse vil være ernæringsmæssigt ufordelagtig for forbrugeren

 - d) **udtalelsen fra Det Europæiske Miljøagentur om, hvorvidt der i fremstillingsprocessen og ved normal indtagelse er negative konsekvenser for miljøet, indgår i vurderingen**

 - e) **udtalelsen fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi om, hvorvidt der er etiske indsigelser, indgår i vurderingen**

 - f) **en ny fødevarer, der kan have negative følger for særlige befolkningsgrupper, vil kun blive godkendt, hvis der er blevet gennemført særlige foranstaltninger til forebyggelse af disse negative følger**

 - g) **hvis det er påkrævet af hensyn til sikker anvendelse, fastsættes en øvre grænse for indtagelse af en ny fødevarer alene eller som en del af en anden fødevarer eller fødevarerkategori**

 - h) **de kumulative virkninger af nye fødevarer, der anvendes i forskellige fødevarer eller fødevarer kategorier, er blevet vurderet.**
2. **Fødevarer, der har været genstand for fremstillingsprocesser, hvor særlige risikovurderingsmetoder er påkrævet (f.eks. fødevarer fremstillet ved anvendelse af nanoteknologi), må ikke optages på fællesskabslisten, før disse særlige metoder er blevet godkendt til anvendelse, og en tilstrækkelig sikkerheds-vurdering på grundlag af disse metoder har vist, at anvendelsen af de pågældende fødevarer er sikker.**
3. **En ny fødevarer må kun optages på fællesskabslisten, når der foreligger en udtalelse fra den kompetente myndighed om, at fødevareren er sundhedsmæssigt risikofri.**

Fødevarer fra klonede dyr eller deres afkom opføres ikke på fællesskabslisten.

4. **I tvivlstilfælde, herunder hvis der er utilstrækkelig videnskabelig sikkerhed eller manglende oplysninger, finder forsigtighedsprincippet anvendelse, og den pågældende fødevarer optages ikke på fællesskabslisten.**

Artikel 8

Indhold af fællesskabslisten

1. Fællesskabslisten opdateres efter proceduren i forordning (EF) nr. 1331/2008, **og Kommissionen offentliggør den på en særlig side på sit websted.**

2. Oplysningerne om en ny fødevarer i fællesskabslisten omfatter:
 - a) en specifikation af fødevareren

 - b) **fødevarerens påtænkte anvendelse**

 - c) **betingelser for anvendelse**

 - d) **dato for den nye fødevarer optagelse på fællesskabslisten og dato for modtagelse af ansøgningen**

Onsdag, den 25. marts 2009

- e) ansøgerens navn og adresse
- f) dato og resultater af den seneste inspektion i henhold til overvågningskravene i artikel 13
- g) det forhold, at optagelsen bygger på nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og/eller på videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder i henhold til artikel 15
- h) bekræftelse af, at den nye fødevarer kun kan markedsføres af den i litra e) omhandlede ansøger, medmindre en efterfølgende ansøger får godkendt fødevarer uden henvisning til de data fra den oprindelige ansøger, som er ejendomsretligt beskyttede.
3. Alle nye fødevarer skal overvåges efter markedsføringen. Alle godkendte nye fødevarer tages op til revision efter fem år, og når der fremkommer yderligere videnskabelig dokumentation. I forbindelse med overvågningen bør der være særlig fokus på befolkningsgrupper med det højeste kostindtag.
4. I de i artikel 2, stk. 3, nævnte tilfælde finder den fælles procedure anvendelse uanset stoffets tidligere anvendelse eller godkendelse, når der til fremstillingen er anvendt en almindelig produktionsmetode.
5. Såfremt en ny fødevarer indeholder et stof, der kan indebære en risiko for menneskers sundhed ved et for højt indtag, fastsættes der i forbindelse med godkendelsen til anvendelse en øvre grænse for visse fødevarer eller fødevarer kategorier.
6. Alle ingredienser, der er til stede i form af nanomaterialer, angives tydeligt i listen over ingredienser. Navnene på disse ingredienser efterfølges af ordet »nano« i parentes.
7. Produkter fremstillet af dyr fodret med genetisk modificerede foderstoffer mærkes med betegnelsen »fremstillet af dyr fodret med genetisk modificerede foderstoffer«.
8. Der træffes beslutning om opdatering af fællesskabslisten efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.
- ||
9. Inden udløbet af det tidsrum, der er omhandlet i artikel 15, opdateres fællesskabslisten med henblik på at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3, || således at de særlige oplysninger omhandlet i stk. 2, litra g), i nærværende artikel ikke længere fremgår, forudsat at den godkendte fødevarer fortsat opfylder betingelserne i denne forordning.
10. Ved opdatering af fællesskabslisten i forbindelse med optagelse af nye fødevarer finder, hvis den nye fødevarer ikke består af eller indeholder fødevarer, der er omfattet af databeskyttelse, jf. artikel 15, og
- a) den nye fødevarer svarer til eksisterende fødevarer i sammensætning, metabolisme og indhold af uønskede stoffer, eller
- b) den nye fødevarer består af eller indeholder fødevarer, der tidligere er godkendt til konsum i Fællesskabet, og hvis den nye påtænkte anvendelse kan antages ikke at øge forbrugernes, herunder sårbare grupper, indtagelse væsentligt,

Onsdag, den 25. marts 2009

notifikationsproceduren i artikel 10 i denne forordning anvendelse med de nødvendige ændringer uanset artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1331/2008.

Artikel 9

Mærkning af nye fødevarer og nye fødeveareingredienser

Med forbehold af bestemmelserne og kravene i direktiv 2000/13/EF skal alle specifikke oplysninger om nye fødevarer angives og fremgå af mærkningen for at sikre passende forbrugeroplysning:

- a) *nye fødevarer, der markedsføres, forsynes med en tydelig, præcis, let læselig og forståelig mærkning, der angiver, at der er tale om en ny fødevarer*
- b) *nye fødevarers karakteristika eller egenskaber, såsom deres sammensætning, næringsværdi og tilsigtede anvendelse, skal fremgå klart, tydeligt og let læseligt og forståeligt på produktets emballage*
- c) *tilstedeværelsen af et nyt fødevearemateriale eller en ny fødeveareingrediens, der erstatter et materiale eller en ingrediens i en fødevarer, uanset om denne fødevarer erstattes af en ny fødevarer, skal fremgå klart, præcist og let læseligt og forståeligt af mærkningen.*

Hvis en ny fødevarer indeholder et stof, der kan udgøre en stor risiko for menneskers sundhed ved et højt indtag, oplyses forbrugeren herom ved hjælp af en klar, præcis og let læselig og forståelig mærkning på produktets emballage.

Artikel 10

Traditionelle fødevarer fra et tredjeland

1. En fødevearevirksomhedsleder, der agter at markedsføre en traditionel fødevarer fra et tredjeland i Fællesskabet, giver Kommissionen meddelelse herom med angivelse af fødevearens navn, sammensætning og oprindelsesland.

Meddelelsen ledsages af dokumentation for langvarig sikker anvendelse som fødevarer i **et hvilket som helst** tredjeland.

2. Kommissionen fremsender straks meddelelsen sammen med den dokumentation for langvarig sikker anvendelse, der er omhandlet i stk. 1, til medlemsstaterne og autoriteten **og gør den offentligt tilgængelig på sit websted.**

3. Senest fire måneder efter den dato, hvor Kommissionen, jf. stk. 2, fremsendte meddelelsen omhandlet i stk. 1, kan medlemsstaterne og autoriteten underrette Kommissionen om, at de har videnskabeligt dokumenterede, begrundede sikkerhedsrelaterede indsigelser mod markedsføringen af den pågældende traditionelle fødevarer.

I så fald må fødevearen ikke markedsføres i Fællesskabet, og artikel 5, 6 og 8 finder anvendelse. Meddelelsen omhandlet i *nærværende artikels* stk. 1, betragtes som en ansøgning som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2008. **Ansøgeren kan som alternativ vælge at tilbagekalde meddelelsen.**

Onsdag, den 25. marts 2009

Kommissionen underretter **uden unødigt forsinkelse og på en påviselig måde** den pågældende fødevarervirksomhedsleder herom senest *fem* måneder efter meddelelsesdatoen, jf. stk. 1.

4. Hvis der ikke er fremsat videnskabeligt dokumenterede, begrundede sikkerhedsrelaterede indsigelser og den pågældende fødevarervirksomhedsleder ikke har modtaget underretning herom, jf. stk. 3, kan den traditionelle fødevarer markedsføres i Fællesskabet efter *fem* måneder fra meddelelsesdatoen, jf. stk. 1.

5. Kommissionen offentliggør en liste over traditionelle fødevarer fra tredjelande, der kan markedsføres i Fællesskabet, jf. stk. 4, på en særskilt side på Kommissionens websted. **Denne side er tilgængelig fra og forbundet med den i artikel 5, omhandlede side vedrørende fællesskabslisten over nye fødevarer.**

6. **Indtil ... (*)**, vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af denne artikel, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, *herunder* ved at supplere den, || efter forskriftsproceduren med kontrol i *artikel 20*, stk. 3.

Artikel 11

Teknisk vejledning

Med forbehold af artikel 9, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1331/2008 og inden ... ()**, stiller Kommissionen, hvor det er relevant, i tæt samarbejde med autoriteten, **fødevarervirksomhedsledere og små og mellemstore virksomheder** behørig teknisk vejledning og hjælpemidler til rådighed for at bistå ledere af fødevarervirksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder, med at udfærdige og indgive ansøgninger i henhold til denne forordning. **Kommissionens henstilling 97/618/EF af 29. juli 1997 om de videnskabelige aspekter ved og om udformningen af de oplysninger, der kræves til støtte for ansøgninger om markedsføringen af nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, og om udarbejdelsen af de første vurderingsrapporter efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾ skal fortsat være til rådighed, så ansøgerne kan bruge denne, indtil den erstattes af en revideret teknisk vejledning, som udarbejdes i overensstemmelse med denne artikel.**

Disse tekniske vejledninger og hjælpemidler offentliggøres senest ... (*) på en offentligt tilgængelig side, der er bestemt til dette formål, på Kommissionens websted.**

Artikel 12

Autoritetens udtalelser

Ved vurderingen af nye fødevarers sikkerhed skal autoriteten **på grundlag af kravene i artikel 6:**

- a) **undersøge, om den nye fødevarer, uanset om den skal erstatte en fødevarer, der allerede findes på markedet, eller ej, indebærer en risiko for skadelige eller toksiske virkninger for menneskers sundhed, samtidig med at der også tages hensyn til virkningerne af nye egenskaber**
- b) vedrørende traditionelle fødevarer fra et tredjeland tage hensyn til langvarig sikker anvendelse som fødevarer.

(*) Seks måneder efter datoen for offentliggørelsen af denne forordning.

(**) Seks måneder efter datoen for denne forordnings offentliggørelse.

(¹) EFT L 253 af 16.9.1997, s. 1.

(***) Seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Onsdag, den 25. marts 2009

I tilfælde af etiske indsigelser indhentes der desuden ud over sikkerhedsvurderingen en udtalelse fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi (EGE).

Artikel 13

Forpligtelser for ledere af fødevarer virksomheder

1. Af fødevarer sikkerhedsårsager og på grundlag af en udtalelse fra autoriteten **foreskriver** Kommissionen overvågning efter markedsføringen. **Denne overvågning foretages fem år efter optagelsen af en ny fødevarer på fællesskabslisten, og der tages hensyn til fødevarer sikkerhedsmæssige og dyresundheds- og velfærdsmæssige aspekter og til miljøindvirkningen. Der sættes særlig fokus på befolkningsgrupper med det højeste kostindtag.**

Overvågningskravene finder også anvendelse på allerede markedsførte nye fødevarer, herunder dem, der er godkendt efter den forenklede procedure (»anmeldelse«) i artikel 5 i forordning (EF) nr. 258/97.

Medlemsstaterne udpeger kompetente myndigheder, der skal varetage overvågningen efter markedsføringen.

2. Producenten **og fødevarer virksomhedslederen** underretter omgående Kommissionen om:

- a) eventuelle nye videnskabelige eller tekniske oplysninger, der kunne have indflydelse på evalueringen af sikkerheden ved anvendelsen af den nye fødevarer
- b) eventuelle forbud eller begrænsninger, der er pålagt af den kompetente myndighed i et tredjeland, hvor den nye fødevarer markedsføres.

Fødevarer virksomhedslederne underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de udøver deres aktiviteter, om eventuelle sundhedsproblemer, som er blevet indberettet af forbrugere eller forbrugerbeskyttelsesorganisationer.

Den kompetente myndighed i medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen senest tre måneder efter afslutningen af kontrollen. Kommissionen forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest et år efter udløbet af den femårige periode, der er nævnt i stk. 1.

3. **For at undgå dyreforsøg må forsøg med hvirveldyr i forbindelse med denne forordning kun finde sted som en sidste udvej. Forsøgsmetoder uden brug af dyr og intelligente teststrategier fremmes.**

Artikel 14

Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi

Kommissionen kan i påkommende tilfælde på eget initiativ eller på foranledning af en medlemsstat høre Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi om etiske spørgsmål i relation til videnskab og nye teknologier af væsentlig etisk betydning.

Kommissionen stiller udtalelsen fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik og Ny Teknologi om etiske spørgsmål til rådighed for offentligheden.

Onsdag, den 25. marts 2009

Kapitel III

Generelle bestemmelser

Artikel 15

Databeskyttelse

1. Efter anmodning fra ansøgeren og underbygget ved relevante og verificerbare oplysninger i ansøgningsdossieret må nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder, som er fremlagt til støtte for ansøgninger, i fem år efter den nye fødevares optagelse på fællesskabslisten ikke anvendes til fordel for en anden ansøgning, medmindre **den efterfølgende ansøger har indgået en aftale med den foregående ansøger om at måtte anvende disse data og oplysninger, og:**

- a) **den foregående ansøger, på det tidspunkt hvor den foregående ansøgning blev indgivet, angav, at de videnskabelige data og andre oplysninger var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse**
- b) **den foregående ansøger, på det tidspunkt hvor den foregående ansøgning blev indgivet, havde eneret på at kunne henvise til de data, som var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse, og**
- c) **den nye fødevarer ikke ville være blevet godkendt, såfremt den foregående ansøger ikke havde indsendt de data, som var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse.**

2. **Data, der hidrører fra forskningsprojekter, der finansieres fuldt ud eller delvis af Fællesskabet og/eller offentlige institutioner, og risikoundersøgelser eller data vedrørende risikoundersøgelser, f.eks. fodringsforsøg, skal offentliggøres sammen med ansøgningen og skal kunne bruges frit af andre ansøgere.**

3. **For at undgå gentagne forsøg med hvirveldyr kan en senere ansøger henvise til forsøg med hvirveldyr og andre undersøgelser, der kan forebygge dyreforsøg. Indehaveren af oplysningerne kan kræve en passende kompensation for anvendelsen af oplysningerne.**

Artikel 16

Harmoniseret databeskyttelse

Uden at det berører godkendelsen af en ny fødevarer i henhold til artikel 7 og 14 i forordning (EF) nr. 1331/2008 og godkendelsen af en sundhedsanprisning i henhold til artikel 17, 18 og 25 i forordning (EF) nr. 1924/2006, skal oplysningerne vedrørende godkendelsen og offentliggørelsen af godkendelsen i Den Europæiske Unions Tidende være identiske og databeskyttelsesperioden have samme løbetid, såfremt der ansøges om godkendelse af en ny fødevarer og en sundhedsanprisning af fødevareren, og såfremt databeskyttelse er berettiget i henhold til de to forordninger og kræves af ansøgeren.

Artikel 17

Overvågnings- og kontrolforanstaltninger

For at håndhæve overholdelsen af denne forordning skal der foretages offentlig kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest **inden for en tidsfrist på 12 måneder** Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Onsdag, den 25. marts 2009

Artikel 19

Medlemsstaternes privilegier

1. *Har en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en fornyet vurdering af de foreliggende oplysninger begrundet formodning om, at anvendelsen af en fødevarer eller en fødevarer ingrediens, der opfylder forordningens krav, udgør en sundhedsrisiko eller en risiko for miljøet, kan medlemsstaten midlertidigt begrænse eller suspendere handelen med og anvendelsen af den pågældende fødevarer eller den pågældende fødevarer ingrediens på sit område. Den underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet sin afgørelse.*
2. *Kommissionen undersøger hurtigst muligt den i stk. 1 nævnte begrundelse i tæt samarbejde med autoriteten og træffer de nødvendige foranstaltninger. Den medlemsstat, der har vedtaget den i stk. 1 omhandlede afgørelse, kan lade den gælde indtil disse foranstaltningers ikrafttræden.*

Artikel 20

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 ¶.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 21

Revision

1. Senest ... (*) sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om erfaringerne med gennemførelsen af denne forordning, især **artikel 10 og 15**, eventuelt ledsaget af relevante forslag.
2. Senest ... (**) et år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om alle aspekter af fødevarer fremstillet af dyr, der er frembragt ved anvendelse af en kloningsteknik, og disses afkom, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag.

Rapporten og alle forslag gøres tilgængelige for offentligheden.

Kapitel IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 258/97 ophæves med virkning fra anvendelsesdatoen for nærværende forordning.

(*) Tre år efter datoen for denne forordnings offentliggørelse.

(**) Et år efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Onsdag, den 25. marts 2009

Artikel 23

Oprettelse af fællesskabslisten

Senest ... (*) opretter Kommissionen fællesskabslisten ved **på denne liste** at opføre nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, **og som henhører under denne forordnings anvendelsesområde, jf. artikel 2 og 3**, med angivelse af eventuelle eksisterende godkendelsesbetingelser.

Artikel 24

Overgangsforanstaltninger

|| Ansøgninger om markedsføring af en ny fødevarer, der er indgivet til en medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, **hvor den første vurderingsrapport, jf. artikel 6, stk. 3, i den forordning, ikke er sendt til Kommissionen inden ... (**)**, betragtes som ansøgninger i henhold til nærværende forordning. **Andre ansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 258/97 inden ... (**), behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 258/97.**

I

Artikel 25

Ændringer af forordning (EF) nr. 1331/2008

I forordning (EF) nr. 1331/2008 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarerilsætningsstoffer, fødevareenzymmer, fødevarearomaer og nye fødevarer«.

2) Artikel 1, stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. Ved denne forordning fastsættes en fælles procedure (»fælles procedure«) for evaluering og godkendelse af fødevarerilsætningsstoffer, fødevareenzymmer, fødevarearomaer og udgangsmaterialer for fødevarearomaer, der anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer, og nye fødevarer (»stoffer eller produkter«); proceduren bidrager til fødevarernes frie bevægelighed i Fællesskabet og et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og beskyttelse af forbrugernes interesser.«

3) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Den fælles procedure omfatter nærmere procedureregler om opdatering af listerne over stoffer og produkter, som det er tilladt at markedsføre i Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008, forordning (EF) nr. 1332/2008, forordning (EF) nr. 1334/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... om nye fødevarer (»fødevaresektorrelaterede forskrifter«).«

(*) Seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

(**) Seks måneder efter datoen for nærværende forordnings offentliggørelse.

Onsdag, den 25. marts 2009

- 4) I artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 1 og 2, artikel 9, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 13 ændres »stof«, »stoffet«, »stoffets«, »stoffer« og »stoffernes« til henholdsvis »stof eller produkt«, »stoffet eller produktet«, »stoffets eller produktets«, »stoffer eller produkter« og »stoffernes eller produkternes«.
- 5) Overskriften til artikel 2 affattes således:
- »Fællesskabsliste over stoffer eller produkter«
- 6) I artikel 4 indsættes *følgende stykke*:
- »3. Der kan indgives én samlet ansøgning vedrørende et stof eller produkt med henblik på opdatering af de forskellige fællesskabslistes, der er omfattet af de forskellige fødevarerrelaterede forskrifter, for så vidt som ansøgningen opfylder kravene i hver af de fødevarerrelaterede forskrifter.«
- 7) Følgende indsættes som første punktum i artikel 6, stk. 1:
- »Hvis der er videnskabelige grunde til betænkeligheder ved sikkerheden, skal ansøgeren efter anmodning fremlægge nærmere specificerede supplerende oplysninger til brug for risikovurderingen.«

Artikel 26

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... (*).

Artikel 23 anvendes dog fra ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Seks måneder efter datoen for denne forordnings offentliggørelse.

(**) Datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Onsdag, den 25. marts 2009

Stoffer, der nedbryder ozonlaget (omarbejdning) *I**

P6_TA(2009)0172

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om stoffer, der nedbryder ozonlaget (omarbejdning) (KOM(2008)0505 - C6-0297/2008 - 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0505),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 133 og 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0297/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 17. december 2008 fra Retsudvalget til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a, 51 og 35,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0045/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag, den 25. marts 2009

P6_TC1-COD(2008)0165

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 1005/2009).

Økonomisk partnerskabsaftale EF/Cariforum ***

P6_TA(2009)0183

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (5211/2009 - KOM(2008)0156 - C6-0054/2009 - 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Procedure med samstemmende udtalelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (KOM(2008)0156),
 - der henviser til den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (5211/2009),
 - der henviser til Rådets anmodning om samstemmende udtalelse, jf. EF-traktatens artikel 300, stk. 3, andet afsnit, sammenholdt med artikel 57, stk. 2, artikel 133, stk. 1 og 5 og artikel 181 (C6-0054/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 75 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0117/2009),
1. afgiver samstemmende udtalelse om indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til medlemsstaternes og Cariforumlandenes regeringer og parlamenter.

Onsdag, den 25. marts 2009

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Côte d'Ivoire ***

P6_TA(2009)0184

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en foreløbig økonomisk partnerskabsaftale mellem Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (5535/2009 - KOM(2008)0439 - C6-0064/2009 - 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Procedure med samstemmende udtalelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2008)0439),
 - der henviser til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (5535/2009),
 - der henviser til Rådets anmodning om samstemmende udtalelse, jf. EF-traktatens artikel 133 og 181 sammenholdt med artikel 300, stk. 3, andet afsnit (C6-0064/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 75 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0144/2009),
1. afgiver samstemmende udtalelse om indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Côte d'Ivoires regeringer og parlamenter.

Torsdag, den 26. marts 2009

Uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (ændring af »fusionsmarkedsordningen«) *

P6_TA(2009)0188

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (KOM(2008)0563 - C6-0353/2008 - 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0563),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0353/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0091/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning – ændringsretsakt Betragtning 1

(1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3730/87 af 10. december 1987 om almindelige regler for levering til visse organisationer af levnedsmidler fra interventionslagre med henblik på uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, senere ophævet og integreret i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, blev der etableret en pålidelig kilde til fødevarer bestemt til uddeling til de dårligst stillede i Fællesskabet, som har fungeret i over 20 år.

(1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3730/87 af 10. december 1987 om almindelige regler for levering til visse organisationer af levnedsmidler fra interventionslagre med henblik på uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, senere ophævet og integreret i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, blev der etableret en pålidelig kilde til fødevarer bestemt til uddeling til de dårligst stillede i Fællesskabet, som har fungeret i over 20 år **og bidraget positivt til EU-regionernes samhørighed ved at mindske de økonomiske og sociale forskelle mellem regioner med forskellige udviklingsniveauer.**

Torsdag, den 26. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 2**

(2) Formålet med den fælles landbrugspolitik som defineret i traktatens artikel 33, stk. 1, er bl.a. at stabilisere markederne og sikre forbrugerne forsyninger til rimelige priser. De programmer for uddeling af fødevarer, der i løbet af årene er gennemført inden for rammerne af denne ordning, har i høj grad bidraget til at nå begge disse mål, og udover at have forbedret fødevarerikigheden for de socialt dårligst stillede, har de vist sig at være et uundværligt værktøj, når det gælder om at sikre den generelle fødevarerforsyning i Fællesskabet og nedbringe interventionslagrene.

(2) Formålet med den fælles landbrugspolitik som defineret i traktatens artikel 33, stk. 1, er bl.a. at stabilisere markederne og sikre forbrugerne forsyninger til rimelige priser. De programmer for uddeling af fødevarer, der i løbet af årene er gennemført inden for rammerne af denne ordning, har i høj grad bidraget til at nå begge disse mål, og udover at have forbedret fødevarerikigheden for de socialt dårligst stillede, har de vist sig at være et uundværligt værktøj, når det gælder om at sikre den generelle fødevarerforsyning i Fællesskabet og nedbringe interventionslagrene. **Den nye fællesskabsordning for fødevarerhjælp til de socialt dårligst stillede bør også fremover sikre, at målsætningen med den fælles landbrugspolitik overholdes, og bidrage til, at samhørighedsmålene nås, ved at sikre en afbalanceret, harmonisk og bæredygtig udvikling for alle regioner.**

Ændring 3**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 5**

(5) Den nuværende ordning for uddeling af fødevarer er afhængig af produkter fra Fællesskabets interventionslagre, som midlertidigt suppleres med produkter opkøbt på markedet. **Flere** på hinanden følgende reformer af den fælles landbrugspolitik **og en gunstig udvikling i producentpriserne har ført til en reduktion af interventionslagrene og indskrænket** varesortimentet. Opkøb på markedet bør derfor fremover være en permanent mulighed som supplement til interventionslagrene, når der ikke er egnede lagre til rådighed.

(5) Den nuværende ordning for uddeling af fødevarer er afhængig af produkter fra Fællesskabets interventionslagre, som midlertidigt suppleres med produkter opkøbt på markedet. **Voksende spændinger på verdensmarkedet for landbrugsråvarer og den gradvise afskaffelse af styringsværktøjer for produktion og oplagring, som er sket i forbindelse med de** på hinanden følgende reformer af den fælles landbrugspolitik, har **nedbragt EU's selvforsyning med fødevarer med hensyn til såvel de tilgængelige mængder som varesortimentet samt begrænset EU's evne til at reagere på de dårligst stillede borgernes behov på fødevarerområdet, forskellige former for fødevarerkriser og international spekulation. EU kan dog ikke indstille et iværksat program fra den ene dag til den anden.** Opkøb på markedet bør derfor fremover være en permanent mulighed som supplement til interventionslagrene, når der ikke er egnede lagre til rådighed. **Markedsopkøbene skal ske på en konkurrenceorienteret måde, hvor man dog tilskynder til køb af produkter med oprindelse i Fællesskabet.**

Ændring 4**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6**

(6) Et Fællesskabsprogram kan ikke stå alene, når det gælder om at tackle det voksende behov for fødevarerhjælp i Fællesskabet. De politikker, som medlemsstaternes egne forvaltninger gennemfører, og mobiliseringen af civilsamfundet spiller en lige så stor rolle med hensyn til at sikre de dårligst stillede fødevarerforsyninger. En Fællesskabsordning med et stærkt samhørighedspolitisk element kan dog tjene som model for uddeling af

(6) Et Fællesskabsprogram kan ikke stå alene, når det gælder om at tackle det voksende behov for fødevarerhjælp i Fællesskabet. De politikker, som medlemsstaternes egne forvaltninger gennemfører, og mobiliseringen af civilsamfundet spiller en lige så stor rolle med hensyn til at sikre de dårligst stillede fødevarerforsyninger. En Fællesskabsordning med et stærkt samhørighedspolitisk element kan dog tjene som model for uddeling af

Torsdag, den 26. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

fødevarer til de dårligst stillede, bidrage til at skabe synergi og tilskynde til offentlige og private initiativer, der tager sigte på at øge fødevareresikkerheden for de dårligst stillede. En Fællesskabsordning kan også bidrage til en bedre udnyttelse af de reducerede lagre, der er til rådighed, og som er spredt over et stort geografisk område. Fællesskabsordningen bør derfor heller ikke anfægte de nationale politikker på området.

fødevarer til de dårligst stillede, **særligt i de mindre udviklede regioner**, bidrage til at skabe synergi og tilskynde til offentlige og private initiativer, der tager sigte på at øge fødevareresikkerheden for de dårligst stillede. En Fællesskabsordning kan også bidrage til en bedre udnyttelse af de reducerede lagre, der er til rådighed, og som er spredt over et stort geografisk område. Fællesskabsordningen bør derfor heller ikke anfægte de nationale politikker på området.

Ændring 5

Forslag til forordning - ændringsretsakt Betragtning 7

(7) *For fuldt ud at kunne drage fordel af Fællesskabsordningens samhørighedspolitiske dimension og styrke den synergi, som derved skabes, og for at sikre korrekt planlægning bør det fastsættes, at medlemsstaterne medfinansierer fødevarerhjælpeprogrammet. Fællesskabets medfinansiering bør fastsættes til den maksimale sats, og dets finansielle bidrag bør føjes til listen over foranstaltninger, som der kan ydes støtte til gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), jf. artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005. I de første år efter den reviderede ordnings gennemførelse bør der anvendes højere medfinansieringssatser for at sikre, at midlerne fortsat udnyttes optimalt, og for at bane vejen for en gradvis indførelse af medfinansiering, således at overgangen bliver glidende og det undgås, at ordningen i givet fald indstilles som følge af manglende ressourcer.*

udgår

Ændring 7

Forslag til forordning - ændringsretsakt Betragtning 9

(9) Erfaringen viser, at forvaltningen af ordningen bør forbedres på visse punkter, navnlig for at give medlemsstaterne og de organisationer, der er udpeget til at uddele fødevarer, mere langsigtede perspektiver, hvilket kan opnås ved hjælp af flerårige planer. Kommissionen bør derfor på grundlag af de ansøgninger, som medlemsstaterne skal sende til Kommissionen, og andre oplysninger, som den måtte finde relevante, opstille planer for tre år ad gangen for ordningens gennemførelse. Medlemsstaterne bør basere deres anmodninger om fødevarer, der skal uddeles inden for en given treårsplan, på de nationale **programmer for uddeling af fødevarer**, idet de gør rede for deres mål og prioriteringer for fødevareruddelingen til de dårligst stillede personer. Kommissionen bør fastlægge en objektiv metode for tildeling af de midler, der er til rådighed.

(9) Erfaringen viser, at forvaltningen af ordningen bør forbedres på visse punkter, navnlig for at give medlemsstaterne og de organisationer, der er udpeget til at uddele fødevarer, mere langsigtede perspektiver, hvilket kan opnås ved hjælp af flerårige planer. Kommissionen bør derfor på grundlag af de ansøgninger, som medlemsstaterne skal sende til Kommissionen, og andre oplysninger, som den måtte finde relevante, opstille planer for tre år ad gangen for ordningens gennemførelse. Medlemsstaterne bør basere deres anmodninger om fødevarer, der skal uddeles inden for en given treårsplan, på de nationale **fødevarerhjælpeprogrammer**, idet de gør rede for deres mål og prioriteringer for fødevareruddelingen til de dårligst stillede personer. Kommissionen bør fastlægge en objektiv metode for tildeling af de midler, der er til rådighed. **Undtagelsesvis, når antallet af dårligt stillede personer er højere end forudset, kan medlemsstaterne opfordre Kommissionen til at revidere programmet.**

Torsdag, den 26. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 1

1. Der stilles produkter fra interventionslagrene til rådighed, eller der opkøbes fødevarer på markedet, således at de organisationer, der er udpeget af medlemsstaterne, kan uddele dem til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet.

Der må kun købes fødevarer på markedet, hvis interventionslagrene ikke er tilstrækkelige, eller hvis disse ikke er egnede til at blive uddelt gennem fødevareruddelingsordningen.

1. Der stilles produkter fra interventionslagrene til rådighed, eller der opkøbes fødevarer **af fællesskabsoprindelse** på markedet, **i første række lokalt producerede friske fødevarer**, således at de organisationer, der er udpeget af medlemsstaterne, kan uddele dem til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet.

Der må kun købes fødevarer **af fællesskabsoprindelse** på markedet, hvis interventionslagrene ikke er tilstrækkelige, eller hvis disse ikke er egnede til at blive uddelt gennem fødevareruddelingsordningen.

Ændring 9**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 2

2. Medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, skal sende Kommissionen oplysninger om deres nationale **programmer for uddeling af fødevarer**, som skal indeholde **en ansøgning** om de mængder fødevarer, der skal uddeles i den pågældende treårsperiode, samt andre relevante oplysninger.

Treårsplanen skal vise Fællesskabets årlige finansielle tildelinger pr. medlemsstat **og medlemsstaternes årlige finansielle minimumsbidrag**, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med den metode, der fastlægges i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter artikel 43, litra g). Tildelingerne for programmets andet og tredje år er vejledende. Medlemsstater, der deltager i ordningen, skal hvert år bekræfte de ansøgninger, der er nævnt i stk. 2. Når ansøgningerne er bekræftet, træffer Kommissionen hvert følgende år afgørelse om de endelige tildelinger inden for rammerne af de bevillinger, der er til rådighed på budgettet.

2. Medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, skal sende Kommissionen oplysninger om deres nationale **fødevarerhjelpeprogrammer**, som skal indeholde **oplysninger om de vigtigste karakteristika og målsætninger, de relevante organisationer, ansøgningerne** om de mængder fødevarer, der skal uddeles i den pågældende treårsperiode, samt andre relevante oplysninger.

Treårsplanen skal vise Fællesskabets årlige finansielle tildelinger pr. medlemsstat, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med den metode, der fastlægges i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter artikel 43, litra g). Tildelingerne for programmets andet og tredje år er vejledende. Medlemsstater, der deltager i ordningen, skal hvert år bekræfte de ansøgninger, der er nævnt i stk. 2. Når ansøgningerne er bekræftet, træffer Kommissionen hvert følgende år afgørelse om de endelige tildelinger inden for rammerne af de bevillinger, der er til rådighed på budgettet.

Torsdag, den 26. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 11**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 4 – afsnit 3 a (nyt)

Disse organisationer sørger for opsætning af en informations-tavle ved de steder, hvor fødevarerne uddeles, eller af en selvklæbende plakat på mobile fordelingsenheder, hvor der gøres opmærksom på, at den pågældende organisation modtager fødevarer under Fællesskabets fødevarerhjælpeprogram. Denne bekendtgørelse er midlet til at oplyse modtagerne om, at støtten kommer fra Fællesskabet.

Ændring 12**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 5 – litra b

b) holde Kommissionen **rettidigt** underrettet om ændringer, der har konsekvenser for gennemførelsen af programmerne for uddeling af fødevarer.

b) holde Kommissionen underrettet om ændringer, der har konsekvenser for gennemførelsen af programmerne for uddeling af fødevarer.

Ændring 13**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 6 – afsnit 1 – litra b

b) udgifterne til fødevarer, der opkøbes på markedet.

b) udgifterne til fødevarer, der opkøbes på markedet **efter konkurrencebetingede procedurer.**

Ændring 14**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 6 – afsnit 2 – litra b

b) udgifterne til transport af fødevarerne og de administrative udgifter, som de udpegede organisationer, der er direkte involveret i gennemførelsen af ordningen, har afholdt.

b) udgifterne til transport **og opbevaring** af fødevarerne og de administrative udgifter, som de udpegede organisationer, der er direkte involveret i gennemførelsen af ordningen, har afholdt.

Ændring 15**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 6 a (nyt)

6a. Medlemsstaterne fastsætter et loft over de samlede transport-, opbevarings- og administrationsudgifter (inklusive kommunikationsudgifterne), eventuelt under hensyntagen til lokale særforhold, der svarer til en bestemt procentsats af de indkøbte eller udvekslede produkter. Medlemsstaterne opdeler finansieringen på disse tre udgiftsposter. De midler, der ikke anvendes inden for disse rammer, kan afsættes til indkøb af fødevarer.

Torsdag, den 26. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 16**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 7 – afsnit 1

7. Fællesskabet **medfinansierer** de udgifter, der er støtteberettigede under ordningen.

7. Fællesskabet **finansierer** de udgifter, der er støtteberettigede under ordningen.

Ændring 17**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 7 – afsnit 2 – indledning

Fællesskabet må højst medfinansiere:

udgår

Ændring 18**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 7 – afsnit 2 – litra a

a) 75 % af de støtteberettigede udgifter eller 85 % af de støtteberettigede udgifter i de lande, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i perioden 2007-2013, jf. bilag I til Kommissionens beslutning 2006/596/EF, for den treårsplan, der indledes den 1. januar 2010

udgår

Ændring 19**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 27 – stk. 7 – afsnit 2 – litra b

b) 50 % af de støtteberettigede udgifter eller 75 % af de støtteberettigede udgifter i de lande, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i et givet år, jf. bilag I til Kommissionens beslutning 2006/596/EF og senere beslutninger, for de efterfølgende treårsplaner.

udgår

Ændring 20**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 3**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Artikel 184 – nr. 9

9) senest den 31. december **2012** forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af den ordning for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, der er fastsat bestemmelser om i artikel 27, sammen med eventuelle forslag.

9) senest den 31. december **2011** forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af den ordning for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, der er fastsat bestemmelser om i artikel 27, sammen med **et forslag til afgørelse om en videreførelse af ordningen efter indeværende finansieringsperiode og eventuelle andre nødvendige forslag.**

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 117 E/17	Økonomisk partnerskabsaftale EF/Cariforum Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side	101
2010/C 117 E/18	Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Côte d'Ivoire Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side	106
2010/C 117 E/19	Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Ghana Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Ghana på den anden side	112
2010/C 117 E/20	Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Stillehavslandene Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Stillehavslandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab på den anden side	118
2010/C 117 E/21	Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/SADC-ØPA-landene Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side	124
2010/C 117 E/22	Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/landene i det østlige og sydlige Afrika Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem staterne i det østlige og sydlige Afrika på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side	129
2010/C 117 E/23	Økonomisk partnerskabsaftale EF/landene i Det Østafrikanske Fællesskab Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om aftalen om fastlæggelse af en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og partnerlandene i Det Østafrikanske Fællesskab på den anden side	135
2010/C 117 E/24	Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Centralafrika Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side	141
2010/C 117 E/25	EIB's og EBRD's årsberetninger for 2007 Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om årsberetningerne for 2007 fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Bilindustriens fremtid Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om fremtiden for automobilindustrien	157
Torsdag, den 26. marts 2009		
2010/C 117 E/27	Hvidbog om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om hvidbog om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler (2008/2154(INI))	161

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 117 E/28	Frihandelsaftale mellem EU og Indien Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om frihandelsaftale mellem EU og Indien (2008/2135(INI))	166
2010/C 117 E/29	Socialt ansvar hos underleverandører i produktionskæder Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om socialt ansvar hos underleverandører i produktionskæder (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Fødevarerpriser i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om fødevarerpriser i Europa (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	Konsekvenser af den omfattende urbanisering i Spanien Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om konsekvenserne af den omfattende urbanisering i Spanien for EU-borgernes individuelle rettigheder, for miljøet og for anvendelsen af EU-lovgivningen, på grundlag af indgivne andragender (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	De transatlantiske forbindelser efter det amerikanske valg Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om de transatlantiske forbindelser efter valget i USA (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	Styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 26. marts 2009 om styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	Ophugning af skibe Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om en EU-strategi for forbedret ophugning af skibe	214

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 24. marts 2009

2010/C 117 E/35	Aftale EF/Nepal om visse aspekter af lufttrafik * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Nepals regering om visse aspekter af lufttrafik (KOM(2008)0041 - C6-0041/2009 - 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse dele af og specifikationer for landbrugs- og skovbrugstraktorer (kodificeret udgave) (KOM(2008)0690 - C6-0414/2008 - 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	Fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (kodificeret udgave) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (kodificeret udgave) (KOM(2008)0842 - C6-0019/2009 - 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om henstilling med henblik på Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2533/98 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (13411/2008 - C6-0351/2008 - 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Kosmetiske midler (omarbejdning) ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kosmetiske midler (omarbejdning) (KOM(2008)0049 - C6-0053/2008 - 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om kosmetiske midler (omarbejdning)	224
	BILAG	224
2010/C 117 E/40	Markedsføring af biocidholdige produkter ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter for så vidt angår forlængelse af visse tidsfrister (KOM(2008)0618 - C6-0346/2008 - 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter for så vidt angår forlængelse af visse tidsfrister	225
2010/C 117 E/41	Punktafgiftsstruktur og -satser for forarbejdet tobak *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2009 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (KOM(2008)0459 - C6-0311/2008 - 2008/0150(CNS))	226

Onsdag, den 25. marts 2009

2010/C 117 E/42	Fælles konsulære instrukser: Biometriske identifikatorer og visumansøgninger ***II	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger (5329/1/2009 - C6-0088/2009 - 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Fællesskabsgaranti til EIB ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet (KOM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2009/EF om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet	233

2010/C 117 E/44	<p>Det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 549/2004, (EF) nr. 550/2004, (EF) nr. 551/2004 og (EF) nr. 552/2004 for at forbedre det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed (KOM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD)) 234</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0127</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 549/2004, (EF) nr. 550/2004, (EF) nr. 551/2004 og (EF) nr. 552/2004 for at forbedre det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed 234</p>
2010/C 117 E/45	<p>Flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester, og om ophævelse af Rådets direktiv 2006/23/EF (KOM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(COD)) 235</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0128</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester, og om ophævelse af Rådets direktiv 2006/23/EF 235</p>
2010/C 117 E/46	<p>Nye fødevarer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. .../2009 [fælles procedure] (KOM(2007)0872 - C6-0027/2008 - 2008/0002(COD)) 236</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om nye fødevarer, om ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 236</p>
2010/C 117 E/47	<p>Stoffer, der nedbryder ozonlaget (omarbejdning) ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om stoffer, der nedbryder ozonlaget (omarbejdning) (KOM(2008)0505 - C6-0297/2008 - 2008/0165(COD)) 255</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0165</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (omarbejdning) 256</p>
2010/C 117 E/48	<p>Økonomisk partnerskabsaftale EF/Cariforum ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (5211/2009 - KOM(2008)0156 - C6-0054/2009 - 2008/0061(AVC)) 256</p>
2010/C 117 E/49	<p>Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale EF/Côte d'Ivoire ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en foreløbig økonomisk partnerskabsaftale mellem Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (5535/2009 - KOM(2008)0439 - C6-0064/2009 - 2008/0136(AVC)) 257</p>

Torsdag, den 26. marts 2009

2010/C 117 E/50

Uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (ændring af »fusionsmarkedsordningen«) *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (KOM(2008)0563 - C6-0353/2008 - 2008/0183(CNS)) 258

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA